

การศึกษาวิเคราะห์ศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี ประเทศนิวซีแลนด์
ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์

ปริญญานิพนธ์
ของ
นางสาวรัชวรรณ ไกลศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

736.240993

๙347 ก

๖.3

การศึกษาวิเคราะห์ศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี ประเทศนิวซีแลนด์
ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์

๙5 ส.ค. 2548

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวรัชวรรณ ไกลศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
พฤษภาคม 2548

100 ๕2 ๙347 ก

h 2 v 63'2

รัชวรณ์ ไกลศิริ. (2548). การศึกษาวิเคราะห์ศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี ประเทศนิวซีแลนด์ ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
ศาสตราจารย์ ดร. วิรุณ ตั้งเจริญ, รองศาสตราจารย์วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ.

การศึกษานี้วิเคราะห์ศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีประเทศนิวซีแลนด์ ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ ประเภทเครื่องประดับส่วนบุคคลมีจำนวน 166 ชิ้น จากตู้แสดงจำนวน 7 ตู้แสดง ได้จำแนกความแตกต่างของรูปแบบสัญลักษณ์ออกเป็น 12 รูปแบบและจำแนกประเภทของหยกโดยรวมได้ 7 ประเภท ในประเด็นในประเด็นรูปแบบสัญลักษณ์ ความหมาย ความเป็นมา โครงสร้างขององค์ประกอบ ประเภทของหยก และความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางศิลปะและวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารีประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งสามารถสรุปผลจากการศึกษาวิเคราะห์ศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีประเทศนิวซีแลนด์ได้ดังนี้

ประเด็นรูปแบบสัญลักษณ์ ชนเผ่าเมารีมีการสร้างศิลปะเครื่องประดับหยกที่มีรูปแบบแตกต่างกัน ซึ่งรูปแบบต่าง ๆ นี้เป็นรูปแบบทางความคิดที่เป็นแบบแผนโดยสืบทอดมาจากบรรพบุรุษชาวโพลินีเซียนได้มาตั้งรกรากที่เกาะนิวซีแลนด์ โดยชนเผ่าเมารีได้นำมาดัดแปลงเป็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะและสามารถจำแนกตามรูปแบบของโครงสร้างและองค์ประกอบ และแก่นของความคิดที่แตกต่างได้แก่ เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตีกิ (Hei-Tiki) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาว (Pekapeka) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น (Kaka poria) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮิว (Marakihau) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มานาอา (Manaia) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป (Koropepe) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาเบ็ดตกปลา (fish hook, Hei-matau) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน (adze) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม (wedge) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง (kuru kapeu) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง (Kuru mahora) และเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง

ชนเผ่าเมารีได้ค้นพบแร่หินหยก และนำแร่หินหยกนี้มาใช้ทำเป็นเครื่องมือและเครื่องประดับที่มีค่า แร่หินหยกที่ค้นพบในประเทศนิวซีแลนด์นี้เป็นแร่หินหยกประเภทเนปไฟรต์ (nephrite) และแร่หยกประเภทโบว์ไนท์ (bowenite) ชาวเมารีได้รู้จักนำแร่หินหยกมาใช้เป็นเครื่องมือและเป็นเครื่องประดับตั้งแต่ยุคเริ่มแรกที่ชนเผ่าเมารีได้มาตั้งรกราก โดยเครื่องประดับหยกของชาวเมารีได้กลายเป็นเครื่องประดับทางการค้าและเป็นที่รู้จักแพร่หลายเมื่อชาวยุโรปได้เข้ามาถึงเกาะนิวซีแลนด์โดยกัปตันคุกเมื่อปี ค.ศ. 1770

บริบททางศิลปะและวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารีนั้นมีความสัมพันธ์กับเครื่องประดับหยก จากการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเครื่องประดับหยกที่มีต่อวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี เห็นได้อย่างชัดเจนว่าอิทธิพลของธรรมชาติที่มีความสัมพันธ์กับการดำรงอยู่ของชาวเมารี จากรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีทุกรูปแบบนั้นล้วนมีแนวคิดจากธรรมชาติที่แฝงอยู่ ศิลปะเครื่องประดับหยกของชาวเมารียังแสดงให้เห็นถึงแก่นของแนวคิดที่หลากหลาย โดยความหมายของรูปแบบสัญลักษณ์นั้นเป็นความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับรากฐานของจิตวิญญาณ ความเชื่อหลังความตาย รูปแบบทางอุดมคติของความคิด และภูตผีปิศาจ ดังเช่นเครื่องประดับหยกเป็นเครื่องรางที่คอยปกป้องภยันตรายให้กับผู้สวมใส่ เครื่องประดับหยกยังเกี่ยวข้องกับการเป็นสมบัติล้ำค่าที่เป็นมรดกสืบทอดให้กับสมาชิกในครอบครัว และเป็นเครื่องบ่งบอกถึงตำแหน่งและฐานะของคนในชนเผ่า เครื่องประดับหยกสามารถเป็นเครื่องมือที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยชาวเมารีนิยมเจาะรูเพื่อใช้แขวนโดยจุดประสงค์เพื่อป้องกันการสูญหาย และเป็นเครื่องประดับส่วนบุคคล

AN ART ANALYTICAL STUDY OF MAORIS JADE JEWELRY COLLECTED
AT AUCKLAND MUSEUM, NEW ZEALAND

AN ABSTRACT
BY
RATCHAWAN KLAISIRI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Art Education
at Srinakarinwirot University
May 2005

Ratchawan Klaisiri. (2005). *An Art Analytical Study of Maoris Jade Jewelry Collected at Auckland Museum, New Zealand*. Master thesis. M.Ed. (Art Education).

Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee:

Prof. Wiroon Tangcharoen, Assist. Prof. Wsnarat Tangcharoen.

This was an art analytical study of Maoris jade jewelry collected at Auckland Museum, New Zealand. It included 166 personal pieces of jewelry of 7 exhibition cabinets and classified into 12 symbolic patterns and 7 kinds of jade. The analysis focused on symbolic pattern, meaning, background, component structure, kind of jade, and meaning related to Maoris art and cultural context in New Zealand. The analysis study could be concluded as follows:

According to the symbolic pattern, it was found that Maoris crated jade jewelry with different patterns descending from Polynesian ancestors who immigrated to New Zealand. Maoris adapted as their own unique pattern and it could be classified according to its structure and component and ideas, namely, Hei-Tiki pattern, Pekapeka pattern, Kaka poria pattern, Marakihau pattern, Manaia pattern, Koropepe pattern, fish hook or Hei-matau pattern, adze pattern, wedge pattern, Kuru kapeu pattern, Kuru mahora pattern, and different symbolic patterns.

Maoris found jade and used as tool and precious jewelry. This kind of jade found in New Zealand was nephrite and bowenite. Maoris had known how to use jade as tool and jewelry when they settled down on this island. Maoris jade jewelry became commercial jewelry and was well known for European since captain Cook reached this island in 1770.

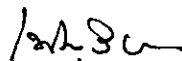
Maoris art and cultural context was related to jade jewelry as clearly seen that natural influence was closed to Maoris style of living. The symbolic pattern of Maoris jade jewelry arose by natural ideas and revealed variety of idea's theme. Thus its meaning of symbolic pattern was belief according to spirit – based, belief about beyond the death, ideal pattern of ideas and ghost such as jade jewelry as charm protecting danger for those wearing it. Moreover, jade jewelry was also related to precious inheritance of family member and identified position and socio-economic of Maoris. As for living tool, Maoris usually punched a small hole for hanging and used as personal jewelry.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาวิเคราะห์ศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี ประเทศนิวซีแลนด์ ที่เก็บสะสม
ในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์

ของ
นางสาวรัชวรรณ ไกลศิริ

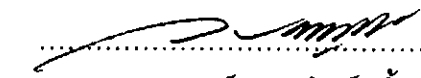
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

 ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร. วิรุณ ตั้งเจริญ)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ศาสตราจารย์วิรุณ ตั้งเจริญ ประธาน
รองศาสตราจารย์วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เป็นสหาย และรองศาสตราจารย์
พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ซึ่งมีส่วนในการให้ความรู้ ความคิด ข้อเสนอแนะ ในการแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณ คุณศิริศศิธร ภัฏโส เลขานุการคณะกรรมการบริหาร
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาศิลปศึกษา) ที่กรุณาประสานงานให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ
ไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ มิสเตอร์ริกกี มานูเอล ช่างแกะสลักชาวเมารีผู้สืบทอดงานการแกะสลักศิลปะ
เครื่องประดับหยกและไม้แกะสลักของชนเผ่าเมารี ปัจจุบันเป็นเจ้าของร้านเมารีแกลลอรี่ที่ศูนย์ศิลปะไครสเชิร์ส
ประเทศนิวซีแลนด์ และมิสเตอร์ปีเวน ไคลโม ช่างผู้เชี่ยวชาญด้านการแกะสลักเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี
ปัจจุบันเป็นหุ้นส่วนของโรงงานเครื่องประดับหยก เมืองโฮคิติกะ ประเทศนิวซีแลนด์ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ในเรื่อง
ของศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี รวมทั้งอนุเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ เมืองโอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ ที่ได้กรุณาให้
คำแนะนำและอนุเคราะห์ข้อมูลภายในพิพิธภัณฑ์ ภาพถ่าย และหนังสือเกี่ยวกับเครื่องประดับหยกและวัฒนธรรม
ของชนเผ่าเมารี

ขอกราบขอบพระคุณอาทั้งสองของข้าพเจ้า มารดา น้ำ และขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความ
ช่วยเหลือสนับสนุนทั้งกำลังใจ กำลังกาย กำลังสติปัญญาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และกราบขอบพระคุณ
ปู่ ย่า บิดา ผู้ล่วงลับผู้คอยหนุนนำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จจนมีวันนี้

รัชวรรณ ไกลศิริ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ รูปแบบสัญลักษณ์ ความหมาย ที่เป็นองค์ประกอบทางศิลปะที่สำคัญในงานศิลปะของชนเผ่าเมารี.....	5
	การออกแบบที่สืบทอดจากขนบธรรมเนียมและการนำไปใช้.....	5
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานของแร่หยกในประเทศนิวซีแลนด์ การอธิบายถึงคุณสมบัติ ชนิดของแร่หยก แหล่งที่มา.....	17
	หยกของนิวซีแลนด์ (Pounamu).....	17
	ความรู้เกี่ยวกับหยก.....	19
	ประเภทของหยกในนิวซีแลนด์.....	20
	ทำความเข้าใจกับพื้นที่ชายฝั่งทะเลทางตะวันตกซึ่งเป็นพื้นที่ที่เป็นแหล่งของแร่หยก.....	24
	แหล่งที่มาของแร่หยก (Location).....	26
	เกร็ดประวัติของพื้นที่ (Location Anecdotes).....	27
	การค้นหาแร่หยก (Searching for Jade).....	30
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีในประเทศนิวซีแลนด์.....	34
	การสร้างสรรค์ศิลปะเครื่องประดับของเมารีในยุคแรกเริ่ม.....	36
	ความรู้และความเป็นไปที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ศิลปะการแกะสลักหินและแร่หยกในประเทศนิวซีแลนด์.....	42
	การศึกษาเกี่ยวกับตำนาน (Mythology).....	46
	จารีตที่เกี่ยวข้องกับหยกของชนเผ่าเมารี (The Maori Jade Tradition).....	48
	กรรมวิธีการตัดและการแกะสลักในปัจจุบัน (Cutting and Carving Today).....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
	การกำหนดประชากร.....	62
	ขั้นตอนการศึกษา.....	62
	แหล่งข้อมูล.....	62
4	ผลการศึกษาวิเคราะห์.....	64
	พิพิธภัณฑ์โอคแลนด์.....	64
	เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์.....	64
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตีกิ (Hei – Tiki).....	69
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ค่างควา (Pekapeka).....	89
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น (Kaka poria).....	97
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มานาไอา (Manaia).....	103
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป (Koropepe).....	107
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮาว (Marakihau).....	108
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา (Hei – matau, fish hook).....	109
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน (adze).....	112
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม (wedge).....	117
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง (Kuru kapeu).....	119
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง (Kuru mahora).....	129
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง.....	152
	การจำแนกประเภทของหยก.....	157
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตีกิ (Hei – Tiki).....	158
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ค่างควา (Pekapeka).....	171
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น (Kaka poria).....	174
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มานาไอา (Manaia).....	177
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป (Koropepe).....	179
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮาว (Marakihau).....	180
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา (Hei – matau, fish hook).....	181
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน (adze).....	183
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม (wedge).....	185
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง (Kuru kapeu).....	186
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง (Kuru mahora).....	188
	เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง.....	191

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ) เครื่องประดับหยกประเภทโคโคปู (Kokopu).....	174
เครื่องประดับหยกที่ไม่สามารถระบุประเภทได้.....	175
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	196
ความมุ่งหมายของการวิจัย	196
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	196
สรุปผลการศึกษา	196
อภิปรายผล.....	209
ข้อเสนอแนะ.....	210
บรรณานุกรม	211
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	213

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 อารูธของนักรบเมารี่มีลักษณะเป็นแผ่นแบนราบทำจากหยกคุณภาพสูง	6
2 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา.....	6
3 เบ้คาเปคา.....	7
4 ดิกิ	8
5 วงแหวนแท่นก	9
6 โครู	10
7 มาในอา	11
8 รูปทรงลักษณะไขว้ตัดสลับกัน.....	12
9 Whales's tails and Dolphins.....	13
10 ทานีวา (Te Taniwha)	14
11 Circle or Disc.....	16
12 อินังงา (Inanga).....	20
13 คาฮูแรงจี (Kahurangi).....	21
14 คาวาคาวา (Kawakawa)	21
15 โคโคปู (Kokopu)	22
16 โตโตเวคา (Totoweka).....	22
17 Flower Jade.....	23
18 เขตพื้นที่ทางเกาะใต้แสดงถึงบริเวณที่เป็นแหล่งของหยก	26
19 Arahura river ในเขต Hokitika	30
20 รูปภาพชาวเมารี่ในยุคก่อนที่จะนิยมสวมใส่เครื่องประดับหยกที่ถือเป็นสิ่งมีค่า.....	31
21 สิ่งสะสมเครื่องประดับแบบห้อยย้อยรูปแบบ Tiki ใน The Auckland War Memorial Museum ทำจากหยกชนิดต่างๆ	49
22 วิธีการจัดหินโดยการการใช้หินซ้อนทับให้เกิดการแตกเป็นสะเก็ด	52
23 วิธีการเลื่อยหินหยกโดยแสดงรูปหน้าตัด.....	52
24 วิธีการใช้สว่านมือเจาะหินให้เป็นรู.....	53
25 วิธีการฝนหินหยกให้เกิดขอบคมโดยใช้หินทรายและน้ำ	53
26 เครื่องมือหัวสว่านที่ใช้ในการชักเกลลาหินหยกให้ได้รูปทรงตามที่ต้องการ โดยมีขนาดของ หัวสว่านที่แตกต่างกันให้เลือกใช้ตามต้องการ	55
27 การใช้เลื่อย diamond saw ตัดก้อนหินหยกที่มีขนาดใหญ่มากในโรงงานหยกของ ทะเลสาบ Kaniere	57
28 วัตถุดิบแร่หยกในลักษณะต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้ถูกเจียรใน.....	57
29 ขั้นตอนการขัดฝนหยกด้วย diamond paper.....	58
30 การออกแบบที่เป็นารวมกันของสามสัญลักษณ์ด้วยกันคือ The Koru The Hei Matau The Whales tail.....	59

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

[illegible]

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
66 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมาริตูที่ 1 บน.....	86
67 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 49116 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	86
68 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 30179.2 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	87
69 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 19434 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	87
70 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 6273 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	88
71 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 4330 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	89
72 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 6209 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	89
73 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 20062.1 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	90
74 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา 6644 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	90
75 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา 22356 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	91
76 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา 17376 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	91
77 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา 18548 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	92
78 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา 5613 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	92
79 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา 761 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	93
80 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัว 10307 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	93
81 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก 8302 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	94
82 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก 20028 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	94
83 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 760 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	95
84 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 166075 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	95
85 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 19256 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	96
86 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 5424.2 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	96
87 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 5611 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	97
88 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 8288 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	97
89 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 17315 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	98
90 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 54817 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	98
91 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 6425 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	99
92 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 762 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	99
93 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 6131 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	100
94 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 8297 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	100
95 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 33185 ตู้แสดงที่ 1 บน.....	101
96 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมาริตูที่ 2 บน.....	101
97 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 2022 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	102
98 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 2023 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	102
99 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 4331 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	103
100 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 8304 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	103

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
101 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 13659 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	104
102 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 13988.5 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	104
103 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 22800 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	105
104 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 30174 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	105
105 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 30194.2 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	106
106 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 20198.1 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	106
107 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 33196 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	107
108 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 34757.2 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	107
109 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 38146 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	108
110 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 51702 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	108
111 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ดีกิ 55087 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	109
112 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 579 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	109
113 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 3044 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	110
114 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก 51576 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	110
115 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบตะขอ 3110 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	111
116 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบตะขอ 3053 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	111
117 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 21524 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	112
118 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 6234 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	112
119 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 8153 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	113
120 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 36144.2 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	113
121 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่าง 50476 ตู้แสดงที่ 2 บน.....	114
122 ตู้แสดงเครื่องประดับหยก ของชนเผ่าเมารี จากตูที่ 2 ล่าง.....	114
123 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 578 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	115
124 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 5015 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	115
125 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 5614 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	116
126 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 16170 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	116
127 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 30852 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	117
128 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 34038 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	117
129 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา 34759 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	118
130 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก 6281 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	118
131 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก 20720 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	119
132 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก 30851.2 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	119
133 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก 50598 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	120
134 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์โครเปเป 7150 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	120
135 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์โครเปเป 31658 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง.....	121

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)[illegible]

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
171 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 16176 ตู้แสดงที่ 3	139
172 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 16684 ตู้แสดงที่ 3	139
173 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 19223.1 ตู้แสดงที่ 3	140
174 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 19223.3 ตู้แสดงที่ 3	140
175 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 20005 ตู้แสดงที่ 3	141
176 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 20063.1 ตู้แสดงที่ 3	141
177 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 22473.3 ตู้แสดงที่ 3	142
178 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 22473.4 ตู้แสดงที่ 3	142
179 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 27745 ตู้แสดงที่ 3	143
180 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 30957.2 ตู้แสดงที่ 3	143
181 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 33179 ตู้แสดงที่ 3	144
182 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 34683 ตู้แสดงที่ 3	144
183 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 52554 ตู้แสดงที่ 3	145
184 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 52826 ตู้แสดงที่ 3	145
185 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 55083 ตู้แสดงที่ 3	146
186 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 55144 ตู้แสดงที่ 3	146
187 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 87739 ตู้แสดงที่ 3	147
188 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีตู้แสดงที่ 18.....	147
189 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 604 ตู้แสดงที่ 18.....	148
190 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 1117 ตู้แสดงที่ 18.....	148
191 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 30161.2 ตู้แสดงที่ 18.....	149
192 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 13839 ตู้แสดงที่ 18.....	149
193 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 13907 ตู้แสดงที่ 18.....	150
194 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 14003 ตู้แสดงที่ 18.....	150
195 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 4898 ตู้แสดงที่ 18	151
196 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 6130 ตู้แสดงที่ 18	151
197 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 34314 ตู้แสดงที่ 18	152
198 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีตู้แสดงที่ 23.....	152
199 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 16111 ตู้แสดงที่ 23.....	153
200 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 30166 ตู้แสดงที่ 23.....	153
201 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 13838 ตู้แสดงที่ 23.....	154
202 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบตรงยาว 5599 ตู้แสดงที่ 23	154
203 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 6258 ตู้แสดงที่ 23.....	155
204 ภาพแสดงโครงร่างของรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิที่มีเค้าโครงมาจากรูปทรงของขวาน.....	159
205 ภาพแสดงการแขวนเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิของชายและหญิงชาวเมารี.....	160

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
231 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาจากตู้แสดงที่ 1 บน	178
232 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปจากตู้แสดงที่ 2 ล่าง	179
233 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัวจากตู้แสดงที่ 1 บน	180
234 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบตะขอจากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 1 ล่าง (ภาพขวา).....	182
235 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบตะขอจากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพขวา)	182
236 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบตะขอจากตู้แสดงที่ 2 บน (ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพขวา)	182
237 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานจากตู้แสดงที่ 1 ล่าง	184
238 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานจากตู้แสดงที่ 1 ล่าง (ภาพซ้ายและภาพกลาง) จากตู้แสดงที่ 2 บน (ภาพขวา)	184
239 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้มจากตู้แสดงที่ 1 ล่าง (ภาพซ้ายและภาพกลาง) จากตู้แสดงที่ 2 ล่าง (ภาพขวา).....	186
240 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งจากตู้แสดงที่ 1 บน.....	187
241 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งจากตู้แสดงที่ 3	187
242 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงจากตู้แสดงที่ 3.....	189
243 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงจากตู้แสดงที่ 3.....	189
244 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงจากตู้แสดงที่ 3.....	190
245 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงจากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 23 (ภาพขวา).....	190
246 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างจากตู้แสดงที่ 2 ล่าง	191
247 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างจากตู้แสดงที่ 1 ล่าง	192

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การดำเนินชีวิตของมนุษย์ผูกพันอยู่กับการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน งานศิลปะของชนชาติหนึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม ความเชื่อ อิทธิพลของสภาพแวดล้อม พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์และความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชนชาตินั้น ชนเผ่าเมารีเป็นชนพื้นเมืองที่ตั้งรกรากอยู่ในประเทศ นิวซีแลนด์ นักมานุษยวิทยาภาคพื้นแปซิฟิก กล่าวไว้ว่า

“ชนเผ่าเมารีในประเทศนิวซีแลนด์ คือ ชาวโพลินีเซียน ล่องเรือจากเอเชียมายังทะเลจีนใต้ด้วยเรือแคนูที่มีเรือเล็กพ่วงติดอยู่กับโครงในราวศตวรรษที่ 8 ก่อนคริสต์ศักราช ชาวเมารีมีความผูกพันอย่างแน่นแฟ้นกับถิ่นกำเนิดของตนเอง ศิลปะดั้งเดิมของชาวเมารีถือเป็นศิลปะชนเผ่าในแถบแปซิฟิกที่ยากจะหาผู้มาเทียบเคียงได้ ลวดลายที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญในงานศิลปะของชน เผ่าได้ ก่อเกิดเป็นผลงานงดงามมากมาย การจะเข้าถึงผลงานศิลปะและงานฝีมือของชาวเมารีได้นั้นจำเป็นต้องมี ความเข้าใจในวัสดุที่ใช้ เทคนิคงานฝีมือ ตลอดจนปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม และความเชื่อทางศาสนาที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับการทำงานศิลปะ ”

ชาวเมารีมีการสร้างสรรค์งานศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทั้งวัสดุ เทคนิควิธี การและความคิดที่แฝงอยู่ในผลงาน ซึ่งเป็นแบบแผนที่ถูกถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ชาวเมารียึดมั่นในความเชื่อของบรรพบุรุษ ศาสนา พลังอำนาจของจิตวิญญาณ และพลังอำนาจจากธรรมชาติอย่างเหนียวแน่นและสะท้อนความเชื่อดังกล่าวออกมาในงานศิลปะ

ผลงานศิลปะที่โดดเด่นอันหนึ่ง คือ งานศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยก (Jade) หรือ แกร์หินสีเขียว (Greenstone) ชาวเมารีรู้จักการแกะสลักมาเป็นเวลามากกว่า 100 ปี และได้กลายเป็นส่วน สำคัญของวัฒนธรรมเมารี ชาวเมารีเรียกหยกดังกล่าวว่า “Pounamu” นำมาใช้ประโยชน์ทำเครื่องมือ เครื่องประดับอาวุธ ซึ่งถือเป็นทรัพย์สินสมบัติล้ำค่าของชาวเมารี ที่สำคัญที่สุดงานแกะสลักด้วยมือที่มีความหมายพิเศษที่เชื่อมโยงกับความเชื่อทางศาสนาและความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว การแกะสลักเครื่องประดับหยกเป็นงานศิลปะที่มีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะและเป็นผลงานเดี่ยว ต้องมีขั้นตอนการทำงานอย่างประณีต ด้วยความอดทนและความชำนาญของศิลปิน William Colenso นักเขียนที่มีชีวิตอยู่ในช่วง 100 ปีที่ผ่านมาแล้ว ได้กล่าวสรุปถึงคุณค่าและหน้าที่ของ Pounamu ที่มีบทบาทสำคัญในสังคมของเมารีไว้ว่า Greenstone ของนิวซีแลนด์โดยทั่วไปชาวเมารีเรียกกันว่า Pounamu ซึ่งมีคุณลักษณะที่หลากหลายแต่ละชนิดมีชื่อเรียกที่เหมาะสมและอยู่ในสถานภาพของการเป็นทรัพย์สินที่มีค่าของชาวเมารี ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นเจ้าของถือว่าเป็นผู้ได้ครอบครองทรัพย์สินสมบัติที่ล้ำค่า หยกบ่งบอกถึงฐานะของผู้เป็นเจ้าของ ความร่ำรวย มรดกสืบทอด และเป็นสินค้าที่ใช้แลกเปลี่ยนแทนเงินตรา ซึ่งหลากหลายสาเหตุรวมกันทำให้เป็นเช่นนั้น หยกเป็นแร่ที่มีคุณค่าและมีประโยชน์มากในสังคมของเมารี ชาวเมารีจะไม่ใช้โลหะแต่จะใช้แร่หยกโดยส่วนใหญ่ ทั้งอาวุธที่ใช้ในสงคราม เครื่องใช้ไม้สอยในครัวเรือน การสร้างเรือใบ เครื่องประดับที่เป็นทรัพย์สินส่วนบุคคล หรือ

เครื่องประดับของผู้นำ ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ทำมาจากแร่หยกที่หายาก ปัจจุบันพบได้ในแถบพื้นที่ทางเกาะใต้ ซึ่งได้มาด้วยความเพียรพยายาม ความกล้าหาญประกอบกับความชำนาญ ความแข็งแกร่ง ความมีฝีมือ การเสี่ยงภัยอันตราย และสิ่งที่อยู่เหนือทั้งหมดคือความเชื่อเกี่ยวกับจิตวิญญาณที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ มันคือการดำรงชีพของสรรพสัตว์ (ika – fish) ซึ่งสามารถคุ้มครองความถูกต้องและรักษาธรรมเนียมปฏิบัติไว้ไม่ให้สูญหาย เป็นความพิเศษและความมหัศจรรย์ของเครื่องรางที่ทำด้วยหยก รวมไปถึงการสวดมนต์ภาวนา ความอดทนและความอุสาหะของช่างฝีมือที่ต้องใช้ทักษะความชำนาญในการตัดชิ้นส่วนขนาดใหญ่ของแร่หยก และการทำให้เป็นรูปร่างที่มีสัดส่วนรับกันอย่างเหมาะสมในการออกแบบการสร้างสรรคการแกะสลักหยก สำหรับการนำไปใช้ประโยชน์นั้นช่างเป็นงานฝีมือที่น่าทึ่งเป็นอย่างยิ่ง (Colenso 1894) ปัจจุบันงานศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยกในประเทศนิวซีแลนด์ ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย แบบแผนการ ถ่ายทอดความชำนาญ ทางศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยกนั้นดำรงความเป็นเอกลักษณ์ไว้อย่างเหนียวแน่น ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับการแกะสลักหยกในประเทศนิวซีแลนด์ ปัจจุบันได้มีการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานทั้งทางด้านการออกแบบที่เป็นแบบแผนดั้งเดิม ผสมผสานกับการออกแบบของยุคสมัยใหม่ด้วยเทคโนโลยีของเครื่องมือที่ทันสมัย ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานมีทั้งศิลปินชาวเมารีที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ดั้งเดิมมาจากบรรพบุรุษ และได้รับการศึกษาจากสถาบันการศึกษาและศิลปินชาวกีวี่ (Kiwi) ที่สืบเชื้อสายจากยุโรป ซึ่งเป็นศิลปินร่วมสมัย (Contemporary) ที่สร้างชื่อเสียง และผลงานด้านการแกะสลักเครื่องประดับหยกไว้มากมาย และผลักดันให้ศิลปะเครื่องประดับหยกในประเทศนิวซีแลนด์เป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับจากทั่วโลกว่าเป็นงานศิลปะที่มีเอกลักษณ์ ด้วยคุณสมบัติเฉพาะของแร่หยกที่หาพบได้แต่ทางเกาะใต้ของประเทศนิวซีแลนด์ และฝีมือการแกะสลักที่มีความประณีตงดงามยากที่จะหาผู้ใดทัดเทียมได้

ศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยกเป็นศิลปะประเภทประยุกต์ศิลป์ คือ ผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อบ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยเป็นสำคัญโดยใช้หลักการทางสุนทรียภาพ ประเภทหัตถศิลป์ (craft) และมีการออกแบบ (design) ประกอบอยู่ในผลงาน ซึ่งจัดได้ว่าเป็นงานศิลปะพื้นบ้าน (folkart) ของชาวเมารีที่มีมาตั้งแต่อดีตกาล เบื้องหลังการออกแบบบ่งบอกถึงสัญลักษณ์ที่มีความหมายและมีคุณค่าทางด้านจิตใจ ซึ่งถือเป็นคุณค่าที่อยู่ในผลงานศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี ปัจจุบันการศึกษาทางด้านศิลปะประเภทนี้ได้ขยายวงกว้างขึ้น มีการแสดงนิทรรศการในแกลอรี มีการจัดการประกวดผลงานการแกะสลักหยก Contemporary Awards ซึ่งจัดขึ้นทุก ๆ 2 ปีมีการเรียนการสอนในสถาบันศิลปะเฉพาะ เป็นอาชีพที่หารายได้สูงและได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี งานศิลปะดังกล่าวมีความสัมพันธ์ลึกซึ้ง และแน่นแฟ้นต่อวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตของชนเผ่าเมารีพื้นเมืองและชาวกีวี่ (Kiwi) ในประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งที่ผ่านมายังไม่มีผู้ใดศึกษาวิเคราะห์ถึงศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีในประเทศนิวซีแลนด์ ในบริบททางศิลปะและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของชนเผ่าเมารีในประเทศนิวซีแลนด์ จากเหตุผลดังกล่าวงานวิจัยฉบับนี้จึงเกิดขึ้นเพื่อให้ครู นักเรียน และผู้สนใจได้ศึกษาหาความรู้และเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการสร้างสรรค์ พัฒนา การศึกษาทางศิลปะ การออกแบบทัศนศิลป์และศิลปะเครื่องประดับในประเทศไทยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อการศึกษาวิเคราะห์รูปแบบสัญลักษณ์ศิลปะเครื่องประดับหยก ของชนเผ่าเมารีประเทศนิวซีแลนด์ ในประเด็นรูปแบบสัญลักษณ์ ความหมาย ความเป็นมา โครงสร้างและองค์ประกอบ ประเภทของหยก และความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางศิลปะและวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี ประเทศนิวซีแลนด์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงลักษณะเฉพาะของผลงานศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี ประเทศนิวซีแลนด์ ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไอคแลนด์มีจำนวน 166 ชิ้น จากตู้แสดงจำนวน 7 ตู้แสดง ในประเด็นรูปแบบสัญลักษณ์ ความหมาย โครงสร้างขององค์ประกอบ และประเภทของหยก
2. ได้องค์ความรู้ด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะการแกะสลักหยกของชาวเมารี และสามารถนำองค์ความรู้นั้นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนศิลปะและการศึกษาทางด้านออกแบบทัศนศิลป์ในประเทศไทยได้ ตามความเหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีในประเทศนิวซีแลนด์ ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไอคแลนด์ เมืองไอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ กลุ่มตัวอย่างคือเครื่องประดับหยกจำนวน 166 ชิ้น จากตู้แสดงจำนวน 7 ตู้แสดง

นิยามศัพท์เฉพาะ

เครื่องประดับหยก

หมายถึง เครื่องประดับแบบแขวนที่ทำขึ้นจากการนำหินหยกมาแกะสลักเป็นรูปของสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น รูปแบบสัญลักษณ์คางคาว รูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา ซึ่งชาวเมารีนิยมนำมา เจาะรูเพื่อใช้แขวนกับร่างกายใช้เป็นเครื่องประดับ หรือเครื่องราง

สัญลักษณ์

หมายถึง รูปทรงหรือรูปร่างของเครื่องประดับหยกตามความเชื่อของชนเผ่าเมารีที่มาจากแนวคิดทางอุดมคติ การเลียนแบบธรรมชาติ หรือความเชื่อจากตำนาน ซึ่งปรากฏในศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี

รูปแบบ

หมายถึง ลักษณะรูปร่างของสัญลักษณ์ที่ปรากฏในเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี ผู้วิจัยแบ่งรูปแบบของสัญลักษณ์ออกเป็น 12 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบสัญลักษณ์ตีกิ (Hei - Tiki)
2. รูปแบบสัญลักษณ์คังคาว (Pekapeka)
3. รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก (Kaka poria)
4. รูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮาว (Marakihau)
5. รูปแบบสัญลักษณ์มานาอา (Manaia)
6. รูปแบบสัญลักษณ์โครเปเป (Koropepe)
7. รูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา (fish hook , Hei-matau)
8. รูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน (adze)
9. รูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม (wedge)
10. รูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง (kuru kapeu)
11. รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง (Kuru mahora)
12. รูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยได้แยกประเภทเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ รูปแบบสัญลักษณ์ ความหมาย ที่เป็นองค์ประกอบทางศิลปะที่สำคัญในงานศิลปะของชนเผ่าเมารี
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานของแรพกในประเทศนิวซีแลนด์การอธิบายถึงคุณสมบัติชนิดของแรพก แหล่งที่มา
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติ ความเป็นมา และการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีในประเทศนิวซีแลนด์

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ รูปแบบสัญลักษณ์ ความหมาย ที่เป็นองค์ประกอบทางศิลปะที่สำคัญในงานศิลปะของชนเผ่าเมารี

ชาวเมารีนั้นสร้างผลงานศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งการถ่ายทอดรูปแบบทางผลงานนั้นเป็นการสืบทอดต่อกันมาจากบรรพบุรุษ อันเป็นรูปแบบที่เป็นแบบแผนและเป็นสิ่งที่ชาวเมารีนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน โดยแรพกนั้นเป็นวัสดุที่ชาวเมารีนำไปใช้ในการสร้างเครื่องมือ อาวุธและสิ่งนำไปใช้ในการประกอบพิธีกรรม นอกจากนี้ยังมีเครื่องประดับหยกที่เป็นรูปแบบของสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เป็นที่รู้จักกันดีในงานศิลปะของชาวเมารีดังเช่นตัวอย่างของเครื่องมือ และเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ต่างๆดังต่อไปนี้

การออกแบบที่สืบทอดจากขนบธรรมเนียมและการนำไปใช้

ความสวยงามอันเป็นเอกลักษณ์ของหยกนิวซีแลนด์นั้นเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับความแข็งแกร่ง ความทนทาน และความเหนียว เป็นการแสดงถึงคุณค่าของหยกที่รวมเอาคุณภาพสูงไว้ในตัวเอง ชาวเมารีมีความเข้าใจได้เร็วในการนำเครื่องมือมาปรับใช้ให้เหมาะกับหยก (pouamau) เพื่อใช้ในการทำเครื่องประดับและอาวุธ (mere) mere เป็นอาวุธที่มีประสิทธิภาพมากและเป็นสิ่งที่ถูกให้ความสำคัญนับถือมีคุณค่าต่อผู้ที่เป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพลังอำนาจ (mana) mere เป็นอาวุธของเมารีชนิดเดียวเท่านั้นที่ทำขึ้นจากหยก

ภาพประกอบ 1 อารูของนักรบเมารีมัลักษณะเป็นแผ่นแบนราบทำจากหยกคุณภาพสูง

เครื่องประดับหลากหลายชนิดถูกนำมาสวมใช้ทั้งชนิดที่เป็นเครื่องประดับต่างหูและประดับคอ นั้นเป็นที่นิยมทั้งสองเพศ ติกิ (hei หมายถึง การผูกหรือแขวนรอบคอ หรือเครื่องประดับห้อยย้อยแบบแขวนคอ) เป็นสัญลักษณ์ที่เป็นสามัญแต่ ในรูปทรงอื่นๆ เช่น รูปทรงแบบตะขอหรือเบ็ดตกปลาก็นิยมนำมาสวมใส่เช่นกัน มนุษย์ชอบที่จะสวมใส่เครื่องประดับที่ถูกแกะสลักหรือทำขึ้นอย่างประณีตงดงาม ดังแสดงให้เห็นจากภาพวาดของชาวยุโรปในยุคก่อน ชาวเมารีในยุคก่อนนั้นมีทักษะความชำนาญอย่างสูง และมีความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะทาง กายภาพและการเป็นทรัพย์สินสมบัติที่ล้ำค่าของหยก การออกแบบของเมารีค่อยวิวัฒนาการขึ้นจากความจำเป็น และการปรับเข้าให้เหมาะกับรูปทรงตามธรรมชาติของหิน เครื่องมือบางชนิดที่ทำขึ้นจากหยก (pounamu) นั้นมีความคมมากใช้ สำหรับตัดไม้ ขวาน (toki) และส่วขนาดใหญ่ (whao) ล้วนทำขึ้นจากหยก ความเชื่อในพลังมานา (mana) ของหยกที่หายากถูกนำไปใช้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของพลัง อำนาจและการประกอบพิธีการ Elsdon Best in Tuhoe, *The Children of Mist* ได้กล่าวถึง ขวานที่ใช้ในพิธีการ (toki poutangata) ว่า " สิ่งนี้มีพลังดาหุที่ยิ่งใหญ่ เหลือคณาบัป พวกมันไม่ได้ถูกนำไปใช้ในงานที่เป็นอยู่ ในปัจจุบันแต่มันถูกถือขึ้นมากตั้งแต่ก่อน ในเวลาที่จริงแท้ของพระเจ้า " (Hagga & Menehy. 1995 : 15 - 18)

ภาพประกอบ 2 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา

คือ สัญลักษณ์ที่เป็นการรวมกันของรูปทรงแบบตะขอหรือเบ็ดตกปลาและรูปแบบของปลา mata หมายถึง ตะขอ และเป็นเครื่องประดับที่ผูกกล่าวขานตามตำนานของมาอู (Maui) ผู้ซึ่งทางเกาะเหนือ ของนิวซีแลนด์ มันเป็นที่เชื่อกันว่าเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา จะนำความโชคดีมาใช้ในการเดินทางออกหาปลา จากเรื่องราวที่เกี่ยวกับตำนานและพลังลึกลับของวิญญาณของพูนาอู (pouakamu) จะคุ้มครองจากวิญญาณที่ชั่วร้ายและสร้าง ความมั่นใจในการเดินทางกลับอย่างปลอดภัย

ชาวโพลินีเซียนโดยเฉพาะชาวเมารีนันถือว่ารูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลานี้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก รูปร่างที่มาจากปลาซึ่งปลานั้นเป็นอาหารหลักที่มาจากท้องทะเลไม่เพียงแต่จะให้ความสำคัญในเรื่องของอาหารเท่านั้นแต่ในเรื่องการค้าก็เป็นปัจจัยหลักในการดำรงอยู่รอดของชนเผ่าเช่นกัน รูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลานี้ได้รับความนิยมมาช้านาน ซึ่งมีรูปทรงที่แตกต่างกันในหลายลักษณะโดยรูปทรงนั้นมีส่วนของปลาและเบ็ดตกปลารวมไว้ด้วยกัน (Timings. 2002 : 35)

ภาพประกอบ 3 เปคาเปคา

มีการใช้ลักษณะของการใช้เส้น การสร้างลวดลายมากมายที่แสดงให้เห็นจากการออกแบบหนึ่งในลวดลายที่ชวนให้นึกถึงการเลียนแบบรูปทรงของค้างคาวนั้นคือสัญลักษณ์ที่เรียกว่า เปคาเปคา (pekapeka) และรูปแบบอื่นที่ คล้ายคลึงกันคือรูปนกสองตัว เครื่องรางดังกล่าวนี้มีความเกี่ยวเนื่องกับการดำเนินชีวิตของชาวเมารีกว่าครึ่งหนึ่งทางแถบเกาะเหนือ รูปแบบมากมายของเปคาเปคา มีอยู่ที่พิพิธภัณฑ์ในปัจจุบันซึ่งเป็นตัวอย่างของงานศิลปะที่ดี จากผลงานศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยกของเมารี

จากการสัมภาษณ์ช่างแกะสลักที่มีประสบการณ์การทำงานมานานับ 10 ปีได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบของเปคาเปคาที่แตกต่างไว้ดังนี้

“ เปคาเปคา มีรูปแบบที่หลากหลายมากเนื่องจากการออกแบบที่แตกต่างกันในรายละเอียดของช่างแกะสลักแต่ละคน ซึ่งในปัจจุบันรูปแบบของเปคาเปคาเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ที่หาได้ยากเต็มที่ ในรูปแบบเก่านั้นเปคาเปคามักเป็นงานแกะสลักที่มรรายละเอียดของลวดลายไม่มากนักในช่วงยุคต่อมาได้มีการเพิ่มลวดลายมากขึ้น แต่ที่สำคัญของรูปแบบเปคาเปคานั้นจะมีสัดส่วนของ

ด้านซ้ายและขวาที่เท่ากันอยู่เสมอ เป็นรูปร่างที่เลียนแบบคางคาว จะเห็นว่ามันมีตาทั้งสองข้าง มีปีก และลำตัวที่เจาะเป็นช่องๆ “ (Iuew. 2003. 3 มีนาคม สัมภาษณ์โดย รัชวรรณ ไกลศิริ ที่ Jade factory เมือง Rotorua ประเทศนิวซีแลนด์)

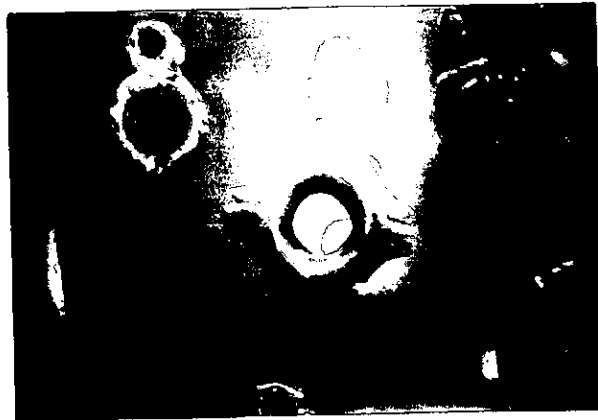

ภาพประกอบ 4 ดิกิ

ดิกิ (Hei - tiki) เป็นสัญลักษณ์ในเครื่องประดับของเมารีที่เป็นที่นิยมอย่างมาก เป็นรูปแบบของการแกะสลักที่มีลวดลายอันหลากหลาย จากความพิถีพิถันในการคัดเลือกหิน pounamu ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสวยงาม ความสมบูรณ์ของหยกนิวซีแลนด์ ซึ่งเป็นทักษะของชาวเมารีในยุคก่อนที่สามารถนำเอาความเชื่อจากสิ่งที่ไม่มีตัวตนและทรัพย์สินสมบัติที่สัมผัสได้มาสร้างสรรค์รูปแบบของดิกิ ที่ทำให้เป็นรูปร่างของมนุษย์ ดิกิ เป็นตัวแทนของรูปมนุษย์ที่ถูกแกะสลักอยู่ในท่อน้ำขี้ดสมาธิโดยรวมเอาสันเท้าและแขนไว้ด้วยกันที่บริเวณต้นขา ส่วนหัวมีลักษณะที่ใหญ่ทำมุมเฉียงลงมาข้างหนึ่งและมีดวงตาที่มีขนาดใหญ่มาก ส่วนของช่วงท้องมักจะถูกทำให้เด่นเป็น รอยนูนขึ้นมา ลักษณะของมือ เท้า และปาก ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากการแกะสลักที่มีลายละเอียดมากจนไม่สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน ดิกิถูกนำมาใช้เพื่อเป็นสินค้าแลกเปลี่ยนกับนักล่าแมวน้ำและนักล่าปลาวาฬ ในยุคก่อน ซึ่งนำมาแลกเปลี่ยนเครื่องมือที่เป็นโลหะและเครื่องมือใช้ประโยชน์อื่นๆ ภายหลังจากการตั้งถิ่นฐานของชาวยุโรปได้มีความนิยมนำเอาเครื่องประดับมาติดที่ดวงตาของดิกิ ซึ่งดิกินั้นเป็นเครื่องประดับที่มีค่ามาตั้งแต่ในยุคอดีตและยังคงถูกนำมาสวมใส่ตราบนจนปัจจุบัน (Hanna & Menefy. 1995 : 15)

จากการให้สัมภาษณ์ของ Mr. Ricky Manuel ช่างแกะสลักชาวเมารีผู้สืบทอดงานการแกะสลักศิลปะเครื่องประดับหยกและไม้แกะสลักของชนเผ่าเมารี ปัจจุบันเป็นเจ้าของร้านเมารีแกลลอรี่ที่ศูนย์ศิลปะไครสเชิร์ส ประเทศนิวซีแลนด์ ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิที่แตกต่างกันในแต่ละเขตที่ชนเผ่าเมารีได้อาศัยอยู่ดังนี้

“รูปแบบของเครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ มีหลายแบบที่แตกต่างกันซึ่งสังเกตได้จากลักษณะเด่นของท่าทาง ลักษณะการวางมือ และขนาดของศีรษะ อย่างเช่น รูปแบบของดิกิที่สืบทอดมาจากเขตहारานากิ ซึ่งเป็นเผ่าเมารีที่อยู่ทางเกาะเหนือ นั้น ศีรษะจะมีขนาดใหญ่ ดวงตาใหญ่มาก คอ นั้นสั้นติดอยู่กับบ่า มีมือทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าอก สันเท้ารวบเข้าหากันโดยขาจะอยู่ในท่าทางที่ยกขึ้นสูงเล็กน้อย ส่วนรูปแบบของดิกิที่สืบทอดมาจากเขตชายฝั่งตะวันออกของเกาะไดนั้น จะเห็นว่าศีรษะมีขนาดเล็กกว่าอยู่มาก คอยาวขึ้น รับกับกับขนาดของลำตัว ชิ้นส่วนที่เห็นนี้เป็นชิ้นส่วนที่สวยงาม ไม่น่าเชื่อว่าพิพิธภัณฑสถานนั้นจะมีงานเก่าแก่ที่มีฝีมือประณีตของช่างแกะสลักอยู่มาก แต่รูปแบบของดิกิในยุคเก่า นั้นหาได้ยากนัก พบเพียงไม่กี่ชิ้นที่หลงเหลืออยู่ส่วนใหญ่เป็นดิกิรูปหน้าตรง มือข้างหนึ่งชี้ไปที่ปากคล้ายกับท่าทางของเด็กทารก มันเป็นการเลียนแบบท่าทางของมนุษย์ที่เป็นลักษณะของตัวอ่อนในครรภ์” (Ricky Manuel. 2005. 2 มกราคม สัมภาษณ์โดย รัชวรรณ ไกลศิริ ที่ศูนย์ศิลปะ ไครสเชิร์ส ประเทศนิวซีแลนด์)

ภาพประกอบ 5 วงแหวนเห้านก

วงแหวนเห้านก (Kaka Poria) ถูกนำมาใช้ประโยชน์เพื่อใช้ล่อนกและใช้เป็นที่ล่อขานกที่เป็นสัตว์เลื้อย (kaka หมายถึง นกแก้วที่มีอยู่ในท้องถิ่น) ซึ่งนกแก้วที่ว่าจะถูกนำไปใช้ล่อนกชนิดอื่นๆ เพื่อให้ติดกับดักวงแหวนเห้านกทำขึ้นจากกระดูกสัตว์หรือหยก และในบางครั้งนำมาสวมใส่เป็นเครื่องประดับหู Elsdon Best ได้เล่าเรื่องราวของ Tamatea – kai – taharua ผู้เป็นหัวหน้าเผ่า Nagati – Ho ซึ่งเป็นเผ่าย่อยของเผ่า Naga Potiki มีชีวิตอยู่ในราว ค.ศ. 1730 Tamatea เป็นผู้มีชื่อเสียงมากในการเป็นนักล่า นก ฝีมือในการใช้ฉมวกล่า นกเต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมและความเก่งกาจ ปลายแหลมฉมวกของเขามีได้มีรูปแบบที่มาจากกระดูกของมนุษย์ ถือเป็นชนบทรณนิยมเก่าแก่ที่ตีงาม ซึ่งมันทำจากหินหยก ที่เป็นทรัพย์สมบัติอันล้ำค่าที่สุดของดินที่อยู่ในดินแดนเมารี ในช่วงเวลาที่ตีของวันหนึ่ง วีรบุรุษของเราประสบความสำเร็จในการล่า นกได้เป็นจำนวนมาก แต่มีนกตัวหนึ่งที่ฟังเป็นแม่ลูกอ่อนได้พยายามต่อสู้ดิ้นรนอย่างสุดชีวิตในขณะที่ปลาย

ฉมวกนั้นแทงทะลุที่ร่างของมันจนในที่สุดปลายแหลมของฉมวกได้ถูกปลดออก นักพิราบตัวนั้นรีบบินหนีไปพร้อมกับปลายฉมวกที่ยังคงปักอยู่บนร่างของมัน Tamatea ได้ไล่ตามนกตัวนั้นไปจนถึง Putauaki (Mount Edgecumbe เป็นระยะทางในการหนีแค่ประมาณ 40 ไมล์ เท่านั้น) และเขาก็ดีใจเป็นอันมากที่ได้พบกับ Tara pounamu ฉมวกของเขาที่ยังคงปักอยู่ในร่างของนกและ นั่นเป็นที่มาของชื่อเรียกภูเขาภูเขานั้นในเวลาต่อมา ด้วยความแข็งแกร่งของหินหยก ทำให้ไม่สามารถใช้ก้อนหินธรรมดาเป็นเครื่องมือผลิตผลงานจากหยก ได้ดังนั้นชาวเมารีจึงใช้กรรมวิธีในการเลื่อยหยกออกเป็นแผ่นแบนกว้างโดยใช้หินทรายและใช้น้ำในการช่วยเป็นตัวหล่อลื่นกระจายความร้อนจากการเสียดสี และใช้แรชิลิคอนไดออกไซด์ช่วยกัดกร่อน การทำให้เป็นท่อนและการขัดถูด้วยตะไบหยกเป็นขั้นตอนที่ดีในการใช้หินทรายเข้าช่วยซึ่งถูกนำไปใช้ในการฝนและการทำให้เป็นรูปทรงของหยกสำหรับช่องว่างหรือรูเล็กๆ ที่ใช้สำหรับแขวน นั้นทำได้โดยการใช้หัวสว่านเจาะแบบง่ายๆ ซึ่งใช้ปลายด้ามของวัตถุที่ติดอยู่กับล้อเฟือง โดยมีแรงดึงจากเชือกทั้งสองด้านเพื่อเพิ่มแรงเหวี่ยงให้กับหัวสว่านซึ่งทำจากหินที่มีความแข็งมาก สิ่งนี้จำเป็นต้องใช้ความชำนาญอย่างสูง ประกอบกับความอดทนสูงในการทำงานเป็นอย่างมาก ด้วยระยะเวลาที่ล่วงเลยจากการสัมผัสด้วยมือนั้นเป็นวิธีการจัดการกับสนิมที่ดี เป็นการขัดถูให้กับเครื่องมือโดยธรรมชาติจากการรับช่วงของการเป็นมรดกที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน (Hanna & Menevy. 1995 : 18)

ภาพประกอบ 6 โครู

โครู (Koru) เป็นรูปแบบของสัญลักษณ์ที่มาจากขนบธรรมเนียมของเกาะนิวซีแลนด์ โครูหมายถึง fern frond เป็นใบไม้ประเภทใบเฟิร์นหรือต้นปาล์ม เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการเจริญเติบโตอีกครั้ง ชีวิตใหม่ สันติสุข และความเยียบสงบ การเจริญเติบโตครั้งใหม่และชีวิตใหม่นี้สะท้อนภาพให้เห็นถึงวงจรชีวิตของมนุษย์ สันติสุข และความเยียบสงบเป็นเครื่องหมายของสภาพที่คงทนของป่า ซึ่งเป็นสิ่งที่เชื่อมต่อความปรารถนาของมนุษย์โดยสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่โอบล้อมมนุษย์ไว้อยู่ตลอดเวลา สัญลักษณ์โครู สอดคล้องกับความพยายามของมนุษย์ในการสร้างสถานการณ์ที่ซึ่งลงเอยด้วยความสันติสุขและความสงบสุข หรือมันแสดงความเป็นปัจเจกชนผู้จัดหาหนทางทางเลือกด้วยความสันติสุขและความสงบสุข ในสถานภาพของภรรยาคนหนึ่ง สามัคคีหนึ่ง คู่ชีวิตคู่หนึ่ง หรือเด็กคนหนึ่ง (Wepa. 1999? : 16)

ภาพประกอบ 7 มาโนอา

มาโนอา (Manaia) หมายถึง เทวดาผู้คุ้มครอง ซึ่งมีลักษณะเฉพาะและบทบาทหน้าที่ที่ใหญ่ยิ่งในโลกของเมารี เกี่ยวกับโลกของเมารินั้นได้พรรณนาถึงแสงสว่างที่มองไม่เห็นซึ่งมีอยู่ล้อมรอบในบุคคลแต่ละคน ในความเชื่อของ เมารีทุกคนที่มีชีวิตอยู่บนโลกแต่ละคนจะมีเทวดาคุ้มครองอยู่ บทบาทหน้าที่ของ Manaia นั้นสามารถคุ้มกันความตายก่อนเวลาอันควรจากอุบัติเหตุ แต่อย่างไรก็ตามมนุษย์ทุกคนนั้นต่างมีเวลาที่กำหนดอยู่ในการเกิดครั้งใหม่หรือเป็นเวลาหนึ่งร้อยปี เมื่อการไว้อาลัยได้ดำเนินขั้นตอนอย่างเสร็จสมบูรณ์แล้วเทวดาผู้คุ้มครองจะอนุญาตให้ดวงวิญญาณออกไปจากร่างกาย ซึ่งจากนั้นร่างกายก็จะกลายเป็นเปลือกที่ว่างเปล่า ดวงวิญญาณและเทวดาจะเข้าไปยังได้พื้นโลกและเดินทางได้พื้นดินจากที่แห่งใดก็ตามในดินแดน นิวซีแลนด์ (Aotearoa) จุดหมายปลายทางของพวก เขา คือ อ่าวแห่งดวงวิญญาณ ณ จุดเหนือสุดของดินแดนทางเกาะเหนือ จุดหมายปลายทางนี้เป็นประตูทางออกที่ดวงวิญญาณได้มาถึงเป็นทางเปิดที่ต้องเลือก คือ หนึ่ง กลับสู่ถิ่นที่เกิดบรรพบุรุษของ Hawaiki ซึ่งอนุญาตให้ดวงวิญญาณเข้าไปเชื่อมต่อกับบรรพบุรุษที่อาศัยอยู่บนโลกคอยรักษาเฝ้าดูแลตลอดการดำเนินชีวิต หรือทางที่สองกลับคืนสู่แหล่งกำเนิดของดวงดาว ซึ่งเป็นบ้านของตีกิเป็นหน้าที่ที่เหมือนกับการออกจากร่างเพื่อกลับคืน สู่ถิ่นที่เกิดบรรพบุรุษ Hawaiki Manaia นั้นมีหัวเป็นรูปนกเป็นสัญลักษณ์ของการต่อสู้และมีนิ้วเท้าของนกอยู่สาม นิ้วแสดงถึงความมีชีวิตและความตาย บางครั้งช่วงกระดูกจะเกาะเป็นรูปนิ้วเท้าสี่นิ้วเป็นสัญลักษณ์ของชีวิต หลัง ความตายซึ่งรวมถึงวงจรชีวิตของมนุษย์ที่เป็นกุญแจไปสู่จุดกำเนิดจากดวงดาวของพวกเรา คือ ดวงดาวสามดวงที่ส่องแสงอยู่ในท้องฟ้า บางเผ่าได้พูดถึงเกี่ยวกับนิ้วเท้าสามนิ้วว่าเป็นสัญลักษณ์ของตระกูลแห่งความรู้สามใบ ซึ่งสามารถเชื่อมต่อถึงวงจรชีวิตของมนุษย์ นี่คือนี่หนึ่งในตัวอย่างของความเป็นนามธรรมที่ยิ่งใหญ่ของโลกเมารีที่แสดงความรู้ถึงความสัมพันธ์อันแรงกล้าที่มีต่อพลังอำนาจของสิ่งเร้นลับของโลก (Eru Wepa. 1999? : 10)

“มาโนอาเป็นรูปแบบของเทวดาที่มีในด้านานของชนเผ่าเมารีมาช้านาน บางครั้งมาโนอาจะมีรูปร่างคล้ายกับเปคาเปคา โดยลักษณะของลำตัวจะอยู่ในแนวกว้าง ต่ถ้าสังเกตให้ดีดี จะเห็นว่าแตกต่างกันอยู่มาก โดยมาโนอาจะมีรูปร่างที่ไม่สมมาตรกันทั้งซ้ายและขวาเหมือนกันเปคาเปคา จะเห็นว่ามาโนอาไม่มีหัวเป็นรูปของนก และมีมือเล็ก ๆ อยู่ด้านข้าง ส่วนของหางนั้นขมวดเข้าหากันทำ

ให้เห็นเป็นลักษณะที่คล้ายกับเปคาเปคา มาในอาเป็นสัญลักษณ์ของเทพผู้พิทักษ์ และยังเป็นสมบัติล้ำค่าที่มีความหมายในตัวเองโดยได้รับการสืบทอดเป็นมรดก "(Mellicum Mona. 2005. 8 มกราคม สัมภาษณ์โดย รัชวรรณ ไกลศิริ ที่ศูนย์ศิลปะ ไครสเซิร์ส ประเทศนิวซีแลนด์)

ภาพประกอบ 8 รูปทรงลักษณะไขว้ตัดสลับกัน

รูปทรงลักษณะไขว้ตัดสลับกันแสดงถึง วิถีทางของชีวิต ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สองนั้น ไอน์สไตน์ได้คิดค้นทฤษฎีที่อธิบายถึงการไม่ปรากฏตัวหรือการกลายเป็นสิ่งที่เล็กจนมองเห็น ซึ่งมีอิทธิพลในความคิดรวบยอดที่เรียกกันว่า the Morbius strip พื้นผิวที่เป็นลักษณะโดดเดียว เป็นอิทธิพลของทฤษฎีดังกล่าวที่กลายมาเป็นรูปทรงของเลข 8 ต้นกำเนิดของรูปทรงนี้มีพื้นฐานมาจากการไขว้ทับกันของการสานตะกร้า (Kete) เป็นวิถี การดำเนินชีวิตที่รวบรวมเอาความแตกต่างของชีวิตที่อยู่ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ด้วยกฎเกณฑ์ของ การไขว้สลับกันจาก Kete นี้เองได้กลายมาเป็นรูปทรงของ รูปทรงลักษณะไขว้ตัดสลับกัน (figure eight)

1. รูปทรงไขว้สลับกันสามชั้น แสดงถึง การเชื่อมโยงคนสองคนเข้าด้วยกัน สองคนคือสองวัฒนธรรมที่เชื่อมต่อ กันอยู่ชั่ววันรันดร์ ถึงแม้ว่าประสบการณ์ของชีวิตทั้งสองมีทั้งสูงและต่ำ แต่พวกเขายังคงมีสิ่งที่ผูกมัดจากความ เป็นมิตรภาพและความซื่อสัตย์

2. รูปทรงเลข 8 แบบเดี่ยว แสดงถึง วิถีทางของชีวิต มันเป็นสัญลักษณ์ของความไม่มีที่สิ้นสุด (Wepa. 1999 : 26)

ภาพประกอบ 9 Whales 's tails and Dolphins

เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึง การปกป้องรักษา ในช่วงยุคสมัยก่อนการอพยพย้ายถิ่นฐานและหลังจาก ยุคที่ชาวโพลินีเซียนตะวันตกได้ล่องเรือไปมาตั้งถิ่นฐานที่ the Chatham Islands (ประมาณยุคก่อนคริสตศักราชที่ 12) ปลาโลมาได้เป็นสิ่งที่ตามมากับการเดินทางด้วยเรือแคนูข้ามมหาสมุทร แปซิฟิก ในช่วงเวลานี้มีฝูงปลาโลมาขนาดใหญ่ได้ถูกปลานฉลามเข้ามาทำร้ายซึ่งการเผชิญกับการเสี่ยงภัยนี้เกิดขึ้นใกล้ ๆ กับเรือแคนู มีบางคราวที่ฝูงปลาโลมานั้นอยู่ในจำนวนที่ไม่น่าดึงดูดใจแก่เหล่าฉลาม มีเรื่องเล่าเรื่องหนึ่งที่ถูกบันทึกไว้เกี่ยวกับเรือ – Arawa canoe ซึ่งอพยพมาในยุคก่อนคริสตศักราชที่ 1350 ผลจากความประพฤติที่ผิดธรรมชาติของคลองธรรมชาติของ Tamatekapua ผู้เป็นกัปตันของเรือแคนู Te – Arawa ได้ล่องเรือไปในมหาสมุทร ซึ่ง Taniwha ยักษ์ที่ชื่อ Te – Parata ได้ถูกบีบบังคับให้ออกมาจากใต้ท้องมหาสมุทรโดยการเสกเวทมนต์ของ Ngatoro ให้มาขัดขวางการเดินทาง อย่างไรก็ตามมันไม่ประสบผลสำเร็จในการจัดการดังกล่าวเนื่องจากปลาโลมาเป็นผู้ที่พยายามปกป้องเรือแคนูไว้จาก Taniwha ในที่สุดอำนาจเวทมนต์ของ Ngatoro นั้นได้ลดลงไปทำให้ความสนใจกลับสู่ธรรมชาติ เรือแคนู Te –Arawa สามารถเดินทางต่อไปจากทางสุดของเกาะเหนือไปยังดินแดนแรกที่มาถึงที่ Whangaparaoa ส่วน Taniwa ตัวนั้นได้กลายเป็นผู้คุ้มครองเรือแคนู Tainui ซึ่งมี Taniwha ตัวเล็กตามมาด้วยกับการเดินทางข้ามมหาสมุทรแปซิฟิกไปยังดินแดน Aotearoa หรือเกาะนิวซีแลนด์ ในปัจจุบันสัญลักษณ์นี้ได้เป็นสัญลักษณ์ของเกาะกลุ่มของซึ่งรวมถึงเกาะกลุ่มของต่อผู้เดินทางและเกาะเล็กเพียงคนส่ง ยังเป็นสัญลักษณ์ของชาวพื้นเมือง เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหนึ่งเดียวกัน และยังเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหนึ่งเดียวกัน

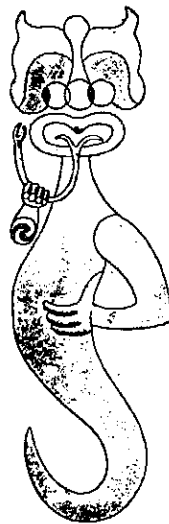
ภาพประกอบ 10 ทานิวา (Te Taniwha)

ภาพประกอบ 10 ทานิวา (Te Taniwha)

สัญลักษณ์รูปมังกรของเมารี ผู้พิทักษ์น้ำและแม่น้ำทานิวามีอยู่สองชนิดด้วยกัน คือ

1. ทานิวา (Taniwha) ยักษ์ผู้พิทักษ์ทะเล
2. มาราคิฮัว (Marakihau) ผู้พิทักษ์แม่น้ำ

Taniwha ยักษ์ผู้พิทักษ์ทะเลนี้ได้ถูกจารึกจากหลักฐานจริงโดย Te – Arawa จากเมืองไรโตรัวโดยผู้ที่ถูกขนานนามว่า Te – Parata ซึ่งทานิวา ตัวนี้ได้ขัดขวางเรือแคนู Te – Arawa ที่ตอนเหนือสุดของเกาะเหนือ เหตุผลของการจารึกนี้มาจากเรื่องราวว่า Tamatekapua ผู้เป็นกัปตันของเรือแคนูได้พยายามล่อลวง Kearoa ภรรยาของ Ngatoro ไปที่เตียงของเขา สิ่งนี้ทำให้ Ngatoro โกรธแค้นไม่เพียงเท่านั้น พวกเขายังถูกหลอกให้ไปยังที่เรือแคนูและ Tamatekapua พยายามที่จะขโมยภรรยาของเขา Ngatoro เป็นผู้สอนศาสนาได้เรียกพลังของธรรมชาติแวดล้อมและเรียก Taniwha Te Parata ขึ้นมาเพื่อทำการแก้แค้น จากการกระทำนี้ได้ทำให้ Tamatekapua ขอร้องให้ยกโทษและเมตตาต่อเขาซึ่ง Ngatoro เห็นควรและรับคำขอร้องนั้น สภาวะแวดล้อมจึงกลับคืนสู่ความสงบและ Te Parata ก็กลับสู่ท้องทะเลลึก การเดินทางไม่ได้ขยายถึงเรื่องราวปลีกย่อยที่เกี่ยวกับความประพุดติที่ผิดธรรมเนียมของคลองธรรมไปกว่านี้อีก การบันทึกครั้งที่สองเกิดขึ้นในปี 1977 ซึ่งได้มีความเห็นซึ่งถกเถียงกันในหนังสือ Great Mysteries of the Maori world ส่วนมาราคิฮัวหรือภูติมังกรนั้นมีตาของปลาอยู่โดยรอบ มีสองเขายูบหนวดและในงานแกะสลักที่เกือบเหมือนกันทั้งหมดนั้นจะเห็นว่ามีหางเล็กๆติดอยู่ด้วย แม่น้ำทั้งหมดในนิวซีแลนด์ มี ทานิวา คุ่มครองอยู่ เมื่อมีการจับปลาในแม่น้ำหรือทะเล การจับได้ครั้งแรกจะต้องส่งกลับคืนสู่น้ำอยู่เสมอ มิฉะนั้นแล้ว ทานิวา จะมาเอาตัวคุณไป การบรรยายยังกล่าวนี้แสดงถึงสถานภาพของ Taniwha แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้พิทักษ์คอยคุ้มครอง (Wepa. 1999 : 22)

ภาพประกอบ 11 มาราฮีฮัว (Te Marahuihwa)

ในเขต The Bay of Plenty มีตำนานที่กล่าวขานของสัตว์ประหลาดทะเลทานิวา และเจ้าแห่งมหาสมุทรที่เริ่มก่อรูปร่างขึ้นมาโดยเป็นที่รู้จักกันดีในชื่อของ มาราฮีฮัว ในช่วงปลายของศตวรรษที่ 19 และ 20 มาราฮีฮัวเป็นรูปแบบที่ได้รับอิทธิพลของลักษณะรูปร่างมาจากตำนานของยุโรปเกี่ยวกับนางเงือก มาราฮีฮัวได้กลายมาเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ที่มีลักษณะพิเศษที่เกี่ยวกับการประดับตกแต่งของบ้านทั่วทุกหนแห่งในนิวซีแลนด์ และรูปร่างของเพศชายและเพศหญิง ก็ได้รับการยอมรับและรู้จักกันดีโดยผลงานของนักแกะสลักสลักรุ่นใหม่ ภาพถ่ายรูปสัญลักษณ์มาราฮีฮัวที่เก่าแก่ที่สุดซึ่งได้บันทึกไว้โดยการจัดกลุ่มรูปแกะสลักเก่าแก่อยู่ในปี ค.ศ. 1865 – 80 และเป็นรูปแบบของเพศหญิง ซึ่งลักษณะพิเศษที่หลากหลายของมาราฮีฮัวคือ ลักษณะของเขาคืออยู่บนศีรษะ อย่างไรก็ตามมันดูเหมือนว่าจริงๆแล้วรูปแบบสัญลักษณ์มาราฮีฮัวนั้นมีที่มาจากการจินตนาการของเรื่องราวของสัตว์ประหลาดทะเลที่ผ่านเข้ามาในอ่าว Bay of Plenty ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาของยุคที่ชาวยุโรปเข้ามาติดต่อกับการที่มาราฮีฮัวสามารถอาศัยอยู่ใต้ทะเลลึกได้นั้นเนื่องมาจากมาราฮีฮัวมีรูปร่างของมนุษย์และมีลิ้นที่เป็นท่อยาวอยู่ด้วย จากการที่เป็นสัตว์ประหลาดที่มีลิ้นแบบพิเศษนี้ทำให้มาราฮีฮัว สามารถตัวดลื่นไปได้ไกลและสามารถกลืนกินเรือแคนูและมนุษย์ที่อยู่บนผิวน้ำได้ Elsdon Best ได้บรรยายถึง “ เรื่องราวมากมายที่ถูกบันทึกไว้ในเรื่องของการเรียกร่องลึทธิในเรื่องราวของบรรพบุรุษที่เป็นไปของชีวิตหลังความตาย เนื่องจากการถูกกลายร่างไปเป็นมาราฮีฮัว “ (Phillips.2002 : 18)

ภาพประกอบ 11 Circle or Disc

รูปสัญลักษณ์วงกลมหรือแผ่นจานกลมมี 3 ความหมายที่รู้จักกันดี

1. แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินและงานของเขา การรวมกันเป็นหนึ่งใน สอง มือ และหัวใจ เพื่อสร้างสรรค์ ผลงานเป็นรูปวงกลมที่สมบูรณ์โดยปราศจากจุดต่างพร้อย
2. เป็นตัวแทนถึงดาวฤกษ์และดาวเคราะห์ โดยเฉพาะกลุ่มของดาวเคราะห์สามดวง ซึ่งบรรจุความรู้เกี่ยวกับต้นกำเนิดของพวกเรา
3. เป็นวงจรแห่งชีวิตซึ่งรวมถึง วิถีทางของชีวิตที่ดำเนินอยู่ตลอดไป ไม่มีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุด (Wepa. 1999 : 28)

สุรชาติ ทินานนท์ ได้กล่าวไว้ในวารสารศิลปกรรมของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับความเชื่อของชาวเมารีที่มีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบสัญลักษณ์ และลักษณะของงานศิลปะของชาวเมารี ไว้ว่า

เมารีมีศรัทธาความเชื่อในเทพนิยายหรือตำนานความเป็นมาของเผ่าพันธุ์ ซึ่งกลมกลืนไป กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือเชื่อว่าเมารีคนแรก Tiki เป็นลูกของ Tane ซึ่งเป็นลูกของ Rangi และ Papa (Sky father and Earth mother) ความยิ่งใหญ่ของธรรมชาติมีอิทธิพลต่อชาวเมารีในการสร้างงานศิลปะต่างๆ ด้วยแบบแผนที่กำหนดสืบต่อกันมาเป็นสัญลักษณ์ คือ รูปคน (Tiki) รูปคนที่มีหัวเป็นนกหรือสัตว์เลื้อยคลานอื่น (Manaia) รูปสัตว์เลื้อยคลานประเภทกิ้งก่าหรือตะกวด (Moko) รูปสัตว์ประหลาดจากท้องทะเล (Marakihua) และรูปปลาวาฬ (Pakake) รูปสัญลักษณ์เหล่านี้ก็อาจปรากฏในลักษณะถูกตัดทอนรายละเอียด หรือบิดเบือนเช่น รูป Manaia ที่ตัดทอนเหลือเพียงงอยปาก หรือรูปปลาวาฬที่ตกแต่งเพิ่มเติมเป็นปลาวาฬที่มีลักษณะเป็นสัตว์ประหลาดแตกต่างไปจากสภาพเดิม นอกจากนี้ชาวเมารียังใช้รูปปลา สุนัขและงู เป็นส่วนตกแต่งอยู่ข้าง เมารีใช้สัญลักษณ์เหล่านี้ประกอบกับลวดลายเส้นโค้งที่คลี่คลายมาจาก Koru ที่เป็นต้นแบบของลวดลายทั้งหมด

งานศิลปะของเมารีมีลักษณะถูกออกแบบให้มองดูเพียงด้านเดียว แม้จะมีงานประเภทสามมิติ เช่นรูป Tiki แต่ก็ให้ความสำคัญอยู่เฉพาะด้านหน้าเท่านั้น และด้วยวิธีการสร้างงานศิลปะที่มององค์ประกอบเป็นส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นงานสร้างบ้านหรือเรือ ช่างจะทำงานทีละส่วนแล้วจึงนำส่วนประกอบเหล่านั้นผูกมัดหรือยึดเข้าด้วยกัน งานศิลปะเหล่านี้จึงมักจะมาจากวัสดุชิ้นเดียว เช่น

ไม้ทั้งท่อน หินทั้งก้อน ทำให้ผู้ศึกษางานศิลปะของเมารีจะแนกงานศิลปะออกเป็นประเภทตามมิติ และระนาบคือ

1. งานศิลปะสองมิติ ได้แก่งานที่ลักษณะแบนราบหรือมีระนาบเดียว เช่น เสื้อทอ เสื้อคลุม และผ้าต่างๆที่ทอจากใยป่าน ตลอดจนไม้ที่แกะสลักต้นๆ
2. งานแกะสลักแบบนูนต่ำ – นูนสูง ได้แก่ งานแกะสลักที่มีส่วนนูนสูงขึ้นมาจากผิวไม้ อย่างเห็นได้ชัด ใช้เป็นโขนหรือ แผ่นไม้ประดับอาคาร คาน และผนังสำคัญ
3. งานแกะสลักลอยตัวหรือสามมิติ คืองานที่มองดูได้จากรอบด้าน (แต่ยังเน้นความสำคัญอยู่ที่ด้านหน้า) ใช้กับเสากลางบ้านที่เรียกว่าเสาของบรรพบุรุษ (Central Ancestral House Post – Poutokomanawa) และสิ่งของเครื่องใช้ทั่วไป
4. งานฉลุ (Fretwork) เป็นงานแกะสลักฉลุเนื้อไม้ ซึ่งมักจะมองได้จากทั้งสองด้าน เนื่องจากมีความประณีตและทำได้ยาก จึงพบน้อยชิ้น ได้แก่ส่วนท้ายของเรือแคนูที่ตั้งสูงชัน (เฉพาะเรือแคนูที่เป็นเรือรบเท่านั้น)

เช่นเดียวกับศิลปะพื้นบ้านทั่วไป งานศิลปะของเมารีมีความหลากหลายไปได้ในทุกกิจกรรมการดำรงชีวิต เครื่องมือเครื่องใช้ อาวุธ เครื่องประดับ ต่างได้รับการตกแต่งด้วยลวดลายหรือแกะสลักตกแต่งภายในขอบเขตของรูปทรงที่เหมาะสมต่อการใช้งาน เช่น เครื่องมือล่าสัตว์ เครื่องมือเกษตรกรรมและภาชนะต่างๆ ความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของงานศิลปะเมารี คือการใช้เครื่องมือแกะสลักของยุโรป ได้แก่ เลื่อยและค้อน ซึ่งสามารถทำงานแกะสลักที่ละเอียดกว่าเครื่องมือเดิมที่มีลักษณะคล้ายจอบขนาดเล็ก (adze) ที่ใช้ใบมีดหินผูกติดกับด้ามไม้ นั้นอาจเป็นการปรับตัวที่ดีที่สุดของเมารีเมื่อต้องอยู่ร่วมกับชาวยุโรปที่อพยพมาอย่างต่อเนื่อง ความเปลี่ยนแปลงที่กะทันหันในช่วงเวลาประมาณหนึ่งศตวรรษเศษที่ผ่านมาทำให้เมารีเป็นชนกลุ่มน้อยในดินแดนของตนเอง แม้ว่าความเป็นอยู่จะปรับไปสู่ความสะดวก สมัยแบบชาวยุโรป แต่เมารียังคงเป็นเมารีใน ความสำคัญก็มีความภูมิใจที่ได้รักษาทั้งขนบ ธรรมเนียมประเพณีและศิลปะดั้งเดิมที่สืบทอดกันมา ยาวนาน (ทินานนท์. 2540: 42 – 43)

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานของแร่หยกในประเทศนิวซีแลนด์การอธิบายถึงคุณสมบัติ ชนิดของแร่หยก แหล่งที่มา

หยกของนิวซีแลนด์ (Pounamu)

แร่หินหยกที่เป็นที่รู้จักกันดีของนิวซีแลนด์นั้น เป็นที่รู้จักกันในภาษาเมารีว่า พูนามู (Pounamu) ซึ่งถือเป็นหยกที่หายากที่สุดในโลกซึ่งมีความสวยงามและมีคุณสมบัติเฉพาะแล้วแต่ประเภทของหยก มีหลักฐานเกี่ยวกับการค้นพบแร่หยก ซึ่งสิ่งนี้ทำให้เราเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของแร่หินหยกว่ามีคุณค่ามากมายแค่ไหนในฐานะที่แร่หินหยกเป็นทรัพยากรอันมีค่าของโลกเราที่หายากชนิดหนึ่ง โดย Hanna และ Menefy ได้กล่าวไว้ในหนังสือของเขา ดังนี้

พูนามู (Pounamu) เป็นคำของภาษาเมารีใช้สำหรับเรียกชื่อหินที่เป็นที่นิยม รู้จักกันดีในประเภทของแร่หินหยก (Greenstone) คำว่า Greenstone มักจะถูกเข้าใจผิดในการใช้เรียกชื่อหินรวมเข้ากับ tangiwai (bowenite) ซึ่งเป็นประเภทของ serpentine tangiwai เป็นหินที่มี

คุณสมบัติทั้งโปร่งแสงและเมื่อมองย้อนแสงจะเห็นเป็นจุดของหินกลมเล็กๆ เหมือนกับหยดน้ำอยู่ภายในเนื้อหิน ชื่อของ *langiwei* มาจากตำนานของเมารีเล่าถึงน้ำตาของหญิงสาวผู้เศร้าโศกฝังอยู่ภายในหิน *langiwei* หมายถึงหยดน้ำตา *Jade* หรือหยกเป็นชื่อเรียกของหิน 2 ชนิดที่แตกต่างกันคือ *nephrite* และ *jadeite* ความแตกต่าง อยู่องค์ประกอบของแร่ธาตุ ความแข็งแกร่ง และพื้นผิว *nephrite* ประกอบด้วยแร่ซิลิกาของผลึกที่เป็น ระเบียบอยู่ภายในในทางตรงกันข้ามกับ *jadeite* เกิดขึ้นจากการประสานกันของผลึกเม็ดเล็กๆ โซเดียม (sodium) อลูมิเนียม ซิลิเกต (aluminium silicate) ซึ่งมีความเหนียวอยู่เล็กน้อย แหล่งกำเนิดสำคัญอยู่ในประเทศพม่า *nephrite* หาพบได้ในประเทศจีน ยุโรป อเมริกาเหนือ บริติชโคลัมเบีย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ในนิวซีแลนด์เป็นหยกประเภท *nephrite* ซึ่งมีองค์ประกอบของแคลเซียม (calcium) แมกนีเซียม (magnesium) ซิลิเกต (silicate) และแร่เหล็กอยู่เป็นจำนวนมาก ปริมาณธาตุเหล็กที่บรรจุอยู่เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลง ของแนวสี Russell Beck ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์และ Art Gallery เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญหยกนิวซีแลนด์ Beck แนะนำว่าสีเขียวที่พบในหยกเป็นสิ่งบ่งบอกที่ดีที่สุดในการจัดหมวดหมู่ของหยกที่มีลักษณะเหมือนกัน เมารีใช้วิธี การดูที่สีในการพิจารณาลักษณะของหยก ลำดับของเฉดสีเริ่มจากสีเขียวออกขาว (white – green) ไปจนเกือบ จะเป็นสีดำ เป็นการเพิ่มขึ้นของเนื้อสีที่มีลักษณะของจุดสีแดงหรือสีน้ำตาล หยกของนิวซีแลนด์นั้นมีชื่อเสียงในเรื่องของสีเขียวที่สวยงามและคุณสมบัติทั้งโปร่งแสงในระดับสูง คุณภาพของความทั้งโปร่งแสงนั้นเน้นย้ำให้หยกมีความงดงามอันละเอียดอ่อนซึ่งอยู่ในผลงานแกะสลักจำนวนมากทั้งผลงานร่วมสมัยและผลงานของบรรพบุรุษ

จากหลักฐานที่ขุดค้นทางโบราณคดีได้กล่าวถึง *jade nephrite* ว่าชนเผ่าเมารีรู้จักการใช้หยกมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 12 และนิยมใช้โดยทั่วไปในศตวรรษที่ 14 ถึงแม้ว่าแหล่งของหยก *pounamu* จะมีอยู่ทางเกาะใต้เท่านั้นแต่สิ่งประดิษฐ์จาก *pounamu* นี้ถูกพบในที่ห่างไกลทางเหนือสุดของจังหวัดทางเกาะเหนือ สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงการขยายพื้นที่ของชนเผ่าเมารีที่เดินทางไปถึงและเกี่ยวกับการค้าขายที่ทำให้เกิดการขยายตัวของสินค้าที่ได้แก่ สิ่งที่ถักทอด้วยเส้นใยพืช จากความอุดมสมบูรณ์ของไยป่าน *kumara* (หัวมันฝรั่งหวาน) ซึ่งเป็นการค้าที่สืบเนื่อง จากการทำหยกของเกาะทางใต้ ชนเผ่าเมารีเชื่อว่า พูนามู เป็นสิ่งล้ำค่าทางวัตถุที่เกี่ยวกับความเชื่อทางจิตวิญญาณอันยิ่งใหญ่ ที่สร้างขึ้นอย่างมีคุณค่าอันละเอียดอ่อนโดยส่วนมากจะเป็นของกำนัลแก่ผู้ที่เป็นเจ้าของเป็นตัวแทนของมานา (พลังอำนาจทางจิตวิญญาณ)และเป็นเครื่องบ่งบอกตำแหน่งและฐานะ จากความกล้าหาญ ความอดทน ทักษะความชำนาญ กระบวนการการทำงาน แหล่งที่ตั้งเครื่องมือเครื่องใช้และตัวผลงานศิลปะเครื่องประดับ ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่เพิ่มความมีชื่อเสียงให้กับ พูนามู โดยเฉพาะความเชื่อของ พูนามู ที่เชื่อว่าสามารถซึมซับเอาพลังมานา (mana) ของผู้ที่เคยเป็นเจ้าของและการเป็นมรดกสืบทอดของครอบครัวซึ่งจะถูกเรียกตามชื่อของตำแหน่ง ฐานะ โดยชื่อของพวกเขาเหล่านี้จะถูกจารึกไว้เป็นอย่างดี

ในช่วงเวลาที่ชาวเมารีถือว่าเฉดสีอ่อนของหยกเป็นสิ่งที่มีความค่าอยู่ในช่วงก่อนที่ชาวยุโรปนิยมเฉดของสีเขียวเข้มของหยก ในปัจจุบันเฉดสีทั้งหมดของหยกนั้นถูกนำมาใช้โดยช่างฝีมือของนิวซีแลนด์ผู้ซึ่งผสมผสานความเป็นเลิศจากการเป็นผู้ครอบครองทรัพย์สินสมบัติอันล้ำค่า ซึ่งมีการออกแบบที่เป็นรากฐานแต่เดิมในผลงานศิลปะการแกะสลักและศิลปะเครื่องประดับ (Hanna & Menefy. 1995 : 1 – 2)

ความรู้เกี่ยวกับหยก

มีหยกอยู่ 2 ชนิดในโลกที่เป็นที่รู้จักกันดี

ชื่อทางธรณีวิทยา ชื่อเรียกโดยสามัญ องค์ประกอบทางเคมี	คุณลักษณะทางกายภาพ	
	Nephrite	Jadeite
	Greenstone, Pounamu	Chinese Jade
	CaMg (OH) (Si O)	NaAl (Sio)
	Silicate of Calcium and Magnesium, monoclinic	Silicate of sodium and aluminium, Monoclinic
องค์ประกอบอื่นๆ	Iron – black spots Chrome – green spots	
ความแข็ง	6.00 – 6.50	6.50 – 7.00
ความเหนียว	1000	500
ความถ่วงจำเพาะ	2.90 – 3.00	3.30 – 3.38
แหล่งที่มา	นิวซีแลนด์ อาลาสก้า แคนาดา ไชบีเรีย ไต้หวัน	พม่า
	สีเขียวมืดและสีเขียวสว่าง สีดำ สีเทาสีเขียวเข้มจุดหรือลาย สีขาว สีฟ้า สีเขียว สีแดง	สีเทาสีเขียวเข้มจุดหรือลาย สีเขียวและสีขาว สีน้ำตาล สีเหลือง สีม่วง สีแดง

ประเภทของหยกในนิวซีแลนด์

ได้มีการจำแนกประเภทของหยกไว้ตามคุณลักษณะภายนอก และสีของหยกที่เกิดจากปฏิกิริยาเคมีทางธรรมชาติ ชาวเมารีได้เรียกชื่อประเภทของหยกไว้แตกต่างกัน เป็นชื่อที่เรียกตามลักษณะของสีหยก ซึ่งข้อมูลต่อไปนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของหยกที่เป็นที่รู้จักกันดีในประเทศนิวซีแลนด์

เมารีได้จำแนกประเภทของหยกไว้หลากหลายตามสีของหยก ซึ่งแต่ละประเภทยังมีชื่อเฉพาะที่มีมาแต่ดั้งเดิม ถึงแม้ว่าหยกจะมีหลายประเภทแต่ในที่นี้จะกล่าวครอบคลุมถึงชื่อของหยกที่เป็นที่รู้จักกันดีเท่านั้น ได้แก่ inanga kahurangi kawakawa kokopu และ totoweka

ภาพประกอบ 12 อินังงา (Inanga)

มีสีเขียวขาวคล้ายไข่มุกหรือสีเขียวออกเทา อินังงาเป็นหินที่มีราคาสูงชาวเมารีมักจะนำ มาใช้ทำเครื่องประดับและอาวุธ (กระบองสั้น , อาวุธที่มีลักษณะเป็นแผ่นคล้ายใบมีดใช้สำหรับต่อสู้แบบตัวต่อตัว) ชื่อของอินังงา มาจากปลาน้ำจืดขนาดเล็กของท้องถิ่น inanga – whitebait (ปลาเล็กๆ ชนิดหนึ่งในแถบยุโรป) อินังงามีสีที่เหมือนกันแต่มีลักษณะที่มัวฝ้าอยู่มากหรือไปจนทึบไม่โปร่งแสงหนึ่งในสถานที่ที่เป็นแหล่งของ อินังงาอยู่ทางส่วนต้นของทะเลสาป wakatipu ซึ่งเชื่อว่าเป็นสถานที่แห่งเดียวในโลกที่ค้นพบอินังงา และขณะนี้อยู่ในความคุ้มครองของรัฐบาล

ภาพประกอบ 13 คาฮูแรงจี (Kahurangi)

เป็นหนึ่งในประเภทของหยกที่หายาก คาฮูแรงจีมีสีเขียวสว่าง มีคุณสมบัติของความเงาที่ส่องแสงอย่างมากซึ่งไม่มีจุดบอดหรือรอยตำหนิใด ๆ คำว่า คาฮูแรงจี บ่งบอกโดยคุณสมบัติในตัวของมันเองว่ามันเป็นหยกที่มีคุณค่าอย่างไร คาฮูแรงจี บ่งบอกถึงความเด่นที่แตกต่าง ความมีราคาสูง เป็นทรัพย์สินสมบัติล้ำค่าของผู้ที่เป็นเจ้าของ ไม่ว่าจะเป็นขวานที่ใช้สำหรับพิธีการ เครื่องประดับที่ห้อยย้อย และสิ่งของมีค่าอื่นๆ ล้วนถูกทำขึ้นจาก คาฮูแรงจี

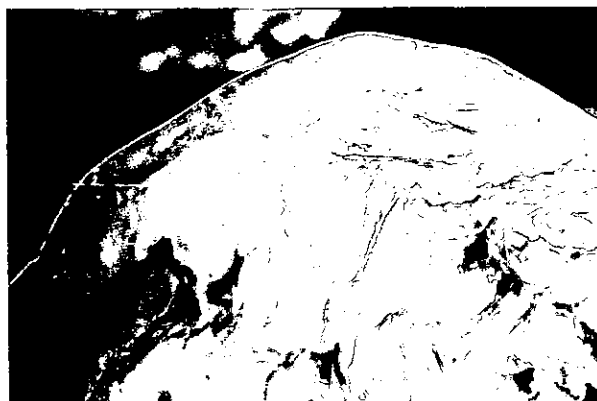
ภาพประกอบ 14 คาวาคาวา (kawakawa)

เป็นชื่อที่เกิดขึ้นภายหลังกำเนิดของต้นไม้ ซึ่งเป็นต้นไม้ที่อยู่ในท้องถิ่น (macropiper excelum) คาวาคาวามีส่วนของสีเขียวเข้มผสมอยู่ในเนื้อหิน นี่คือนิยามที่หลากหลายของหยก มีลักษณะพิเศษของจุดสีเขียวเข้มเล็กๆ ซึ่งเพิ่มความงดงามให้กับหยก หยกคาวาคาวา มีลักษณะที่หลากหลายมักจะถูกนำมาผลิตเครื่องประดับที่มีค่าในปัจจุบัน สถานที่แห่งหนึ่งที่เป็นแหล่งของคาวาคาวานั้นอยู่ที่แม่น้ำทารามาอ้าว (Taramakau) ทางแถบชายฝั่งทะเลของเกาะใต้

ภาพประกอบ 15 โคโคปู (kokopu)

มีที่มาจากชื่อ 3 ตระกูลของปลาเล็กที่อาศัยอยู่ในน้ำสะอาด ชื่อหนึ่งอยู่ในตระกูล Galaxiidae (trout) ปลาเทราท์ ปลาชนิดนี้อาศัยอยู่ในลำธารและแม่น้ำที่ไหลผ่านประเทศนิวซีแลนด์ พวกมันได้รวมเอาความหลากหลายของสีน้ำตาลเข้ม สีเขียวมะกอก และสีเหลืองไว้ และหิน nephrite ชนิดนี้มีลักษณะของสีและรอยตำหนิที่คล้ายคลึงกัน ด้วยความเหมือนดังกล่าวจึงได้ใช้ชื่อของ trout – stone หรือโคโคปู มาอ้างอิงเป็นชื่อของหินประเภทนี้ นี่คือนหินที่มีลักษณะพิเศษอันมีแหล่งกำเนิดอยู่ที่แม่น้ำอาราฮูรา (Ararua)

ภาพประกอบ 16 โตโตเวคา (Totoweka)

เป็นหิน nephrite ที่อยู่ในประเภท kawakawa มีลักษณะที่หลากหลาย ซึ่งมีจุดของสีสว่างเล็กๆของจุดสีแดงหรือมีริ้วลายสีแดงซึ่งเรียกหินลักษณะนี้ว่าบ่อยครั้งที่ความหมายของ โตโตเวคา นั้นหมายถึงโลหิต toto ของ weka (native woodhen) (ลักษณะของต้นไม้พื้นเมือง) นี่เป็นหินประเภทหนึ่งของหยก ที่มีอยู่น้อยและค้นหาได้ยากยิ่ง

ภาพประกอบ 17 FLOWER JADE

หนึ่งในจำนวนหยกที่สวยงามที่สุด ที่มีลักษณะผิดธรรมชาติกว่าหยกประเภทอื่นๆ ในประเทศนิวซีแลนด์ นั้นมีชื่อเรียกว่า flower หรือ picture jade หินประเภทนี้เป็นที่รู้จักกันดีในเขตของตำบล Marsden ซึ่งอยู่ใกล้กับเมือง Hokiika ลักษณะพิเศษของหินเกิดจากสีเหลืองของเปลือกไม้ทำปฏิกิริยากับออกซิเจนและความชื้นในบรรยากาศ ทำให้เกิดลวดลายอันงดงามบนพื้นผิวของหยก โดยส่วนมากแล้วหยกนั้นมีสีเขียวซึ่งสีเขียวของหยกทำให้เกิดสีที่ตัดกับลวดลายที่มีลักษณะคล้ายกับฟองครีมีสีเหลืองหรือสีน้ำตาล การเกิดสีในบางครั้งจะเกิดจากรอยแตกหรือรอยแยกของหินซึ่งเป็นธรรมชาติจากการเกิดปฏิกิริยาเคมีของธาตุเหล็กที่อยู่ภายในหยก ช่างฝีมือแกะสลักมากมายได้นำเอาคุณสมบัติพิเศษของหินที่มีลักษณะพิเศษนี้มาสร้างสรรค์ผลงานที่มีรูปแบบเฉพาะในการออกแบบซึ่งได้ก่อให้เกิดเป็นผลงานที่น่าทึ่งอย่างยิ่ง (Hanna & Menefy. 1995 : 5 – 11)

นอกจากนี้ยังมีหยกประเภทอื่นที่เป็นชื่อในภาษาเมาริดังนี้

Te pounamu kawa – kawa

มีสีเขียวสว่างสดใสมาก คล้ายกับสีเขียวของใบไม้ ของต้น kawa – kewa หรือ Piper excelsum ต้นพืชจำพวกพริกไทย กิ่งของต้นไม้นี้ส่วนใหญ่จะนำไปใช้ในการประกอบพิธีการ

Te pounamu kawa – kawa – rewa

Te pounamu tinau

Te pounamu tutae – kokako

ทั้งสามชื่อนี้แสดงถึงความหลากหลายของเจดสีหรือลักษณะของหยก kawa – kawa

Te pounamu tonga – rerewa

มีสีเขียวกับรอยดำหินของสีขาวหรือสีเหลืองขุ่น มีลักษณะกึ่งโปร่งแสง

Te pou namu toto – weka

มีสีเขียวสว่างกับจุดสีแดงสดอย่างชัดเจน toto หมายถึงเลือด weka หมายถึง ไม้สีแดงของเมาริเป็นหยกที่มีคุณภาพและราคาสูง

Te pounamu hau – huka หรือ ahuka

มีสีเขียวเข้มกับรอยตำหนิสีขาวมีลักษณะคล้ายกับฟองอากาศ

Te pounamu kahotea หรือ aotea

มีสีเขียวเข้มกับรอยตำหนิสีดำไม่มีจุด

Te pounamu tuapaka

มีสีที่คล้ายกันกับ kahotea

Te pounamu warauroa หรือ wharauroa

ประกอบด้วยโลหะของสีเขียวกับเยื่อหินทนไฟ เป็นเส้นตามขวาง มีส่วนของรอยตำหนิเหมือนกับหน้าของนกทูเฮว่าพื้นเมืองของเมารี

Te pounamu kutu – kutu

มีสีเขียวเข้ม ไม่โปร่งแสง มีรอยตำหนิเล็กๆปนอยู่

Te pounamu rau karaka

มีสีเขียวเข้ม คล้ายกับเจดสีเขียวของใบไม้ที่ส่องประกายแวววาวของต้น karaka

Te pounamu korito

มีสีเขียวเข้ม บางลักษณะคล้ายกับ karaka

Te pounamu hau – hunga หรือ auhuuga

มีสีเขียวอ่อนมากหรือเป็นสีขาวเป็นมันวาว จากลักษณะของคราบหนักที่จับอยู่ตามพื้นดินและต้นไม้หรือหยกน้ำค้างที่มองเห็นเป็นสีเขียวสว่างบนพื้นหญ้า

Te pounamu parauri

มีสีมืดเกือบดำและส่องประกายมันวาว คล้ายกับการปรากฏของความเปียกบนพื้นผิวของปลาไหล

Bowenite

เป็นชื่อที่มาจากภาษาเมารีว่า tangi – wai tangi หมายถึงการร้องไห้ wai หมายถึงน้ำ รวมความหมายคือน้ำจากน้ำตา มีลักษณะกึ่งโปร่งแสง และมีความหลากหลายของเจดสีเขียว มีความอ่อนกว่าหยก ใช้สำหรับเครื่องประดับแต่ไม่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือได้

koko – tangi – wai

มีสีค่อนข้างเหลือง

(Riley. 1994 : 40)

ชายฝั่งทะเลทางตะวันตกซึ่งเป็นพื้นที่ที่เป็นแหล่งของแร่หยก

เขตพื้นที่ทางฝั่งทะเลทางตะวันตกของเกาะใต้เป็นแหล่งของแร่หินหยกที่สำคัญในประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งแร่หยกนั้นพบได้ในเฉพาะพื้นที่ทางเกาะใต้เท่านั้น แหล่งพื้นที่ต่างๆล้วนแต่เป็นพื้นที่ที่เข้าถึงได้ยากต้องใช้ความอดทนและความอดสาหัสในการเดินทางไปถึง การได้ทำความรู้จักกับเขตพื้นที่เป็นสิ่งดีที่ทำให้เรามองภาพออกถึงต้นกำเนิดของแร่หยกและสถานที่ที่เป็นต้นกำเนิดของแร่หินหยกที่มีค่าของโลกต่อไปนี้เป็นกรกล่าวถึงเขตพื้นที่ แหล่งที่มา และประวัติของการค้นพบแร่หยกในนิวซีแลนด์

เขตชายฝั่งทะเลตะวันตก (West Coast)

ขอลิวิงส์ทำให้ไวลด์ เวสต์กลายเป็นมรดกอันอมตะของอเมริกาเหนือ แต่ไม่มีกิตติศัพท์ใดที่จะเทียบ ได้กับเกาะใต้ของนิวซีแลนด์ที่ซึ่งชายฝั่งและเรือริมฝั่งภายในประเทศที่มีอดีตที่โด่งดังไม่แพ้ชายฝั่งตะวันตกของอเมริกา ในปัจจุบันหลงเหลือเพียงเงาของอดีตอันรุ่งเรืองวันคืนของยุคตื่นทองในทศวรรษ 1860 ประชากรทั้งหมดที่อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่งยาว 500 กิโลเมตร (310 ไมล์) ในขณะนั้นมีเหลืออยู่น้อยกว่า ในปี 1876 เมื่อผู้คนอยู่กันอย่างหนาแน่นที่สุดถึง 40,000 คน คิดเป็น 13 % ของประชากรทั้งหมดของนิวซีแลนด์ ในขณะนี้ ประชากรที่อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันตกมีอยู่ 30,000 คน ลดลง 1% ของจำนวนประชากรทั้งหมด 3.3 ล้านคนของนิวซีแลนด์

บุคลิกอันมีเอกลักษณ์

ผู้อาศัยอยู่ตามชายฝั่งมีเพียงเล็กน้อยเมื่อวัดจากจำนวน แต่พวกเขากลับมีเอกลักษณ์อันแข็งแกร่ง โดยทางการแล้ว ไม่มีสถานที่ที่เรียกว่า West Coast แผนที่ดังกล่าวเขียนว่า West Land และพวกเขาระบุให้พื้นที่ทางตอนเหนือของ Inangahua และ Buller ตั้งอยู่ในเมือง Neilson กระนั้นชาวนิวซีแลนด์ก็มักจะกล่าวถึงชายฝั่งตะวันตกด้วยความเข้าใจตรงกันว่าเป็นส่วนที่โอบล้อมดินแดนโล่งกว้างทางตะวันตกตอนใต้ของเทือกเขาสูง ผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่งเป็นที่รู้จักกันดีว่าพวกคนคิดดิน จริงใจ ไร้จริต รักอิสระ ก้าวร้าว และมีธรรมาศยดี ในบริเวณ West Coast กฎหมายการออกใบอนุญาตผลิตเหล้าถูกเพิกเฉยเป็นเวลาหลายปี กระนั้นทุกวันนี้ตำรวจที่แท้จริงของผู้คนที่อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่งตะวันตกมิใช่รัฐบาลกลาง แต่กลับเป็นความพยายามในการสืบโป๊เพื่อสงวนป่า ไม้และนกพื้นเมืองให้คงอยู่ รัฐบาลท้องถิ่นซึ่งพยายามจะสร้างอาชีพจากการเลี้ยงไม้และการขุดถ่านหินไม่พอใจที่ นักอนุรักษ์นิยมแสดงความวิตกต่อสิ่งต่างๆซึ่งอยู่ไกลตัวออกไป West Coast ไม่เคยชักจูงผู้อยู่อาศัยด้วยวิถีชีวิต แบบง่ายๆ และเพื่อพิสูจน์ให้เห็นถึงความป่าเถื่อนและความแข็งแกร่ง ชนชาติเมารีเข้ามาตั้งรกรากใน West Coast ในช่วงหลัง แต่ในขณะนั้นก็ยังมิมีผู้คนอยู่บางตา ความสนใจหลักของพวกเขา คือ ความปรารถนาใน Greenstone ที่ Arahura ซึ่งลำเลียงอย่างยุ่งยาก โดยเริ่มจากเส้นทางตอนเหนือไปยัง Neilson และข้ามเทือกเขา Alps ผ่านทาง แยกหลักมุ่งไปสู่ Otago (บล็อกซ์แฮม. 2543 : 268)

ผู้สำรวจยุคต้น

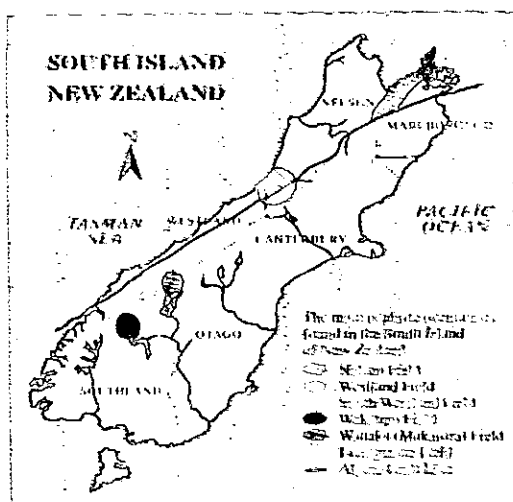
ทั้ง Abel Tasman และ James Cook สองนักสำรวจผู้ยิ่งใหญ่มิได้รู้สึกหลงรักทันทีที่แล่นเรือ ผ่านมายัง West coast ในปี 1642 และ 1769 ตามลำดับ " ชายฝั่งที่ไร้ไม้ตรีจิต " คือคำพรรณนาของกัปตันคุกที่มี ต่อ West Coast " สถานที่เปลี่ยววิเวกเป็นทางยาว ตกแต่งด้วยท้องฟ้าอันน่ากลัวและป่าทึบ " คือทัศนียภาพ ของสถานที่ดังกล่าวในช่วง 50 ปีต่อมา ซึ่งเจ้าหน้าที่ในคณะสำรวจของชาวฝรั่งเศสเป็นผู้บรรยายไว้ เพราะความน่า สะพรึงกลัวของ West Coast ทำให้ผู้สำรวจชาวโรรมิได้เริ่มลงมืออย่างจริงจัง จนกระทั่งถึงปี 1846 ซึ่งเกิดขึ้น เพื่อที่จะสร้างความหือใจให้กับนักสำรวจคนอื่นๆ ต่อมาในปี 1860 ที่เจ้าหน้าที่ของชาติต่างๆ ได้แสดงท่าทีใน ด้านบวกเมื่อรายงานถึงแม่น้ำน้ำแข็งในทางตอนใต้และเส้นทางผ่านเทือกเขา Alps ไปยัง Otago ทั้งนี้ รัฐบาลกลาง ได้ซื้อ West coast ทั้งหมดจากชนเผ่าเมารีด้วยทองคำ 300 ปอนด์ ขณะเดียวกันผู้

อพยพชาวยุโรปก็ตั้งเป้าที่จะขุดหาทองเป็นสำคัญในปี 1865 ยุคตื่นทองได้เริ่มต้นสะท้อนขึ้นอย่างเต็มที่และใช้เวลาถึง 5 ปีกว่าจะถึงจุดอิ่มตัว (บล็อกซ์แฮม. 2543 : 267)

โฮคิติกา (Hokitika)

ซึ่งเคยเป็นเมืองมหัตถรย์ของซีกโลกทางตอนใต้ จากถนนทองคำและท่าเรือที่รุ่งเรืองสุดขีด อยู่ห่าง ไป 30 กิโลเมตร (19 ไมล์) ทางตอนเหนือของ Ross และเป็นที่ตั้งของสนามบินใหญ่ของ West coast สิ่งที่น่าดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวก็คือ พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ โรงงาน greenstone เหมืองทอง การร่อนทอง และหุบเขาใกล้ ๆ กับทะเลสาบ Kanieri และ Hokitika Gorge เส้นทางสำรวจเขามุ่งไปสู่ Otago ข้ามทางผ่าน Browning และ Whitcombe 23 กิโลเมตร (14 ไมล์) ทางเหนือของเมืองดังกล่าวในบริเวณชุมชนทาง Kumara ทางหลวงสายดังกล่าวถูกตัดด้วยถนนทางหลวงอาร์เธอร์ พาสส์ ซึ่งเชื่อม West Land และ Otago ไว้ด้วยกันไม่กี่กิโลเมตรออกไปทางตะวันออกของชุมชนดังกล่าวเปิถนนตัดเข้าสู่เมืองเหมืองทองเก่าอย่าง Kumara จากทางโค้งของทะเลสาบ Brunner ทะเลสาบขนาดใหญ่ที่สุดบนชายฝั่งตะวันตก คดเคี้ยวผ่านป่าพื้นเมืองหนาทึบ (บล็อกซ์แฮม. 2543 : 272)

แหล่งที่มาของแร่หยก

ภาพประกอบ 18 เขตพื้นที่ทางเกาะใต้แสดงถึงบริเวณที่เป็นแหล่งของหยก

หยกนิวซีแลนด์นั้นมีอยู่ในบริเวณ 7 พื้นที่ทางเกาะใต้ของประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งอยู่ใกล้กับบริเวณ ตามแนวเทือกเขา ได้แก่ Nelson Westland South Westland Wakatipu Wanaka Livingstone และ Milford แหล่งที่ใหญ่ที่สุดมีอยู่ 2 แห่งคือ ทางแถบชายฝั่งตะวันตกและ Wakatipu ส่วนมากหยกจะพบอยู่ตามบริเวณแม่น้ำและลำธาร โดยถูกพัดพาและถูกกัดกร่อนด้วยการไหลลงมาของธารน้ำแข็งจากเทือกเขาสูงทางใต้ ส่วนแร่ที่มีลักษณะคล้าย nephrite พบอยู่ในเขตของหุบเขาทางตะวันตกเฉียงเหนือของทะเลสาบ Wakatipu และในบางพื้นที่

nephrite ถูกพบปะปนอยู่ในหมู่ของหินประเภท serpentine และ schist (หินผลึกที่มีส่วนประกอบแร่ธาตุที่จัดเป็นรูปขนานหรือลักษณะใบไม้) แต่โดยส่วนใหญ่แล้วถูกพบในก้อนหินกลมขนาดใหญ่และก้อนหินกลมขนาดเล็กที่ผ่านการกัดเซาะโดยน้ำหรือลม ก้อนหินใหญ่จำนวนมากมายที่ค้นพบ มักจะถูกปกคลุมด้วยสีของพื้นผิวที่ยากแก่การจำแนกประเภท อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมและสภาพบรรยากาศ แต่มันถูกแยกแยะด้วยการดูจากผู้ที่ได้รับการฝึกมาเป็นอย่างดี ปอยครั้งที่การไหลทะลักของสายน้ำและ พุ่มไม้ที่หนาที่บทำให้การสำรวจนั้นเป็นไปได้ด้วยความยากลำบากและล่าช้า นักสำรวจและผู้เชี่ยวชาญมากมายในปัจจุบันได้หันมาใช้เฮลิคอปเตอร์ในการสำรวจและสามารถเข้าถึงพื้นที่ได้ง่ายขึ้นเพื่อนำเอาแร่หยกออกมาจากพื้นที่นั้น หยกที่มีลักษณะเป็นก้อนหินกลมเล็กบางครั้งถูกพัฒนามาจากแม่น้ำไปยังชายฝั่งทะเลแถบตะวันตก ในขณะที่หยก ประเภทอื่นๆ นั้นยังคงพบได้ในในทางแร่ทองคำที่มีอายุมาก ในบางครั้งหยกถูกพบเป็นจำนวนมากในจุดที่น่าประหลาดใจ จากพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของเตาเผาไฟและในเขตพื้นที่ของโรงตีโลหะ หยกนั้นสามารถคงสภาพอยู่ใน สภาวะของอุณหภูมิที่มีความร้อนสูงได้โดยไม่แตกหักซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า หยกมีคุณค่าในระดับสูงมากกว่าเพียงแค่ความสวยงามภายนอกเท่านั้น (Hanna & Meneffy. 1995 : 13)

เกร็ดประวัติของพื้นที่

มีสถานที่อยู่แห่งหนึ่งที่ต้องใช้สติปัญญาและความฉลาดเฉลียวในการทำงานเป็นอย่างมาก มีการรายงานที่มาจากหลายบุคคลหรือคณะบุคคลว่า มีการค้นพบแร่หินหยกที่เป็นก้อนขนาดใหญ่มากและโชดไม่คิดที่ไม่ได้มีการเรียกร้องสิทธิจากผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินผืนนั้น จากเหตุการณ์นี้ดินดังกล่าวจึงได้ถูกยึดไป ประวัติศาสตร์ของหินหยกในดินแดนทางใต้เต็มไปด้วยเรื่องราวที่เกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทและความขัดแย้งกันทางกฎหมาย ในการแย่งชิงกันเป็นเจ้าของหินขนาดใหญ่และผู้คนในหลายๆพื้นที่ได้ยุติเรื่องราวที่เกิดขึ้น ซึ่งหลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวก็ ยังคงมีการพูดคุยกันถึงเรื่องราวเหล่านั้นเรื่อยมา ในการสำรวจครั้งหนึ่ง มีการค้นพบหินขนาดใหญ่เป็นแร่หยกที่มีคุณภาพสูง และโดยปกติของกรณีเช่นนี้จะมีผู้ที่ถือสิทธิครอบครองปรากฏตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ผู้ถือสิทธิครอบครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่มีการประกาศแจ้งว่าเขาเป็นผู้ที่ครอบครองหินดังกล่าวโดยชอบธรรม จะแข่งขันที่จะจ่ายในส่วนแบ่งที่เหมาะสมให้กับผู้ค้นพบ หินก้อนกลมที่มีขนาดใหญ่เกินไปสำหรับการขนส่งโดยตรงจะใช้ระเบิด โคนาไมค์ปักลงไปในช่วงว่างระหว่างหินและระเบิดให้เป็นชิ้นส่วนที่เล็กลง สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือกรณีของก้อนหิน หยกที่มีขนาดใหญ่จำนวนมากต่อมาก มักจะถูกนำออกจากพื้นที่ในเวลากลางคืน ซึ่งไม่เคยถูกเสนอให้มีการขายพื้นที่ดังกล่าว อันมักจะประหลาดใจกับข่าวที่รวดเร็วของการค้นพบและความรวดเร็วของเอเย่นและนักสำรวจ ในการตกลงขายให้กับผู้ซื้อของพื้นที่แห่งนั้น ฉันไม่คิดว่าชาวบ้านที่อยู่บริเวณนั้นจะเคียดแค้นหรือสนใจและมีความเอาใจใส่อย่าง เร่งรีบใดๆ เกิดขึ้น มีแร่หยกมากมายที่ถูกหลอกลวงในเขตของตำบลนี้ ซึ่งคนนอกไม่เคยที่จะได้ค้นพบมัน เมื่อหินที่ถูกส่งเข้ามาขายในครั้งนั้นมันเป็นหินที่หายาก ดังนั้นไม่ว่าใครก็ตามที่เป็นผู้ค้นพบจะต้องเรียนรู้ถึงคุณลักษณะ เฉพาะที่มีอยู่ในแร่หิน ผู้คนส่วนมากที่เต็มไปด้วยความริเริ่มในการค้นหานั้น เป็นหนุ่มสาวชาวนาในเขตของพื้นที่ (โดยปกติเขาจะขายสิ่งที่เขาหามาได้เพื่อปรนเปรอการเที่ยวดื่มอย่างสนุกสนานในเมือง) และเด็กๆ ชาวเมารีจาก Arohura Pa นั้นเป็นลูกหลานที่สืบทอดสายเลือดต้นกำเนิดมาจากเผ่าที่เป็นเจ้าของดินแดนแห่งนี้ ตั้งแต่เขตพื้นที่ทาง

Greymouth เรื่อยมาจนถึง Arahura เด็กชาวเมารีบางคนเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญในการค้นหาแร่หยก ซึ่งฉันมีหินหยกที่มีลักษณะพิเศษอยู่ในจำนวนของสะสมที่ได้มาจากคนหนุ่มสาวเหล่านั้น ในระหว่างปี ค.ศ. 1950 ถึง ค.ศ. 1960 มีการจำหน่ายแร่หยกอย่างมากมาย ซึ่งมีการลักลอบนำสินค้านี้เข้าออกข้ามประเทศโดยผิดกฎหมายใน สถานที่ที่ห้ามส่งออกสินค้านี้คือแร่ nephrite ในปี ค.ศ. 1947 มันได้ถูกลักลอบส่งไปหลายประเทศ โดยวิธีการต่างๆกัน มีการฟ้องร้องเกิดขึ้นหลายคดี ซึ่งฉันได้ยินมาว่าอยู่ใน Hokitika แร่หยกในกรณีหนึ่งเป็น พ่อค้าเศษโลหะชาวญี่ปุ่นผู้ซึ่งมีความสนใจแร่หยกเป็นอย่างมาก เขาได้เข้ามาแวะเวียน Hokitika อยู่เป็นประจำเพื่อซื้อหินเท่าที่เขาจะซื้อมันได้รวมไปถึงชนิดของหินที่ไม่เหมาะสำหรับขายในนิวซีแลนด์ ซึ่งเป็นที่น่ายินดีของนักธุรกิจคนใดก็ตามที่ได้ได้หยกชนิดนี้ไป เขาได้ซื้อเตาต้มน้ำเก่า ๆ ที่ขึ้นสนิมไปด้วยเมื่อเปิดเตาจึงพบว่าข้างในนั้น เต็มไปด้วยแร่หยก เขาจึงปิดมันอีกครั้งโดยใช้โลหะเชื่อมมันได้ถูกนำออกจากนิวซีแลนด์โดยทางเรือที่ขนส่งสินค้า เกี่ยวกับเศษโลหะ ในอีกกรณีหนึ่งเป็นกรณีของนักสำรวจแร่ที่มีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมากในการเสาะหาแร่ และหินซึ่งเขาได้เสียชีวิตลง เขามีตู้โชว์ของหินและแร่ที่ได้ฝังความคับแค้นใจของภรรยาของเขาเอาไว้จากการ ทะเลาะกันด้วยอารมณ์โทสะในการสำรวจแร่ของสามี เธอได้ใช้เวลามากมายในการจัดบ้านเพื่อจัดการกับหินและ แร่ที่หายากที่มีลักษณะพิเศษนี้ แต่ด้านหลังของสนามบ้านก็ยังคงมีก้อนหินขนาดใหญ่อยู่เป็นจำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่สามารถนำกลับไปทำเป็นแร่หยกที่มีค่า ซึ่งมีคนเฝ้าถึงเรื่องราวของเธอให้กับพ่อค้าชาวญี่ปุ่นฟังและเขาได้ แนะนำให้ไปดูตู้โชว์ดังกล่าว เป็นที่น่าอนว่าเขามีความสนใจในก้อนหินเหล่านั้นและถามเธอว่าหินเหล่านั้นเป็นราคาเท่าไรที่เธอต้องการ

แต่ด้วยความขมขื่นและความคับแค้นใจมาเป็นเวลานานนับปีเธอกล่าวว่า เขาสามารถนำหินเหล่านั้นไปได้เลยโดยไม่ต้องจ่ายเงิน เขาจึงขนหินออกไปทุกวันๆ จนหมด ในที่สุดจากเรื่องราวของตู้โชว์นี้ก็ไม่อาจพ้นไปจากการประนามของเหล่าเพื่อนบ้านของเธอ แต่พ่อค้ากลับได้หยกกลับไปเป็นจำนวนมากส่วนใหญ่เป็น หยกที่มีคุณสมบัติอันน่าทึ่งของจำนวนหยกที่เขาเคยได้มาในชีวิตของเขา และอีกกรณีเป็นโรงรถแห่งหนึ่งใน Hokitika ที่สามารถคุยอวดได้ว่ามันถูกสร้างขึ้นด้วยการเติมหินหยกลงไปบนพื้นคอนกรีตในขณะที่พื้นใกล้จะ แข็งตัว โรงรถแห่งนั้นถูกสร้างขึ้นโดยภรรยาในขณะที่สามีไม่อยู่เธอได้ใช้ให้คนงานสร้างพื้นคอนกรีตนั้น ภรรยาของนักสะสมได้ใช้ให้คนงานนำหินออกจากด้านหลังสวน การลักลอบขนหยกดังกล่าวนี้ถูกดำเนินการมาเป็นเวลานานนับปีโดยผู้ที่รู้จักกับชาวประมงจากเกาะเหนือ เขาได้เข้ามาที่ Hokitika เพื่อซื้อหยกเท่าที่เขาจะซื้อได้ หยกเหล่านั้นได้ถูกขนไปโดยเรือปลาของเขาและต่อมาขนถ่ายไปยังเรือลากอวนของชาวญี่ปุ่น มันเป็นงานที่สร้างความร่ำรวย จากผลพลอยได้ หยกที่ถูกลักลอบไปส่วนใหญ่เป็นหยกประเภท Inanga ซึ่งมีการตัดหินพิพากษาไปแล้วในหลายๆ คดีที่เกิดขึ้น ฉันได้พบเห็นเหตุการณ์ดังกล่าวนี้มาก่อนในบางปีในพื้นที่เขตของการค้าเติมไปด้วยหินจำนวนมาก ที่มีลักษณะเฉพาะและน่าสนใจเหมาะที่จะนำไปแกะสลักเป็นผลงานชิ้นเล็ก ๆ ซึ่งสิ่งของต่างๆ ของชาวเมารีล้วนถูกทำขึ้นมาจากแร่หยกนี้ และยังคงเป็นสิ่งสร้างโอเคียให้แก่พวกเราสำหรับการออกแบบ จากการผลิตแบบ ที่หลากหลายของมัน

ในเหตุการณ์ก่อนๆ เมื่อหินหยกขนาดใหญ่ที่มีคุณภาพสูงและยังไม่ได้เจียรในนั้นถูกส่งไปประเทศ เยอรมัน มันถูกฉวยโอกาสโดยนำไปกับเรือดำน้ำของเยอรมัน ซึ่งฉันไม่ต้องการที่จะรับรู้เรื่องราวเหล่านี้ไม่ว่า จะเป็นเรื่องเล่าลือหรือเป็นเรื่องจริง แต่สิ่งหนึ่งที่น่าพิจารณาก็คือ ความแข็งแกร่งของหยกดังกล่าวนี้สามารถเทียบได้กับเหล็กกล้า ตั้งแต่ประเภทของ nephrite ที่

สามารถทนความร้อนได้สูง ซึ่งมันเป็นคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์อย่างมาก ตามที่ได้รับรู้มาจากชิ้นส่วนของหนังสือพิมพ์ที่ถูกตัดจาก Jim Staples ผู้เป็นเจ้าของหยกที่มีคุณภาพจำนวนมากถูกบรรทุกไปโดยเกวียนหรือม้าของนายหน้าชาวเยอรมัน เป็นจำนวนกว่า 15 ปอนด์ในหนึ่งวันในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง นี่เป็นแค่เพียงหนึ่งในจำนวนของกรณีที่มาขายในช่วงยุคก่อนของ 40 ปี แต่มัน ได้ให้แนวคิดไว้เป็นอันมาก ว่าหยกดังกล่าวนั้นกลายเป็นสินค้าที่ถูกส่งออกเรื่อยมาจนกระทั่งมีการสั่งห้ามการส่ง สินค้าโดยทางเรือ ส่วนใหญ่หยกที่มีคุณภาพเป็นก้อนหินขนาดใหญ่ ถูกค้นพบโดยผ่านมือของ Mr. Staples พวกเขาพาหยกเหล่านั้นไปผลิตเป็นอัญมณีที่ล้ำค่า ในช่วงนั้นผู้คนจำนวนมากได้เรียนรู้ถึงสิ่งหนึ่งที่จะต้องทำคือ การตื่นก่อนแต่เช้าตรู่ เพื่อที่จะแข่งกับ Mr. Staples ในการค้นหาหินหยกที่มีคุณภาพไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดๆก็ตาม เขาเป็นผู้ที่มีอิทธิพลที่ส่งผลให้รู้จักใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด เป็นการประกันความมั่นใจให้ต่อการเข้าร่วมของเขาในการค้นพบสิ่งใหม่ของ ใครก็ตามให้ดำเนินต่อไปได้ด้วยดี ดังนั้นการแข่งขันเพื่อหาหยกที่มีขนาดใหญ่และมีคุณภาพ นั้นเป็นผลที่เกิดขึ้นตามมาอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้อยู่เสมอ ๆ หน้าที่ของเขาอยู่ในฐานะของผู้ประเมินค่าของหยก และไม่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นการประเมินค่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ให้การยอมรับกันโดยทั่วไป และมันไม่ค่อยห่างไกลไปจาก เป้าหมายที่วางไว้ นักสำรวจโดยส่วนใหญ่จะได้หยกมาจากการถูกลักและจากพ่อค้าซึ่งชื่อเสียงที่ได้มาภายหลังก็จะได้ชื่อว่า เป็นคนโกง คนหลอกลวง คนโกหก แต่สำหรับ Jim Staples เขามีแต่รัศมีแห่งความรุ่งโรจน์ที่ปรากฏให้เห็น เขาเป็นผู้ให้การฝึกหัดศิลปะการเจียระไนหยกและได้จัดให้มีการทำงานทั้งหมดเกี่ยวกับการใช้เครื่องจักรที่จำเป็น เขาสามารถที่จะค้นพบวิธีการฝน การแกะสลัก หรือการขัดเงาหยกเกือบทุกวัน เป็นการแผ่ขยายผลงาน สะสมของเขาอย่างไม่สิ้นสุด บ่อยครั้งที่มียกขนิດใหม่ๆ มาถึงซึ่งบางที่ถ้าตรวจสอบดูก็จะพบว่ามันเป็นการหลอกลวง

ในบางครั้งหินที่มีลักษณะพิเศษมาก ๆ เขาจะนำหินเหล่านั้นไว้ในที่ซ่อนที่ห่างไกลจากสายตาของบรรดาผู้มาเยี่ยม เยือนที่เป็นช่างเจียระไนจากที่ต่างๆในนิวซีแลนด์หรือจากต่างประเทศ หรือผู้ที่เคยได้ยินมาว่าเขามีของสะสมที่มี ลักษณะพิเศษและหายาก Jim เป็นบุคคลประเภทปากเบาเหมือนกับชนนกแต่ไม่สามารถปิดปากได้หนักแน่นเหมือน กับคนอื่น แต่ไม่ได้หมายความว่า เขาเป็นผู้ที่ไม่สามารถเก็บงำความลับไว้ได้ เพราะเมื่อเวลาที่มีข้อมูลมาจากบุคคล ที่เขาไว้วางใจได้ Jim ก็จะปิดปากแน่นเหมือนกับคนเจียระไนไม่ค่อยพูด ผลงานสะสมของเขาแต่ละชิ้นนั้น ล้วนมีเกร็ดประวัติที่ผูกติดไว้ ซึ่งมันเกิดขึ้นได้ทุกวันอย่างไม่ต้องสงสัย ตัวอย่างที่เขาเป็นสิ่งที่แปลกที่น่าสนใจ เป็น อย่างมากเนื่องจากพวกมันครอบคลุมถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมากมายบางครั้งเป็นการค้นพบโดยบังเอิญ จุดเริ่มต้นของการสะสมนี้เขามีจุดสนใจทั้งหมดที่ความแตกต่างกันของคุณภาพที่อยู่หินชนิดต่างๆ กับหินที่มีลักษณะพิเศษ จะพบว่ามันมีสถานที่หลากหลายหรือเป็นหยกประเภทหินอ่อน เมื่อฉันเข้าไปที่หินชนิดอื่นๆของนิวซีแลนด์ที่มีลักษณะ เฉพาะจากสิ่งที่เขาสะสมเขาได้บอกให้รู้ว่า หินเหล่านั้นมาจากแหล่งที่นอกเหนือไปจากขอบเขตที่เขาอยู่ ไม่มีใครรู้ว่า มันได้มาจากหลายๆพื้นที่ที่เป็นที่ทิ้งขยะ ซึ่งได้ถูกละทิ้งหรือถูกลืมไป บ่อยครั้งที่มันเบี่ยงหล่งมาจากบุคคลที่เสียชีวิตไปแล้วและศพที่ถูกฝัง หรือไม่ได้มาจากสถานที่ที่เป็นค่ายเก่าของชาวจีนในยุคก่อนและชาวยุโรปที่ทำงานในเหมืองทอง นักสำรวจที่อยู่อย่างสันโดษ หรือจากพื้นที่อื่นที่มีลักษณะเฉพาะ Jim รู้ว่าส่วนใหญ่ที่แห่งไหนที่เป็นที่สำหรับ เก็บหินหรือเป็นที่ทิ้งหินที่ขายไม่ออกของพวกเขา ที่เห็นอย่างชัดเจนจริงๆ คือ กรณีของผู้ทำงานในเหมืองชาวจีน มักจะแบ่งเขตของสวนในส่วนที่เป็นทางเดินและ

แปลงผักด้วยก้อนหินหยกขนาดใหญ่ที่พวกเขาค้นพบและไม่สามารถขายได้ ชาวยุโรปที่ทำงานในเมืองทองบางคนได้นำหินไปฝังไว้ในเตาไฟ ในบริเวณรอบๆที่ตั้งค่ายนั้นยังมีของเก่าแก่ของบรรพบุรุษ เช่น ขวด เหยือกน้ำ และเครื่องปั้น บางครั้งอาจจะพบในเหยือกไวน์เก่าแก่ของชาวจีน ซามที่เป็นเครื่องหินและเครื่องใช้ในบ้าน ของส่วนตัวที่เป็นเครื่องประดับตำแหน่งสูง หยกที่ทำขึ้นจากฝีมือของชาว เมารีจำนวนมากมาถูกค้นพบใน Arahura Taramakau และในพื้นที่อื่นๆ นั้นได้ผ่านมือของ Jim Staples เพื่อที่จะถูกนำไปขายของเก่าแก่ในหลายๆ เมืองของนิวซีแลนด์ ในบางกรณีผู้ที่ค้นพบได้จะนำขวานหยกหรือสั้วหยกไปฝนทำใหม่เป็นเครื่องประดับหรือทำเป็นรูปแบบอื่นที่นอกเหนือจากนี้ ในเวลาสองปีฉันได้มองเห็นและ สนใจในในความหลากหลายของผลงานที่ทำขึ้นด้วยมือ ซึ่งได้เก็บเอาไว้เพื่อเป็นของสะสมในพิพิธภัณฑ์ Jim Staples ไม่ได้มีความสนใจรูปแบบของสิ่งสะสมสำหรับตัวของเขาเอง และผู้ที่ค้นพบสิ่งของดังกล่าวไม่เคยได้ ได้รับความมั่งคั่งจากโชคลาภของเขาทั้งหมดที่เกิดขึ้นอยู่บ่อย ๆ เป็นกำไรที่คาดคิดไม่ถึงจากการแข่งขันในการลงทุน ส่วนมากหยกที่มีลักษณะพิเศษที่ดีที่สุดของฉันนั้นได้มาจาก Jim Staples เป็นผู้ที่คอยติดต่อให้กับคนที่ต้องการ ขายหยก เขามีผู้ที่มาเยี่ยมเยียนมากมายที่ได้รับของที่เปลี่ยนแปลงไปจากการเจียรไน เมื่อมันมาถึงมือเขาเหล่านี้ คือสิ่งที่มีค่าซึ่งส่วนใหญ่เป็นหินก้อนเล็กๆที่มาจากแม่น้ำ จากขนาดแรกตั้งแต่ 12 นิ้วขึ้นไป โดยมีสิ่งที่ปกคลุมด้วยเปลือกที่หุ้มหนาหรือตะไคร่น้ำที่ดูงดงาม ยังมีบางสิ่งที่ยั่วยวนด้วยเส้นที่เกี่ยวกับหิน ในจำนวนของการ ค้นพบนั้นหนึ่งในห้า หรือหนึ่ง ในสิบนั้นส่วนใหญ่ก็จะพบหินที่สวยงาม มีเพียงหินลับมีด (grindstone) เท่านั้น ที่ปรากฏให้เห็นด้วยการนำก้อนกรวดและก้อนหินไปขัดถูแล้วนั้นจึงจะเป็นรางวัลโดยแท้จริง (Schoon. 1973 : 44 – 52)

การค้นหาแร่หยก

ภาพประกอบ 19 Arahura river ในเขต Hokitika

เมื่อครั้งที่ฉันได้แกะสลักหยกชิ้นแรกที่ Rotorua บ่อยครั้งที่ฉันฝันไว้ว่าอยากจะค้นพบชิ้นหยกที่ดี เลิศด้วยตัวของฉันเอง จนเมื่อฉันได้มาอาศัยอยู่ใน Hokitika เวลาฉันไม่ได้สูญเสียไปเสียเลยในการทำความฝันของฉัน ให้เป็นจริง ความตื่นตาของฉันครั้งแรก คือฉันได้เดินไปตามท้องน้ำที่เป็นหินทรายของแม่น้ำ Arahura ระยะทางไม่กี่ไมล์จากปากแม่น้ำ แต่โดยตลอดนั้นฉันได้ใช้เวลาหลาย

ลัปดาห์ ในการจ้องดูก้อนหินจำนวนล้านๆที่อยู่ใน แม่น้ำ ซึ่งฉันไม่ค้นพบหินหยกเลยซักก้อนหนึ่ง แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าฉันกลับมาพร้อมกับสัมภาระบนหลังที่ว่างเปล่า จริงๆแล้วฉันได้นำเอาหินสีเขียวจำนวน 90 ปอนด์กลับมาด้วยซึ่งฉันเชื่อว่ามันเป็นหยกที่มีค่า แต่ความหวังของฉันมักจะถูกทำให้หดหู่ใจอยู่เสมอ โดยการฉีกรอยยิ้มกว้างๆจากผู้รู้จักหินเหล่านั้นดี ช่วงเจียร์ไนที่มีระยะการเดินทางที่ยาวนานในการค้นหาแร่หยกเท่านั้นที่ได้ค้นพบหยกใน Hokitika เป็นรางวัลของชีวิต มากกว่าการเดินทางเข้าไปที่ร้านขายหินในเมือง การมองเห็นแร่ดังกล่าวเป็นสิ่งที่ดีที่คาดหวังในการสำรวจของคณะผู้เดินทางนั้น แทบจะไม่ทำให้เกิดผลใดๆขึ้นเนื่องจากการเข้าถึงในพื้นที่จะต้องได้รับกลิ่นกรองมาเป็นอย่างดี และสายตาของผู้ที่เพิ่งเริ่มหัดยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติการในพื้นที่ของหยก ซึ่งอยู่ในบริเวณท้องแม่น้ำ หรือในบริเวณแหล่งของ หางแร่ทองคำเก่า ในระยะหลังหินที่อยู่ในแม่น้ำถูกตะไคร่น้ำปกคลุมอยู่ทำให้เป็นสิ่งที่ยากยิ่ง ดังนั้นในประสบการณ์ในการค้นหาของนักสำรวจนั้นจะต้องพบกับรา และซีดินมหาศาลในระหว่างฝนตกหรือพบกับอากาศที่มีฝนเป็นละออง ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวนี้จะช่วยให้หินเปียกและเปิดเผยให้เห็นชัดเจนมากขึ้น ผู้ที่เข้ามาค้นหาจะต้องเสี่ยง ภัยอันตรายต่อการถูกจับเมื่อได้เข้าไปในเขตหวงห้ามในอาณาเขตของผู้ที่ถือสิทธิครอบครองทั้งในบริเวณแม่น้ำ Taramakau และแม่น้ำ Arahura มีหินที่มีลักษณะคล้ายหยกกองอยู่มากมาย ซึ่งเป็นหินที่มีสีเขียวอาจจะเป็นหิน ประเภท quartz serpentine หรือ bowenite และในบางชิ้นนั้นคล้ายกับหยกมากกว่าหินที่เป็นหยกของจริงเสียอีก

เวลาทั้งวันที่จ้องมองหินที่อยู่ในแม่น้ำ เป็นสิ่งพิเศษที่ต้องใช้ทั้งสายตาและความคิด แต่สำหรับผู้ที่ยังเริ่มนั้นจะบังเกิดผลที่รวดเร็วก็ในหลังจากที่เขาได้ลากเอาหินที่ไม่สามารถนำไปใช้ได้เป็นจำนวนกว่าร้อยปอนด์ สำหรับชั่วโมงที่มากมายที่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงสิ่งที่โง่เขลาทั้งหมดที่เขาได้นำมันเข้ามาในบ้าน เป็นโชคคิของฉัน ฉันได้พบกับชาย หนุ่มคนหนึ่งที่มีประสบการณ์อย่างดีในการสำรวจแร่หยก และได้เดินทางออกไปกับเขา เขาสอนฉันว่าจะต้องมอง อย่างไรและอะไรที่ต้องมองหา สิ่งแรกฉันได้เรียนรู้หนทางที่ดีที่สุดของการค้นพบ มันมาจากสายน้ำที่เป็นจุดที่มี แร่หยกอยู่ได้ โดยมองผ่านการไหลของน้ำ ในพื้นที่ที่ใกล้กับปากแม่น้ำมีหินหยกกลิ้งลอยอยู่ในขนาดเล็กลำธารนั้น แทบ จะไม่มีขนาดที่ใหญ่กว่า 6 นิ้วปรากฏอยู่เลย น้ำในแม่น้ำนั้นเย็นอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าในฤดูร้อนและวันที่มีแสงแดด ส่อง ซึ่งจำเป็นที่จะต้องลดแสงที่เจิดจ้าลงเนื่องจากแสงอาทิตย์นั้นทำให้เกิดแสงแวววับที่พื้นผิวของหยกในครั้ง แรกฉันแสดงถึงการค้นพบอย่างเรียบ ๆ ของฉัน จากประสบการณ์การสำรวจเป็นสิ่งที่บอกฉันได้อย่างรวดเร็วและ แม่นยำ ภายในบริเวณหนึ่งไมล์ของพื้นที่ ฉันได้ค้นพบหินที่ได้รับการขัดแล้วมันได้ถูกรักษาเอาไว้ซึ่งฉันได้เข้าไป ลุกล้าในพื้นที่ที่มีการอ้างสิทธิ ฉันยังไม่ได้เรียนรู้ถึงภัยอันตรายของการแสดงสิ่งที่ฉันค้นพบหรือหินใดก็ตาม ที่ฉันครอบครองไว้แน่นอนว่ามันเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดที่จะต้องเรียนรู้ศิลปะของความเร้นลับหรือน้อยที่สุด ต้องสามารถสร้างคำโกหกที่เป็นไปได้ การเริ่มต้นผู้ที่หยกนั้นหรือไม่เขาจะต้องทำให้เกิดความมั่นใจไม่ว่ากับใครก็ตาม แต่อย่างน้อยที่สุดหลักฐานที่มีควรจะเหมาะสมในการนำเสนอเรื่องราวที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน มันแทบจะเป็นไปไม่ได้ที่จะสามารถอธิบายถึงต้นกำเนิดได้อย่างถูกต้องของหยกคุณภาพดีที่ถูกค้นพบแม้ว่ามันจะมาจากเพื่อนสนิท ในความเป็นจริงชายฝั่งตะวันตกเป็นสถานที่ที่ผู้คนส่วนใหญ่รู้สึกว่าคุณไม่สามารถค้นพบความจริงเกี่ยวกับทุก ๆ สิ่งสำหรับ ทองคำที่โสริสฤทธิ์ และความสะอาดของอากาศที่มีสิ่งปกคลุมหนาแน่นของความหลอกลวงและความสงสัย

มันต้องใช้เวลาโดยแท้จริงสำหรับความตั้งใจที่จะสะสมรูปภาพของหยกที่ไม่สวย หลากหลายชนิดอย่างมากพอ ที่จำได้ว่ามันมาจากการระเบิดเมื่อครั้งที่นักสำรวจได้ทำการค้นหา บริเวณท้องแม่น้ำ ซึ่งฉันได้รู้มาว่า เป็นนักสำรวจไม่กี่คนกับผู้ที่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์บริเวณแม่น้ำ Arahura และตั้งแต่การเรียกร่องลึทธิได้ขยายออกไปจากในบริเวณของท้องถื่น หินที่พวกเขาได้ ค้นพบนั้นเป็นหินที่มีขนาดใหญ่มากกว่า ในบริเวณแม่น้ำหลาย ๆ ที่หรือบริเวณพุ่มไม้ทางเนินเขา และบางทีในระหว่างการเดินทางของผู้เดินทางเขาจะได้เห็นแสงแวบของสีฟ้า จากการค่อย ๆ ปรากฏ ขึ้นของหิมะที่ปกคลุมอยู่บนเทือกเขาอย่างมากมายไม่สิ้นสุดในขณะที่เขาเดินไกลเข้าไปที่แห่งนั้น ทำให้ นึกภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหลาย ๆ ศตวรรษที่ผ่านมาเมื่อหมู่คณะชนเผ่าเมารีค้นหาหยกที่เป็น ทรัพย์สินสมบัติอันมีค่าของพวกเขา ความสูงและความราบต่ำของพื้นที่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำ ตาม ทางเดินที่มีหยกก้อนเล็ก ๆ อยู่ ทำให้นึกถึงหินที่ถูกตัดแต่งให้เป็นแผ่นบาง ๆ โดยการเห็นรอยแตกร้าว ที่อยู่ในแผ่นหยก ความหนาของหินที่เต็มไปด้วย คุณภาพซึ่งเป็นประเภทของอัญมณีที่มีคุณภาพสูง ในปัจจุบัน แผ่นหยกจำนวนหนึ่งมันหยกที่แสดงถึงสัญลักษณ์ โดย พื้นด้านล่างนั้นมีขอบที่คมกริบอยู่ ด้านหนึ่ง แผลงที่ดังเหล่านี้ไม่มีเครื่องหมายบ่งบอกขอบเขตหรือการถูกยึดครองอย่างถาวร พวกมันเป็น ส่วนหนึ่งของส่วนที่มีร่วมกัน ความใกล้ชิดนั้นคือพวกมันมีที่มาจากสาขาของแม่น้ำต่าง ๆ ที่ไหล มาบรรจบกันที่แม่น้ำ Arahura หลายคราที่หินbowenite ก้อนสีเหลี่ยมหรือก้อนกลมเล็ก ๆ ถูกค้นพบ อยู่ในหมู่ ของเศษหิน nephrite ซึ่ง bowenite นั้นไม่ใช่หยกแต่บางชิ้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับหยก ในเหตุการณ์ปัจจุบัน จริง ๆ แล้วยังมี bowenite จำนวนมากที่สามารถพบได้ในบริเวณแม่น้ำ Arahura มันมีขอบเขตของคุณสมบัติตั้งแต่ทึบ ไม่โปร่งแสงถึงกึ่งโปร่งแสงอย่างมาก และจากสีดำ เกือบทั้งหมดถึงสีเขียวอ่อนจาง คุณสมบัติที่โปร่งแสงอย่างสูงของสี เขียวออกฟ้า แสงสะท้อนที่แวว วับอย่างมาก และความขุ่นมัว ของ bowenite อาจจะค้นพบได้เกือบทั้งหมด หยกที่มีค่าจะต้องไม่มื การแตกร้าว แต่ในบางครั้งก็จะค้นพบกับหยกที่มีความใสและเป็นก้อนสีเหลี่ยมที่แข็งแรงฉันไม่เคย พบกับโชคดีมาก ๆ ในการออกสำรวจ

ฉันประสบความสำเร็จในการค้นพบ bowenite ที่ปราศจากรอยแตกร้าวและมีคุณสมบัติกึ่ง โปร่งแสงสูง ซึ่งมันมีความอ่อนกว่าหิน แต่โดยแท้จริงแล้วเมื่อนำมาขัดเงามันจะขึ้นเงาที่สวยงาม เป็นอย่างมาก คุณสมบัติ ที่มีค่าบางประการมันไม่สามารถจำแนกได้โดยการมองจาก nephrite ที่มีคุณภาพสูงแต่รูปพรรณสัณฐานของพวกมันจะปรากฏอย่างเด่นชัดเมื่อได้ถูกขัดฝนและนำไป ประยุกต์ nephrite นั้นมักจะมีหิน grindstone ที่ประกอบด้วยโลหะล้อมอยู่โดยรอบเป็นลักษณะวง แหวน ในขณะที่ bowenite และในบางชิ้นของหยกประเภท Inanga นั้นอยู่ในกระบวนการผลิตจะมี เสียงฟือเบา ๆ เกิดขึ้น บนแผ่นของเครื่องฝนความเร็วสูง

วันหนึ่งในปี ค.ศ. 1970 ก้อนหินหยกขนาดใหญ่มากได้ถูกนำเข้าไปในสนามของโรงงาน ซึ่งโดย ปกติจากการมองเห็นมันมีเปลือกปกคลุมอยู่ที่ชั้นผิวหน้า มันแสดงให้เห็นถึงบางส่วนที่ใส สะอาด การถูกขัดเงา พื้น ผิวที่เรียบลื่นจากอิทธิพลของการชะล้างของน้ำ ส่วนของพื้นผิวที่แวววับ ด้านใน แต่การประเทขของพื้นผิวดังกล่าว เป็นสิ่งที่ลวงตาเราอยู่บ่อยครั้ง ฉันได้ถามว่ามันได้มาจาก สถานที่แห่งไหน ผู้ค้นพบได้บอกกับฉันว่ามันมาจากบริเวณใกล้ ๆ กับทะเลสาบ Kanierie ไม่ว่า ความเป็นไปได้ใด ๆ ที่นอกจากนี้จะไร้ผลก็ตาม แต่ฉันได้บอกให้ครอบครัว หนึ่งไปตั้งค่ายกันใน วันหยุดสุดสัปดาห์ใกล้ ๆ กับทะเลสาบ พวกเขาได้ดอกหุตุเดินที่ตัวหนึ่งลงไปในหินซึ่งมันทำให้ เดินที่ เียงลงไปโดยบางสิ่งที่อยู่ข้างใต้พื้นดินพวกเขาจึงได้พลิกส่วนของหินที่ยื่นนั้นออกมา มีบาง

สิ่งบางอย่างที่เกี่ยวกับสีของก้อนหินซึ่งกระตุ้นให้อยากรู้อยากเห็นว่าก้อนหินนี้น่าจะเป็นหยกที่มีลักษณะพิเศษที่น่าสนใจ พวกเขาได้ขุดพื้นดินและนำเศษดินออกมา ขนาดของหินที่แท้จริงและลักษณะตามธรรมชาติของมันจึงได้ปรากฏออกมา อย่างเด่นชัด จนกระทั่งพวกเขาระลึกได้ว่านี่เป็นการค้นพบก้อนหินหยกก้อนกลมขนาดใหญ่ของพวกเขาความพยายามในการขุดเจาะ ความเอาใจจริง เอาใจ และความอดุสหาที่มีมากกว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจัดการกับก้อนหินใหญ่ในการเคลื่อนย้าย เลื่อยที่มีขนาดใหญ่ที่สุดได้ถูกนำมาใช้ในการตัดอย่างเดียวนั้น ซึ่งจะต้อง ใช้เวลาหลายครั้งในการตัดครึ่งความคืบหน้าได้ผ่านไปอย่างช้าๆ จากการใช้เลื่อย ซึ่งมันแสดงให้เห็นถึงความยากของหิน แต่เมื่อมันเปิดเผยให้เห็นถึงความลับของสิ่งที่อยู่ภายในแล้ว ผู้ค้นพบจะประสบกับความผิดหวังในการค้น หากหินก้อนนั้นมันไม่ใช่ก้อนหินขนาดใหญ่ที่เป็นอัญมณีที่มีค่า อย่างไรก็ตามมันเป็นเสน่ห์ที่ยั่วชวนให้กับทุกๆ คนที่ตั้งตาอยู่กับก้อนหินนี้โดยลักษณะเฉพาะของมันที่ปรากฏ มันเหมือนกับไม่มีอะไรซึ่งลักษณะเช่นนี้ได้ถูกพบ เห็นมาก่อนจากสิ่งที่ทุกคนนั้นจำได้ มันเป็นหินอ่อนที่สวยงามและเป็นสายเนื้อของหินที่มีลักษณะเฉพาะอยู่ติดกับ เปลือกหุ้ม การทดสอบที่จะพิสูจน์ว่ามันคือแร่หยกเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการตัดให้เป็นแผ่น ๆ เหมือนกับการเรียง หนังสือไว้กับฉากเหล็กตั้งหนังสือ ที่เขียนบุรี หรือกระดาษที่มีน้ำหนักหยกนั้นมีความแข็งที่ไม่แน่นอน และมีสายเนื้อของหินเป็นเขื่อหินทนไฟอยู่ภายใน ซึ่งมันผสมอัดแน่นกันกับเนื้อของหยกทำให้มีความแวววับของหยก อยู่เป็นประจำ หินที่มีลักษณะเช่นนี้แน่นอนว่ามันเคยอยู่ในประเทศจีน เป็นวัตถุพิเศษสำหรับการสร้างผลงานทาง ศิลปะที่ศิลปะ ฉันมีความรู้สึกออกจะขมขื่นที่ได้พบเห็นสิ่งที่หายากนี้และหยกที่มีลักษณะพิเศษถูกตัดออกมาอย่าง ง่ายๆ และไม่มี ความมุ่งหมายอะไร ตรงนั้นไม่ได้มีทั้งการศึกษาอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับทักษะความชำนาญที่มีร่วมกันและพื้นที่ทางการค้าที่เป็นไปได้เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงโซศะดะที่เกิดขึ้นกับมัน ชิ้นส่วนของก้อนหินหยกนี้ได้ถูก ส่งกระจายออกไปหลาย ๆ ที่และแพร่ขยายอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน รูปถ่ายบางภาพนั้นแสดงให้เห็นบางส่วนของ มันก่อนที่จะถูกส่งไปโรงงาน

ผู้คนหลากหลายในโรงงานนั้นพอใจกับการได้หยกมาด้วยกลอุบายต่างๆ ซึ่งมันมีความสวยงามเมื่อนำไปขัดเงาและหินที่ถูกขัดอย่างแวววาวนั้นจะมีความสุขของสี อย่างไม่เปลี่ยนแปลง ในบริเวณ ใกล้ๆ กับเปลือกที่ห่อหุ้มมัน หินที่มีลักษณะเช่นนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นความพิเศษของธรรมชาติและเป็นลักษณะ เฉพาะของก้อนหินหยกขนาดใหญ่ที่มีอยู่มากมาย เมื่อครั้งที่เขาได้เห็นก้อนหินหยกขนาดใหญ่ที่หลากหลายใน ปริมาณที่มากมายเขายังคงจดจำมันได้ดี ฉันดีใจที่ฉันสามารถได้บันทึกก้อนหินขนาดใหญ่ที่พิเศษ ในช่วงเวลาที่มันได้มาถึงโรงงาน ในระหว่างการมาถึงและหลังจากที่มันถูกตัด แน่แน่นอนว่ามันเป็นภาพที่ประทับใจของหยกที่มีค่า เป็นการกล่าวถึงเรื่องราวที่พิเศษเกี่ยวกับโลกของหยก ฉันเคยเห็นนิทรรศการเกี่ยวกับการเจียระไนในอเมริกาที่มี การโฆษณาและแสดงรายชื่ออันยาวเหยียดของชื่อหยกที่ถูกตั้งขึ้นอย่างเพ้อฝัน มันมีบทกวีของจีนประกอบอยู่ด้วย ซึ่งกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของฉันเป็นอย่างมากในการค้นหาว่าชื่อที่เกี่ยวข้องกับบทกวีว่าจริง ๆ แล้วมันตั้งขึ้น เพื่ออะไร ในที่สุดฉันก็ได้เห็นว่าจริง ๆ แล้วชื่อของแต่ละชื่อนั้นเป็นชื่อที่มีความหมาย มีถนนแห่งหนึ่งที่อยู่ในเมือง Madison ของอเมริกาได้ติดต่อกันเพื่อการส่งเสริมการขายหยกที่ขายได้ยาก การเจียระไนหยกมีแนวทางในการบริการ ที่ดีกว่าโดยการเสนอแนะว่านี่เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่ดีที่สุด ไม่มีสิ่งใดที่เป็นข้อผิดพลาดเกี่ยวกับหินแต่มันเป็นไปได้ว่าผู้ซื้อจำเป็นต้องรู้ถึงข้อมูลที่กว้างออกไปซึ่งทำให้มีทางเลือกที่มากกว่า ฉันเคยเห็นหินหยกที่ถักถอมกันเป็นกองขนาด

ใหญ่ ซึ่งยังคงเหลือหยกที่ไม่สามารถขายได้เป็นจำนวนมากในด้านหลังของเมือง Hokitika หรือมัน ได้ถูกทิ้งกลับลงไปในแม่น้ำ นอกจากนี้พบว่ามันถูกนำไปใช้สร้างอ่างน้ำดื่มสำหรับนกในสวน ทำเป็นที่นั่งภายในสวน หรือเนินดินสำหรับปลูกดอกไม้ มันเป็นสิ่งที่น่าเห็นอกเห็นใจสำหรับบริเวณที่ทำอุตสาหกรรมทางการค้า ซึ่งเป็นอุปสรรค ต่อสืบสวนเกี่ยวกับธรรมชาติของหินหยก ที่ถูกนำไปขายภายใต้ชื่อที่เกี่ยวข้องกับบทกวี ความสูงค่าของหยกได้ถูก ถามถึงจากผู้ที่อยู่ในดินแดนโพ้นทะเล บทกวีที่เต็มไปด้วยพรสวรรค์อาจจะเกิดขึ้นเป็นโหลๆ ในดินแดนแถบตะวันตก และมีหยกที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์มากมายที่อาจจะถูกเก็บรักษาไว้ (Schoon. 1973 : 54 – 64)

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีในประเทศนิวซีแลนด์

การสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะของชนเผ่าเมารีนั้นมีมาตั้งแต่ในยุคเก่า ซึ่งผลงานศิลปะของชาวเมารีนั้นเกี่ยวข้องกับเหตุผลของการดำรงอยู่ มีการพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับสภาพของสังคมและช่วงเวลา ที่มันแปรไปตามยุคสมัย สุราชาติ ทินานนท์ ได้กล่าวไว้ในวารสารศิลปกรรมของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไว้ดังนี้

งานศิลปะที่ดำรงอยู่ควบคู่ไปกับการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ เป็นตัวอย่างที่น่าศึกษา ถึงศิลปะและการออกแบบที่มีจุดเริ่มต้น และพัฒนาการสอดคล้องกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ ซึ่งต้องเอาชนะอุปสรรคทางธรรมชาติ เช่นเรื่องราวของชาวเมารี ที่อพยพมาจากหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก มาเป็นมนุษย์พวกแรกของนิวซีแลนด์ที่อยู่ใกล้ทั่วโลกได้ ด้วยภูมิปัญญาและอารยธรรมของคนในยุคหินใหม่ (Neolithic Culture) เมารีได้ยึดติดต่อสืบทอดธรรมชาติ ทั้งความหนาวเย็น พันธุ์ไม้ และสัตว์ป่าที่ไม่คุ้นเคย จนสามารถอยู่รอดและสืบเชื้อสายแตกแขนงออกไปเป็นเผ่าย่อยหลายเผ่า ก่อนที่ชาวยุโรปจะเดินทางมาถึงพร้อมด้วยอารยธรรมของคนในศตวรรษที่ 18

นักชาติพันธุ์วิทยาสรุปกันว่าเมารีเดินทางโดยเรือแคนูขนาดใหญ่มาจากหมู่เกาะ Marquesas, Society และ Cook ซึ่งอยู่ในบริเวณแปซิฟิกตะวันออก การเดินเรือไปมาระหว่างหมู่เกาะเหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดา เนื่องจากความสามารถในการสังเกตดวงดาวของชาวโพลินีเซียน จนสามารถสร้างแผนที่เดินเรือด้วยหาวายและเปลือกหอย แต่การเดินทางมาที่นิวซีแลนด์นั้นยังไม่มีข้อสรุปสนับสนุน ซึ่งหวังว่าคงไม่ใช่การหลงทางหรือถูกกระแสน้ำในมหาสมุทรพัดพาไป (กระแสน้ำอุ่น East Australian ไหลจากทางเหนือบริเวณหมู่เกาะในแปซิฟิกตะวันออก ลงมาทางใต้ในทะเล Tasman ที่คั่นอยู่ระหว่างออสเตรเลียและนิวซีแลนด์) ประมาณไม่ได้ว่าเมารีมาถึงนิวซีแลนด์เมื่อใดแต่เมื่อ Abel Tasman นักเดินเรือชาวดัตช์เดินทางมาถึงเกาะใต้ของนิวซีแลนด์ในปี 1642 ก็พบกับชาวเมารีซึ่งต่อต้านการขึ้นบกของลูกเรือและฆ่าลูกเรือตายถึง 4 คน ทำให้ไม่คิดกลับมากอีก จนกระทั่งกับตัน James Cook เดินทางมาถึงและขึ้นบกได้สำเร็จในปี 1769 เมื่อตั้งชื่อดินแดนนี้ว่า New Zealand จึงเรียกคนพื้นเมืองที่พบนี้ว่า New Zealander จนถึงปี 1850 เมื่อมีชาวยุโรปเดินทางมาตั้งถิ่นฐานจึงจำเป็นต้องเรียกคนพื้นเมืองให้แตกต่างออกไป เมารีไม่มีชื่อเรียกตนเองโดยรวม (มีแต่ชื่อเรียกเผ่าต่าง ๆ sub - tribe) ชาวยุโรปที่พอจะสื่อสารกับชาวเมารีได้จึงใช้คำ Maori ซึ่งหมายถึงความปกติ ธรรมดา เรียกคนกลุ่มนี้ให้แตกต่างไปจากชาวยุโรป

ศิลปะของชาวเมารีแบ่งเป็นสองช่วงเวลา คือ Archaic และ Classic ในช่วง Archaic เป็นช่วงเวลาของการบุกเบิกที่ดินอันสมบูรณ์เพื่อปลูกมันฝรั่ง (sweet potato – kumara) ที่เป็นอาหารหลักซึ่งนำติดตัวมาจากถิ่นฐานเดิม เมื่อประชากรเมารีมีจำนวนมากขึ้นทำให้บริเวณชายฝั่งทะเลที่มีที่ราบและอากาศอบอุ่นกว่าเป็นสิ่งที่ต้องแย่งชิงกัน จึงเข้าสู่ช่วงเวลา Classic อันเป็นเวลาของการทำสงครามระหว่างเผ่า งานศิลปะจึงสะท้อนให้เห็นถึงสังคมที่สนใจแต่การทำสงคราม มีการตกแต่งเครื่องใช้ อาวุธ เรือแคนู ที่เป็นเรือรบของเผ่าให้งดงามเป็นพิเศษเพราะชาวเมารีเป็นนักสังคมนิยมรุ่นแรก คือยินยอมให้บุคคลมีทรัพย์สินสมบัติส่วนตัวได้บ้าง เช่น เสื้อผ้าที่ทำจากใยป่าน อาวุธ และเครื่องประดับ ส่วนที่ดิน บ้าน เรือ หรือสิ่งที่เป็นอสังหาริมทรัพย์จะเป็นสมบัติส่วนกลางของเผ่า งานศิลปะที่แสดงลักษณะเฉพาะของชาวเมารีคือการแกะสลักไม้ กระดูกและหิน แม้ว่าจะแสดงความเป็นชาวเกาะแปซิฟิกเมื่อดูอย่างผิวเผิน แต่งานศิลปะของเมารีพัฒนาไปมากโดยเฉพาะการใช้เส้นโค้ง การใช้เส้นโค้งเหล่านี้ปรากฏอยู่ทั่วไปในงานศิลปะของเมารี ยกเว้นงานจักรสานหรือทอผ้าจะใช้เส้นตรง ซึ่งเข้าใจว่าเป็นความจำกัดของวัสดุและเครื่องมือ ชาวเมารียกย่องช่างฝีมือหรือช่างศิลป์อยู่สองประเภท คือ ช่างแกะสลัก (Tohunga whakairo) และช่างสลักหมึก (Tohunga tamako) ซึ่งต้องมีความชำนาญและฝึกฝนสืบต่อกันมา แตกต่างไปจากการจักรสานที่เป็นงานไม่ต้องใช้ฝีมือมากและอาจเป็นเพราะช่างทั้งสองประเภทนี้เป็นการสร้าง image ของเผ่าโดยการสร้างงานขนาดใหญ่ที่เป็นสมบัติส่วนกลาง ส่วนช่างสลักหมึกนั้นเป็นผู้ออกแบบลวดลายที่จำแนกชนชั้นปกครอง นักบวชและชาวบ้านทั่วไป ซึ่งเป็นวิธีการแสดงตำแหน่งบุคคลในสังคมที่นิยมใช้กันทั่วไปในบริเวณมหาสมุทรแปซิฟิกตอนใต้ (กิโนนนท์. 2540: 40 – 41)

ศิลปะนิวซีแลนด์

นิวซีแลนด์เป็นเกาะที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะอีสเตอร์ และเป็นเกาะที่อยู่มุมหนึ่งของเขตสามเหลี่ยมของโพลินีเซีย เกาะนี้ประกอบด้วยเกาะขนาดใหญ่ 2 เกาะ เป็นที่อยู่อาศัยของชนเผ่าเมารี ซึ่งเป็นชนพื้นเมืองดั้งเดิม มีการสันนิษฐานกันว่าชนพื้นเมืองเหล่านี้ได้อพยพมาจากเกาะตาฮิติ หมู่เกาะโซโซตี เกาะราโรตองกา เกาะคุกและเกาะออสตราล ดังนั้นลักษณะพิเศษของโพลินีเซียนจึงปรากฏให้เห็นได้ทั่วไปในชนเผ่าเมารีในเกาะนิวซีแลนด์ ซึ่งได้พัฒนาวัฒนธรรมของตนให้เปลี่ยนไปจากเดิมตามความเห็นชอบหรือค่านิยมของตน เมารีได้พัฒนาตนเองอย่างมากเพื่ออยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ที่อากาศหนาวเย็นกว่าเดิมการดำรงชีพจะต้องเปลี่ยนแปลงจากวิถีทางเดิมเป็นอย่างมาก จนกระทั่งสามารถตัดแปลงและปรับตัวให้อยู่ได้ในสิ่งแวดล้อมที่แปลกไปจากเดิม จากการพัฒนาตนเองเพื่อจะสามารถเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขบางสิ่งบางอย่างที่นำมาจากดินแดนเดิมเพื่อความเหมาะสมนั่นเอง ศิลปะของเมารีจึงมีรายละเอียดแตกต่างไปจากโพลินีเซียแต่ในหลักใหญ่แล้วยังยึดถือในสิ่งเดิมนั่นเอง งานศิลปะของเมารีมีทั้งที่ทำขึ้นมาเพื่อเป็นของขวัญที่ใช้ประจำวัน เช่น การตกแต่งลวดลายบนผ้าที่ทำจากใยปอ เป็นต้น นอกจากนี้แล้วจะเห็นว่ามีงานทำจากไม้ของเมารีอีกชนิดหนึ่ง ได้แก่ หีบสมบัติ (Treasure Box) ทำจากไม้ ส่วนเผ่าแกะสลักลวดลายละเอียดไว้สำหรับเก็บขนนก พินัยกรรม หรือหยก งานแกะสลักอีกชนิดหนึ่งของเมารีได้แก่ จี๋ห้อยคอรูปบรรพบุรุษ หรือ เรียกว่า Hei – Tiki แกะจากหินหยกสีเขียว (Jade) หรือนิไฟรท์ (Nephrite) แกะสลักคล้ายรูปบุคคล เอียงศีรษะไปด้านหนึ่ง ซึ่งได้พบเห็นทั้งชายและหญิง มีดวงตากกลมโต ปากเป็นรูปคล้ายรูปหัวใจ ลำตัวเล็ก แขนคล้ายกับเท้าเสแฉก ขาทั้งสองคล้ายยื่นแยกกันแต่ไม่เห็นรายละเอียดเท้าทั้งสองข้าง การแกะสลักนี้แกะเป็นแบบ

เดียวกัน ใช้เป็นจี้ห้อยคอ เพื่อแสดงความเชื่อถือว่าอยู่ใกล้บรรพบุรุษที่จะช่วยปกป้องรักษา (ศุภกิจวิเลขการ. 2529 : 96 – 100)

เชื่อกันว่าชาวเมารี ชนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ในนิวซีแลนด์ตั้งแต่ 2,000 ปีมาแล้ว เป็นชนเชื้อสายโพลินีเซียนที่อพยพมาจากทวีปเอเชีย แม้ว่าจากบทเพลงที่ร้องสืบทอดกันมาจะกล่าว ถึงการอพยพครั้งยิ่งใหญ่ในศตวรรษที่ 14 แต่หลักฐานทางประวัติศาสตร์ค้นพบวัตถุ เครื่องใช้ที่มีอายุเก่าแก่มานับพันปี (สำนักพิมพ์ อทิตตา. 2539. 11)

ก่อนที่จะชาวผิวขาวจะอพยพมาตั้งถิ่นฐานในประเทศนิวซีแลนด์ ก็มีชาวเมารีชนชาติพื้นเมืองได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ก่อนแล้ว เชื่อกันว่าชาวเมารีเหล่านี้ได้เดินทางมาจากหมู่เกาะทางตอนเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก โดยอาศัยเรือแคนูเป็นพาหนะในการเดินทางข้ามพื้นน้ำอันกว้างใหญ่มาขึ้นบกที่ประเทศนิวซีแลนด์ ประมาณตอนต้นของศตวรรษที่ 4 ชาวเมารีนี้มีรูปร่างสูงใหญ่ ผิวสีน้ำตาล ผมสีดำและเป็นลอน มีความรู้ทางด้านโลหะและเครื่องปั้นนึ่ง แต่มีความรู้ความชำนาญในด้านการแกะสลัก หลังจากที่พวกยุโรปได้เดินทางไปได้ตั้งถิ่นฐานที่เกาะนิวซีแลนด์ ทำให้จำนวนชาวเมารีต้องลดน้อยลง เนื่องจากต้องเสียชีวิตจากการทำสงครามสู้รบกับชาวผิวขาว สงครามระหว่างชาวเมารีและชาวผิวขาวส่วนใหญ่เกิดจากการแย่งแย่งที่ดินในการทำมาหากิน การสู้รบระหว่างกลุ่มชนทั้งสองนี้ส่วนใหญ่จะมีมากในเกาะเหนือ การสู้รบมีอยู่หลายครั้งด้วยกัน แต่การสู้รบครั้งสำคัญคือ การสู้รบที่ตำบลไวทาโค ในปี ค.ศ. 1864 ผลปรากฏว่าชาวเมารีเป็นฝ่ายแพ้ และได้ส่งตัวแทนมาเจรจาสงบศึกและตกลงที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสงบปี ค.ศ. 1867 ชาวเมารีและชาวผิวขาวก็ได้ตกลงให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นชาวเมารีได้ 4 คน (ทองสว่าง. 2530: 200 – 202)

การสร้างสรรคศิลปะเครื่องประดับของเมารีในยุคแรกเริ่ม

เครื่องประดับที่ทำจากหยก (pounamu) งาช้าง และกระดูกสัตว์นั้นเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีและมีลักษณะอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในศิลปะและวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี ดิกิ (hei – yiki) ที่ทำจากหยกได้ถูกนำมาใช้สวมใส่เฉพาะในโอกาสพิเศษ ส่วนเครื่องประดับที่ทำจากกระดูกสัตว์นั้นรูปแบบพื้นฐานทั่วไปเป็นรูปแบบของ รูปทรงตะขอหรือเบ็ดตกปลา (hei – matau) เป็นที่นิยมสำหรับสวมใส่ในชีวิตประจำวันของคนนิวซีแลนด์และนักท่องเที่ยวซึ่งมักจะซื้อกลับไปเป็นของที่ระลึก ก่อนที่รูปแบบศิลปะเครื่องประดับของชาวเมารีจะพัฒนาจนปัจจุบัน ยังมีรูปแบบอื่นๆซึ่งจัดว่ามีความสำคัญและเป็นที่นิยมเช่นกัน ดังตัวอย่างที่พบได้จากเครื่องประดับที่ทำจากฟันของ ปลาวาฬ rei puta ซึ่งพบเห็นได้บ่อยครั้งจากนักท่องเที่ยวชาวยุโรปในช่วงกว่าศตวรรษที่ 18 แต่มาในระยะหลังๆ ได้เสื่อมความนิยมลงและไม่ค่อยจะถูกนำมาสวมใส่ในปัจจุบัน เมื่อครั้งในยุคแรกที่บรรพบุรุษเมารีได้มาถึงดินแดนโอเทียรว Aotearoa นั้น พวกเขาได้นำเครื่องประดับแบบห้อยย้อย สร้อยคอ และเครื่องประดับชนิดอื่นๆ เข้ามาด้วยซึ่งเป็นแบบเดียวกับที่ถูกใช้สวมใส่ในเมืองที่เป็นถิ่นฐานที่เกิดในเขตของเกาะที่เป็นศูนย์กลางแถบแปซิฟิก และเป็นไปอย่างต่อเนื่องทั้งการสร้างสรรคและการนำมาสวมใส่ในประเทศนิวซีแลนด์จากยุคแรกที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก อาจจะเป็นไปได้ว่าในหลายศตวรรษที่ผ่านมาอันมีรูปแบบเกิดขึ้นมาหลากหลายจนกระทั่งได้เสื่อมความนิยมลงซึ่งรูปแบบ และแนวทางใหม่ๆ จึงได้ถูกพัฒนาขึ้นเรื่อยมา เนื่องจากระยะเวลาที่ยาวนานทำให้ชื่อเรียกของเครื่องประดับของเมารินั้นไม่เป็นที่รู้จักมีบางครั้งที่มีการค้นพบเครื่องประดับในยุคเก่านั้นไม่มีผู้ใดสามารถจำชื่อเรียกของ

เครื่องประดับเหล่านั้นได้ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเครื่องประดับของเมารีได้จำแนกชื่อเครื่องประดับที่ทำจาก serpentine ที่เป็นลักษณะทรงกระบอกกลวงซึ่งใช้หัวสว่านเจาะเข้าไป เพื่อทำให้เกิดช่องตรงกลางหรือมีรอยบากในลักษณะต่าง ๆ ได้ถูกเรียกว่า whakapapa ซึ่งเป็นตัวอย่างของชื่อในยุคเก่าที่พอจะระลึกได้ การพิสูจน์อายุที่แน่ชัดของเครื่องประดับที่เป็นของกำนันและเครื่องประดับที่ใช้ตกแต่งส่วนต่างๆของร่างกายจากการค้นพบภายในท้องถิ่นและในบางชิ้นนั้นมาจากการพิสูจน์หลักฐานทางโบราณคดี ซึ่งลงความเห็นว่ามีมาของรูปแบบและตัวแบบทางความคิด นั้นมีความเหมือนกันและค้นพบได้จากที่อื่น ๆ แถบเกาะแปซิฟิกซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดที่ถูกค้นพบโดยทั่วไป เครื่องประดับบางชิ้นของเมารีในยุคก่อนถูกค้นพบจากแหล่งเดียวกันในโพลินีเซียนตะวันออก (East Polynesian) ซึ่งมีอายุที่เหมือนกัน ของสะสมในพิพิธภัณฑ์ Auckland ถูกเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี เป็นสิ่งประดิษฐ์ของมนุษย์ ประเภทที่คล้ายคลึงกันอยู่ในยุคแรกที่ชาวโพลินีเซียนตะวันออกอพยพมาตั้งถิ่นฐานจาก North Houhora เมื่อราวๆ ช่วงศตวรรษที่ 13 หรือ 14 เครื่องประดับที่พบนั้นรวมไปถึงเครื่องประดับที่ทำจากงาช้างและกระดูกปลาวาฬ เครื่องประดับแบบห้อยย้อยที่เลียนแบบงาช้างซึ่งทำจากฟันของปลาวาฬ กระดุกแมวน้ำ กระดุกสุนัข ฟันปลาโลมา ลูกบิดที่ทำจากกระดูกนก และเครื่องประดับห้อยย้อยที่ทำจากเปลือกหอย ส่วนเครื่องประดับแบบห้อยย้อยที่ทำจาก กระดุกปลาวาฬนั้นปรากฏอยู่ในลักษณะที่เป็นรูปทรงกลมเป็นตัวอย่างที่มาจากหมู่เกาะ Maupiti และบางชิ้นมาจากเกาะนิวซีแลนด์ในยุคแรกของการตั้งถิ่นฐานแถว Wairau Bar ส่วนมากเรารู้จักเครื่องประดับของชาวเมารีในยุคแรกจากการค้นพบบริเวณใกล้ชายฝั่งทะเล ปากแม่น้ำและชายหาดสำหรับสิ่งอื่นๆ อีกมากมายเรารู้ได้จากสถานที่ที่เราค้นพบและที่เราารู้เพียงเล็กน้อยจากอรรถาธิบายทางโบราณคดีและความเป็นมาที่ความเกี่ยวเนื่องกัน ยังมีในกรณียกเว้นที่อยู่ทางช่องแคบ Cook ใกล้กับ Wairau Bar ซึ่งเป็นดินแดนที่อยู่ในระดับที่ต่ำลงมาระหว่าง Wairau lagoon และ Cloudy Bay ใกล้กับ Blenheim บริเวณแถบ Wairau Bar ได้ถูกขุดค้นในปี ค.ศ. 1940 และวัตถุโบราณถูกเก็บสะสมไว้ที่พิพิธภัณฑ์ Canterbury ซึ่งเป็นของสะสมที่โดดเด่นของเครื่องประดับเมารีในยุคแรกๆซึ่งเรายึดหลักว่าอะไรที่เราไม่รู้และเป็นความรู้สึกสัมผัสได้เราสามารถกระจายการค้นหาลงไปยังที่อื่นๆ ได้อีก การขุดค้นและการค้นพบในบริเวณ Wairau ได้มีการอธิบายโดย Roer Duff ผู้จัดการพิพิธภัณฑ์ Canterbury ที่มีประสบการณ์ยาวนานในหนังสือของเขา ชื่อ The Moa – Hunter Period of Maori Culture (Prickett, 1999 : 2 – 5)

ต้นกำเนิดของเกาะแปซิฟิก

เมื่อเร็วๆ นี้จากหลักฐานทางโบราณคดีในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเกี่ยวกับช่วงเวลาและความเจริญก้าวหน้าของการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ในแถบมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งในระหว่าง 3500 และ 3000 ปีที่ผ่านมาครั้งแรกที่นักสำรวจข้ามช่องว่างของมหาสมุทรจากดินแดน Vanuatu ไปยังหมู่เกาะ Fiji Samoa และ Tonga เป็นยุคก่อนที่วัฒนธรรมและภาษาของชาวโพลินีเซียนได้เจริญขึ้น ซึ่งวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นนั้น เป็นรากฐานของความสามารถและคุณลักษณะที่พบในประชากรแถบแปซิฟิก ซึ่งถือเป็นโอกาสและผลักดันให้เกิด หมู่เกาะใหม่ๆในตอนกลางและตอนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิก เมื่อครั้งที่ผู้คนได้อพยพขยายถิ่นฐานไปทางแถบตะวันออกเป็นที่แน่นอนแล้วนั้นปรากฏว่ายังมีที่คงเหลืออยู่ในแถบหมู่เกาะทางตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิกซึ่งอยู่เป็นระยะเวลาประมาณ 500 หรือ 1500 ปีก่อนการเดินทางค้นหาและการ

ตั้งถิ่นฐานอีกครั้ง ช่วงเวลานี้เป็นช่วงการกระจายตัวของหมู่เกาะจากจุดศูนย์กลางในโพลินีเซียตะวันตก ออก รวมถึงเกาะ Cook Societies Australs และหมู่เกาะ Marquesas หมู่เกาะ New Zealand เป็นหมู่เกาะสุดท้ายในกลุ่มของหมู่เกาะแปซิฟิกที่ถูกตั้งถิ่นฐาน โดยชาวโพลินีเซียจนถึงแม้ว่าจะมีการโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเวลานานมาแล้ว ในการยอมรับจากหลักฐานอย่างชัดเจน ซึ่งได้มีการเสนอแนะว่าน่าจะเข้ามาในช่วงศตวรรษที่ 13 สำหรับการตั้งถิ่นฐานในยุคแรกมากกว่า และสิ่งนี้ยังคงเป็นสิ่งที่ยากจะอธิบายและถูกมองข้ามไปว่ามันเป็นงานที่สำคัญยิ่งที่เกี่ยวเนื่องกันกับยุคปัจจุบัน

ภาพประกอบ 20 รูปภาพชาวเมารีในยุคก่อนที่นิยมสวมใส่เครื่องประดับหยกที่ถือเป็นสิ่งมีค่า

ชาวโพลินีเซียและชาวเมารีในยุคแรกนั้นมีความสัมพันธ์ความเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสวมใส่เครื่องประดับไปยังชาวหมู่เกาะแปซิฟิกอื่นๆอย่างไร นี่เป็นการเปิดคำถามไปสู่การค้นหาคำตอบ ซึ่งรูปแบบพื้นฐานที่มาจากหินของปลาวาฬเป็นตัวอย่างหนึ่ง อาจจะเริ่มต้นจากการที่ปลาวาฬจำนวนมากถูกนำขึ้นสู่บก ความงดงาม ของงาช้างที่มันเงาเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจจากสิ่งที่ได้จาก และเป็นวัตถุที่ที่ถูกยกย่องให้ความเคารพนับถือ ในศตวรรษที่ 19 ชาวเกาะฟิจินิยมสวมใส่สร้อยคอที่ทำจากหินของปลาวาฬโดยสร้อยคอดังกล่าวนี้มีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันเป็นอย่างมากกับสร้อยคอที่ทำจากหินของปลาวาฬของบรรพบุรุษในเกาะ New Zealand ยุคแรก ความคล้ายคลึงกันอย่างเด่นชัดอยู่ในเครื่องประดับแบบห้อยย้อยลักษณะจานกลม ซึ่งทำจากกระดูกปลาวาฬในเกาะ Caroline และ ในเกาะ Fiji หรือ หิน serpentine ในเกาะ New Zealand น่าจะเป็นผลมาจากการวิวัฒนาการที่ได้แยกออกมา แต่การเชื่อมต่อเหตุการณ์ที่ผ่านมาในประวัติศาสตร์นั้นไม่สามารถครอบคลุมถึงประชากรใน 3 ขอบเขตได้ทั้งหมดเนื่องมาจากการแบ่งแยกดินแดนของบรรพบุรุษ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมาแล้ว ในเครื่องประดับที่ทำจากเปลือกหอยรูปจานกลมนั้นมีลักษณะของรอย

ซากในส่วนของขอบข้าง ปรากฏอยู่ในช่วงเวลาประมาณ 6000 ปีมาแล้วในหมู่เกาะ Bismarck และได้ถูกค้นพบในแถบ Polynesian ตะวันออกซึ่งอยู่ในช่วงเวลาเดียวกันกับที่มีการค้นพบและตั้งถิ่นฐานในเกาะ New Zealand อาจจะเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดลักษณะของเครื่องประดับในกลุ่มชาวแปซิฟิกยุคแรกเริ่มมีส่วนร่วมของรูปแบบที่เหมือนกันจากประวัติศาสตร์ของการมีต้นกำเนิดร่วมกัน ซึ่งคาดว่ารูปแบบที่มีลักษณะร่วมกันดังกล่าวที่ยังคงเหลืออยู่นั้นไม่ได้เป็นรูปแบบทั้งหมดแต่ยังคงหลงเหลืออยู่บ้างในบางหมู่เกาะ นอกเหนือจากนั้นรูปแบบที่ยังคงเหลือส่วนใหญ่เป็นรูปแบบที่ถูกพัฒนามาจนเป็นรูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะ ดังตัวอย่างที่พบในชนพื้นเมืองในเกาะ Hawaii (Hawaiian lei niho palaoa) และชนพื้นเมืองในเกาะ New Zealand (New Zealand Maori rei puta) ทั้งคู่มีต้นกำเนิดมาจากบรรพบุรุษที่ใช้รูปแบบของเครื่องประดับมาจากพื้นของปลาวาฬซึ่งค้นพบได้โดยทั่วไปในแถบแปซิฟิก แต่ในยุคปัจจุบันเครื่องประดับของพวกเขามีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก เนื่องมาจากการเพิ่มเติมในรายละเอียดของการตกแต่งหรือมีรูปแบบการทำที่ประณีตขึ้น มันเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากเกี่ยวกับชาวโอเชียเนีย ชื่อเรียกของภาษาเมารี Aotearoa หมายถึง นิวซีแลนด์ ในยุคแรกที่มีการนำรูปแบบเครื่องประดับดั้งเดิมจากบรรพบุรุษเข้ามาแพร่หลายในดินแดนนี้ ผู้ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในยุคก่อนหน้านั้นหลายรุ่นเป็นผู้ที่สืบทอดประเพณีมาจากชาวโพลินีเซียนในแถบเกาะแปซิฟิก และมีความสัมพันธ์ในยุคแรกเริ่มกับชาวหมู่เกาะอื่นๆที่อาศัยอยู่ในแถบตะวันตก ซึ่งประเพณีทั้งหมดของพวกเขาที่มีอยู่ก่อนนั้นมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์รูปแบบที่เกิดขึ้นในเวลาต่อมา ทรัพย์สินสมบัติอันมีค่าที่พวกเขาครอบครองเกือบทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประดับที่เป็นสมบัติส่วนบุคคลซึ่งเป็นวัตถุโบราณที่ได้ผ่านการสืบทอดความเห็นและผ่านตรวจสอบมาแล้ว (Prickett, 1999 : 5 – 8)

วัตถุติด

เครื่องประดับที่ยังมีเหลืออยู่ในปัจจุบันนั้นส่วนใหญ่เป็นเครื่องประดับที่ทำจาก งาช้าง กระดุกสัตว์ และแร่หิน ในกรณีพิเศษที่เป็นสิ่งที่หาได้ยากเป็นรูปแบบของการเลียนแบบรูปสุนัขซึ่งทำมาจากไม้ ได้ถูกค้นพบในศตวรรษล่าสุดในถ้ำ Moncks ใกล้ๆกับ Christchurch และขณะนี้ถูกเก็บรักษาอยู่ในพิพิธภัณฑ์ Canterbury มีการเสนอแนะว่ารูปแบบของเครื่องประดับแบบห้อยย้อยนั้นมาจากการที่มันมีลักษณะของการแขวนที่ลอยตัวและมีช่องเล็กๆอยู่ที่ส่วนท้าย ซึ่งส่วนใหญ่มีความยาว 75 mm เราไม่เคยรู้เกี่ยวกับขอบเขตของศิลปะเครื่องประดับของเมารี อย่างสมบูรณ์เนื่องจากเราพบเครื่องประดับที่ทำจากไม้ในจำนวนที่ไม่มากนัก และไม่พบสิ่งที่ทำจากวัตถุที่บอบบางเสียหายได้ง่าย เช่นทำจากเส้นใยของพืชหรือสิ่งที่ประดับด้วยขนนก จะมีที่ยังคงเหลือก็ตั้งแต่ในหลายศตวรรษที่ผ่านมา ซึ่งพวกเขาได้ทำเครื่องประดับขึ้นและนำไปใช้ แต่เราไม่ได้มีความรู้อย่างแน่ชัดเกี่ยวกับเส้นเชือกที่ใช้สำหรับแขวนเครื่องประดับในยุคแรกเริ่มนี้ ในระยะต่อมาการใช้วัตถุติดของชาวแปซิฟิกได้มีการใช้เส้นเชือกสำหรับแขวนเป็นส่วนประกอบและใช้ในการตกแต่ง ซึ่งช่วยประกันความเหนียวแน่นให้กับการสวมใส่เครื่องประดับ และเพื่อแสดงถึงความเป็นทรัพย์สินสมบัติอันมีค่าของมนุษย์

เครื่องประดับส่วนมากที่มาถึงเรานั้นทำขึ้นจากกระดุกสัตว์หรืองาช้าง ซึ่งเป็นกระดูกของนก Mao ขนาดใหญ่ สัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนมรวมทั้งแมวน้ำ ปลาวาฬและปลาโลมา และที่พบได้ไม่มากโดยทั่วไปเป็นกระดูกสุนัขและกระดูกมนุษย์ โดยส่วนใหญ่แล้วกระดูกหรือฟันของปลาวาฬ

จะได้มาจากปลาวาฬที่ขึ้นมาเกยฝั่งซึ่งตามธรรมชาติของพวกมันแล้วฟันจะมีขนาดใหญ่มากดังที่ตัวอย่างที่พบใน Wairau Bar หรือ ในแฟชันน้ำทิ้งของเครื่องประดับแบบห้อยย้อยจาก Whangamumu ฟันของช้างน้ำเป็นแหล่งของวัตถุหินที่คล้ายกับงาช้างขนาดใหญ่ ซึ่งมีขนาดเหมาะที่จะนำไปทำเป็นเครื่องประดับรูปแบบของทอกลวงขนาดเล็กและลักษณะของรูปฟันที่เป็นเครื่องประดับแบบห้อยย้อย ส่วนฟันของแมวน้ำนั้นนิยมใช้สว่านเจาะให้เกิดรูเล็กๆเพื่อใช้สำหรับร้อยเชือกแขวนหรือในบางครั้งก็จะเจาะเข้าไปในลูกปัดทรงกลมขนาดเล็ก

ส่วนวัตถุดิบของเครื่องประดับประเภทอื่นๆที่สำคัญในยุคแรกนั้นได้แก่ serpentine ซึ่งเป็นหินที่มีความอ่อนนุ่มเกิดจากการเปลี่ยนแปลงรูปร่างหรือลักษณะของหินที่คล้ายคลึงกับแหล่งกำเนิดทางธรณีวิทยา และปฏิกิริยาทางเคมีของหิน pounamu (jade) หรือแร่หยก ที่มีความแข็งแกร่งกว่า serpentine มีลักษณะของสีตั้งแต่สีดำไปจนถึงเฉดสีเขียวที่หลากหลาย และบางทีมีจุดเล็กของสีฟ้า สีเทาและสีขาวปะปนอยู่ด้วย หินที่อยู่ในตระกูลเดียวกันที่เป็นหินอ่อนนุ่ม แป้งดินสอพอง (talc) หรือ ก้อน talc ใช้เป็นหินหรือผงขัดทองน้ำ (soapstone) ในบางครั้งนำมาใช้สำหรับทำเครื่องประดับ โดยส่วนมาก serpentine นั้นถูกนำมาจากบริเวณ Nelson เป็นสถานที่ที่พบว่ามีสายแร่อยู่ ซึ่งกระจายตัวอยู่ทางแถบเหนือสุดของเขตเทือกเขาสูงตามชั้นดินที่หักหรือเคลื่อนตัวลงสายแร่ที่ไม่มีเงื่อนไขมาจากการเปลี่ยนแปลงของหินชั้นแน่นที่ประกอบด้วยหินเหนียวเป็นส่วนใหญ่ และหินที่เกิดจากโคลน ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่ดีเลิศสำหรับนำมาทำขวานยุคแรกในนิวซีแลนด์ ซึ่งนักสำรวจชาวโพลินีเซียนในยุคแรกนั้นได้มี การเรียนรู้ที่ระลึกรวดเร็วจากประสบการณ์อันก่อนเกี่ยวกับการทำขวานจากหิน basalts ในหมู่เกาะแปซิฟิก เหมือนกับการเรียนรู้ที่รวดเร็วจากการค้นพบและได้นำ serpentine มาใช้ ซึ่งพวกเขาได้รู้ว่า serpentine นั้นอ่อนนุ่มเกินไปที่จะนำมาใช้ทำเป็นเครื่องมือ แต่ serpentine ง่ายต่อการสร้างเป็นรูปทรงในการทำรูปแบบของเครื่องประดับ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนการนำกระดูกสัตว์หรืองาช้างมาใช้ serpentine ในนิวซีแลนด์นั้นพบได้ในแหลม Silverdale ทางเขต เหนือ (อยู่ ใกล้ ๆ กับ Auckland) Piopio อยู่ทางตะวันตกของ King Country และ Southland ในแหลมทางเขต เหนือนั้นอยู่ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงแหล่งของวัตถุดิบสำหรับในยุคแรกที่มีการทดลองและนำไปใช้อยู่ในเขตพื้นที่ ที่รู้จักกันดีก่อนการตั้งถิ่นฐาน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าในพื้นที่ทางเกาะใต้นั้นมีการค้นพบ serpentine รูปทรงฟันของปลาวาฬจาก Fortrose ซึ่งบางทีอาจจะทำจากหินที่อยู่ทางเขต nelson (Prickett. 1999 : 2 – 8)

เครื่องประดับ

ตามที่ได้มีการแสดงให้เห็นถึงเครื่องประดับของชาวเมารีในยุคก่อนนั้นเกี่ยวข้องกับรูปแบบของฟันปลาวาฬ ในยุคแรกสุดนั้นพบในกระดูกสัตว์และงา และต่อมาพบใน serpentine ซึ่งนำอัตราโยใจที่ร่นเผ่าเมารี ได้มีการพัฒนามาจากวัตถุดิบที่มีในยุคก่อน ในช่วงต่อมาพบว่าการนำกระดูกรูปทอกลวงหรือกระดูกแบบลูกปัด ขนาดใหญ่เข้ามาใช้ และมีการนำวัตถุดิบที่เป็นงา กระดูกสัตว์มาใช้อีกครั้งซึ่งหลังจากนั้นได้พบใน serpentine ด้วย มีช่วงเวลาระยะสั้นที่มีการนำวัตถุดิบอื่นๆที่มีลักษณะเป็นรูปทอกลวงมาใช้ รวมถึงหิน pumice (แก้วหินภูเขาไฟที่มีลักษณะเป็นรูปทรงคล้ายฟองน้ำใช้เป็นเครื่องขัด) ในระยะต่อมานั้นครอบคลุมไปถึงรูปแบบของแผ่น จานกลมซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่คาดไม่ถึงและน่าทึ่งที่ค้นพบทั้งหมดเป็นส่วนมากในเครื่องประดับแบบห้อยย้อยจากบรรพบุรุษครึ่งหนึ่งของตัวอย่างที่ทราบกันอยู่ใน serpentine ที่เป็นผลผลิตและรูปภาพ ได้ทำตาม

กันมาเป็นแบบคู่เหมือนที่ติดกัน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับแผ่นจานกลมและไม่มีลักษณะที่คล้ายกับรูปแบบเครื่องประดับของเมารีที่สืบ ทอดมาจากต้นกำเนิดที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ ในส่วนต่อมาที่พบเป็นเครื่องประดับที่มีรูปแบบเกี่ยวกับลักษณะของ รูปตัววี ลักษณะเหล่านี้ได้ถูกพัฒนาโดยออกไปจากการเลียนแบบรูปแบบของฟันปลาวาฬ อาจจะนำมาใช้สวมใส่ ต่อมาในช่วงศตวรรษที่ 17 และ 18 ในจำพวกเครื่องประดับที่พบโดยส่วนใหญ่มีลวดลายที่ซับซ้อน และเป็นเครื่องประดับส่วนบุคคลที่มีศิลปะการประดับลวดลายไม่ว่าในยุคสมัยใด เป็นการทำตามกันมาในลักษณะของกลุ่มเล็กๆ ซึ่งไม่มีการเสื่อมหายไปนอกเหนือไปจากสิ่งของเบ็ดเตล็ด เครื่องประดับในท้ายสุดที่ค้นพบทำมาจากเปลือกหอย และฟันของสัตว์ สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมากกว่าการบรรยายด้วยข้อความในหนังสือ เครื่องประดับได้ถูกนำมาใช้โดยตลอดในประวัติศาสตร์ชนเผ่าเมารีของเกาะนิวซีแลนด์ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการค้นพบที่บังเอิญนี้ได้กลายเป็นข้อปัญหาต่อไป (Prickett. 1999 : 8)

เครื่องหมายที่แสดงถึงบรรพบุรุษ

Tawhito เป็นคำในภาษาเมารี มีความหมายว่า บรรพบุรุษ หรือ เก่าแก่ tohu หมายถึง เครื่องหมาย หรือ สัญลักษณ์ ซึ่งเครื่องประดับของเมารีในยุคก่อนนั้นได้เกิดในช่วงเวลาของการตั้งถิ่นฐานในประเทศนิวซีแลนด์เมื่อไม่นานมานี้ ซึ่งยังคงเป็นสิ่งที่เชื่อมต่อย่างเหนียวแน่นกับหมู่เกาะแปซิฟิกเป็นบ้านเกิดของพวกเขา เป็นการค้นพบเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่ยาวนานในยุคแรกของการตั้งถิ่นฐานของชาวแปซิฟิกถึงเรื่องราวความสามารถ อันน่าทึ่งของมนุษย์ จากมุมหนึ่งของโลก ศิลปะเครื่องประดับเป็นสิ่งที่บอกเล่าถึงวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความเหมือนที่เป็นของบรรพบุรุษผู้ผ่านการเดินทางที่น่าทึ่งด้วยเรือแคนู ศิลปะที่ถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษนั้นครอบคลุมอยู่ในทุก ๆ ส่วน และเป็นความต่อเนื่องของการพัฒนาความเป็นลักษณะเฉพาะในวัฒนธรรมของเมารี ในบางเรื่องเราไม่สามารถพบหลักฐานแรกเริ่มของผู้สืบทอดมรดกจากเครื่องประดับของยุคปัจจุบัน แต่ในองค์ประกอบอื่นๆของรูปแบบในยุคแรกเป็นไปได้ว่ายังสามารถระลึกได้ซึ่งมีการสืบทอดมาจนปัจจุบัน ดังเช่นในรูปแบบของศีรษะรูปหน้าเสี้ยวที่ใช้ในการแกะสลักและในเครื่องประดับหยก (หัวมาโนอา the manaia) ซึ่งยังคงมีอยู่ในเครื่องประดับแบบห้อยย้อยเป็นสัญลักษณ์รูปตัว V หรือในเครื่องประดับยุคก่อนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แบบทรงกลมเล็กๆคล้ายลูกปัด และการเจาะเป็นรูเล็กๆในเปลือกหอย หรือฟันของสัตว์ ซึ่งได้ถูกนำมาใช้โดยตลอดในประวัติศาสตร์ของชนเผ่าเมารี

มีหลักฐานชัดเจนที่แสดงถึงการสวมใส่เครื่องประดับของชาวเมารีในยุคก่อนทั้งผู้ชายและผู้หญิง ส่วนใหญ่เป็นเครื่องประดับส่วนบุคคลซึ่งเป็นของผู้อาวุโสที่มาจากการสืบเชื้อสายในตำแหน่งสูง ใน Wairau Bar ได้ค้นพบเครื่องประดับที่มีแนวคิดเกี่ยวกับคุณค่าและความยึดถือเกียรติยศจากการฝังศพผู้ตายด้วยความรัก เครื่องประดับจากยุคก่อนได้ปรากฏอยู่จนปัจจุบันนี้จากช่วงเวลาเครื่องประดับหยกหรือ greenstone เป็นที่นิยมนั้นช่วยให้เราได้ขุดค้นลึกเข้าไปในวิถีการดำเนินชีวิตของชาวเมารีในดินแดนแห่งนี้ ซึ่งในบรรดาเครื่องประดับของยุคก่อนที่ ได้ปรากฏว่ามีความงดงามที่สุดนั้นเป็นผลงานที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นในเกาะนิวซีแลนด์ (Prickett. 1999 : 30 – 31)

ความรู้และความเป็นไปที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ศิลปะการแกะสลักหิน และแร่หายากในประเทศนิวซีแลนด์

เรื่องราวของหินที่ถูกกล่าวถึงนั้นมีต้นกำเนิดและประเภทของหินที่หลากหลาย โดยเฉพาะคุณสมบัติ ของความแข็งแกร่งซึ่งหินนั้นมีความแข็งแกร่งมากกว่าเหล็กกล้าที่ตามปกตินิยมมาทำเป็นมีด เหล็กมีค่าของความ แข็งในตาราง Mohs Scale of Hardness for jamestons อยู่ประมาณ 5 (ตั้งขึ้นในปี 1820) ซึ่งตารางนี้มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 10 โดยสะท้อนให้เห็นความแข็งแกร่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ ของแร่ธาตุ ความหมายของตา รางเป็นการเรียงลำดับค่าของความแข็งดังต่อไปนี้

Mohs Scale of Hardness

10	Diamond
9	Corundum (ruby and sapphire)
8	Topaz, spinel
7.5	Berty (emerald, aquamarine)
7	Zircon, qusrtz, jadeite
6.5	Nephrite, peridot
6	Opal, obsidian, New Zealand argillite
5	Lapjs lazuli
3.5	Jet, serpentine, bowenite
3	Marbie

Mohs Scale of Hardness

2.5	Amber
1.5	Steatite, alabaster

ในปี ค.ศ. 1863 นักวิทยาศาสตร์ชาวฝรั่งเศสและผู้เชี่ยวชาญในแร่วิทยา ศาสตราจารย์ A.Damour ได้จัดประเภทของแร่ธาตุ 3 ชนิดที่อยู่ในกลุ่มของแร่หายาก (jade) คือ nephrite jadeite และ chromelanit ซึ่ง chromelanite นั้นมีลักษณะที่หลากหลายเหมือนกับ jadeite แต่ได้แยกให้ออกไปจากกลุ่มของ nephrite และ jadeite ซึ่งทั้งสองอยู่ใน specie ของ jade ที่ปรากฏว่ามีลักษณะภายนอกที่คล้ายคลึงกันเพียงสองชนิดแต่โดยแท้จริงมีความ แตกต่างกันภายในของโครงสร้าง องค์ประกอบทางเคมี nephrite นั้นประกอบด้วย calcium magnesium silicate โครงสร้างของมันเกิดขึ้นจากการอัดแน่นของ crystal fibres ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้ nephrite มีความเหนียวทนทาน อย่างเหลือเชื่อ มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ทำเป็นเครื่องมือและอาวุธ และมันมีโครงสร้างที่เป็นลักษณะเฉพาะ ของพื้นผิวที่เรียบลื่นส่งผลอันยอดเยี่ยมให้กับการแกะสลัก ซึ่งความ สดใส ความเป็นมันเงา ความเรียบลื่นนั้นเป็นคุณลักษณะที่มีคุณค่าสูงเพื่อการเก็บสะสม nephrite มีอยู่ในหลายบริเวณที่สำคัญของโลก มีการรวบรวมข้อมูลเฉพาะบางเรื่องที่กล่าวถึง jade แต่ เพราะว่ามันเป็นหินที่เกี่ยวข้องกับธรรมเนียมจารีตและถูกนำมาใช้ตั้งแต่ในช่วง ของยุคหินระยะ สดท้าย เมื่อเทียบกับ jadeite แล้ว jadeite มีองค์ประกอบของ sodium aluminium silicate ที่

เกิด จากโครงสร้างของการตกผลึกเป็นการเชื่อมต่อกันจากการตกผลึก ซึ่งเป็นสาเหตุของผลข้างเคียงที่พบได้น้อยว่า เมื่อเวลาที่ทำงานแกะสลักนั้นพื้นผิวของ jadeite มักเกิดเป็นรอยบุ๋ม

ในช่วงยุคก่อนปี ค.ศ. 1700 jadeite ถูกนำจากประเทศพม่าเข้ามาในประเทศจีน ซึ่งในยุคก่อนถึงยุคนี้ jade ทั้งหมดเป็นประเภทของ nephrite ถูกค้นพบจากประเทศ Turkestan ในบริเวณ Khotan และ Yarkand อยู่ไกลออกไปทางตะวันตกของประเทศจีน การบันทึกจากช่วงของยุคก่อนนี้ได้พรรณาถึงการลงโทษที่เข้มงวดต่อใครก็ตามที่พบว่าทำการค้าขายเกี่ยวกับ jade แท้ที่เป็นของประเทศพม่า เนื่องจาก jadeite ที่มีคุณลักษณะของสีที่สุกใสนั้นสามารถหาได้น้อยมาก ซึ่งในปัจจุบันนี้ jadeite นั้นมีราคาสูงทางการค้ามากกว่า nephrite แต่หินทั้งหมด ที่เป็นหินที่ค้นพบในประเทศนิวซีแลนด์นั้นถูกค้นพบเฉพาะทางเกาะใต้ของนิวซีแลนด์เท่านั้น ปรากฏอยู่ทางเขตพื้นที่ขรุขระทางชายฝั่งตะวันตก ซึ่งบ่อยครั้งที่ต้องใช้เฮลิคอปเตอร์ในการค้นหา อย่างไรก็ตามแร่หินก็ยังไม่ถูกละทิ้งใน การนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานแกะสลักของช่างฝีมือแกะสลักร่วมสมัย เนื่องจากสิ่งนี้เป็นจารีตที่สืบทอดมาจนปัจจุบัน ความหนาแน่นของความกดดันภายใต้อุณหภูมิที่สูงเป็นสาเหตุทางธรณีวิทยาของการเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงของบริเวณชั้นหินที่หักหรือเคลื่อนตัวลงบริเวณเทือกเขาสูง เป็นการเปลี่ยนสภาพอย่างช้าๆ ของตะกอนที่ทับถมจนกลายเป็นหินชั้นที่มีความแข็งแน่นเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นวัตถุที่ยากแก่การนำมาใช้ทำเป็นเครื่องมือ ซึ่งวิธีการสร้างรูปแบบที่ดีที่สุดคือการทำให้แตกออกจากนั้นจึงนำไปฝนเป็นชั้นตอนสุดท้าย วิธีการนี้เป็นที่รู้จักกันดีในการทำงานของช่างเจียรในหยกชาวเมารี หยก (jade) ถือเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสูงของช่างฝีมือ พวกเขามีชื่อเรียกที่ตั้งไว้มากมายแต่ใช้คำว่า pounamu ซึ่งเป็นของภาษาเมารีครอบคลุมชื่อเรียกของแร่ธาตุสองชนิดด้วยกัน คือ nephrite และ bowenite bowenite เป็นแร่ที่บริสุทธิ์ของ serpentine โดยปกติแล้วมีคุณสมบัติของคุณภาพความ กึ่งโปร่งแสงที่สูงและมีความอ่อนนุ่มมากกว่า nephrite อยู่มากซึ่งทำให้ไม่เหมาะสมต่อการนำไปทำเครื่องมือและอาวุธ แต่อย่างไรก็ตามมันยังเป็นสิ่งที่มีค่าสำหรับนำไปทำเป็นเครื่องประดับ เช่น จี้ห้อยคอ ต่างหู และถูกขนานนามว่า tangiwai (tear water) เนื่องจากมีคุณสมบัติของคุณภาพความกึ่งโปร่งแสงเป็นกรณีพิเศษ ความแข็งแกร่งของ nephrite นั้นทัดเทียมกับเหล็ก เครื่องมือโลหะ และอาวุธที่ถูกนำเข้ามาโดยพ่อค้าชาวยุโรปในยุคก่อน ซึ่งทำให้การทำงานที่ใช้หินเป็นเครื่องมือนั้นสิ้นสุดลงอย่างรวดเร็ว ขวานโลหะได้เข้ามาแทนที่ขวานที่ทำจากหยก บ่อยครั้งที่มีการนำ ihi เป็นสินค้าเพื่อแลกเปลี่ยนกับสินค้าขนาดใหญ่ของทหารในศตวรรษที่ 16 และแลกเปลี่ยนกับสิ่งของอื่นๆ โดยการเปลี่ยนแปลงของศตวรรษทำให้เพิ่มการทำงานการแกะสลักหยกใน นิวซีแลนด์นั้นหนักแน่นยิ่งขึ้น การทำงานที่โดดเด่นในระหว่างนั้นอยู่ที่ Devlin Bros. of Dunedin ซึ่งเต็มไปด้วยการริเริ่มในการทำธุรกิจ ส่วนใหญ่เป็น การผลิตอัญมณีที่มีค่าเพื่อขายให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นเรื่องที่เล็กน้อยมากในยุคก่อนนี้ที่คนหนึ่งคนใดสร้างสรรค์ ผลงานแกะสลัก อย่างไรก็ตามยังมีการสร้างผลงานมากมายเป็นการเลียนแบบงานผลิตด้วยมือ ซึ่งเป็นการทำงานภายใต้ความคิดที่ตกต่ำในรูปแบบสัญลักษณ์ของ greenstone เป็นสัญลักษณ์ที่ทำให้เกิดโชคร้าย ซึ่งยังคงฝังแน่น มาจนถึงปัจจุบัน ชื่อของ Greenstone ที่ถูกคิดหรือตั้งขึ้นอย่างไม่เหมาะสมนี้ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเป็นอย่างมาก และถ้ามันถูกนำไปใช้จะทำให้เกิดการขัดขวางในการทำกิจกรรมต่างๆ เหมือนกับที่มันไม่ได้ทำให้เกิดสิ่งใดนอกจากจะก่อให้เกิดความยุ่งยากและความสับสน (Salt. 1992 : 7)

ช่างเจียรในหยกในช่วงยุคของสงครามโลกครั้งที่สองนั้นได้มีจำนวนที่ลดน้อยลง ถึงแม้พวกเขาจะ รวมตัวกันเพื่อผลิตผลงานแต่ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ nephrite เป็นจำนวนมากกว่า 1000 เมตริกตันได้ถูกล่องเรือไปยังประเทศเยอรมันสู่ศิลปะการเจียรในที่หนักแน่นจาก Idar – Oberstein ซึ่งมีชื่อเสียงโดยเป็นศูนย์กลาง ของยุโรปในการตัดและการเจียรในเพชรพลอย พวกเขาได้ผลิตผลงานสัญลักษณ์รูป yiki และของที่ระลึก อื่นๆ เป็นจำนวนมากในราคาที่แพง และส่งกลับมายังประเทศนิวซีแลนด์ แต่ในระยะเวลาอันสั้นหลังสงครามโลกครั้งที่สอง รัฐบาลนิวซีแลนด์ ได้ห้ามการส่งหยกทั้งหมดที่ยังไม่ได้ผ่านการวิธีใดๆออกนอกประเทศและห้ามนำสินค้าเกี่ยวกับหยก (jade) nephrite และ jadeite ที่ผ่านการวิธีหรือที่ยังไม่ได้ตกแต่งเข้าประเทศ แต่อย่างไรก็ตามการผลิตผลงาน greenstone ที่เป็นของที่ระลึกนั้นประสบความสำเร็จอย่างมากในการได้มาซึ่งแร่หินที่เป็นวัตถุดิบที่มีคุณภาพ ในช่วงระหว่างก่อนยุคทศวรรษที่ 70 พวกเขาได้ทำให้รัฐบาลมั่นใจในการยกระดับการจำกัดสินค้านำเข้า ด้วยการยับยั้งสินค้านำเข้าที่เป็นของที่ระลึกซึ่งในปัจจุบันมีการขายและทำขึ้นจาก nephrite ของ British Columbia ในช่วงเวลาต่อมาหลังจากปี 1960 กลุ่มของ three craftsmen อยู่ที่ 12 Mile Bluff ทางเหนือของ Greymouth เขตชายฝั่งตะวันตกของเกาะใต้ ได้เริ่มต้นการทำงานแกะสลักหยกซึ่งนำกลับคืนมาจากการเรียกร้อง ของ Cliff Dalziel ผู้เป็นบิดาแห่ง jade พวกเขาคือ Cliff Dalziel, Peter Hughson และ Bill Mathieson วิธีการของ Peter Hughson ในการแกะสลักชิ้นตอนแรกนั้นเป็นพื้นฐานของระบบการแกะสลักที่เก่าแก่ของจีนและทักษะการออกแบบของ peter ได้มาจากการสำรวจความงดงามของเส้นและรูปแบบที่ค้นพบจากความคิดที่อยู่ในตัวแบบของศิลปะเมารี ซึ่งเขาได้อธิบายถึงการสร้างสรรค์ผลงานในปัจจุบันที่ความสมดุลว่าสิ่งนี้คือ ผลงานที่คงคุณค่าอันเป็นนิรันดร์ คนทั้งสามได้ทำงานร่วมกันในช่วงเวลาที่ถูกจำกัด แต่นโยบายของรัฐบาลในเรื่องของระยะเวลานั้นได้ ขาดการสนับสนุนในเรื่องของรูปแบบของศิลปะในพื้นที่ฐานแรกเริ่ม ซึ่งกฎข้อบังคับในรูปแบบนั้นไม่เป็น ธรรมชาติต่อการเก็บภาษีในการขายซึ่งเป็นการจำกัดการกระตุ้นให้เกิดพลังในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อที่จะจัดความเข้าใจผิดนี้ทั้ง Peter ได้วางเครื่องมือของเขาเอง (นี่เป็นการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของนิวซีแลนด์ เช่นเดียวกับในที่นี้ ฉันเห็นด้วยกับ Theo Schoon ซึ่งเป็นผู้ที่ประกาศไว้ว่า Peter นั้นคือ ต้นกำเนิดของพลังการสร้างสรรค์ของการฟื้นฟู การแกะสลักหยกในประเทศนิวซีแลนด์) ส่วนการทำงานของ Cliff เป็นการทำงานอย่างรวบรัดแต่ไม่ซ้ำก็ได้มีการยอมรับการทำงานแกะสลักของเขา และมีความตั้งใจที่อยู่นบนการเอากลับคืนและการขายแร่หยกที่เป็นวัตถุดิบ Bill เป็นผู้ที่นำเสนอแนะให้เขาเป็นผู้ที่ผลักดันการแกะสลักหยกให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในทุกสิ่ง ที่อยู่รอบตัวเขา เขาได้เสียชีวิตในปี 1989 ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างความระทมทุกข์แก่ผู้คนที่รู้จักเขา อย่างไรก็ตามพลัง ของการบุกเบิกของเขานั้นยังคงมีชีวิตอยู่ในตัวลูกชายของเขา Bill Jr. ผู้ซึ่งรับช่วงโรงงานและสืบทอดดำเนินการ ตามจารีต ซึ่งเป็นคนแรกที่ยู่ในรุ่นที่สองของศิลปินแกะสลักหยกร่วมสมัย ในเวลานี้ Theo Schoon มีกฎเกณฑ์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ Peter Hughson ในช่วงเวลาก่อนปี 1960 Theo ทำการสรุปการสำรวจค้นเข้าไปในบริบท ของศิลปะเมารีและเขาเป็นที่รู้จักดีจากสิ่งบันทึกของเขา การวาดภาพบนหินของเมารี ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ได้ถูกทำให้สูญหายโดยการทำปศุสัตว์ ในช่วงยุคหลังจากทศวรรษ 60 เขาได้เริ่มประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับ หยกในขณะที่เขาอยู่ที่ Rotorua แต่ต้องประสบกับความยากลำบากในการได้มาซึ่งวัตถุดิบที่มีคุณภาพ เขาจึงได้ย้าย มาอยู่ที่ชายฝั่งตะวันตกในปี 1969 เขาได้ถูกจ้างให้เป็นนัก

ออกแบบและช่างแกะสลักที่ Westland Greenstone Ltd. ในปี 1970 เขาได้ตกลงใจเสนอตัวให้กับ การสำรวจวิจัยการแกะสลักหยกในประเทศฮ่องกง ซึ่งได้รับการสนับสนุน โดย Queen Elizabeth II Arts Council grant ภายหลังจากการกลับมาจากการเดินทางในปี 1971 เขาได้ย้ายไปที่ Sydney ที่นั่นเขาได้เขียนหนังสือและตีพิมพ์หนังสือ Jade Country หนังสือเล่มนี้ได้มีอิทธิพล อย่างมากมายต่อ สาธารณชนโดยได้รับทราบถึงข้อมูลของหยกนิวซีแลนด์และการแกะสลักที่อยู่ในยุค ร่วมสมัย (Salt 1992 : 8)

Russell Beck ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับหินที่ยาวนานได้กลับมาในปี 1950 และเขาได้ พัฒนารูปแบบการทำงานของเขาซึ่งอุทิศตัวให้กับการทำงานแกะสลักที่เกาะใต้ ในปี 1980 เป็นงานเกี่ยวกับประเทศร่วมกับ Alf Poole Russell ทำงานอยู่กับ World Craft Council Conference ที่กรุง Vienna ทั้งเขาและ Alf ได้แสดงสาธิตให้เห็นจริงในทักษะความ ชำนาญในฝีมือการแกะสลักของพวกเขา ในบรรดาศิลปินร่วมสมัยในนิวซีแลนด์ทั้งหมดนั้น Russell เป็นผู้ที่มีความรู้ครอบคลุมทั้งสิ่งสะสมที่ดีเลิศเกี่ยวกับหยก ทั้งในประเทศนิวซีแลนด์และทั่วโลก ฉะนั้น ได้ทำงานอย่างเป็นตัวของตัวเองเกี่ยวกับการแกะสลักหยกที่ Rotorua ในระยะเวลาอันสั้นหลังจาก ที่ Theo จากไปอยู่ที่เขตชายฝั่ง เราพบกันครั้งแรกในการเดินทางสู่เกาะใต้ครั้งที่สองของฉันทและเรา ได้พูดคุย ได้ตอบกันมากมายเกี่ยวกับหยก นี่เป็นส่วนของภาพตัวอย่างที่เคลื่อนที่ผ่านไปอย่างรวดเร็วสำหรับฉันโดย Theo คือผู้ที่เป็นตัวอย่างให้กับฉัน สิ่งที่ไม่ใช่การแกะสลักนั้นเป็นได้ มากกว่าสิ่งที่เป็นการแกะสลักและเป็นสิ่งที่เสริม กำลังแห่งความปรารถนาของฉันทให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ในการพัฒนารูปแบบที่เป็นลักษณะเฉพาะในช่วงตลอดของยุคทศวรรษที่ 70 เป็นที่ทราบกันว่าเป็น ช่วงที่การแกะสลักของคนร่วมสมัยได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและผู้คนจำนวนมากพยายามค้นหาข้อมูล ที่เกี่ยวกับรูปแบบของศิลปะที่ได้ปรากฏออกมา ทั้งตัวฉันทและ Bill Mathieson ได้เข้าถึงผู้คน จำนวนมาก แต่ในการยอมตกลงที่เกี่ยวกับจารีตของบรรพบุรุษที่เป็นความเร่งรีบของการแกะสลัก หยกนั้นมียุคเป็นส่วนน้อย ที่ยอมรับให้เข้าไปในสถานที่ทำงานซึ่งถือเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ แต่ใน บางครั้งก็สามารถได้รับการยอมรับ ให้สิทธิเข้าไปในสถานที่และเวลาที่ที่เหมาะสม ซึ่งเป็นการ ยอมรับและเป็นอิทธิพลจาก Bill ที่เขามายัง Ian Boustredge ต่อมาอีกเล็กน้อย John Edgar ได้พัฒนารูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเขา ส่วนศิลปินคนอื่น ๆ ที่มีความโดดเด่นและมี รูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในช่วงยุคปัจจุบันนี้ คือ Neil Hanna, Hepi Maxwell และ Rob Lynes ผู้ซึ่งได้กล่าวว่าพวกเขาคือเจ้าของเรื่องราวในการบันทึกครั้งนี้ และ Ray Ansen เป็นผู้ที่ ทำงาน เกี่ยวกับหยกอีกผู้หนึ่งที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เขาทำงานแกะสลักอยู่ที่เขตชายฝั่งตะวันตกในช่วง ปี 1970 และได้พัฒนา งานที่เป็นรูปแบบของเขาเอง ในระยะเวลาช่วง 10 ปีที่ผ่านมารัฐบาลไม่ได้ เห็นอกเห็นใจโดยสิ้นเชิงต่อการฟื้นฟู ศิลปะที่เก่าแก่จากบรรพบุรุษ ความพยายามใดๆ ที่จะผลิตผล งานที่เกี่ยวกับหยกเพื่อนำไปใช้ เป็นการชี้แจงให้เห็นถึง Greenstone ที่เกี่ยวกับการค้า ความ เคลื่อนไหวและเรื่องราวของการจัดเก็บภาษีการขายถึง 20 เปอร์เซ็นต์เกี่ยวกับการ ขายส่ง ซึ่งไม่นาน หลังจากนั้นได้เพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัวถึง 40 เปอร์เซ็นต์ เป็นการเก็บภาษีเพิ่มที่มากมายเหลือคณานับโดย ส่งผลกระทบที่เป็นภัยต่อการเจริญเติบโตของศิลปะแขนงนี้ สิ่งที่ยังเหลืออยู่สิ่งหนึ่งเป็นถูกการบีบ บังคับให้ผลิตสินค้าที่มุ่งหวังผลกำไรทางการค้ามากกว่า ในปี 1979 กฎหมายได้มีการเปลี่ยนแปลง ในการตีวงล้อมผู้ทำงานช่างฝีมือทั้งหมด แต่ส่วนมากผู้ที่ทำงานอยู่ก่อนแล้วนั้นถูกยกเว้น ซึ่งได้มี ปฏิกริยาโต้ตอบที่แข็งขันจากความเคลื่อนไหวของช่างฝีมือทั้งหมดให้รัฐบาลได้ปรับปรุงแก้ไข โดย

ในปี 1980 ช่างฝีมือทั้งหมดได้รับการยกเว้น เป็นโชดไม่ดีของ สินค้าที่นำเข้าและการบริการ การ จัดเก็บภาษีในปี 1986 ได้หมายความว่าไม่มีการลดหย่อนภาษีผู้ที่อยู่นอกเหนือ จากนั้นได้ กำหนดให้จัดเก็บภาษีที่ 10 เปอร์เซ็นต์ (ต่อมาเพิ่มเป็น 12.5 เปอร์เซ็นต์) เป็นการเก็บภาษีเพิ่มของ สินค้าและบริการทั้งหมด อย่างไรก็ตามนี่เป็นภาษีที่น้อยกว่าที่ตั้งใจเอาไว้และไม่มีผลกระทบที่ ก่อให้เกิดความเสียหายตาม มาจากการออกกฎหมายอันก่อน เมื่อเร็ว ๆ นี้การทำงานที่มีคุณภาพสูง จากนิวซีแลนด์ได้เริ่มดึงดูดให้นานาชาติหันมา สนใจและรัฐบาลได้ค้นพบด้วยตัวเองเกี่ยวกับการ เรียกร้องสำหรับการจัดนิทรรศการเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหน้าเป็นตาที่ดีที่สุดสำหรับช่างฝีมือของ พวกเราเกี่ยวกับงานศิลปะ อย่างแรกสุดได้มีการรวบรวมผลงานและส่งไปยัง World Craft Council Conference ที่กรุงเวียนนาในปี 1980 ซึ่งปฏิภักิยาได้ตอบจากสาธารณชนนั้นได้มีการ ร้อง ขอให้มีการแสดงผลงานสะสมและการแสดงที่เดินทางหมุนเวียนนอกเหนือไปจากที่เคยมีการจัด แสดง และสำหรับ ระยะเวลาดำเนินการที่ผ่านมาได้มีการแสดงหมุนเวียนไปที่ยุโรป อังกฤษ ก่อนที่จะ กลับมาที่นิวซีแลนด์ ตามที่กล่าวมา นี้สถานกงสุลใหญ่ใน Los Angeles ได้เสนอข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการจัดนิทรรศการโดยให้เป็นส่วนหนึ่งในงาน 1984 Olympic Games art festival โดย สิ่งที่ได้รับเลือกนั้นครอบคลุม ทั้งงานที่มาจากชนบทรรมนิยมจารีตและงานที่อยู่ในยุคร่วมสมัย อัน เป็นเกียรติยศแก่ “ Kahurangi : Small Treasures from New Zealand ” ซึ่งอยู่ใน ความ ดูแลโดย Peter Rule แห่ง the Queen Elizabeth II Arts Council

ในปี 1985 Mr Lloyd Hermann ผู้จัดการแห่ง the Henwick Gallery of the National Museum of American Art สถาบัน Smithsonian และ Peter Rule ได้ทำให้นิทรรศการอื่นๆ เป็นที่รู้จัก โดยให้ชื่อว่า “ Treasure from the Land ” นิทรรศการนี้ได้ เดินทางไปทั่วสหรัฐอเมริกาโดยมีสถาบัน Smithsonian Institute Travelling Exhibition Serviceให้การสนับสนุน ในปี 1988 งานศิลปะจากการแกะสลักกระดูกสัตว์ หิน เปลือกหอย สิ่ง ที่ประดับด้วยขนนก ที่เป็นงานเกี่ยวกับเครื่องประดับในนิวซีแลนด์ของยุคร่วมสมัย (contemporary art) ได้เริ่มต้นขยายการเดินทางออกสู่โพ้นทะเล การแสดงนี้ดูแลโดย John Edgar และมีการ แสดงภาพถ่ายของผู้ที่มีชื่อเสียงโดดเด่นรวมถึงงานของพวกเขาด้วย ใครก็ตามที่มีความมุ่งหมายที่ จะทำงานหรือได้ทำงานแล้ว ในการทำงานเกี่ยวกับหยกของนิวซีแลนด์นั้นควรที่จะทราบถึงขอบเขต แหล่งที่มาของทรัพยากรซึ่งเกิดความสูญเสียที่รุนแรงมากในการค้นหาทรัพยากร ซึ่งหยกที่ดีที่สุด ของเรานั้นมีคุณค่าที่เสมอกัน หรือบ่อยครั้งที่มีคุณภาพที่สูงกว่า ไม่ว่าจะค้นพบในที่แห่งไหนในโลก และความอดุสหาหะที่ต้องเก็บรักษาแร่หินเอาไว้สำหรับผู้ที่ทำงานแกะสลักต่อไปในอนาคตเป็นสิ่งที่ สำคัญด้วยการตกลงอย่างหนึ่ง ซึ่งจะต้องยึดถือหลักคุณธรรมที่เกี่ยวกับการทำลายของขวัญอันล้ำค่านี้ด้วยเจตนาที่มุ่งมัน (Salt. 1992 : 9 – 10)

การศึกษาเกี่ยวกับตำนาน

ชนเผ่าเมารีเป็นชนเผ่าที่ไม่มีการนับถือศาสนา แต่จะมีความเชื่อที่เป็นสิบทอดกันมาจาก บรรพบุรุษ โดยความเชื่อนั้นเป็นความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับตำนานที่เล่าขาน และความเชื่อถือในพลัง อำนาจที่มีอยู่ในธรรมชาติ

จากความเชื่อของชาวจีนที่มีมาตั้งแต่บรรพบุรุษนั้นเชื่อว่าหยกคือความบริสุทธิ์ของคุณงาม ความดี นักปราชญ์ขงจื้อได้กล่าวไว้ว่า “ ความเป็นมาและความสุขใสแฉวาววาวของหยก หมายถึง

ความบริสุทธิ์ไร้มลทิน ความอดทนอันสมบูรณ์และสุดขีดของความแข็งแกร่ง หมายถึง ความหนักแน่นของการใช้สติปัญญา จุดประสงค์ที่ซ่อนเร้นจากหยกที่ยังไม่ได้ถูกตัดซึ่งหยกคงไว้ด้วยความเฉียบแหลม หมายถึง ความยุติธรรม ความบริสุทธิ์ และการมีชื่อเสียงที่ยั่งยืน สีของหยกนั้นหมายถึง ความซื่อสัตย์ รอยคำหนิของสีที่อยู่ภายในที่เห็นได้ชัดเจนเมื่อมองผ่านแสง หมายถึง ความจริงใจของจิตใจ รวมถึงการส่องสว่างของแสงวาวของหยกนั้น หมายถึง การนำไปสู่ สรวงสวรรค์ “

การศึกษาเกี่ยวกับตำนานของชนเผ่าเมารีจะพบว่าชาวเมารีมีความเชื่อถือเกี่ยวกับการมีชีวิตที่ดำรงอยู่ ภายในหยก ในเรื่องราวของกัปตันคุก (captain cook) และนักสำรวจในยุคก่อนได้บอกเล่าเรื่องราวต่างๆ โดยอธิบายถึงการค้นพบหิน pounamu ว่าเป็นไปอย่างไรและถูกค้นพบที่ไหน William Colenso ผู้สอนศาสนาในยุคก่อนได้กล่าวว่า “ pounamu มีกำเนิดมาจากปลาดาวหนึ่งซึ่งเป็นทุกข์และกลัดกลุ้มจากชีวิตที่เป็นอยู่อย่างสบาย ตามยถากรรมในธรรมชาติ จึงนำตัวเองออกจากชีวิตในน้ำและเปลี่ยนสภาพเข้าไปอยู่ภายในหิน และก่อนหินดัง กล่าวนี้เองจึงเป็นทั้งปลาและเทพเจ้าในเวลาเดียวกัน

ย่อรรอยไปถึงเรื่องราวของชนเผ่าเมารี กำเนิดของ pounamu อยู่ในช่วงเวลาในโลกของเมารีได้ถูกสร้างขึ้น ตำนานของพวกเขาได้บอกเล่าถึงการกลายสภาพเปลี่ยนเป็นหินของปลาดาวหนึ่ง (nephrite – poutini) เรื่องเล่าเรื่องหนึ่งที่นิยมกันนั้นมีเรื่อง the lady of grindstone (Hine – tu – a – hoanga) เธอเป็นคู่ริของ Poutini เธอมีปลาที่กลายร่างมาจาก mata – obsidian (หินละลายของภูเขาไฟ) ซึ่งในความเป็นจริงนั้นหินทรายมักจะถูกใช้ในการฝนกับหิน pounamu เพื่อทำให้เกิดรูปร่าง และหิน obsidian นำมาทำเป็นหัวสว่านเพื่อใช้เป็นเครื่องมือเจาะรูตามตำนานเรื่องหนึ่งของ Kupe's companions' Ngahue เป็นการพูดถึงการหลบหนีไปยังเกาะนิวซีแลนด์ โดยเขาได้นำ fish Potini ของเขาหลบหนีจากคู่ริ Hine – tu – a – hoanga Ngahue ได้แบก Poutini ไว้บนหลังเขาเดินทางมาจาก Hawaiki ซึ่ง Hine – tu – a – hoanga ได้ไล่ตามพวกเขาไปจนถึงเกาะ Tuhua – Mayor ซึ่งอยู่ใน The Bay of Plenty พวกเขาถูกโจมตีที่นั่นและได้บังคับให้พวกเขาออกไปจากที่นั่น Ngahue และ Poutini ได้เดินทางต่อไปทางเกาะได้อย่างไม่หยุดพักแต่ก็ได้ถูกขับไล่จากบรรดาหินทั้งหลาย จนกระทั่งพวกเขาได้มาถึง Arahura Valley Ngahue จึงได้ตั้งหลักปักฐาน Poutini ไว้ได้อย่างสงบสุข ต่อมา Ngahue ได้แยกชิ้นส่วนของ Poutini และนำกลับมาที่ Hawaiki จากชิ้นส่วนที่แตกออกนี้เองได้กลายมาเป็นรูปแบบของขวานซึ่งถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสร้างเรือแคนู และบรรพบุรุษของชาวเมารีได้ใช้เรือแคนูนี้เองเดินทางไปยังเกาะนิวซีแลนด์

ยังมีอีกเรื่องเล่าหนึ่งจากตำนานที่หลากหลายเป็นเรื่องราวของ Tama ซึ่งเป็นนักรบชาวเมารี ภรรยา 3 คนของเขานั้นถูก Poutini ผู้พิทักษ์ Greenstone ลักพาตัวไป Tama ได้ออกตามหาจนเขาได้พบกับภรรยาคนแรก ที่ Piopiotahi (Milford Sound) เธอถูกสาปให้อยู่ภายในหิน Pounamu Tama ร้องไห้ด้วยความเสียใจและน้ำตา ของเขาได้ตกลงไปบนหินซึ่งหินนั้นได้กลายเป็น Tangiwai (การร่ำไห้ของน้ำ) เป็นหินประเภท bowenite ที่มีสีอ่อน (ถือเป็นหินที่มีค่านิยมใช้สำหรับทำเครื่องประดับแบบห้อยย้อย) จากเสียงของวิญญาณที่เร้นลับเป็นผู้ชี้นำทางให้กับ Tama เขาได้ติดตามต่อไปจนกระทั่งถึงชั้นของน้ำตกที่สูงใหญ่แห่งหนึ่งเขารู้สึกเหน็ดเหนื่อยเป็นอย่างมาก Tama จึงหยุดพักที่นั่นและเขาได้พบกับสิ่งที่เขาไม่อยากจะเชื่อว่าเป็นความจริงว่า หินก้อนใหญ่ที่เขา นั่งเอนกายอยู่นั้นคือภรรยา 2 คนของเขาซึ่งถูกสาปให้เข้าไปอยู่ภายใน

Greenstone ภายใต้ฝ่ามือแห่งนั้นเองเรือแคนู Greenstone ของพวกเขาได้จมลงอยู่อย่างสงบนิ่ง ภายใต้ผืนน้ำนั้น เรื่องราวอื่นๆ ที่เป็นภาคต่อไปของ Tama เขาได้เดินทางต่อไปภายในดินแดนแห่งนี้ ในวันหนึ่งเป็นความโชคร้ายของเขาขณะที่กำลังเตรียมเนื้อนกเพื่อเป็นอาหารเย็นนั้นไฟได้ไหม้หัวของเขา เขาจึงใช้ปากคุดนิ้วของตัวเองเพื่อบรรเทาความเจ็บปวดซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งต้องห้าม! และทำให้เขาถูกสาปให้เข้าไปอยู่ภายในภูเขา ส่วนนกที่ถูกทำเป็นอาหารนั้นได้กลายมาเป็นรอยตำหนิที่อยู่ภายในหิน Pounamu (Hanna & Meneffy. 1995 : 3 – 4)

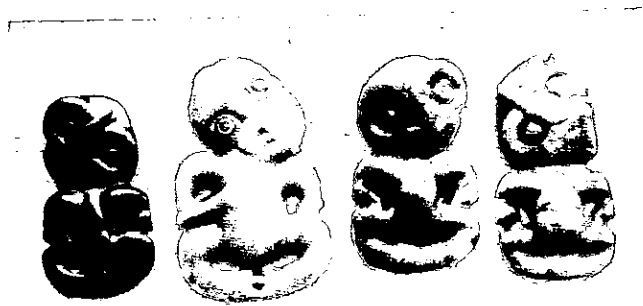
นิทานปรัมปราหรือตำนาน เป็นเครื่องบอกเล่าถึงความเชื่อในเรื่องเทพเจ้าและพลังอำนาจจากธรรมชาติของชนเผ่าเมารีได้เป็นอย่างดี นี่เป็นเรื่องเล่าบางตอนจากนิทานปรัมปราเรื่อง เรือแคนูของทารา

“ เลิกเสียเถิด เลิกเสียเถิด ราทาเอีย
เจ้าโค่นต้นไม้ ตัดไม้ อย่างเฉยเมย
ขอเฉลย เจ้าแห่งป่า คือทาเน
สะเก้กระเห็จเห รากไม้เซถนอนอยู่ใกล้
จงรวมตัวหยังลงไป ในพื้นดินคีนซีฟเฮย ” (เศวตจินดา. 2527 : 73)

จารีตที่เกี่ยวข้องกับหยกของชนเผ่าเมารี

ชนเผ่าเมารีมีจารีตที่เป็นขนบธรรมเนียมที่ยึดถือกันมาตั้งแต่ในยุคเก่า อาจถือได้ว่าเป็นอิทธิพลที่ถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษชาวโพลินีเซียน ซึ่งข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องนั้นเราได้ค้นพบมันจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และสิ่งของที่ถูกค้นพบและเก็บสะสมไว้ในพิพิธภัณฑ์ของประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งข้อมูลที่สันนิษฐานจากหลักฐานดังกล่าวนี้ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อความรู้ทางประวัติศาสตร์และความเข้าใจที่เรามีต่อวิถีการดำเนินชีวิตของชนเผ่าเมารี

มีเพียงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ประโยชน์และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต ที่เราได้รับรู้จากจารีตขนบธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับหยกของชนเผ่าเมารี สิ่งที่ถูกปิดกั้นและซ่อนเร้นเป็นลึกลับที่เขาสั่งสร้างขึ้นด้วยมือ เราได้ค้นพบเครื่องมือที่ใช้ในการเจียรระโนจากอุโมงค์ที่ขุด และบางส่วนที่เป็นการทำงานในขั้นตอนสุดท้ายของเขาซึ่งที่ยังคงเหลืออยู่ทั้งหมดนั้นอยู่ในช่วงระยะเวลาของการสร้าง ศิลปะเมารีเป็นศิลปะที่ถือตามธรรมเนียมปฏิบัติอย่างมาก ซึ่งประกอบด้วยเส้นโค้งในธรรมชาติและสร้างส่วนประกอบจากการออกแบบที่กำหนดไว้ มีวิธีในการสร้างรูปทรงที่เป็นลักษณะของโครงร่างที่ชัดเจน เช่น ในรูปทรงของชามหยก หรือในองค์ประกอบที่ ซับซ้อนของรูปทรงภายนอกที่มากกว่าของเครื่องประดับที่เป็นสร้อยคอ อย่างไรก็ตามเราได้พบกับรูปแบบต่างๆที่ ทำขึ้นอย่างประณีตมากหรือรูปแบบอย่างง่ายที่สุด โดยผลงานทั้งหมดนั้นสร้างขึ้นจากพื้นฐานของออกแบบที่มีหลักการ เมารีได้มีการพัฒนาเทคนิคและวิธีการในการแกะสลักหยกซึ่งทำให้เกิดความเป็นไปได้ในการดำเนินวิถี ทางการออกแบบตัวความคิดกับเศรษฐกิจ ที่มีความเกี่ยวโยงกันกับวิธีการ เลื่อย การใช้สว่านเจาะและการขัดฝน ในช่วงยุคก่อนการมาถึงของชาวยุโรป ชาวเมารีเกือบทุกคนนั้นมีความรู้ว่าจะต้องทำอะไรในขั้นตอนแรกของการ เตรียมวิธีการตัดเพื่อสร้างรูปแบบของ Tiki หรือการเจาะรูเพื่อสร้างลักษณะโคโคไกตามของรูปแบบ Pekapeka

ภาพประกอบ 21 สิ่งสะสมเครื่องประดับแบบห้อยย้อยรูปแบบ Tiki ใน The auckland War Memorial Museum ทำจากหยกชนิดต่างๆ

ซึ่งได้เห็นว่ามันเป็นวิธีการดำเนินอย่างมีเหตุผลของการปฏิบัติที่เป็นไปอย่างต่อเนื่องกัน ในขั้นตอนการเจาะรู การเลื่อย และการขัดผ่น แต่อย่างไรก็ตามในโครงร่างของเครื่องประดับนั้นมัน เป็นการออกแบบวัตถุที่มีการสร้างอย่างมีหลักการที่เกี่ยวข้องกับความมีพลังและอำนาจ นี่เป็น ความสัมพันธ์เชื่อมต่อที่ใกล้ชิดกันระหว่างหลักการของการ ออกแบบที่กำหนดไว้ เหตุผลของการ สร้าง และขั้นตอนของการทำงาน ในการเลื่อย การเจาะรู และการขัดผ่น มันไม่สามารถผลิตได้ทุก สิ่งทุกอย่าง แต่มันได้สร้างงานที่มีลักษณะเฉพาะและรูปแบบที่มีความสอดคล้องกัน ตัวแบบของ ความคิดที่มีองค์ประกอบที่ซับซ้อนใดๆก็ตามที่อยู่ในศิลปะเมารีนั้นสามารถวิเคราะห์ได้โดยง่ายตาย ว่ามันประกอบด้วยส่วนต่างๆของรูปแบบพื้นฐานอย่างง่าย ๆ นอกจากการสร้างที่ยึดตามรูปแบบแล้ว เมารียังมีเครื่องประดับแบบห้อยย้อยหรือเครื่องประดับอื่นๆที่เป็นรูปแบบง่าย ๆหรือเป็นรูปแบบที่มา จากธรรมชาติ หยกทั้งดงามค้นพบในลักษณะทรงกลมเล็กๆและมีรูอยู่ตรงกลางซึ่งได้ถูกใช้สวมใส่ หรือหยกที่มีรูปทรงคล้ายกับผลของต้นป่านที่ผ่านการขัดถู การเจาะ หรือการฝนด้วยตะไบหยาบ รวมทั้งหยกที่เป็นเครื่องประดับหูและสร้อยคอ ในความน่ายินดีที่สุดของฉันเมื่อครั้งที่ฉันได้มีโอกาส ทำงานแกะสลักหยก โดยได้รับมอบหมายจากลูกค้าประจำชาวเมารีซึ่ง มันเกิดขึ้นไม่บ่อยนัก เมื่อ พวกเขาเข้ามาเพื่อขอให้ทำวัตถุใดๆหรือเครื่องประดับที่เป็นหยก ซึ่งลูกค้าเหล่านั้นโดย ปกติ เป็นผู้ ที่มีความรู้อย่างถูกต้อง ในขณะที่วัตถุใดๆที่ทำให้สำหรับชาวยุโรป นั้นมันมีความคลุมเครือของ ลักษณะ ที่เหมือนกันโดยมาจากการออกแบบที่มาจากต้นกำเนิดของท้องถิ่น แต่บ่อยครั้งที่ชาวเมารี ต้องการให้กระทำรูป แบบที่มีความสัมพันธ์กับรากฐานที่มาจากเผ่าหรือเพื่อนำมาแทนเครื่องประดับ ของเขาที่มีลักษณะพิเศษหรือสิ่งของ ต่างๆที่สูญหายหรือถูกขโมยไป นำประหลาดใจที่ลูกค้าชาว เมารีจำนวนหนึ่งนั้นเห็นคุณค่าของลักษณะพิเศษบางประการหรือสิ่งที่มีเงื่อนไขว่าต้องเป็นรูปแบบ จากต้นกำเนิด มันเป็นรูปแบบของความคิดของเมารีที่ถูกให้ความ เคารพนับถือ เราได้เรียนรู้สิ่งใน บางสิ่งที่เป็นสิ่งใหม่ๆอยู่ตลอดเวลาหรือสิ่งที่ทำให้เราคิดไม่ถึงจากผู้คนเหล่านี้ บางทีส่วนใหญ่เป็น ของโบราณเก่าแก่และเครื่องประดับที่ดูน่าประหลาดใจของเมารีที่เป็นรูปแบบของ Pekapeka ใน การศึกษาวิเคราะห์ด้วยตัวเองของฉันเกี่ยวกับเครื่องประดับของเมารี ฉันได้ความเด่นชัดเกี่ยวกับ รูปแบบที่มีพื้น ฐานมาจากมนุษย์รูปหน้าอย่างนก (birdman) ซึ่งรู้จักกันในนาม Marakihau หรือ Pekapeka ซึ่งแบ่งประเภท โดยดูจากจำนวนของช่องเล็กๆรูปกลมรีที่อยู่ในหยกแต่ละชิ้น

ลักษณะของช่องเหล่านี้คือมาจากการปรับปรุงโดยต้อง การให้เป็นลักษณะรูปทรงของหยดน้ำตาจากการแกะสลักทำเป็นร่องกับแผ่นหินทราย เครื่องประดับที่มีสัดส่วนตรง ข้ามที่รับกันหรือเครื่องประดับลักษณะรูปทรงเดียวกันนั้น เรียกว่า Pekapeka ส่วนรูปแบบที่มีด้านตรงข้ามที่เหมือนกัน เรียกว่า Marakihau และอีกรูปแบบหนึ่งที่เป็นรูปร่างเส้นเขต มีชื่อว่า Koropepe ฉันทั้งประหลาดใจและดีใจ เป็นอย่างมากที่มีหญิงชาวเมารีคนหนึ่งส่งจดหมายมาให้ฉันพร้อมกับหนังสือที่ลึกถึงถึงวิธีการของเธอ ในการทำลักษณะของช่องทงช่องที่อยู่ในรูปแบบ Pekapeka จดหมายของเธอเป็นจดหมายสั้นๆและมีจุดประสงค์โดยตรงที่ บอกรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะการออกแบบที่เธอต้องการ ถ้าฉันได้รับการร้องขอนี้ในขณะที่ฉันอยู่ในศตวรรษ แรกๆ ฉันคงต้องถามถึงสิ่งที่เธอชี้แจง แต่ในเวลานี้ฉันมีความรู้สึกที่ว่าฉันได้ทำมันสำเร็จอย่างสวยงามซึ่งฉันสามารถสร้างงานแกะสลักชิ้นหนึ่งให้กับเธอ ด้วยความมั่นใจว่ามันคือ Tohunga ของแท้ หรือเป็นสิ่งที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษผู้เชี่ยวชาญ ด้วยเหตุนี้เองชื่อเสียงอันโด่งดังของฉันจึงเป็นที่ยอมรับในหมู่คนเหล่านี้สำหรับตัวฉันแล้วการบัง เกิดนี้เป็นการยืนยันถึงหลักการของฉันที่ว่าอะไรคือ Pekapeka ตามความเป็นจริง และยังคงดำรงอยู่ในชีวิตของชาวเมารีจนถึงปัจจุบันนี้ มีรูปภาพที่แสนวิเศษกับหญิงชาวเมารีได้ก้าวหน้ามาเป็นลำดับ จนเมื่อเธอได้เฝ้าตามฉันถึง การทำอาวุธที่เป็นกระบอกแบบสั้น (Mere) สำหรับใช้ในพิธีการของเธอ ฉันมองออกได้ในทันทีว่าเป็นหญิงผู้มี ตำแหน่งสูง ชื่อของเธอคือ Maataa Hirini และถ้าไม่ได้มองจากเบื้องหลังของตระกูลอันสูงศักดิ์ของเธอแล้ว สิ่งหนึ่งที่พอเพียง แก่การแสดงถึงตำแหน่งของเธอนั้น ไม่ว่าจะเป็นอาวุธแบบ Mere ใดใดก็ตามไม่ได้มีการทำขึ้นสำหรับบุคคลธรรมดา ซึ่งฉันรู้มาเป็นอย่างดีจากตำนานแนวคล้อมดั่งเช่นสิ่งของที่สำหรับพิธีการนั้นจะต้องทำให้สม บรูณ์ โดยจะให้กับบุคคลหรือผู้ที่ทำวีรกรรมเสียสละหรือผู้พิชิตตัวซึ่งเป็นชื่อของบรรพบุรุษผู้หนึ่ง เช่นเดียวกับอาวุธ Mere ที่ถูกใส่ในโลงศพของหัวหน้าเผ่าที่เสียชีวิตไปแล้วและได้ตกทอดเป็นของผู้สืบตระกูลในเวลาต่อมา Mere ถูกกำหนดให้มีบทบาทอยู่ในประวัติศาสตร์ของครอบครัว เป็นโชคดีในการวางแผนร่วมกัน ที่ฉันได้พบกับแผ่น หยกที่สวยงามและมีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งมาก่อน ซึ่งมีความยาวและความหนาที่พอเหมาะ ในโรงงานไม่มี การทำขึ้นด้วยความรู้สึกต่อบางสิ่งบางอย่าง แต่ถ้าเป็นการทำ Mere จะต้องทำมันด้วยความรักที่จะเอาใจใส่ ฉันได้เห็นหยกของโรงงานเป็นหยก Inanga ที่ส่องประกายแวววับฉันจึงตัดสินใจที่จะทำหยกที่มีลักษณะเฉพาะ และเป็นอาวุธเฉพาะบุคคลนี้ โดยปกติชิ้นส่วนนี้มักจะมีการทำเป็นกระดุมอยู่บนสายหนังใช้ผูกติดอยู่กับตัวถือ จนถึงวันนี้ฉันได้ออกจากประเทศนิวซีแลนด์ Maata Hirini ได้เครื่องประดับหยกแบบห้อยย้อยที่เป็นสโตร์ของฉันไปครอบครอง มีลูกคำไม่พอยนักที่จะรับเอาคำแนะนำจากศิลปินถึงวิถีทางการทำงานที่ดีที่สุดของเขา แต่ Maata Hirini มีความต้องการเช่นนั้นและอยากที่จะได้รับการทำหยกที่ดีที่สุดจากการทำหยกโดยทั่วๆ ไป ฉันได้ประสบ กับมันในการทำงานแกะสลักของฉัน ในการพบปะกับผู้สืบสกุลที่สืบทอดมาจากต้นกำเนิดซึ่งเป็นผู้คอยอุปถัมภ์ขนบธรรมเนียมของหยกในเขตท้องถิ่นซึ่งถือเป็นสิ่งที่อยู่ในประสบการณ์ที่มีค่าในการทำงานศิลปะของฉัน เพื่อที่ จะพบกับวัฒนธรรมพื้นฐานอื่นๆของผู้ที่เป็นเจ้าของและการทำความเข้าใจกับมันเท่าที่จะทำได้ หัวใจที่อบอุ่นและมือที่เต็มไปด้วยความเห็นอกเห็นอกเห็นใจนั้นเป็นประสบการณ์ที่หาได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ที่มีความบาดหมางและความสับสนที่มากกว่า ชาวนิวซีแลนด์มากมายมีปฏิกิริยาระหว่างศิลปะเมารีและศิลปะยุโรปที่เหลือน้อยจำนวนน้อยมากกว่าที่จะนำเอาข้อคำถามเกี่ยวกับวิชาการมาเป็นอุปสรรค แต่การเปิดความคิดเพื่อที่จะทำความเข้าใจ นำไปสู่การเห็น

ในคุณค่าของมัน และการแนะแนวทางนี้เป็นการสร้างความคิดเพื่อที่จะนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสรรค์ต่อไป สิ่งที่มีมากกว่าเป็นสิ่งฉันได้เรียนรู้จากศิลปะเมารี สิ่งที่มีมากกว่าคือมันได้ทำให้ฉันเกิดความมั่นใจ ถึงความสำคัญของมัน การนำไปปฏิบัติได้ และความสามารถที่ซ่อนเร้นอยู่ในศิลปะร่วมสมัยของนิวซีแลนด์ ความไม่มีอคติของนักออกแบบได้ปรากฏออกมาด้วยความเคารพที่ยังลึกซึ้งเพื่อที่จะบรรลุถึงรูปแบบของศิลปะดั้งเดิมและเป็นสิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงจากการถูกดึงดูดใจโดยพวกมัน ศิลปินเมารีผู้ชำนาญของโลกยุคหน้าจะเห็นสิ่งที่เป็นประเพณีตกทอดนี้ในการส่องสว่างใหม่และเห็นสิ่งที่ซ่อนเร้นได้อย่างชัดเจนขึ้น ซึ่งได้นำความหวังที่มีมาเป็นเวลาหลายปีของเราไปสู่ระดับประเทศ ในการมอบหมายให้กับศิลปินที่มีความปรารถนาอันแรงกล้าในการสร้างสรรค์ อย่างแท้จริงเพื่อที่จะสร้างผลงานจากก้อนหินหยกขนาดใหญ่ที่เป็นหยกที่ดีที่สุดของประเทศเรา (Schoon, 1973 : 92 –96)

กรรมวิธีการตัดและการแกะสลักในอดีตและปัจจุบัน

กรรมวิธีการแกะสลักของเมารี

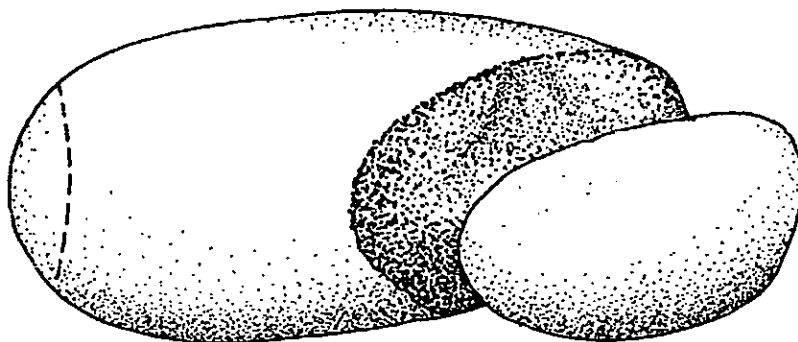
ในอดีตที่ผ่านมาชาวเมารีได้ค้นพบวิธีการแกะสลักด้วยแรงคนมานานแล้วตั้งแต่ในยุคเก่า ซึ่งชาวเมารีจะใช้เครื่องมือที่ทำได้ในธรรมชาติและท้องถิ่น โดยกระบวนการทำงานแกะสลักนั้นช่างแกะสลักต้องใช้ความอดทน อดทนเป็นอย่างยิ่งกว่าจะผลิตชิ้นงานได้แต่ละชิ้น กระบวนการทำงานของชาวเมารีก็ยังคงเป็นรูปแบบที่ได้รับการสืบทอดซึ่งต้องผ่านการฝึกฝนและความชำนาญ งานแกะสลักของชาวเมารีในยุคเริ่มแรกเผยให้เห็นความตั้งใจอย่างยิ่งยวดในการเอาชนะความยากลำบาก และความเป็นอัจฉริยะทางช่างของชาวเมารี ในช่วงเวลาก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึง

พื้นที่เกาะแถบทะเลแปซิฟิกส่วนมากมักเป็นพื้นที่ของบริเวณภูเขาไฟเป็นต้นกำเนิด และหินเป็นที่เป็นที่นิยมซึ่งหาได้ทั่วไปสำหรับการนำมาใช้ทำเป็นเครื่องมือ หรือขวาน นั้นเป็นหินบะซอลต์ และวัสดุอื่นๆที่เปราะ หรือแตกง่าย ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของเครื่องมือในยุคเริ่มแรก

ผู้สืบทอดจากยุคยุคหรือคนมั่ว เป็นมนุษย์ในยุคเริ่มแรกของเกาะเหล่านี้ เป็นผู้นำศิลปะการประดิษฐ์ขวานมายังเกาะนิวซีแลนด์ นำหินที่เป็นวัสดุจากธรรมชาติมาใช้ หลักฐานที่พบจากการขุดค้นทางโบราณคดีแสดงให้เห็นถึงชาวโพลินีเซียนในยุคก่อนนั้นเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านธรณีวิทยาและเป็นนักทดลองค้นคว้าวัสดุใหม่ๆ จากความรู้ทางด้านธรณีวิทยานี้ได้แสดงเรื่องจริงจากยุคนักล่าคนมั่วไปสู่ยุค Classic ช่วงปลายซึ่งในที่สุดการล้มเลิกการใช้เครื่องมือในยุคก่อนเกิดขึ้นเมื่อชาวผิวขาวได้นำเข้าเครื่องมือที่ทำจากเหล็ก นิวซีแลนด์เป็นผู้สืบทอดการใช้เครื่องมือหินบะซอลต์ซึ่งเป็นวัสดุที่เปราะและเครื่องมือที่ทำจากหินชั้นอันเป็นหินที่นิยมใช้สำหรับทำขวานมือ จนกระทั่งได้ค้นพบหินหยกซึ่งหินหยกก็ได้ถูกนำมาใช้สืบทอดกันมาจนกระทั่งถึงยุคของการมาถึงของชาวยุโรป หินบะซอลต์และหินชั้นเป็นประเภทของหินที่ถูกนำมาใช้ทำขวานมือ ซึ่งพวกเขาได้ทำเป็นรูปร่างอย่างง่ายจากชิ้นส่วนของหินเพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือและการแตกออกของแผ่นสะเก็ดนี้เองทำให้เกิดด้านที่แหลมคมขึ้น พวกเขาได้นำมันมาใช้ในจุดประสงค์ที่หลากหลาย และเครื่องมือมากมายได้ถูกทำขึ้นเพียงชิ้นตอนเดียว วิธีการผลิตของพวกเขายังไม่เป็นที่เข้าใจอย่างกระจ่างนักแต่มันคล้ายกับวัฒนธรรมของยุคหินอื่นๆ และมีหลักฐานที่พบเพิ่มเติมที่สนับสนุนขั้นตอนของการทำงานสำหรับการสร้างงานในยุคขวานมือที่ทำจากหินมีดังนี้

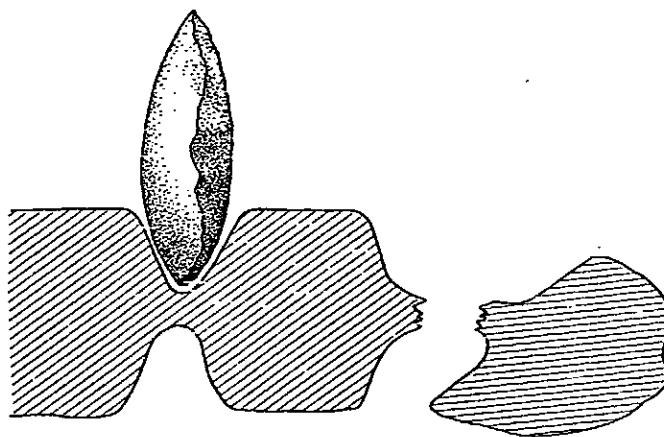
ขั้นตอนที่ 1 เป็นการคัดเลือกประเภทของหินที่เหมาะสม ซึ่งค้นพบโดยการขุดเจาะลงไปหรือเลือกก้อนหินขนาดใหญ่ ด้วยทั้งนี้ที่ทำด้วยหินขนาดใหญ่ การจัดหาค้อนที่ทำจากหินเป็นสิ่งที่จำเป็นโดยใช้หินที่มีรูปร่างเป็นวงรีคล้ายไข่ และก้อนหินแกรนิตขนาดเล็กที่มีขนาดและน้ำหนักแตกต่างกัน

ขั้นตอนที่ 2 ต้องใช้ทักษะความชำนาญจากการตีด้วยค้อนที่ทำจากหิน และจับตัวด้ามด้วยมือข้างหนึ่งข้างใด โดยจะต้องตีจนให้หินแตกเกิดช่องว่างขนาดขวาน เศษหินมากมายที่แตกออกถูกนำไปขัดเกลากันให้ให้เป็นรูปทรงที่ได้รูป ซึ่งเศษหินที่มีรูปร่างไม่สม่ำเสมอจะถูกนำไปขัดถู และเจาะด้วยสว่านมือ

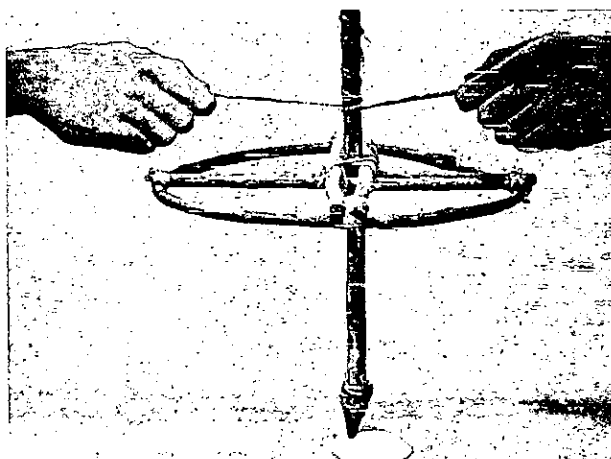

ภาพประกอบ 22 วิธีการตัดหินโดยการการใช้หินค้อนทุบให้เกิดการแตกเป็นสะเก็ด

ขั้นตอนที่ 3 ช่องว่างที่ไว้เป็นรูปขวานขนาดเล็ก ได้ถูกตกแต่งโดยค้อนหินโดยส่วนที่เป็นพื้นผิวขรุขระจะถูกตีให้ยุบลงโดยขวานที่มีขนาดเล็กกว่า ค้อนเหล่านี้บางครั้งจะถูกทำให้หนักขึ้นด้วยการผูกติดกับแร่หินโกเมน ซึ่งแร่โกเมน (หินสีแดงเข้ม) นี้มีอยู่ในเขตทางใต้ของ Nelson

ภาพประกอบ 23 วิธีการเลื่อยหินหยกโดยแสดงรูปหน้าตัด

ภาพประกอบ 24 วิธีการใช้ขวานมือเจาะหินให้เป็นรู

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนสุดท้ายคือการฝนให้เกิดขอบคมของขวาน โดยใช้หินทรายที่เป็นก้อนแทนการใช้เป็นหินลับมีดและน้ำ ขวานมือหลายประเภทมีลักษณะเฉพาะจากวัฒนธรรมของนักล่าถ้ำ ซึ่งเป็นการขัดแต่งอย่างสวยงาม นี่คือผลงานที่เยี่ยมยอดของเครื่องมือที่เป็นประโยชน์และเป็นงานออกแบบที่มีคุณภาพของช่างฝีมือซึ่งยากจะหาใครทัดเทียมได้

ภาพประกอบ 25 วิธีการฝนหินหยกให้เกิดขอบคมโดยใช้หินทรายและน้ำ

ขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้เป็นการผลิตขวานมือที่ทำจากหิน หินประเภท nephrite ได้ถูกพัฒนามาใช้ประโยชน์ในการทำงานมากกว่าการใช้หินที่เปราะ ส่วนประเภทของหินที่มีความเหนียวอีกประเภทที่นิยมนั้นคือหินประเภท serpentine เรารู้กันว่านักล่าถ้ำได้นำหินประเภท serpentine ไปใช้อย่างกว้างขวาง สำหรับเครื่องประดับประเภทเขวนและเครื่องประดับประเภทอื่นๆ นั้นเทคนิคของการทำให้หินแตกเป็นชิ้นเล็กๆ โดยใช้ก้อนหินน่าจะเป็นการทำให้ชิ้นส่วนเสียหายมากกว่า แต่

ด้วยการนำหินทรายเข้ามาช่วยในการฝน การเลื่อยและการตะไบในงานที่เป็นชิ้นส่วนเล็กๆ ซึ่งนักล่าถ่มัวได้สร้างผลงานเครื่องประดับขึ้นมากมายจากหินประเภท serpentine และกระดูกสัตว์ ซึ่งมันอาจจะเป็นความก้าวหน้าใหม่ๆที่เป็นพื้นฐานของการพัฒนาเทคนิคการสร้างงานจากเครื่องประดับหยกประเภทหิน nephrite ในเวลาต่อมา (J.Beck. 1970 : 68 – 69)

กรรมวิธีการแกะสลักของยุโรป

หลังจากที่ชาวยุโรปได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานที่เกาะนิวซีแลนด์หลังจากค.ศ. 1770 ชาวยุโรปได้นำเครื่องมือที่ทันสมัยที่ทำจากเหล็ก ซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีความแข็งแกร่ง และสะดวกสบายในการใช้งาน ชาวเมารีได้รับเอาเครื่องมือจากชาวยุโรปนี้มาใช้ในงานแกะสลัก ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนที่ยิ่งใหญ่ในการปฏิวัติอุตสาหกรรมแร่หินหยกในประเทศนิวซีแลนด์ ชาวเมารีได้ปรับใช้เครื่องมือในการสร้างเครื่องประดับหยกที่มีความสวยงาม และแร่หินหยกได้กลายสินค้าส่งออกสำคัญของประเทศนิวซีแลนด์ในยุคศตวรรษที่ 18 การค้นหาแร่หยกถูกทำให้ง่ายและสะดวกขึ้น และการตัดก้อนหินขนาดใหญ่โดยใช้ Dimond Sew เครื่องมือในการเจียรในหยกโดยอาศัยน้ำถูกนำมาเป็นเครื่องมือชนิดใหม่ในการขัดแต่งหยกให้ได้รูปทรงที่สวยงามตามต้องการ ซึ่งขั้นตอนการแกะสลักเครื่องประดับหยกนั้นยังคงต้องใช้ความประณีตและเวลาในการแกะสลักเพื่อให้ได้ชิ้นงานที่สวยงาม ซึ่งขั้นตอนต่าง ๆ นั้นได้รับการบอกเล่าจากการสัมภาษณ์ช่างแกะสลักผู้เป็นเจ้าของโรงงานเครื่องประดับหยกในเมือง Hokitika ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการนำก้อนหินหยกขนาดใหญ่ที่ได้ มาผ่านกรรมวิธีการตัดด้วย Dimond Sew ในขั้นตอนนี้จะมีการนำชิ้นส่วนของหินหยกมาตัดในจำนวนหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ได้ขนาดที่เล็กลงตามต้องการ ซึ่งระหว่างการตัดด้วยเลื่อยนั้นมีการใช้น้ำเป็นตัวช่วยในการลดความร้อนจากการเสียดสี

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการคัดเลือกก้อนหินหยกให้ได้ขนาดตามที่ต้องการ แล้วนำหินหยกที่ได้นั้นมาออกแบบโดยวาดลวดลายอย่างคร่าว ๆ บนก้อนหิน

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการขัดเกลารูปทรงของก้อนหินให้ได้รูปทรงภายนอกตามต้องการ ในขั้นตอนนี้เป็นการนำเครื่องมือฝนที่เป็นจานโลหะซึ่งมีลักษณะที่หมุนด้วยความเร็วสูงมาใช้ โดยใช้น้ำเป็นตัวช่วยลดอุณหภูมิระหว่างการเสียดสีเช่นกัน

ขั้นตอนที่ 4 เมื่อเราได้รูปทรงของเครื่องประดับหยกตามต้องการแล้ว จึงนำหินหยกนั้นมาขัดแต่งด้วยเครื่องมือที่ต่อกับหัวสว่าน คล้ายกับเครื่องมือของทันตแพทย์ซึ่งมีหัวสว่านขนาดเล็กโดยมีขนาดที่แตกต่างกัน ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความประณีตและทักษะความชำนาญเพื่อให้ได้รายละเอียดของรูปทรงและลวดลายที่สวยงาม โดยเฉพาะการทำรูปทรงที่บิดโค้ง

ภาพประกอบ 26 เครื่องมือหัวสว่านที่ใช้ในการชักเกล้าหินหยกให้ได้รูปทรงตามที่ต้องการ โดยมีขนาดของหัวสว่านที่แตกต่างกันให้เลือกใช้ตามต้องการ

ขั้นตอนที่ 5 เป็นการขัดด้วยกระดาษทราย หรือบางครั้งจะใช้ diamond paper เพื่อช่วยทุ่นระยะเวลา เป็นการขัดแต่งเพื่อให้ได้พื้นผิวที่เรียบลื่นของเครื่องประดับ ซึ่งใช้เวลานานมากเพราะต้องมั่นใจว่าไม่มีรอยขีดข่วนหลงเหลืออยู่บนพื้นผิวของหยก

ขั้นตอนที่ 6 เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการขัดเงาด้วยสายหนัง โดยส่วนใหญ่ช่างแกะสลักจะใช้เครื่องมือทุ่นแรงคล้ายกับจานกลมหรือล้อที่มีความหนา ซึ่งมีสายหนังพันอยู่โดยรอบและใช้ tin oxide (มีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้ง) เป็นตัวช่วยให้เกิดความมันวาว จากนั้นจึงใช้ผ้าหมาดเช็ดเอาผงฝุ่นออก และใช้ผ้าแห้งเช็ดอีกครั้ง ซึ่งเครื่องประดับหยกที่เป็นผลงานชิ้นสมบูรณ์ก็ได้เสร็จลงโดยผ่านระยะเวลาการทำงานถ้าทำอย่างจริงจังโดยไม่หยุดพักอาจประมาณได้ไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง (Beven Climo. 2003. 21 พฤศจิกายน สัมภาษณ์โดย รัชวรรณ ไกลศิริ ที่ Jade factory เมือง Hokitika ประเทศนิวซีแลนด์)

Ross Crump ผู้เป็นรากฐานใน Hokitika (พื้นที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันตกทางเกาะใต้) มีความหนักแน่นในการเสาะหาภูเขาที่เป็นแหล่งของแร่หยก รวมไปถึงกระบวนการการผลิตทั้งหมดที่เกี่ยวกับแร่หยก จากการสำรวจแร่ไปจนถึงผลิตภัณฑ์ผลงานแกะสลักเครื่องประดับหยกแบบห้อยย้อย เครื่องประดับชนิดต่างๆ ผลงานมากมายที่มาจากการออกแบบเฉพาะปัจเจกบุคคลของศิลปิน Ross เริ่มต้นการทำงานแกะสลักหยกเมื่อ 22 ปีที่แล้วโดยการใช้ล้อเฟืองที่ทำจากเพชรและเครื่องมือสำหรับการทำงานด้วยมือ ด้วยกระบวนการทำงาน 3 ส่วน เท่านั้น ปัจจุบันการทำงานของเขาขั้นตอนหนึ่งนั้นใช้เครื่องมือที่ใช้น้ำในการขับเคลื่อนและเคลื่อนย้ายได้ด้วยมือเป็นเลื่อยตัดที่ทำจากเพชรในนิวซีแลนด์

ในปี ค.ศ. 1994 Ross ได้ลงทุนร่วมกับ the Multicultural Trust ในโรงงานที่ทันสมัย เขาได้ดำเนินจัดโปรแกรมการฝึกสำหรับนักแกะสลักรุ่นใหม่และการทำงานของหมู่สมาชิกภายในท้องถิ่นของเผ่า Nga Tahu เป็นผู้ที่มีการประสมการณ์เกี่ยวกับการสำรวจซึ่งการค้นหแร่หยกนั้น

ได้ดำเนินไปอย่างไม่หยุดยั้ง Ross ได้กล่าวไว้ว่า “ พวกเราโชคดีมากที่ได้กลับมาทำงานอีกครั้ง ในสถานที่แห่งเดิม ที่ผ่านมานี้ในอดีตเรามีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการสำรวจแร่หยกแต่เดี๋ยวนี้เรามี วิสัยทัศน์ที่ก้าวไกลและเริ่มต้นการสำรวจที่ขยายขอบเขตออกไปจากการทำงานที่เราคุ้นเคยยังคงมี สถานที่แห่งใหม่อีกมากมายให้เราเข้าไปสำรวจ เราว่ายังมี Nephrite Jade อยู่ในแม่น้ำกว่าร้อย สายในแถบ ชายฝั่งทะเลและ 9 แห่งนั้นเราได้เข้าไปสำรวจมาแล้วซึ่งยังมีแร่หยกอยู่ในเขตของ ภูเขาอีก 3 – 4 ลูก ต้องใช้การเดินทาง ทางด้วยเท้าเข้าไปสำรวจ ซึ่งในพื้นที่นั้นผู้คนส่วนใหญ่ไม่สามารถ เข้าถึงได้ “ Ross และทีมงานของเขาได้นำเอลิ คอปเตอร์มาใช้ ในการหาแหล่งที่ตั้งและการนำหยก ที่เป็นหินขนาดใหญ่กลับสู่โรงงาน ด้วยระดับการบินของเอลิ คอปเตอร์ที่ความเร็วต่ำในระดับความ สูงเหนือน้ำทะเล มันเป็นแนวคิดสำหรับการค้นหาในพื้นที่ที่เต็มไปด้วยผิวน้ำ ขรุขระทางแถบชายฝั่ง ตะวันตกและช่วยประหยัดชั่วโมงการเดินทางด้วยเท้า “ ไม่มีการทำเหมืองที่ใช้เครื่องจักรรวม อยู่ใน การทำงานมีเพียงเฮลิคอปเตอร์ เลื่อย และตัวคุณผู้ทำงานเท่านั้น มันไม่มีผลกระทบกับ สภาพแวดล้อมด้วย ความตั้งใจจริงในการทำงานของพวกเขา “ นั่นเป็นคำกล่าวของ Ross ถ้า Nephrite ที่เป็นหินก้อนใหญ่นั้นมีขนาดที่มากเกินไปมันจะถูกยกขึ้นโดยเฮลิคอปเตอร์ขนาดไซส์ 36 “ และเลื่อยที่ทำจากเพชร (diamond saw) ถูกนำไปใช้ในการตัดบนที่แห่งนั้น การทำงานใช้ เวลาถึง 6 ชั่วโมง ซึ่งในบางครั้งขึ้นอยู่กับขนาดของหินและความแข็งแกร่ง ของ nephrite “ การ ตัดหินในสถานการณ์ที่ยากลำบากเมื่อพบกับหยกที่มีผิวน้ำสีเทา พื้นผิวเรียบลื่นและมีผิวสัมผัสของ แร่ talc (แป้งแร่สีนวลและนิ่มใช้ทำแป้งโรยตัวและทาหน้า) ซึ่งเป็นแร่ silica โดยส่วนใหญ่และโดย องค์ประ กอบของแร่ธาตุดังกล่าวนั้นเมื่อถูกทำให้เกิดร่องมันจะพุ่งกระจายตัวอย่างรวดเร็ว “ การ สำรวจแร่หยกนั้นเป็นเรื่องที่ ไม่ยากลำบากในการเริ่มต้น ซึ่งภายหลังจากประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 20 ปี Ross สามารถบอกได้โดยทันที ว่าหินก้อนไหนที่เป็นแร่หยก เขาอาศัยการกัดเซาะ ของน้ำจาก nephrite จำนวนมากที่ไม่มีสิ่งปกคลุมจมอยู่บนผิว ดินได้นำในสารภายใต้การไหลบ่า ของกระแสน้ำ “ โดยเฉพาะ ที่บางแห่งจะต้องใช้ความอย่างรวดเร็ว ซึ่งในทาง ตรงกันข้ามคุณจะเห็น พื้นที่ที่เป็นเป้าหมาย “

ภาพประกอบ 27 การใช้เลื่อย (diamond saw) ตัดก้อนหินหยกที่มีขนาดใหญ่มากในโรงงานหยกของทะเลสาบ Kanlere

ภาพประกอบ 28 วัตถุดิบแร่หยกในลักษณะต่างๆที่ยังไม่ได้ถูกเจียรไน

“ นิวซีแลนด์เป็นที่ที่มีหยก nephrite ที่ดีที่สุดในโลกและมักจะไปด้วยวัฒนธรรมของท้องถิ่นซึ่ง เป็นการวาดความคิดและรูปแบบของการออกแบบ ” Neil Hanna กล่าว เขาเป็นหนึ่งในช่างฝีมือที่มีชื่อเสียงที่สุดของนิวซีแลนด์ “มันเป็นวัตถุดิบที่ดีเยี่ยมเมื่อนำไปแกะสลักเพื่อสร้างรูปแบบและรูปทรงแบบง่ายๆ ในงานแต่ละชิ้นนำไปสร้างสรรค์ตามการออกแบบที่มีองค์ประกอบของรายละเอียดมากขึ้น ”

หลังจากที่หิน nephrite ที่เป็นก้อนขนาดใหญ่ได้ถูกนำมาตัดเป็นท่อนๆในขนาดที่เหมาะสมเพื่อนำไปแกะสลักแล้วนั้น หยกจะถูกนำไปตรวจสอบอย่างละเอียด โดยใช้การส่องผ่าน

แสงซึ่งจะเปิดเผยให้เห็นรอยแตกร้าวหรือจุดที่เป็นรอยตำหนิ อย่างไรก็ตามหยกบางชิ้นที่มาจากก้อนกรวดขนาดเล็กในแม่น้ำที่ผ่านการกัดเซาะมาเป็น เวลานาน เป็นวิธีการสร้างรูปแบบโดยธรรมชาติที่ดีที่สุด “ พวกมันได้บรรยายถึงสิ่งที่อยู่ภายในด้วยตัวของมันเอง ” Neil กล่าว ส่วนมากในขั้นตอนแรกของการแกะสลักเป็นการใช้หัวสว่านเจาะเพื่อทำให้เกิดช่องและจึงเป็นการทำงานตามการออกแบบในบริเวณรอบของช่องว่างนั้น “ มันเป็นกระบวนการในการสกัดส่วนที่ไม่ต้องการออกเพื่อ ความสมดุลระหว่างช่องว่างและเนื้อหิน วิธีการสร้างในขั้นตอนสุดท้ายมีอิทธิพลที่สำคัญ สำหรับหยกที่ไม่ได้ขัด เจาหรือในหยกที่ได้รับการขัดเงาเป็นอย่างดี “ หัวสว่านและล้อเฟืองตัดที่ทำจากเพชรถูกนำมาใช้ในการแกะสลักในขณะที่เครื่องจักรอันทันสมัยทำให้กระบวนการการทำงานแกะสลักรวดเร็วยิ่งขึ้น Neil เชื่อมั่นในเครื่องมือว่าจะ ช่วยให้การทำงานด้วยมือมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เหมือนกับปากกาที่เป็นผู้ช่วยนักเขียน “ มันเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดที่จะต้องทำความเข้าใจในวัตถุดิบและความรู้สึกที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวหยกแต่ละชิ้น ” Neil อธิบาย “ ฉันได้แกะสลักหยกเพื่อให้มันเหมาะสมในขณะที่ทำงานเมื่อเกิดการเคลื่อนที่และการสั่นไหว และการออกแบบบริเวณส่วน รอบรวมทั้งในส่วนที่ไม่เป็นที่ต้องการของวัตถุ ฉันมีผลงานออกแบบที่มาจากความมืดมากมายซึ่งถูกนำไปใช้เมื่อพบ กับลักษณะของหยกที่เหมาะสม ซึ่งเป็นสิ่งที่นำไปร่วมกันเมื่อถึงขั้นตอนสุดท้ายของการแกะสลักจะเป็นขั้นตอน ของการขัดด้วยกระดาษทรายและการขัดเงา

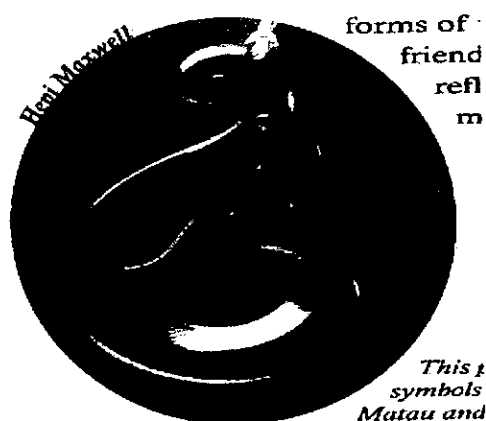

ภาพประกอบ 29 ขั้นตอนการขัดฝนหยกด้วย diamond paper

Neil ได้ชี้ให้เห็นว่า “ ศิลปินแต่ละคนมีวิธีการที่พิเศษเฉพาะตัวในขั้น ตอนสุดท้าย “ วิธีการตัดเข้าไปภายในหินเป็นขั้นตอนที่นอกเหนือไปจากการแกะสลักทั่วไป เป็นการนำไปใช้งานเพื่อฝังหรือเสียบวัตถุลงไป ในเนื้อหินหรือสร้างงานที่มีขนาดเล็กกว่า ไม่ว่าจะเป็นอัญมณีหรือผลงานรูปแกะสลัก ล้วนเป็นงานที่ทำหายในผล งานแต่ละชิ้นต้องใช้เวลาในการทำงานหลายชั่วโมงหรือใช้เวลาทั้งวัน เพื่อผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ “ ฉันสนุกกับการทำงานด้วยผลงานที่แตกต่างกันหลากหลายชิ้นในเวลาเดียวกัน “ Neil กล่าว (Hanna & Menefy. 1995 : 19 – 22)

พัฒนาการของการออกแบบ

ผลงานการแกะสลักมากมายในปัจจุบันนั้นสะท้อนภาพให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของ ความคิดในศิลปะของชนเผ่าเมารี ซึ่งเป็นการรวมเข้าด้วยกันของพลังอำนาจที่มีระดับของความหลากหลายที่พบได้ในวัฒนธรรมของเมารี ศิลปินบางคนนั้นเริ่มต้นจากพื้นฐานของการทำงานออกแบบในยุคแรกๆ และค่อยๆ พัฒนารูปแบบของตัวเองที่มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว และลำดับของขั้นตอนการผลิตในการทำงาน ซึ่งศิลปินแต่ละคนก็มีวิธีการและการเตรียมการที่เพียบพร้อมสมบูรณ์ จากการสร้างสรรค์ผลงานแกะสลักศิลปะเครื่องประดับและอัญมณี ของศิลปินที่ร่วมสมัย ในยุคปัจจุบัน (Hanna & Menefy. 1995 : 25)

ภาพประกอบ 30 การออกแบบที่เป็นการรวมกันของสามสัญลักษณ์ด้วยกันคือ The Koru The Hei Matau The Whales tail

การส่งผ่านสู่ศิลปะร่วมสมัย

ศิลปะการเจียรในแบบยุโรปยุคแรกเริ่มในประเทศนิวซีแลนด์นั้นเริ่มต้นด้วยความธรรมดาที่ซ้ำซากและรูปแบบง่ายๆ ของหินที่นำไปขัดเป็นมันวาวแต่ยังไม่ได้เจียรใน สายสร้อยข้อมือแบบห้อยย้อยและที่แขวนตรงหน้าอก รูปแบบดั้งเดิมของพวกเขาได้ถูกทำขึ้นในประเทศเยอรมันจากหยกของท้องถิ่นที่เป็นสินค้าส่งออกและได้รับการประทับตรายอมรับเป็นที่นิยมจากดินแดนโพ้นทะเล ในท้องถิ่นได้มีความพยายามสร้างผลงานซึ่งได้รับการส่งเสริมให้ลอกแบบผลงานเหล่านี้เพื่อปริมาณที่พอเพียง การค้าเพื่อการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดความต้องการผลงานรูปแบบ Tiki ของเมารี และเครื่องมือที่เป็นเครื่องจักรแบบตั้งลงบนพื้นอันแรกนั้นถูกทำขึ้นในเยอรมันซึ่งได้มีการทำเครื่องมือสำหรับทำรูปแบบ Tiki แบบตั้งบนพื้นได้อย่างถูกต้องเหมือนกับที่ทำในนิวซีแลนด์ นี่คือการสภาวะการทำงานที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนที่นี้และเกิดการคัดค้านอย่างแน่นนอนที่มีการสเกตซ์ภาพร่างที่เกิดการดลใจมาจากแหล่งกำเนิดในท้องถิ่น ศิลปินชาวยุโรปสมัยใหม่มีการสเกตซ์ภาพร่างจากสิ่งที่ดลใจโดยมีการชี้แนวทางจากศิลปะดั้งเดิมที่มีอยู่ทั่วโลกและอิทธิพลของมันไม่สามารถมาถึงของนิวซีแลนด์ ซึ่งเป็นข้อยกเว้นมาโดยตลอดและยืนยัน อยู่ในแนวทางนั้น ซึ่งครั้งแรกเป็นการปรากฏจากห้องแสดงนิทรรศการทั่วฝรั่งเศส ต่อมาอีกในบางทศวรรษ ของยุคหลังในลอนดอน และมีมากในระยะหลังอีก

ครั้งสุดท้ายที่นิวซีแลนด์ หนึ่งในสิ่งที่ตลใจนั้นได้แนวทางอื่น ๆ มาจากชาวนิวซีแลนด์คือศิลปินเอิร์ธอันเป็นลัทธิอยู่นอกประเด็นที่คิดไม่ถึง อย่างไรก็ตามนี่เป็นการทดลองนำเสนอที่ต่าง ๆ มาแสดงให้เห็นทั้งหมดถึงความทุกข์และความยากลำบากของศิลปินที่เป็นผู้ถือก่อนด้านร้อนแรงไว้ในมือ การเปิดออกของศิลปินเอิร์ธ Tiki ได้เริ่มต้นเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบปีที่ผ่านมา และทั้งหมดนี้ถูกกระตุ้น โดยความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะทำ Tiki เลียนแบบอย่างดีเพื่อการค้าสำหรับนักท่องเที่ยว ในศตวรรษสุดท้ายเท่า นั้นได้เห็นถึงการสร้างสรรค์งานแกะสลักหยกครั้งแรกจากผู้ที่มีรู้สึกถึงความจำเป็นที่จะแสดงบางสิ่งที่ไม่ได้เป็นการ เห็นคุณค่าในสิ่งที่เกี่ยวกับยุโรป สิ่งที่น่าประหลาดใจในการออกมาอย่างรวดเร็วของสิ่งนี้ซึ่งเป็นมาตรฐานที่สูงมากจากจุดที่เริ่มต้น มันน่าสนใจอย่างมากเพราะว่ามันได้เติบโตขึ้นจากการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษในท้องถิ่นซึ่งสิ่งนี้ ไม่ได้มีการดูถูกหรือให้ความสำคัญน้อยลงไป การออกแบบที่ดีจากศิลปินร่วมสมัยประสบความสำเร็จอย่างเยี่ยมยอดเป็นที่ได้เป็นที่รู้จักยอมรับในระดับนานาชาติของประเทศของยุคสมัยใหม่ แต่มีการพูดถึงเป็นอย่างมากสำหรับรูปแบบศิลปินเอิร์ธที่มีความโดดเด่นในลักษณะเฉพาะบางอย่างของท้องถิ่นเป็นศิลปินซึ่งยอมรับในคุณค่าที่มาจากรากฐาน ในตัวอย่างที่ดีที่สุดเห็นได้จากสองสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างชัดเจน ของลายเส้นและโครงสร้าง โดยส่วนใหญ่แล้วการทดลองการออกแบบสำหรับหยกที่น่าสนใจในนิวซีแลนด์นั้นถูก พัฒนาโดย Peter Hughson เป็นศิลปินผู้หนึ่งที่มีพรสวรรค์และความสามารถมาก เขาอาศัยอยู่ใกล้ๆ Greymouth ซึ่งอาชีพของเขาแต่ก่อนเขาสร้างหุ่นจำลองเพื่อจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ เขาได้ใช้โอกาสอันชาญฉลาดในการเรียนรู้และได้เห็นวัตถุที่เป็นงานศิลปะของชนเผ่าเมารีและชาวเกาะแปซิฟิก กับพรสวรรค์ที่แข็งแกร่งสำหรับการทดลอง และการวิธีสร้างในสิ่งใหม่ เขาได้พัฒนาการเป็นศิลปินจากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง การมีพลังจากพรสวรรค์โดยธรรมชาติและสายตาอันแหลมคมเพื่อการสร้างสรรค์รูปแบบที่เป็นธรรมชาติ อย่างไม่ต้องสงสัยว่าเขาเป็นผู้สนับสนุนวิชาการแกะสลักหยกในนิวซีแลนด์ งานของเขามีอิทธิพลต่อผู้ทำงานแกะสลักหลาย ๆ คนในพื้นที่ของตำบลนี้โดยขยายออกไป เป็นการยากที่จะบอกได้ว่างานของคนคนหนึ่งนั้นมาจากสิ่งที่แตกต่างกัน มันเป็นเรื่องที่ควรจะเป็นเพราะฉะนั้นแล้วจากสิ่งที่บันทึกไว้เขาเป็นจุดกำเนิดของการสร้างสรรค์ของพลังที่อยู่เบื้องหลังการฟื้นฟูนี้ เพราะว่าการลอกแบบหรือการออกแบบที่ได้มาจากที่อื่นไม่ใช่พื้นฐานจากต้นฉบับตามความคิดของเขานั้นได้มีการเพิ่มมากขึ้นและถูกนำมาใช้กันโดยทั่วไปในนิวซีแลนด์ สิ่งเหล่านั้นเป็นอิทธิพลมาจาก Peter Hughson เป็นผู้ชี้แนวทางรูปแบบที่ค่อย ๆ พัฒนาขึ้น โดยตัวของพวกเขาเองเนื่องจากพวกเขาสามารถสังเกตและนำไปปฏิบัติตามเกี่ยวกับแนวทางการ สร้างสรรค์ด้วยตัวของมันเองซึ่งเป็นการเข้าใจวิธีการปฏิบัติตามแนวทางของมัน ผู้ทำงานแกะสลักหยกส่วนใหญ่ในนิวซีแลนด์นั้นประสบกับความยากลำบากในการได้มาซึ่ง nephrite ที่ดีเหมาะสมแก่การนำไปใช้ ชิ้นหยกที่เข้ามาสู่ตลาดได้มีการผ่านร้านขายหินเป็นที่เรียบร้อยแล้วก่อนที่จะได้รับการตัด ซึ่งที่ที่ดีที่สุดนั้นควรจะเกิดการเก็บไว้อย่างรวดเร็วเสียก่อน มันทำให้มีความแตกต่างกันเล็กน้อย อย่างไรก็ตามพวกเขาที่อาศัยอยู่ในเขตที่ใกล้กับชายฝั่ง ตะวันตกซึ่งเป็นแหล่งของแร่หยกหรือในที่แห่งอื่นนั้นก็มีปัญหาที่เหมือนกัน หินที่ดีที่สุดได้ถูกนำไปเป็นอัญมณีเพื่อการค้า มีกรณีพิเศษกรณีหนึ่งคือ Cliff Daziel ผู้ซึ่งเรียกร้องถึงสิทธิความเป็นเจ้าของเขาได้จัดเก็บหยกที่มีคุณภาพของเขาเอาไว้เป็นอย่างดี เขาเป็นหนึ่งในลูกศิษย์ยุคแรกๆของ Peter Hughson งานของพวกเขา ได้มีการพัฒนาอย่างยอดเยี่ยมด้วยคุณภาพที่สูงของช่างฝีมือที่เชี่ยวชาญ ซึ่งสามารถเทียบได้กับสิ่งใดก็ตามที่เป็น ผลผลิตของ Hong Kong ในปัจจุบัน

นี้ การมีข้อตกลงที่เหมาะสมและการสนับสนุนของกลุ่มนี้ได้รับเป็น อย่างดีเยี่ยมจากการแกะสลักของ จีนแผ่นดินใหญ่ แต่สิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันในการเห็นคุณค่าที่สูงกว่ามักจะถูกเสนอให้แก้หยกที่เป็น วัตถุโบราณเก่าแก่ดังเช่น Hei – Tikis และหยกอื่นๆที่ทำเทียมขึ้นมากกว่าการสร้างงานแกะ สลักที่ ดีๆ จากคนกลุ่มนี้ เป็นที่รู้จักกันเกี่ยวกับรสนิยมของท้องถิ่นซึ่งมีรูปแบบและมีความแข็งแกร่งโดยผ่าน การแยกตัวออกมาจากวัฒนธรรมของชาวหมู่เกาะซึ่งเป็นสิ่งที่ยึดถือและหวงแหนไว้ด้วยความรักและ เป็นสิ่งหนึ่งที่ถูกโอบล้อมไว้เป็นเวลานานหลาย ๆ ปี ความมั่นใจของเขาได้ค่อยๆ แลกรุดเป็นเสี่ยงๆ ไปสู่ความหายนะที่เศร้าใจ โดยเขาไม่ได้ทำมันให้เห็นจริง ซึ่งจุดเชื่อมต่อของการเริ่มใหม่นั้นอยู่ใน ช่วงเวลาหยุดพักของโลกด้วยการเห็นและการสัมผัสศิลปะของวัฒนธรรมอื่นอีกครั้ง ซึ่งทำให้เกิดการ รับรู้ร่วมกันมากกว่าการที่มีแค่ศิลปินเพียงคนหนึ่งหรือ เพียงปัจเจกชนจะสามารถหยุดยั้งมันได้โดย ประชาชนภายในท้องถิ่น (Schoon. 1973 : 104 - 108)

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์การสร้างสรรค์ศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีในประเทศนิวซีแลนด์ โดยนำเสนอการวิจัย แบบพรรณนาวิเคราะห์ หรือแบบบรรยาย (Descriptive Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

การกำหนดประชากร

ประชากรที่จะทำการศึกษาค้นคว้า คือ เครื่องประดับหยกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ เมืองโอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ กลุ่มตัวอย่างคือเครื่องประดับหยกจำนวน 166 ชิ้น จากตู้แสดงจำนวน 7 ตู้แสดง

ขั้นตอนการศึกษา

1. กำหนดประชากรที่จะทำการศึกษาค้นคว้า เครื่องประดับหยกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์จำนวน 166 ชิ้น
2. ค้นคว้าแหล่งข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี ประเทศนิวซีแลนด์
3. ทำการสำรวจเก็บข้อมูลจากภาคสนามจาก พิพิธภัณฑ์โอคแลนด์
4. ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมโดยการสัมภาษณ์ศิลปินและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยกตามสถานที่ต่างๆ
5. รวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และทำการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์
6. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

แหล่งข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้อาศัยจากแหล่งข้อมูล 3 แหล่งดังนี้คือ

1. จากข้อมูลเอกสารตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยการค้นคว้าจากสถานที่ต่อไปนี้
 - ห้องสมุดในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ เมืองโอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์
 - ห้องเก็บเอกสารสำคัญพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ เมืองโอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์
 - ห้องสมุดกลางเคนเทอร์โบรี่ เมืองไครสเชิร์ช ประเทศนิวซีแลนด์
2. จากข้อมูลภาคสนาม ได้แก่ เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ เมืองโอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์
3. จากข้อมูลบุคคล ได้แก่ ศิลปินและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยก

- ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์จากพิพิธภัณฑ์ไอศแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์
- ศิลปินที่มีประสบการณ์การแกะสลักศิลปะเครื่องประดับหยกจากเมืองโรโตรัว และเมือง

ไฮคิติกะ ประเทศนิวซีแลนด์

- ศิลปินที่มีประสบการณ์การแกะสลักศิลปะเครื่องประดับหยกจากศูนย์ศิลปะเมืองไครสเชิร์ช

ประเทศนิวซีแลนด์

- ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการศึกษาวัฒนธรรมเมารี จากไครสเชิร์ชโพลีเทค เมืองไครสเชิร์ช

ประเทศนิวซีแลนด์

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิเคราะห์

จากการศึกษาเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีประเทศนิวซีแลนด์ในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ และพิพิธภัณฑ์เคนเทอเบอร์รี่ ในประเด็นรูปแบบสัญลักษณ์ องค์ประกอบ โครงสร้าง ชนิดของหยก ตลอดจนความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางศิลปะและวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี ซึ่งผลจากการศึกษามีรายละเอียดและสามารถกล่าววิเคราะห์ถึงประเด็นสำคัญของเครื่องประดับหยกประเภทจี้ห้อยคอของชนเผ่าเมารี ประเทศนิวซีแลนด์ได้ดังนี้

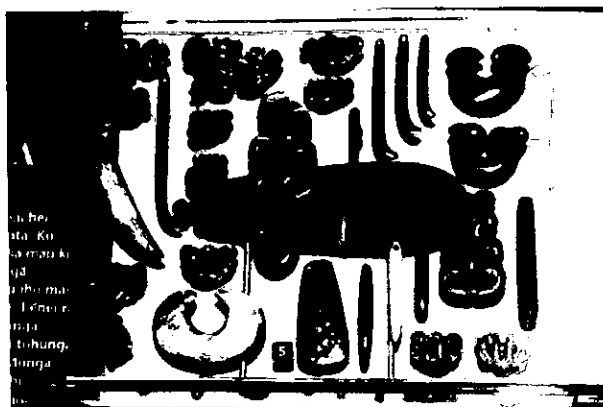
พิพิธภัณฑ์โอคแลนด์

พิพิธภัณฑ์โอคแลนด์เป็นหนึ่งในพิพิธภัณฑ์ที่สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม และเป็นพิพิธภัณฑ์มีชื่อของประเทศนิวซีแลนด์ ด้วยทัศนียภาพของท่าเรือที่ตั้งอยู่ในเขตใจกลางเมืองโอคแลนด์ พิพิธภัณฑ์นี้ยังรวบรวมถึงอนุสรณ์สำคัญของภาพสงคราม ห้องแสดงเรื่องราวของประวัติศาสตร์ของสงครามซึ่งเป็นห้องนิทรรศการหมุนเวียน ห้องเก็บสะสมเครื่องประดับ สิ่งของมีค่าที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารีและชนเผ่าในแถบแปซิฟิกของประเทศนิวซีแลนด์ นอกจากนี้พิพิธภัณฑ์ยังเป็นสถานที่จัดแสดงภาพของวัฒนธรรม สังคม ประวัติศาสตร์ธรรมชาติในยุคก่อน และยังรวมถึงศูนย์ดิสโคเวอร์รี่ (Discovery Center) ที่ได้รับรางวัลอันเป็นสถานที่ที่ให้ความรู้และความสนุกสนานตื่นเต้นแก่ผู้มาเยี่ยมชม

เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์

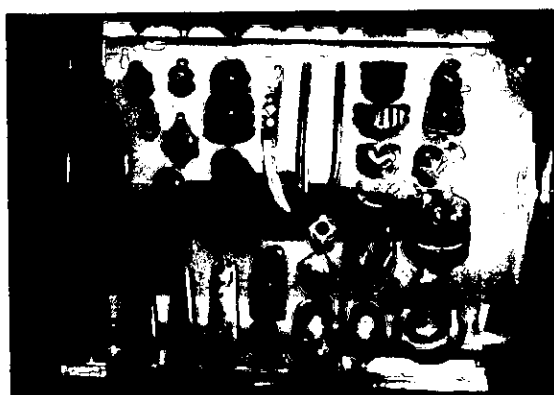
ห้องแสดงที่เก็บสะสมเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีนั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกเครื่องประดับหยกส่วนบุคคลของชนเผ่าเมารีซึ่งมีจำนวนตู้แสดงจำนวน 7 ตู้ โดยตู้แสดงอื่น ๆ นั้นเป็นส่วนของตู้แสดงเครื่องประดับที่ทำจากงาช้างสัตว์ กระดูกของสัตว์ อวุธที่ทำจากหยก เครื่องจักสาน สิ่งของเครื่องใช้สำหรับการดำรงชีพ หรือแผ่นไม้แกะสลัก ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะเครื่องประดับส่วนบุคคลที่ทำจากหยกเท่านั้น จากการศึกษาเครื่องประดับหยกส่วนบุคคลของชนเผ่าเมารีประเทศนิวซีแลนด์ในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า รูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีนี้เป็นรูปแบบสัญลักษณ์แบบเก่าแก่ที่มีความหมายลึกซึ้งของชนเผ่าเมารีที่ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ และเครื่องประดับหยกดังกล่าวนี้แยกได้เป็นสามประเภทคือ เครื่องประดับหยกส่วนบุคคลประเภทจี้ห้อยคอ เครื่องประดับหยกส่วนบุคคลประเภทตุ้มหู และเครื่องประดับหยกที่ใช้ตกแต่งเครื่องนุ่งห่ม และจากข้อมูลที่ค้นพบจากเอกสารที่เป็นบัตรข้อความของเครื่องประดับแต่ละชิ้นนั้นมิได้ปรากฏหลักฐานว่าเครื่องประดับหยกดังกล่าวอยู่ในช่วงยุคใด ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์จากข้อมูลที่ปรากฏในหนังสือที่ผู้รู้ได้เขียนขึ้นจากแหล่งข้อมูลเอกสารที่หาได้ เครื่องประดับหยกเหล่านี้ได้ถูกเก็บรวบรวมมาจากสถานที่ที่แตกต่างกัน และจากสมบัติส่วนบุคคลที่ประสงค์มอบให้กับพิพิธภัณฑ์เพื่อเป็นสมบัติของชาติ และถูกเก็บรักษาไว้ในสภาพคงเดิมมิได้มีการซ่อมแซม หรือขัดแต่งแต่อย่างใด บางส่วนของเครื่องประดับบางชิ้นจึงมีการชำรุดและแตกหักไปบ้าง แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งเค้าโครงของรูปแบบสัญลักษณ์ และสภาพเดิมของหยกไว้เป็นอย่างดี จากห้องแสดงที่เก็บสะสมเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีนั้น มีเครื่องประดับหยกส่วนบุคคลซึ่งเก็บสะสมไว้จำนวน 7 ตู้แสดงดังนี้

1. เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีจากตู้แสดงที่ 1 บน

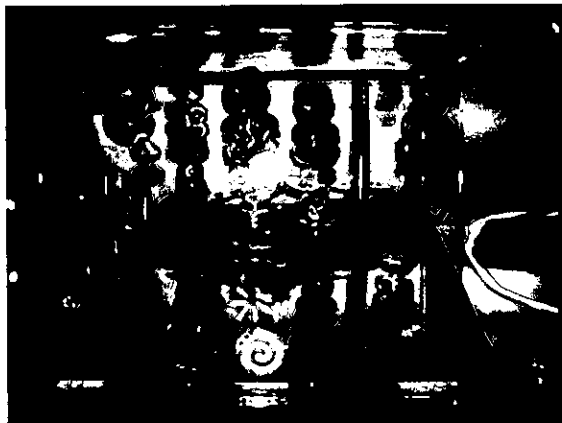
ภาพประกอบ 31 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีตู้ที่ 1 บน

2. เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีจากตู้แสดงที่ 1 ล่าง

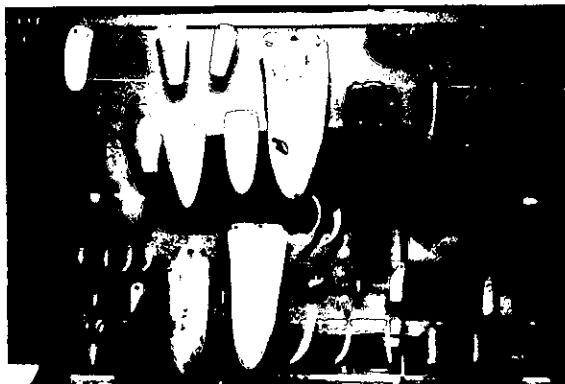
ภาพประกอบ 32 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีตู้ที่ 1 ล่าง

3. เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีจากตู้แสดงที่ 2 บน

ภาพประกอบ 33 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีตู้ที่ 2 บน

4. เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีจากตู้แสดงที่ 2 ล่าง

ภาพประกอบ 34 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีตู้ที่ 2 ล่าง

5. เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีจากตู้แสดงที่ 3

ภาพประกอบ 35 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีตู้ที่ 3

6. เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีจากตู้แสดงที่ 18

ภาพประกอบ 36 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีตู้ที่ 18

7. เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีจากตู้แสดงที่ 23

ภาพประกอบ 37 ตู้แสดงเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีตู้แสดงที่ 23

ได้จำแนกประเภทรูปแบบสัญลักษณ์ออกเป็น 12 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบสัญลักษณ์ ดิกิ (Hei-Tiki) มีจำนวน 33 ชิ้น

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิยุคเริ่มแรก

ภาพประกอบ 38 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 2023 ตู้แสดงที่ 2 บน

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะหันหน้าตรง ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา และมีการฝังครึ่งสีแดงลงไปตรงขอบตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา ลักษณะของช่องปากเป็นรอยบากแบบไขว้กันเป็นรูปกากบาท อยู่ในตำแหน่งคล้ายกับทำขดสมาธิโดยสันเท้า ทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือขวาของตัวดิกิวางอยู่บนหน้าอกของขาขวา และมือซ้ายวางอยู่บนหน้าอกโดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้ว มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา มีการเจาะรูแบบง่ายๆ ตรงด้านบนศีรษะเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยก อินังงา (Inanga)

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิยุคศตวรรษที่ 18

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่หนึ่ง

ภาพประกอบ 39 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์โดกิ 30168 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

2. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์โดกิชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวโดกิ มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไป ด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา ไม่ปรากฏให้เห็นปากและจมูก อยู่ในท่า นั่งไขว่ห้างคล้ายกับท่าขัดสมาธิ แขนทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าตัก มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา ลำตัวแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของการบากลึกลงไปตรงช่วงลำคอ และช่วงแขนท่อนบน ส่วนของหน้าอกแสดงให้เห็นถึงลายของช่วงกระดูกซี่โครง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 40 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์โดกิ 31900 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

3. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์โดกิชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านขวามือของตัวโดกิ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไป ด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาสองชั้น มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปวงกลมสองรูระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนามีสันอยู่ตรงกลางด้านใน อยู่ในท่า นั่งคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน ลำตัว

มีรายละเอียดของการบากลึกลงไปตรงช่วงลำคอกับหัวไหล่ และช่วงแขนท่อนบน ส่วนของหน้าอกแสดงให้เห็นถึงลายของช่วงกระดูกซี่โครง มือซ้ายและมือขวาของตัวตึกวางอยู่บนหน้าตักของชายซ้ายและขวา โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้ว มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกโคโคปุ (Kokopu)

ภาพประกอบ 41 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึก 31901 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

4. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึกชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตึก มีการแกะสลักรูปดวงตาโดยฝังเปลือกหอยลงไปตรงขอบตา และมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา ปากและจมูกเห็นเป็นรอยบากตื้นๆ โดยริมฝีปากเป็นขอบหนา อยู่ในท่านั่งขาไขว่กันคล้ายกับท่าขัดสมาธิ แขนทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าตัก มือซ้ายและมือขวาของตัวตึกวางอยู่บนหน้าตักของชายซ้ายและขวา โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้ว มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา ลำตัวมีรายละเอียดของการบากลึกลงไปตรงช่วงลำคอกับหัวไหล่ และช่วงแขนท่อนบน ส่วนของหน้าอกแสดงให้เห็นถึงลายของช่วงกระดูกซี่โครง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 42 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คติ 36139 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

5. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คติชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านขวามือของตัวคติ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในทำนองคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน ลำตัวมีรายละเอียดของการบากลึกลงไปตรงช่วงลำคอกับหัวไหล่ และช่วงแขนท่อนบน มือซ้ายและมือขวาของตัวคติวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกควาควา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 43 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คติ 2022 ตู้แสดงที่ 2 บน

6. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คติชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวคติ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในทำนองคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายและมือขวาของตัวคติวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและ

ชาขวา ไม่ปรากฏให้เห็นรอยนิ้วมือและฝ่าเท้าทั้งสองข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 44 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติ 4331 ตู้แสดงที่ 2 บน

7. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวคติ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในท่า นั่งคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายและมือขวาของตัวคติวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้วและฝ่าเท้าทั้งสองข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 45 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติ 13659 ตู้แสดงที่ 2 บน

8. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านขวามือของตัวคติ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนามีการบากลดสาย

ภายในช่องปาก อยู่ในท่านั่งคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายและมือขวาของตัวตลกวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา โดยมีรายละเอียดของฝ่าเท้าทั้งสองข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา ส่วนของหน้าอกแสดงให้เห็นถึงลายของช่วงกระดูกซี่โครง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเพทของหยกเป็นหยกคากาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 46 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตลก 38146 ตู้แสดงที่ 2 บน

9. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตลกชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตลก มีการแกะสลักรูปดวงตาโดยฝังเปลือกหอยลงไปตรงขอบตา และมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา โดยลักษณะของดวงตานั้นมีขนาดใหญ่กว่าใบหน้า จมูกเห็นเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง โดยริมฝีปากเป็นขอบหนา อยู่ในท่านั่งขาไขว้กันคล้ายกับท่าขัดสมาธิ แขนทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าตัก มือซ้ายและมือขวาของตัวตลกวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา ลำตัวมีรายละเอียดของการบากสลักลงไปตรงช่วงลำคอกับหัวไหล่ และช่วงแขนท่อนบน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเพทของหยกเป็นหยกคากาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 47 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตลก 22800 ตู้แสดงที่ 2 บน

10. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึกิซันนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตึกิ มีการแกะสลักรูปดวงตาโดยฝังเปลือกหอยลงไปตรงขอบตา และมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา ปากและจมูกเห็นเป็นรอยบากตื้นๆ โดยริมฝีปากเป็นขอบหนา อยู่ในท่านั่งขาไขว้กันคล้ายกับท่าขัดสมาธิ แขนทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าตัก มือซ้ายและมือขวาของตัวตึกิวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้วและนิ้วเท้าทั้งสอง มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา ลำตัวมีรายละเอียดของการบากลึกลงไปตรงช่วงลำคอกับหัวไหล่ และช่วงแขนท่อนบน ส่วนของหน้าอกแสดงให้เห็นถึงลายของช่วงกระดูกซี่โครง ประสาทของหยกเป็นเปลือกหยกที่มีคุณภาพต่ำไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นหยกประเภทใด

ภาพประกอบ 48 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึกิซัน 1117 ตู้แสดงที่ 18

11. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึกิซันนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตึกิ มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในท่านั่ง ขาไขว้กันคล้ายกับท่าขัดสมาธิ แขนทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าตัก มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา ลำตัวแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของการบากลึกลงไปตรงช่วงลำคอ และช่วงแขนท่อนบน มีการเจาะรูแบบง่ายๆตรงศีรษะด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประสาทของหยก เป็นหยกอินังงา (Inanga)

ภาพประกอบ 49 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิ 30174 ตู้แสดงที่ 2 บน

12. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา ไม่ปากฎให้เห็นปากและจมูกเนื่องจากถูกลบเลือนไปจากการสึก อยู่ในท่านั่งคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายของและมือขวาของตัวตักวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขวา ไม่ปากฎให้เห็นนิ้วมือและนิ้วเท้า มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา ส่วนของหน้าอกแสดงให้เห็นถึงลายของช่วงกระดูกซี่โครง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนศีรษะเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยก อินังงา (Inanga) ขนาด 1.18 x 1.75 ซม.

เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่สอง

ภาพประกอบ 50 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิ 30206 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

13. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตัก ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากแบบไขว้กันเป็นรูปกากบาท อยู่ในท่านั่งคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายของตัวตักวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและมือขวาวางไว้ตรงกึ่งกลางหน้าอก โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้วและเท้าก็มีนิ้วเท้าสามนิ้วเท้าทั้งสอง

ข้างเช่นกัน มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงาประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 51 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 49116 ตู้แสดงที่ 1 บน

14. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวดิกิ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในทำนองคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายของตัวดิกิวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้าย และมือขวาวางอยู่บนหน้าอก มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา มีการตกแต่งตรงช่วงขาซ้ายและการสีก แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 52 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 30179.2 ตู้แสดงที่ 1 บน

15. เครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์คติจีนนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวคติ โบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปรีมีฝีปากหนา มีรอยบากรูปปากบาทอยู่ตรงกลางช่องปาก อยู่ในทำนองคล้ายกับทำขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายของตัวคติวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้าย และมือขวาวางอยู่บนหน้าอก โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้าง มีนิ้วมือสามนิ้วและเท้าก็มีนิ้วเท้าสามนิ้วเท้าเช่นกัน มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา มีการแตกหักตรงช่วงขาซ้ายและการสึก แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวากาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 53 เครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์คติ 6273 ตู้นแสดงที่ 1 บน

16. เครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์คติจีนนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวคติ โบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปรีมีฝีปากหนา อยู่ในทำนองคล้ายกับทำขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายของตัวคติวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้าย และมือขวาวางอยู่บนหน้าอก โดยมีรายละเอียดของมือซ้ายมีนิ้วมือสามนิ้ว ส่วนนิ้วมือข้างขวานั้นได้ถูกลบเลือนไป มีรอยบากเล็กตรงฝ่าเท้าทั้งสองข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 11.5 x 6.1 ซม

ภาพประกอบ 54 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์คติ 8304 ตู้แสดงที่ 2 บน

17. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์คติชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวคติ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในทำนองคล้ายกับทำขัดสมาธิโดยช่วงขาทั้งสองได้แตกหักไป มือซ้ายและมือขวาของตัวคติวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้ว มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 55 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์คติ 34757.2 ตู้แสดงที่ 2 บน

18. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์คติชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านขวามือของตัวคติ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนามีการเป็นรูปคล้ายกากบาทภายในช่องปาก อยู่ในทำนองคล้ายกับทำขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายและมือขวาของตัวคติวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่าง

ช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยก อินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อน ขนาด 4.75 x 2 ซม.

ภาพประกอบ 56 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึก 30194.2 ตู้แสดงที่ 2 บน

19. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึกชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านขวามือของตัวตึก ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยูนปากตื้นๆเป็นรูปรีมีปากหนา มีการบากลดลายโดยมีลึนอยู่ภายในช่องปาก อยู่ในท่านั่งคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยส้นเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายและมือขวาของตัวตึกวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา โดยมีรายละเอียดของฝ่ามือทั้งสองข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา ลำตัวมีรายละเอียดของการบากลึกลงไปตรงช่วงลำคอกับหัวไหล่ และช่วงแขนท่อนบน ส่วนของหน้าอกแสดงให้เห็นถึงลายของช่วงกระดูกซี่โครง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นเปลือกหยกที่มีคุณภาพต่ำไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นหยกประเภทใด ขนาด 2.75 x 1.93 ซม.

ภาพประกอบ 57 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึก 33196 ตู้แสดงที่ 2 บน

20. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ตีกิซึนนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตีกิ โบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในทำนองคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายของตัวตีกิวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้าย และมือขวาวางอยู่บนหน้าอก โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้วและเท้าก็มีนิ้วเท้า ลายของนิ้วมือได้ถูกลบเลือนไปจากการสึก มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา มีร่องรอยของการแตกหักช่วงศีรษะส่วนบน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยก อินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อน

ภาพประกอบ 58 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ตีกิซึน 51702 ตู้แสดงที่ 2 บน

21. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ตีกิซึนนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตีกิ และมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา จมูกเห็นเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง โดยริมฝีปากเป็นขอบหนา อยู่ในทำนองขาไขว้กันคล้ายกับท่าขัดสมาธิ แขนทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าตัก มือซ้ายและมือขวาของตัวตีกิวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา มีรายละเอียดของการบากลึกลงไปตรงช่วงแขนตอนบน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นเปลือกหยกที่มีคุณภาพต่ำไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นหยกประเภทใด ขนาด 5 x 8.5 ซม.

ภาพประกอบ 59 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติ 55087 ตู้แสดงที่ 2 บน

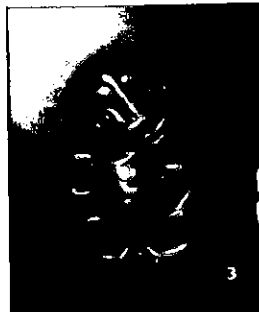
22. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวคติ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยนูนรูปริมฝีปากหนา อยู่ในทำนองโดยขาทั้งสองข้างแยกออกจากกัน มือขวาและมือซ้ายของตัวคติอยู่ในท่ากางแขนออกจากลำตัว นิ้วมือมีสามนิ้วโดยลักษณะก้านนิ้วออกจากกัน และเท้าก็มีนิ้วเท้าสามนิ้วเท้าเช่นกัน ซึ่งแขนขวาและขาขวาและบางส่วนของนิ้วเท้าข้างซ้ายได้แตกหักไป ส่วนของหน้าอกแสดงให้เห็นถึงลายของช่วงกระดูกซี่โครง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนศีรษะเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 60 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติ 604 ตู้แสดงที่ 18

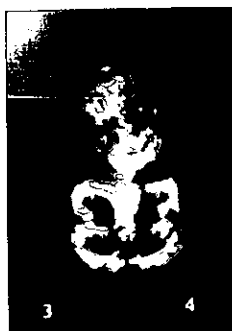
23. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวคติ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาสองชั้น มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้น ๆ เป็นรูปริมฝีปากหนา มีเขี้ยวอยู่ตรงด้านข้างของมุมปากทั้งสองข้าง อยู่ในทำนองคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายของตัวคติวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและมือขวาวางอยู่บนหน้าอก โดยมีรายละเอียดของมือ

ทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้ว มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกแทงวีวาย (Tangiwai) ขนาด 5.4 x 9.9 ซม.

ภาพประกอบ 61 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 16111 ตู้แสดงที่ 23

24. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวดิกิ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆรูปริมฝีปากหนา อยู่ในท่ายืนคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยส้นเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายของตัวดิกิวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและมือขวาวางไว้ตรงกึ่งกลางหน้าอก โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้วและเท้าก็มีนิ้วเท้าสามนิ้วเท้าทั้งสองข้างเช่นกัน มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 62 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ 30166 ตู้แสดงที่ 23

25. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวดิกิ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาสองชั้น มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปจมูกสองรูระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆ เป็นรูปริมฝีปากหนา มีเชิวยอยู่ตรงด้านข้างของมุมปากทั้งสองข้าง อยู่ในท่ายืนคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยส้นเท้าทั้งสอง

โค้งเข้าหากัน มือซ้ายและมือขวาของตัวตลกวางอยู่บนหน้าตักของชายซ้ายและขวา มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังกา (Inanga) ขนาด 4.9 x 9.9 ซม.

ภาพประกอบ 63 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตลก 13907 ตู้แสดงที่ 18

26. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตลกชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตลก มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในท่า นั่งไขว่ห้าง คล้ายกับท่าขัดสมาธิ แขนทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าตัก มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา มีการตกแต่งเล็กน้อยตรงช่วงบนของศีรษะ มีการเจาะรูแบบง่ายๆตรงศีรษะด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 4.4 ซม

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตลกยุคศตวรรษที่ 19

ภาพประกอบ 64 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตลก 19434 ตู้แสดงที่ 1 บน

27. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คติจีนนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตึก ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา และมีการฝังครึ่งสี่แฉกลงไปตรงขอบตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสองโดยมีการบากเป็นลวดลายลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา มีลิ้นและฟันอยู่ตรงกลางช่องปาก อยู่ในท่านั่งคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายของตัวตึกวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้าย และมือขวาวางอยู่บนหน้าอก โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือนิ้วสามนิ้วและเท้าก็มีนิ้วเท้าสามนิ้วเท้าเช่นกัน มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา มีการตกแต่งตรงช่วงขาซ้ายและการสีก แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยก อินังงา (Inanga) ขนาด 12.8 x 7.7 ซม

ภาพประกอบ 65 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คติ 13988.5 ตู้แสดงที่ 2 บน

28. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คติจีนนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตึก ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา และมีการฝังครึ่งสี่แฉกลงไปตรงขอบตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสองโดยมีการบากเป็นลวดลาย ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในท่านั่งคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือซ้ายของตัวตึกวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้าย และมือขวาวางอยู่บนหน้าอก โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือนิ้วสามนิ้วและเท้าก็มีนิ้วเท้าสามนิ้วเท้าเช่นกัน มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา มีการเจาะรูแบบง่ายๆตรงด้านบนศีรษะเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยก อินังงา (Inanga)

ภาพประกอบ 66 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิ 30198.1 ตู้แสดงที่ 2 บน

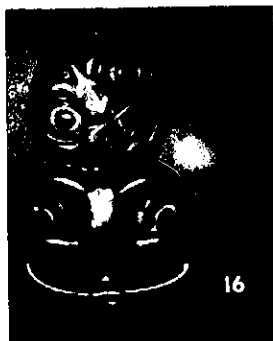
29. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านขวามือของตัวดิกิ ใบหน้ามีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาโดยมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา และมีการฝังครึ่งสี่แดงลงไปตรงขอบตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในทำนองคล้ายกับท่าขัดสมาธิโดยสันเท้าทั้งสองโค้งเข้าหากัน มือขวาของตัวดิกิวางอยู่บนหน้าตักของขาขวา และมือซ้ายวางอยู่บนหน้าอก โดยมีรายละเอียดของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้วและเท้าก็มีนิ้วเท้าสามนิ้วเท้าเช่นกัน มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัวและระหว่างช่วงขา มีการเจาะรูแบบง่ายๆตรงด้านบนศีรษะเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 7 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิ 30161.2 ตู้แสดงที่ 18

30. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านขวามือของตัวดิกิมีการแกะสลักรูปดวงตาโดยฝังครึ่งสี่แดงลงไปตรงขอบตา และมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในทำนองคล้ายกับท่าขัดสมาธิ แขนทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าตัก มือซ้ายและมือขวาของตัวดิกิวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา โดยมีรายละเอียด

ของมือทั้งสองข้างมีนิ้วมือสามนิ้ว มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga)

ภาพประกอบ 68 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึก 13839 ตู้แสดงที่ 18

31. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวดึก มีการแกะสลักรูปดวงตาโดยฝังครั้งสีแดงลงไปตรงขอบตา และมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนและมีการบากเป็นลวดลายระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้นๆเป็นรูปริมฝีปากหนา มีลิ้นอยู่ภายในช่องปาก อยู่ในท่านั่งขาไขว่กันคล้ายกับท่าขัดสมาธิ แขนทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าตัก มือซ้ายและมือขวาของตัวดึกวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้ายและขาขวา มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของการบากลึกลงไปตรงช่วงลำคอ และช่วงแขนท่อนบน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 69 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึก 14003 ตู้แสดงที่ 18

32. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติจีนนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวตึก มีการแกะสลักรูปดวงตาโดยฝังครึ่งสีแดงลงไปตรงขอบตา และมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้น ๆ เป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในท่านั่งขาไขว้กันคล้ายกับท่าขัดสมาธิ โดยมีรายละเอียดของนิ้วเท้ามีสามนิ้วเท้าทั้งสองข้าง มือซ้ายของตัวตึกวางอยู่บนหน้าตักของขาซ้าย ส่วนแขนและมือข้างขวานั้นได้แตกหักไป มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นเปลือกหยกที่มีคุณภาพต่ำไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นหยกประเภทใด ขนาด 7.2 ซม.

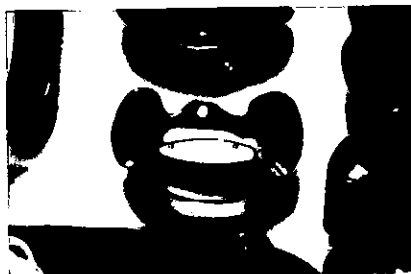

ภาพประกอบ 70 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติ 13838 ตูแสดงที่ 23

33. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติจีนนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงของมนุษย์ ลักษณะของศีรษะเอียงเป็นมุมหันไปทางด้านขวามือของตัวตึก มีการแกะสลักรูปดวงตาโดยฝังครึ่งสีแดงลงไปตรงขอบตา และมีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการแกะสลักจมูกเป็นรอยนูนระหว่างลูกตาทั้งสอง ลักษณะของปากเป็นรอยบากตื้น ๆ เป็นรูปริมฝีปากหนา อยู่ในท่านั่งขาไขว้กันคล้ายกับท่าขัดสมาธิ โดยมีรายละเอียดของนิ้วมือมีสามนิ้วทั้งสองข้างและนิ้วเท้าก็มีสามนิ้วเท้าทั้งสองข้างเช่นกัน มือขวาของตัวตึกวางอยู่บนหน้าตักของขาขวา ส่วนมือข้างขวานั้นวางอยู่บนหน้าอก มีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างแขนกับลำตัว และระหว่างช่วงขา แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 6.6 x 13 ซม

2. รูปแบบสัญลักษณ์ค้างคาว (Pekapeka) มีจำนวน 16 ชิ้น

เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้างคาวแบบที่หนึ่ง

ภาพประกอบ 71 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้างคาว 577 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

1. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้างคาวชิ้นนี้เป็น แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบค้างคาว โดยมีปีกรูปร่างโค้งมนยื่นออกมาทั้งสองข้าง ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักเนื่องจากการสึก มีการเจาะรูแบบง่ายๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงาประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 72 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้างคาว 7095 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

2. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้างคาวชิ้นนี้แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบค้างคาว เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง โดยมีปีกรูปร่างโค้งมนยื่นออกมาทั้งสองข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงด้านข้างสองช่อง ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะรูแบบง่ายๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงาประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 73 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาว 16169 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

3. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงด้านข้างสองช่อง ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลม มีการเจาะรูแบบง่ายๆตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 74 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาว 6642 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

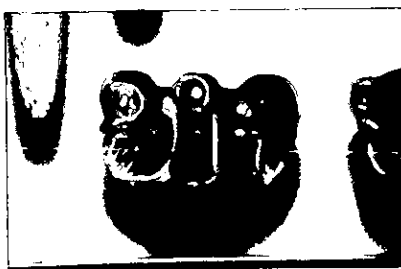
4. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง โดยมีปีกรูปร่างกลมมนยื่นออกมาทั้งสองข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงด้านข้างสองช่อง และมีการบากลึกเป็นรอยยาวตรงทั้งสองข้าง ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะรูแบบง่ายๆตรงด้านบนและด้านล่างเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

เครื่องประดับหยกกรุแบบสัญลักษณ์คางคาวแบบที่สอง

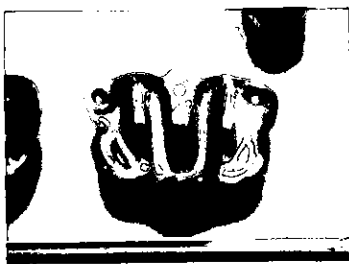
ภาพประกอบ 75 เครื่องประดับหยกกรุแบบสัญลักษณ์คางคาว 1805 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

5. เครื่องประดับหยกกรุแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว หรือรูปทรงของตัว B เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางหนึ่งช่อง และด้านข้างสองช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีการบากเป็นรอยขีดเป็นเส้นเล็กๆ ตรงกลางด้านบน และเป็นรูปสามเหลี่ยมด้านข้างทั้งสอง ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 76 เครื่องประดับหยกกรุแบบสัญลักษณ์คางคาว 4330 ตู้แสดงที่ 1 บน

6. เครื่องประดับหยกกรุแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว หรือรูปทรงของตัว B เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางหนึ่งช่อง และด้านข้างข้างละหนึ่งช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตาและมีการฝังครึ่งสี่แฉกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา ตรงปีกทั้งสองข้างมีการบากเป็นลอนคล้าย มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 5.3 x 3.6 ซม.

ภาพประกอบ 77 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ค้างคาว 6209 ตู้แสดงที่ 1 บน

7. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ค้างคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบค้างคาว หรือรูปทรงของตัว U เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางหนึ่งช่อง และด้านข้างข้างละหนึ่งช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา ตรงปีกทั้งสองข้างมีการบากเป็นลวดลาย มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 5.6 x 3.8 ซม.

ภาพประกอบ 78 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ค้างคาว 20062.1 ตู้แสดงที่ 1 บน

8. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ค้างคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบค้างคาว หรือรูปทรงของตัว U เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางหนึ่งช่อง และด้านข้างข้างละหนึ่งช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา ตรงปีกทั้งสองข้างมีการบากเป็นลวดลาย มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อน ขนาด 5.1 x 3.5 ซม.

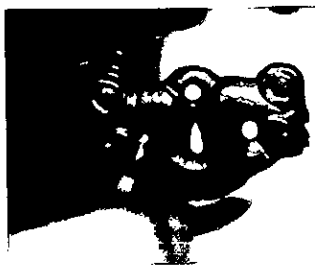
ภาพประกอบ 79 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาว 579 ตู้แสดงที่ 2 บน

9. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว หรือรูปทรงของตัว U เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางหนึ่งช่อง และด้านข้างละหนึ่งช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีปีกเล็กๆ ยื่นออกมาด้านข้างตรงส่วนล่างของลูกตาทั้งสอง ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 4.8 x 2.3 ซม.

ภาพประกอบ 78 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาว 3044 ตู้แสดงที่ 2 บน

10. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว หรือรูปทรงของตัว U เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางหนึ่งช่อง และด้านข้างละหนึ่งช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีปีกยื่นออกมาด้านข้างตรงส่วนล่างระหว่างลูกตาทั้งสองและลำตัว ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga)

ภาพประกอบ 81 เครื่องประตักหอยรูปแบบสัญลักษณ์คางคาว 578 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

11. เครื่องประตักหอยรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว หรือรูปทรงของตัว U เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางหนึ่งช่อง และด้านข้างละหนึ่งช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีปีกยื่นออกมาด้านข้างตรงส่วนล่างระหว่างลูกตาทั้งสองและลำตัว ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหอยเป็นหอยคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 82 เครื่องประตักหอยรูปแบบสัญลักษณ์คางคาว 5015 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

12. เครื่องประตักหอยรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว หรือรูปทรงของตัว U เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการรายละเอียดของการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางด้านล่างหนึ่ง และด้านข้างละสองช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูน อยู่ตรงกลางลูกตา มีปีกยื่นออกมาด้านข้างตรงส่วนล่างระหว่างลูกตาทั้งสองและลำตัว ลักษณะหัวเป็นหัวแบบมาโนอาทั้งสองด้าน มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหอยเป็นหอยคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาดยาว 6.2 ซม.

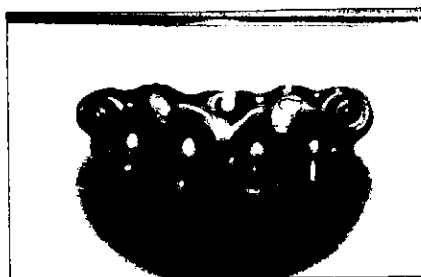
ภาพประกอบ 83 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คางคาว 5614 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

13. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว หรือรูปทรงของตัว U เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องด้านข้างข้างละหนึ่งช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไป ด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีปีกยื่นขนาดเล็กออกมาด้านข้างตรงส่วนล่างระหว่างลูกตาทั้งสองและลำตัว ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 84 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คางคาว 16170 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

14. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว หรือรูปทรงของตัว U เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องด้านข้างข้างละหนึ่งช่อง โดยช่องทางด้านซ้ายของตัวเปลาเปลามีนขนาดเล็กกว่าข้างขวา ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไป ด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไป ตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีปีกยื่นขนาดเล็กออกมาด้านข้างตรงส่วนล่างระหว่างลูกตาทั้งสองและลำตัว ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลาง เพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม ขนาด 3.7 x 5.5 ซม.

ภาพประกอบ 85 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาว 30852 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

15. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว หรือรูปทรงของตัว U สองตัวติดกัน เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องด้านข้างข้างละสองช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีปีกยื่นขนาดเล็กออกมาด้านข้าง ตรงส่วนล่างระหว่างลูกตาทั้งสองและลำตัว ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 1.1 x 2.5 ซม.

ภาพประกอบ 86 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาว 34038 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

16. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงที่คล้ายสัตว์มีปีกแบบคางคาว หรือรูปทรงของตัว U เป็นอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมีการออกแบบที่แตกต่าง มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางหนึ่งช่อง และด้านข้างข้างละหนึ่งช่อง ด้านข้างทั้งสองมีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา และมีการฝังครึ่งสี่แดงลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา ตรงปีกทั้งสองข้างมีการบากเป็นลวดลาย มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม ขนาด 5.3 ซม.

3. รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก (Kaka poria) มีจำนวน 13 ชิ้น

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก รูปทรงวงรี

ภาพประกอบ 87 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก 319E ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน โดยมีลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสามตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ซึ่งเป็นการแกะสลักให้เนื้อหยกหายไปเป็นมุมของสามเหลี่ยมคล้ายกับง่าม ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางตรงด้านบนคล้ายกับวงแหวนอีกหนึ่งวงเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกโคโคปู (Kokopu)

ภาพประกอบ 88 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก 6501.2 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน โดยโครงสร้างรอบนอกเป็นแบบวงรีแต่เจาะเป็นรูปร่างกลมด้านใน มีลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสามตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ซึ่งเป็นการแกะสลักให้เนื้อหยกหายไปเป็นมุมของสามเหลี่ยมคล้ายกับง่าม ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกรุปทรงสี่เหลี่ยม

ภาพประกอบ 89 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกรุป 609 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

3. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกรุปชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน โดยโครงสร้างรอบนอกคล้ายสี่เหลี่ยมผืนผ้าแต่เจาะเป็นรูวงกลมด้านใน มีการแกะสลักให้เป็นช่องวงรีเล็กๆ สี่วงรอบวงแหวนในมุมตรงข้ามกัน มีการบากเป็นรูวงกลมเล็กๆ ระหว่างช่องวงรีทั้งสี่ ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกโคโคปุ (Kokopu)

ภาพประกอบ 90 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกรุป 7421 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

4. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกรุปชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน มีลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสามตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ซึ่งเป็นการแกะสลักให้เนื้อหยกหายไปเป็นมุมของสามเหลี่ยมคล้ายกับง่าม ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวากาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 91 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น 23691 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

5. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน มีลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสามตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ซึ่งเป็นการแกะสลักให้เนื้อหยกหายไปเป็นมุมของสามเหลี่ยมคล้ายกับง่าม ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนเจือด้วยสีขาว

ภาพประกอบ 92 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น 8302 ตู้แสดงที่ 1 บน

6. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นชิ้นนี้เป็นเครื่องประดับหยกส่วนบุคคลประเภทจี๋ห้อยคอ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน โดยมีลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสามตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ซึ่งเป็นการแกะสลักให้เนื้อหยกหายไปเป็นมุมของสามเหลี่ยมคล้ายกับง่าม ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 4.7 x 3.9 ซม.

ภาพประกอบ 93 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น 20028 ตู้แสดงที่ 1 บน

7. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นชิ้นนี้เป็นเครื่องประดับหยกส่วนบุคคลประเภทจี้ห้อยคอ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน โดยมีลักษณะของปุ่มที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสามตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกคาว่าวา (Kawakawa) ขนาด 4.7 x 3.9 ซม.

ภาพประกอบ 94 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น 6281 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

8. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน มีลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสามตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ซึ่งเป็นการแกะสลักให้เนื้อหยกหายไปเป็นมุมของสามเหลี่ยมคล้ายกับง่าม มีร่องรอยจากการสึกเล็กน้อยตรงส่วนง่ามของวงแหวน ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนเจือด้วยสีขาว

ภาพประกอบ 95 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น 20720 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

9. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน มีลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสามตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ซึ่งเป็นการแกะสลักให้เนื้อหยกหายไปเป็นมุมของสามเหลี่ยมคล้ายกับง่าม ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางตรงด้านบนคล้ายกับวงแหวนอีกหนึ่งวงเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อน

ภาพประกอบ 96 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น 30851.2 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

10. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน มีลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสี่ตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ซึ่งเป็นการแกะสลักให้เนื้อหยกหายไปเป็นมุมของสามเหลี่ยมคล้ายกับง่าม ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อน

ภาพประกอบ 97 เครื่องประตักหอยรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น 50598 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

11. เครื่องประตักหอยรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน มีลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสี่ตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ซึ่งเป็นการแกะสลักให้เนื้อหอยหายไปเป็นมุมของสามเหลี่ยมคล้ายกับง่าม ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อไขแฉวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหอยเป็นหอยอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อน ขนาด 3.6 x 4.3 ซม.

เครื่องประตักหอยรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นรูปทรงสามเหลี่ยม

ภาพประกอบ 98 เครื่องประตักหอยรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น 8301 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

12. เครื่องประตักหอยรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน ไม่ปรากฏให้เห็นลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสามตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน การแกะสลักเป็นช่องตรงกลางตรงด้านบนคล้ายกับวงแหวนอีกหนึ่งวงเพื่อไขแฉวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหอยเป็นหอยอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อน

ภาพประกอบ 99 เครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก 51576 ตู้แสดงที่ 2 บน

13. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของวงแหวน โดยมีลักษณะของแฉกที่ยื่นออกมาคล้ายกับง่ามเท้าของนกสามตำแหน่งโดยรอบของวงแหวน ซึ่งเป็นการแกะสลักให้เนื้อหยกหายไปเป็นมุมของสามเหลี่ยมคล้ายกับง่าม เค้าโครงภายนอกคล้ายกับรูปทรงของหยดน้ำซึ่งมีการเจาะเป็นรูรูปร่างกลมด้านใน ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 4 x 4 ซม.

4. รูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา (Manaia) มีจำนวน 8 ชิ้น

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาแบบหัวเดียว

ภาพประกอบ 100 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา 976 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาชิ้นนี้ มีเค้าโครงรูปทรงของหัวมาจากหัวของนก โดยมีลักษณะของลำตัวคล้ายกับเปคาเปคา มีหัวเพียงหนึ่งข้างโดยลักษณะของหิ้งมีรอยหยักคล้ายกับจงอยปากของนก มีการแกะสลักเป็นช่องกลางเล็กๆ ระหว่างลำตัวกับหัว และหาง มีการเจาะเป็นช่องด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 101 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาในอาคา 6644 ตู้แสดงที่ 1 บน

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาในอาชินนี้ มีเค้าโครงรูปทรงของหัวมาจากหัวของนก โดยมีลักษณะของหางที่โค้งงอคล้ายกับสัตว์ทะเล มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีดวงตาที่มีขนาดใหญ่ โดยมีหัวเพียงหนึ่งข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องกลางเล็กๆ ระหว่างลำตัวกับหัว และหาง มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga)

ภาพประกอบ 102 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาในอา 22356 ตู้แสดงที่ 1 บน

3. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาในอาชินนี้ มีเค้าโครงรูปทรงของหัวมาจากหัวของนก โดยมีลักษณะของหางที่โค้งงอคล้ายกับสัตว์ทะเล โดยมีลักษณะของลำตัวคล้ายกับเป็ดเป็ด มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา โดยมีหัวเพียงหนึ่งข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องกลางเล็กๆ ระหว่างลำตัวกับหัว และหาง มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 5.1 x 3 ซม.

ภาพประกอบ 103 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์มาโนอา 18548 ตู้แสดงที่ 1 บน

4. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์มาโนอาชิ้นนี้ มีเค้าโครงรูปทรงของหัวมาจากหัวของนก โดยมีลักษณะของหางที่โค้งงอคล้ายกับสัตว์ทะเล มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา โดยมีหัวเพียงหนึ่งข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องกลางเล็ก ๆ ระหว่างลำตัวกับหัว และหาง มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอีนังกา (Inanga) ขนาด 5.1 x 3.5 ซม.

ภาพประกอบ 104 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์มาโนอา 761 ตู้แสดงที่ 1 บน

5. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์มาโนอาชิ้นนี้ มีเค้าโครงรูปทรงของหัวมาจากหัวของนก โดยมีลักษณะของลำตัวคล้ายกับเป็ดเป็ด มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆแบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีลักษณะของหัวสองข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องกลางเล็ก ๆ ระหว่างลำตัวกับหัว และหาง มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 5.1 x 3 ซม.

ภาพประกอบ 105 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา 34759 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

6. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาชิ้นนี้ มีเค้าโครงรูปทรงของหัวมาจากหัวของนก โดยมีลักษณะของลำตัวคล้ายกับเปคาเปคา มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา โดยมีหัวเพียงหนึ่งข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องกลางเล็ก ๆ ระหว่างลำตัวกับหัว และหางมีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 5.1 x 3.1 ซม.

เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาแบบสองหัว

ภาพประกอบ 106 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา 5613 ตู้แสดงที่ 1 บน

7. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาชิ้นนี้ มีเค้าโครงรูปทรงของหัวมาจากหัวของนก โดยมีลักษณะของหางที่ขดเป็นวงคล้ายกับสัตว์ทะเล มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่าย ๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา โดยมีหัวเพียงหนึ่งข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องกลางเล็ก ๆ ระหว่างลำตัวกับหัวและหาง มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 5.3 x 4.2 ซม.

ภาพประกอบ 107 เครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา 17376 ตู้แสดงที่ 1 บน

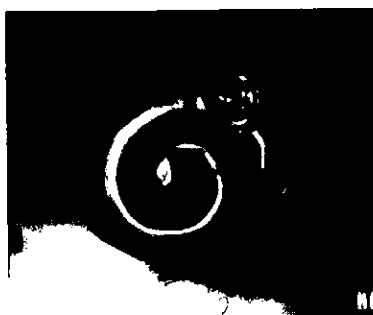
8. เครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาชิ้นนี้ มีเค้าโครงรูปทรงของหัวมาจากหัวของนก โดยมีลักษณะของลำตัวที่ขดเป็นวงคล้ายกับสัตว์ทะเล มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา มีดวงตาที่มีขนาดใหญ่ มีลักษณะของหัวสองข้าง มีการแกะสลักเป็นช่องกลางเล็กๆ ระหว่างลำตัวกับหัว และหาง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหอยเป็นหอยอินังงา (Inanga) ขนาด 6.7 x 4.8 ซม.

5. รูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป (Koropepe) มีจำนวน 2 ชิ้น

ภาพประกอบ 108 เครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป 7150 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

1. เครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงของสัตว์ทะเลคล้ายกับร่างที่ขดเป็นวงของปลาไหล มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา ลักษณะของปากเป็นแบบปลายแหลมค่อนข้างยาว ส่วนของหัวหันไปทางด้านขวามือของตัวโคโรเปเป ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะรูแบบง่ายๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหอยเป็นหอยคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 4.8 ซม.

ภาพประกอบ 109 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป 31658 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

2. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงของรูปทรงของสัตว์ทะเลคล้ายกับร่างที่ขดเป็นวงของปลาไหล มีการแกะสลักรูปดวงตาที่ลึกลงไปด้วยรูปทรงง่ายๆ แบบวงกลมซึ่งลึกลงไปตรงขอบตา มีการฝังครึ่งสีแดงลงไปตรงขอบลูกตา มีรอยนูนอยู่ตรงกลางลูกตา ลักษณะของปากเป็นแบบปลายแหลมค่อนข้างยาว ส่วนของหัวหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวโคโรเปเป ไม่ปรากฏให้เห็นรายละเอียดของการแกะสลักภายใน มีการเจาะรูแบบง่ายๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

6. รูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัว (Marakihau) มีจำนวน 1 ชิ้น

ภาพประกอบ 110 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัว 10307 ตู้แสดงที่ 1 บน

1. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัวชิ้นนี้ มีเค้าโครงของรูปทรงหัวมาจากหัวของนกแต่มีลักษณะที่แตกต่างจากหัวของมาโนอา โดยมีลักษณะของหางที่โค้งงอคล้ายกับสัตว์ทะเล สัญลักษณ์แบบมาราคิฮัวนี้เป็นรูปแบบของสัตว์ประหลาดทะเลในตำนานของชนเผ่าเมารี มีการแกะสลักเป็นช่องกลางเล็กๆ ระหว่างลำตัวกับหัว และหาง มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนตรงกลางเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอีนังงา (Inanga) ขนาด 5.7 x 4.6 ซม.

7. รูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา (Hei - matau, fish hook) มีจำนวน 7 ชิ้น

ภาพประกอบ 111 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 867 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของ ตะขอหรือเบ็ดตกปลา เป็นรูปแบบง่ายๆ ที่เลียนแบบรูปทรงของตะขอหรือเบ็ดตกปลา โดยมีลักษณะของ ปลายตะขอที่โค้งมนตรงส่วนปลาย โดยส่วนโค้งปลายหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรู แบบง่ายๆ ตรงด้านบนซ้ายเพื่อใช้แขวน รูปทรงมีขนาดใหญ่และอูมหนาตรงส่วนหัวโค้ง แสดงให้เห็นถึงการ ขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนแบบสีเขียวเจือกับสีขาว และสีเทาอ่อน

ภาพประกอบ 112 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 760 ตู้แสดงที่ 1 บน

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาชิ้นนี้เป็นเครื่องประดับหยกส่วนบุคคล ประเภทจี้ห้อยคอ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของตะขอหรือเบ็ดตกปลา เป็นรูปแบบง่ายๆ ที่เลียนแบบ รูปทรงของตะขอหรือเบ็ดตกปลา โดยมีลักษณะของปลายตะขอที่โค้งมนตรงส่วนปลาย โดยส่วนโค้งปลายหัน ไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่ายๆ ตรงด้านบนขวาเพื่อใช้แขวน รูปทรงมีขนาด ใหญ่และอูมหนาตรงส่วนหัวโค้ง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนแบบสีเขียวเจือกับสีขาว ขนาด 5 x 5.8 ซม.

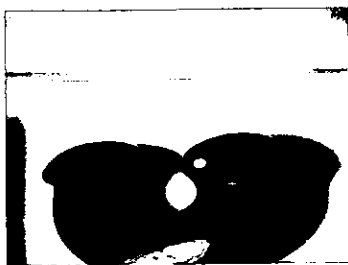
ภาพประกอบ 113 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 16675 ตู้แสดงที่ 1 บน

3. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของ ตะขอหรือเบ็ดตกปลา เป็นรูปแบบง่ายๆที่เลียนแบบรูปทรงของตะขอหรือเบ็ดตกปลา โดยมีลักษณะของ ปลายตะขอที่โค้งมนตรงส่วนปลาย โดยส่วนโค้งปลายหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ รูปทรงมี ขนาดใหญ่และอูมหนาตรงส่วนเว้าโค้ง มีการเจาะรูแบบง่ายๆตรงด้านทั้งสองด้านเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็น ถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกบีปีวารอรัว (Pipiwharauroa) ขนาด 12 x 9 ซม.

ภาพประกอบ 114 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 19256 ตู้แสดงที่ 1 บน

4. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของ ตะขอหรือเบ็ดตกปลา เป็นรูปแบบง่ายๆที่เลียนแบบรูปทรงของตะขอหรือเบ็ดตกปลา โดยมีลักษณะของปลาย ตะขอที่โค้งมนตรงส่วนปลาย ซึ่งมีลักษณะของตะขอที่โค้งเข้าหากันทั้งสองด้าน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรง ด้านบนซ้ายเพื่อใช้แขวน รูปทรงมีขนาดใหญ่และอูมหนาตรงส่วนเว้าโค้ง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภท ของหยกเป็นหยกโตโตเวคา (Totoweka) ขนาด 5.9 x 8.1 ซม.

ภาพประกอบ 115 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 5424.2 ตู้แสดงที่ 1 บน

5. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของ ตะขอหรือเบ็ดตกปลา เป็นรูปแบบง่ายๆที่เลียนแบบรูปทรงของตะขอหรือเบ็ดตกปลา โดยมีลักษณะของปลาย ตะขอที่โค้งมนตรงส่วนปลาย โดยส่วนโค้งปลายหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ รูปทรงมีขนาดใหญ่และอูมหนาตรงส่วนเว้าโค้ง มีการเจาะรูแบบง่ายๆตรงด้านบนซ้ายเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการ ขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 116 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 3110 ตู้แสดงที่ 2 บน

6. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของ ตะขอหรือเบ็ดตกปลา เป็นรูปแบบง่ายๆที่เลียนแบบรูปทรงของตะขอหรือเบ็ดตกปลา โดยมีลักษณะของ ปลายตะขอที่โค้งมนตรงส่วนปลาย โดยส่วนโค้งปลายหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ รูปทรงมี ขนาดใหญ่และอูมหนาตรงส่วนเว้าโค้ง มีการเจาะรูแบบง่ายๆตรงด้านบนขวาเพื่อใช้แขวนและมีรอยแตกหัก ตรงด้านบน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกแทงจีวาย (Tangiwai) สีเขียวเข้ม ขนาด 7.1 x 6.4 ซม.

ภาพประกอบ 117 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา 3053 ตู้แสดงที่ 2 บน

7. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของตะขอหรือเบ็ดตกปลา เป็นรูปแบบง่าย ๆ ที่เลียนแบบรูปทรงของตะขอหรือเบ็ดตกปลา โดยมีลักษณะของปลายตะขอที่โค้งมนตรงส่วนปลาย โดยส่วนโค้งปลายหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ รูปทรงมีขนาดเรียวยาว มีลักษณะของปลายตะขออยู่ตรงส่วนกลาง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 7.1 ซม

8. รูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน (adze) มีจำนวน 10 ชิ้น

เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์รูปขวานแบบปลายตัดตรง

ภาพประกอบ 118 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 409 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

1. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์รูปขวานชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงแบบขวาน โดยมีการเกลาให้เป็นรูปร่างแบนและบางตรงด้านปลายคล้ายลักษณะของขวานหรือใบมีด รูปทรงเป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาว มีขนาดเรียวเล็กกว่าทางด้านบนและป้านลงมาทางด้านล่าง มีลักษณะปลายตัดตรง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ก่อนข้างสมบูรณ์โดยรูปร่าง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 119 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 6424 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

2. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงแบบขวาน โดยมีการเกลาให้เป็นรูปร่างแบนและบางตรงด้านปลายคล้ายลักษณะของขวานหรือใบมีด รูปทรงเป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดเรียวเล็กกว่าทางด้านบนและป้านลงมาทางด้านล่างเล็กน้อย มีลักษณะปลายตัดตรง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ซึ่งมีการตกแต่ง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) มีตำหนิคล้ายควั่นสีขาวตรงกระจายอยู่ช่วงบน

ภาพประกอบ 120 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 6445 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

3. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงแบบขวาน โดยมีการเกลาให้เป็นรูปร่างแบนและบางตรงด้านปลายคล้ายลักษณะของขวานหรือใบมีด รูปทรงเป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาว มีขนาดเรียวเล็กกว่าทางด้านบนและป้านลงมาทางด้านล่างเกือบเป็นรูปสามเหลี่ยม มีลักษณะปลายตัดตรง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 121 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 22469 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

4. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงแบบขวาน โดยมีการกลาให้เป็นรูปร่างแบนและบางตรงด้านปลายคล้ายลักษณะของขวานหรือใบมีด รูปทรงเป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาวและหนา มีขนาดเรียวเล็กกว่าทางด้านบนและป้านลงมาทางด้านล่าง มีการขัดกลาเป็นรูปร่างมนตรงมุมด้านล่าง ซึ่งมีการสึกโดยการเปลี่ยนไปของรูปทรง มีลักษณะปลายตัดตรง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นหยกประเภทใด แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา

ภาพประกอบ 122 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 21524 ตู้แสดงที่ 2 บน

5. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงแบบขวาน โดยมีการกลาให้เป็นรูปร่างแบนและบางตรงด้านปลายคล้ายลักษณะของขวานหรือใบมีด รูปทรงเป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาว มีขนาดเรียวเล็กกว่าทางด้านบนและป้านลงมาทางด้านล่าง มีการขัดกลาเป็นรูปร่างมนตรงมุมด้านล่างและด้านบน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้มปนเทา ขนาด 2.12 x 3.14 ซม.

เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์รูปขวานแบบปลายตัดโค้ง

ภาพประกอบ 123 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 6413 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

6. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์รูปขวานชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงแบบขวาน โดยมีการเกลาให้เป็นรูปร่างแบนและบางตรงด้านปลายคล้ายลักษณะของขวานหรือใบมีด รูปทรงเป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดเรียวเล็กกว่าทางด้านบนและป้านลงมาทางด้านล่างเล็กน้อย มีลักษณะปลายตัดโค้งมน รูปร่างลื่นไหลไปจากการสีก แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 124 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 6553 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

7. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์รูปขวานชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงแบบขวาน โดยมีการเกลาให้เป็นรูปร่างแบนและบางตรงด้านปลายคล้ายลักษณะของขวานหรือใบมีด รูปทรงเป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาว มีขนาดเรียวเล็กกว่าทางด้านบนและป้านลงมาทางด้านล่างเกือบเป็นรูปสามเหลี่ยม มีการขัดเกลาเป็นรูปร่างมนตรงมุมด้านล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม มีตำหนิคล้ายควันสี ขาวตรงมุมด้านล่าง

ภาพประกอบ 125 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 6659 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

8. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงแบบขวาน โดยมีการเกลาให้เป็นรูปร่างแบนและบางตรงด้านปลายคล้ายลักษณะของขวานหรือใบมีด รูปทรงเป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดเรียวเล็กกว่าทางด้านบนและป้านลงมาทางด้านล่างเกือบเป็นรูปสามเหลี่ยม มีการขัดเกลาเป็นรูปร่างมนตรงมุมด้านล่างและด้านบน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน มีการตกแต่งด้านบน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยาเป็นหยาควาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม มีตำหนิคล้ายวันสีขาวตรงกระจายอยู่ช่วงบน

ภาพประกอบ 126 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 16167 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

9. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงแบบขวาน โดยมีการเกลาให้เป็นรูปร่างแบนและบางตรงด้านปลายคล้ายลักษณะของขวานหรือใบมีด รูปทรงเป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาว มีขนาดเรียวเล็กกว่าทางด้านบนและป้านลงมาทางด้านล่าง มีการขัดเกลาเป็นรูปร่างมนตรงมุมด้านล่างและด้านบน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนจำนวนสองรูเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยาเป็นหยาปิปีวาร์อรัว (Pipiwaharaura) สีเขียวอ่อนเจือด้วยสีขาวคล้ายควัน

ภาพประกอบ 127 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน 6425 ตู้แสดงที่ 1 บน

10. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงแบบขวาน โดยมีการเกลาให้เป็นรูปร่างแบนและบางตรงด้านปลายคล้ายลักษณะของขวานหรือใบมีด รูปทรงเป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาว มีขนาดเล็กกว่าทางด้านบนและป้านลงมาทางด้านล่าง มีลักษณะปลายตัดโค้งมนมีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ก่อนข้างสมบูรณ์โดยรูปร่าง แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกปิปีวารอรา (Pipiwharau) ขนาด 9 x 12 ซม.

9. รูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม (wedge) มีจำนวน 3 ชิ้น

ภาพประกอบ 128 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม 6631 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้มชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของรูปลิ้ม เป็นการแกะสลักรูปทรงแบบง่าย ๆ โดยส่วนปลายแหลมของลิ้มถูกเกลาให้แหลมลงมาตรงส่วนล่าง ซึ่งรูปทรงนั้นได้ลบเลือนไปจากการสึก แต่ก็ยังคงแสดงให้เห็นเค้าโครงของรูปทรงเดิม มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนแบบสีเขียวเจือกับสีขาว

ภาพประกอบ 129 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม 22456 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้มชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของรูปลิ้ม เป็นการแกะสลักรูปทรงแบบง่าย ๆ โดยส่วนปลายแหลมของลิ้มถูกเกลาให้แหลมลงมาตรงส่วนล่าง ซึ่งรูปทรงนั้นได้ลบเลือนไปจากการสึก แต่ก็ยังคงแสดงให้เห็นเค้าโครงของรูปทรงเดิม มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) มีตำหนิคล้ายควั่นสีขาวกระจายอยู่ด้านล่าง

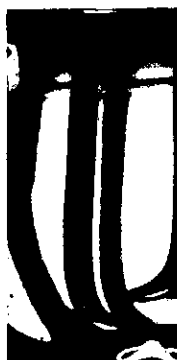

ภาพประกอบ 130 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม 53797 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้มชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของรูปลิ้ม เป็นการแกะสลักรูปทรงแบบง่าย ๆ โดยส่วนปลายแหลมของลิ้มถูกเกลาให้แหลมลงมาตรงส่วนล่าง มีการฝังครึ่งสีแดงเป็นรูปวงกลมสองวงคล้ายกับรูปดวงตาตรงส่วนปลายด้านล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนสองรูเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกโตโตเวคา (Totoweka) ขนาด 3.4 x 10.4 ซม.

10. รูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง (Kuru kapeu) มีจำนวน 21 ชิ้น

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งแบบที่หนึ่ง

ภาพประกอบ 131 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 3054ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดง ให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนแบบสีเขียวเจือกับสีขาว

ภาพประกอบ 132 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 3055ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนแบบสีเขียวเจือกับสีขาว มีตำหนิคล้ายคว้นสีขาวตรงกระจายอยู่ด้านข้าง

ภาพประกอบ 133 เครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 5611 ตู้แสดงที่ 1 บน

3. เครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งขึ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหอยเป็นหอยกอนังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนแบบสีเขียวเจือกับสีขาว ขนาด 1.6 x 12 ซม.

ภาพประกอบ 134 เครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 8288 ตู้แสดงที่ 1 บน

4. เครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งขึ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหอยเป็นหอยกอนังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนแบบสีเขียวเจือกับสีขาว ขนาด 1 x 13.5 ซม.

ภาพประกอบ 135 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 17315 ตู้แสดงที่ 1 บน

5. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนแบบสีเขียวเจือกับสีขาว ขนาด 1 x 9.6 ซม.

ภาพประกอบ 136 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 54817 ตู้แสดงที่ 1 บน

6. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 1 x 17.7 ซม.

ภาพประกอบ 137 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 6234 ตู้แสดงที่ 2 บน

7. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม ขนาด 1 x 14.75 ซม.

ภาพประกอบ 138 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 582E ตู้แสดงที่ 3

8. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ ส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 1.5 x 9.1 ซม.

ภาพประกอบ 139 เครื่องประตัมพยกูปแบบสัณณลัษณแบบคัอง 1915 ตูัแสดงที่ 3

9. เครื่องประตัมพยกูปแบบสัณณลัษณแบบคัองซัันนี้ แสดงให้เหันถึงคัองสร้งของรูปทรงยาวเรียวและมีการคัองตรงปลายด้นล้งคล้งงาของสตั้ว ส่วนปลายมีลัษณะคัองมน โดยส่วนคัองห้นไปทางด้นซ้ยมือของตั้วเครื่องประตัม มีการเจาะรูแบบง้งตรงด้นบนเพื่อใช้แชนว แสดงให้เหันถึงการซัดเงา ประเทพของพยกเป็นพยกอนัองงา (Inanga) ลีเชียวอ่อน ขนาด 1.1 x 6.8 ซม.

ภาพประกอบ 140 เครื่องประตัมพยกูปแบบสัณณลัษณแบบคัอง 2008 ตูัแสดงที่ 3

10. เครื่องประตัมพยกูปแบบสัณณลัษณแบบคัองซัันนี้ แสดงให้เหันถึงคัองสร้งของรูปทรงยาวเรียวและมีการคัองตรงปลายด้นล้งคล้งงาของสตั้ว ส่วนปลายมีลัษณะคัองมน โดยส่วนคัองห้นไปทางด้นซ้ยมือของตั้วเครื่องประตัม มีการเจาะรูแบบง้งตรงด้นบนเพื่อใช้แชนว แสดงให้เหันถึงการซัดเงา ประเทพของพยกเป็นพยกอนัองงา (Inanga) ลีเชียวอ่อน ขนาด 2.25 x 5.7 ซม.

ภาพประกอบ 141 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 5610 ตู้แสดงที่ 3

11. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ ส่วนปลายมีลักษณะแหลม โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงาประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 1.1 x 17.6 ซม.

ภาพประกอบ 142 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 22457 ตู้แสดงที่ 3

12. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ ส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงาประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาดยาว 4.25 ซม.

ภาพประกอบ 143 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 37480 ตู้แสดงที่ 3

13. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งขึ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ ส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน โดยส่วนโค้งปลายหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่ายๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga)

ภาพประกอบ 144 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 6258 ตู้แสดงที่ 23

14. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งขึ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่ายๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อน ขนาด 1.3 x 6.3 ซม.

เครื่องประดับหยกกรุแบบสัญลักษณ์แบบโค้งแบบที่สอง

ภาพประกอบ 145 เครื่องประดับหยกกรุแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 6560 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

15. เครื่องประดับหยกกรุแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงส่วนกลางของตัวเครื่องประดับ โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาดยาว 4.25 ซม.

ภาพประกอบ 146 เครื่องประดับหยกกรุแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 5404 ตู้แสดงที่ 3

16. เครื่องประดับหยกกรุแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ ส่วนปลายมีลักษณะแหลม โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการแตกหักตรงด้านบน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกแทงวิวาย (Tangiwai) ขนาดยาว 4.37 ซม.

ภาพประกอบ 147 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 5612คู่แสดงที่ 3

17. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ ส่วนปลายมีลักษณะแหลม โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงาประเภทของหยาเป็นหยาทงวิวาย (Tangiwai) ขนาดยาว 9.8 ซม.

ภาพประกอบ 148 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 20082 คู่แสดงที่ 3

18. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านบนและด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ ส่วนปลายมีลักษณะแหลม โดยส่วนโค้งหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยาเป็นหยาโตโตเวคา (Totoweke) ขนาดยาว 18.5 ซม.

ภาพประกอบ 149 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 29599 ตู้แสดงที่ 3

19. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ ส่วนปลายมีลักษณะแหลม โดยส่วนโค้งปลายหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 150 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 49976 ตู้แสดงที่ 3

20. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ ส่วนปลายมีลักษณะแหลม โดยส่วนโค้งปลายหันไปทางด้านซ้ายมือของตัวเครื่องประดับ มีลักษณะอวบอ้วนตรงส่วนกลาง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาดยาว 12 ซม.

ภาพประกอบ 151 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง 6429 ตู้แสดงที่ 3

21. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งขึ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวและมีการโค้งตรงปลายด้านล่างคล้ายงาของสัตว์ ส่วนปลายมีลักษณะแหลม โดยส่วนโค้งปลายหันไปทางด้านขวามือของตัวเครื่องประดับ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยาเป็นหยาโคโตเวคา (Totoweka) ขนาดยาว 14.3 ซม.

11. รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง (Kuru mahora) มีจำนวน 45 ชิ้น

เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่หนึ่ง

ภาพประกอบ 152 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 4243 ตู้แสดงที่ 3

1. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงขึ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน รูปทรงมีลักษณะแบนยาว มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยาเป็นหยาควาควา (Kawakawa) ขนาด 1.4 x 9.3 ซม.

ภาพประกอบ 153 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 3354.13 ตู้แสดงที่ 3

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน รูปทรงมีลักษณะสั้นและแบน มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 1.1 x 7.4 ซม.

ภาพประกอบ 154 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 22473.3 ตู้แสดงที่ 3

3. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวตรงส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน รูปทรงมีลักษณะแบน ส่วนบนมีขนาดใหญ่กว่าส่วนล่างเล็กน้อย มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 1.4 x 12.8 ซม.

ภาพประกอบ 155 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 6427 ตู้แสดงที่ 3

4. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน รูปทรงมีลักษณะแบนยาว มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอีนังงา (Inanga) ขนาดยาว 8.2 ซม.

ภาพประกอบ 156 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 33179 ตู้แสดงที่ 3

5. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวตรงส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน รูปทรงมีลักษณะแบนยาว มีลักษณะขนาดยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกแทงจิงวาย (Tangiwai)

ภาพประกอบ 157 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 16684 ตู้แสดงที่ 3

6. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวตรงส่วนปลายมีลักษณะแหลม รูปทรงมีลักษณะแบนยาว ส่วนบนมีขนาดใหญ่กว่าส่วนล่างเล็กน้อย มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกแทงจิวาย (Tangiwai) ขนาด 1.4 x 12.8 ซม.

ภาพประกอบ 158 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 4898 ตู้แสดงที่ 18

7. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงแบนยาวส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกแทงจิวาย (Tangiwai) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา

ภาพประกอบ 159 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 6130 ตู้แสดงที่ 18

8. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงแบบยาวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 1.5 x 8.3 ซม.

เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่สอง

ภาพประกอบ 160 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 33185 ตู้แสดงที่ 1 บน

9. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดอวบอูมตรงส่วนกลาง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม ขนาด 1.3 x 10.4 ซม.

ภาพประกอบ 161 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 8153 ตู้แสดงที่ 2 บน

10. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 1.3 x 11.6 ซม.

ภาพประกอบ 162 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 36144.2 ตู้แสดงที่ 2 บน

11. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะอวบอ้อมตรงส่วนกลาง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 163 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 345E คู่แสดงที่ 3

12. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาด 1.4 x 15.5 ซม.

ภาพประกอบ 164 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 346E คู่แสดงที่ 3

13. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกโตโตเวคา (Totoweka) ขนาด 2.5 x 23.1 ซม.

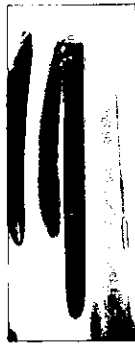
ภาพประกอบ 165 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 639 ตู้แสดงที่ 3

14. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาดยาว 5.8 ซม.

ภาพประกอบ 166 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 5499 ตู้แสดงที่ 3

15. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม ขนาด 1.7 x 18.9 ซม.

ภาพประกอบ 167 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 5609 ตู้แสดงที่ 31

16. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาดยาว 14.6 ซม.

ภาพประกอบ 168 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 5687 ตู้แสดงที่ 3

17. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 169 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 6252 ตู้แสดงที่ 3

18. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga)

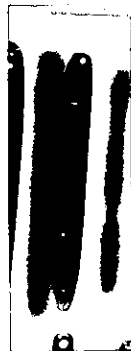
ภาพประกอบ 170 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 7617 ตู้แสดงที่ 3

19. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงส่วนปลายมีลักษณะแหลม รูปทรงมีลักษณะสั้นและอวบอูม มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกแทงวิวาย (Tangiwai)

ภาพประกอบ 171 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 10311 ตู้แสดงที่ 3

20. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม ขนาด 1.7 x 13 ซม.

ภาพประกอบ 172 เครื่องประดับหยกประเภทจี้ห้อยคอรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาว 13814.1 ตู้แสดงที่ 3

21. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม ขนาด 1.7 x 13 ซม.

ภาพประกอบ 173 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 13814.2 ตู้แสดงที่ 3

22. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกแทงจิงวาย (Tangiwai) ขนาด 1.1 x 11.5 ซม.

ภาพประกอบ 174 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 13908 ตู้แสดงที่ 3

23. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม ขนาดยาว 9.1 ซม.

ภาพประกอบ 175 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 16175 ตู้แสดงที่ 3

24. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังกา (Inanga) ขนาด 0.8 x 11.1 ซม.

ภาพประกอบ 176 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 34683 ตู้แสดงที่ 3

25. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกอินังกา (Inanga) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ขนาด 0.6 x 11.7 ซม

ภาพประกอบ 177 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 16176 ตู้แสดงที่ 3

26. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาดยาว 11.7 ซม.

ภาพประกอบ 178 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 19223.1 ตู้แสดงที่ 3

27. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 7.3 x 1.1 ซม.

ภาพประกอบ 179 เครื่องประตักหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 19223.2 ตู้แสดงที่ 3

28. เครื่องประตักหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ขนาด 1 x 12.5 ซม.

ภาพประกอบ 180 เครื่องประตักหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 20005 ตู้แสดงที่ 3

39. เครื่องประตักหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ขนาดยาว 16.7 ซม.

ภาพประกอบ 181 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 20063.1 ตู้แสดงที่ 3

30. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา

ภาพประกอบ 182 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 30857.2 ตู้แสดงที่ 3

31. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวตรงส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ขนาด 1.4 x 7.7 ซม

ภาพประกอบ 183 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 52826 แสดงที่ 3

32. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม ส่วนบนมีขนาดใหญ่กว่าส่วนล่างซึ่งมีลักษณะเล็กเรียวลงมา มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยาเป็นหยาควาคาวา (Kawakawa) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ขนาด 0.7 x 8.7 ซม

ภาพประกอบ 184 เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 55083 ตู้แสดงที่ 3

33. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการบากเป็นรอยเส้นตรง ตรงส่วนบนและส่วนปลาย มีการพันไว้ด้วยเชือกตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยาเป็นหยาควาคาวา (Kawakawa) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ขนาด 1.4 x 17.4 ซม

ภาพประกอบ 185 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 55144 ตู้แสดงที่ 3

34. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงส่วนปลายมีลักษณะแหลม รูปทรงมีลักษณะสั้นและอวบอ้อมตรงส่วนกลาง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ขนาด 1.1 x 5.9 ซม.

ภาพประกอบ 186 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 87739 ตู้แสดงที่ 3

35. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะอวบอ้อมตรงส่วนกลางเล็กน้อย มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกแทงจิไว (Tangiwai)

ภาพประกอบ 187 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 34314 ตู้แสดงที่ 18

36. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาดยาว 3.12 ซม.

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่สาม

ภาพประกอบ 188 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 6131 ตู้แสดงที่ 1 บน

37. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kakawa) ลีเขียวเข้ม ขนาด 1 x 5.37 ซม.

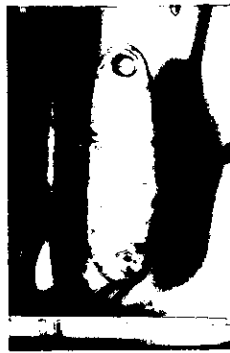
ภาพประกอบ 189 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 8297 ตู้แสดงที่ 1 บน

38. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน มีลักษณะขนาดเรียวยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 1.3 x 8.2 ซม.

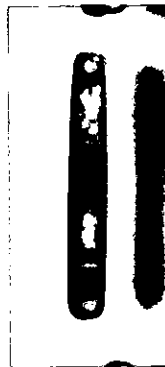
ภาพประกอบ 190 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 1565 ตู้แสดงที่ 3

39. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน รูปทรงมีลักษณะสั้นและอวบอูม มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

ภาพประกอบ 191 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 8298 ตู้แสดงที่ 3

40. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน รูปทรงมีลักษณะเส้นและอวบน้ำ มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นหยกประเภทใด ขนาด 2 x 6.4 ซม.

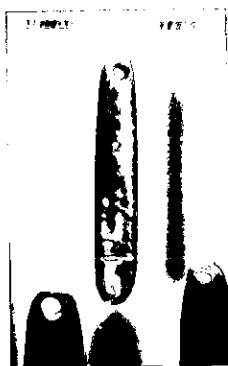
ภาพประกอบ 192 เครื่องประดับหยกประเภทห้อยคอแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 22473.4 ตู้แสดงที่ 3

41. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวตรงส่วนปลายมีลักษณะมน ขนาดยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา

ภาพประกอบ 193 เครื่องประดับหยกประเภทจี้ห้อยคอรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 27745 ตู้แสดงที่ 3

42 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวตรงส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน มีลักษณะขนาดยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา

ภาพประกอบ 194 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 52554 ตู้แสดงที่ 3

43. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงยาวตรงส่วนปลายมีลักษณะโค้งมน มีลักษณะขนาดยาวเท่ากันจากส่วนบนและส่วนล่าง มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน ประเภทของหยกเป็นหยกอินังกา (Inanga) แสดงให้เห็นถึงการขัดเงาขนาด 1 x 6.2 ซม

เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่สี่

ภาพประกอบ 195 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 762 ตู้แสดงที่ 1 บน

44. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม และมีการโค้งตรงส่วนกลางคล้ายรูปทรงของขาและหัวเข่า มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) ขนาด 1.1 x 7.4 ซม.

ภาพประกอบ 196 เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง 5599 ตู้แสดงที่ 23

45. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของรูปทรงตรงยาวเรียวส่วนปลายมีลักษณะแหลม และมีการโค้งตรงส่วนกลางคล้ายรูปทรงของขาและหัวเข่า มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกโตโตเวคา (Totoweka) ขนาดยาว 10.3 ซม.

12. รูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างกันมีจำนวน 4 ชิ้น

ภาพประกอบ 197 เครื่องประตัมพยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง 22454 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

1. เครื่องประตัมพยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างกันนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงแบบง่าย ๆ คล้ายหยดน้ำ ซึ่งรูปทรงนั้นได้เปลี่ยนไปจากการสีก มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกคาวาคาวา (Kawakawa) สีเขียวเข้ม

ภาพประกอบ 198 เครื่องประตัมพยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง 27673 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

2. เครื่องประตัมพยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างกันนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงแบบง่าย ๆ คล้ายหยดน้ำ ซึ่งรูปทรงนั้นได้เปลี่ยนไปจากการสีก มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกโตโตเวคา (Totoweka)

ภาพประกอบ 199 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง 27710 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

3. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างกันี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงแบบง่าย ๆ คล้ายรูปสี่เหลี่ยมมุมป้าน ลักษณะกว้างและป้านลงมาทางด้านล่าง ลักษณะบางกว่าตรงส่วนปลาย คล้ายกับมีดหรือเครื่องมือที่ใช้ในการตัด ซึ่งรูปทรงนั้นได้ลบเลือนไปจากการสีก มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกปีปวารอัว (Papiwharuroa)

ภาพประกอบ 200 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง 37480 ตู้แสดงที่ 1 ล่าง

4. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างกันี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงแบบง่าย ๆ ของวงกลมคล้ายหยดน้ำ ซึ่งรูปทรงนั้นได้ลบเลือนไปจากการสีก มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกอินังงา (Inanga) สีเขียวอ่อนเจือด้วยสีขาว

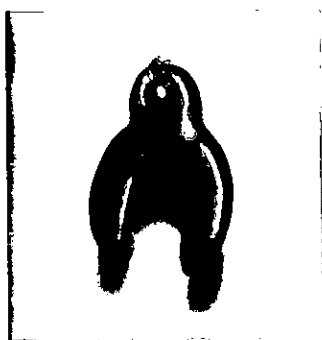
ภาพประกอบ 201 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่าง 50476 ตู้แสดงที่ 2 บน

5.เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงแบบง่าย ๆ คล้ายรูปสี่เหลี่ยมมุมป้าน ลักษณะกว้างและป้านลงมาทางด้านล่าง ลักษณะบางกว่าตรงส่วนปลายคล้าย กับมีดหรือเครื่องมือที่ใช้ในการตัด ซึ่งรูปทรงนั้นได้ลบเลือนไปจากการสีก มีการเจาะรูแบบง่าย ๆ ตรงด้านบนเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นหยกประเภทใด ขนาด 3.7 x 4.8 ซม.

ภาพประกอบ 202 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่าง 580ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

6. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างชิ้นนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของ ฟันฉลาม ซึ่งมีลักษณะคล้ายตัวฟันติดกับปลายรากฟันหรือรูปทรงของตัว V ส่วนของปลายแหลมโค้งงอลงมา ข้างล่าง มีการแกะสลักเป็นรูปร่างกลมคล้ายกับดวงตาตรงส่วนกลางของตัวเครื่องประดับ แสดงให้เห็นถึงการ ขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกหยกคาวาคาวา (Kawakawa) ขนาดยาว 4.5 ซม.

ภาพประกอบ 203 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่าง 30858 ตู้แสดงที่ 2 ล่าง

7. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบต่างชนิดนี้ แสดงให้เห็นถึงเค้าโครงรูปทรงของ กีบเท้าของสัตว์ หรือมีลักษณะคล้ายกับรูปทรงตัว U กลับหัว โดยส่วนปลายกลีบทั้งสองข้างมีลักษณะโค้งมน มีการแกะสลักเป็นช่องตรงกลางตรงด้านบนคล้ายกับวงแหวนอีกหนึ่งวงเพื่อใช้แขวน แสดงให้เห็นถึงการขัดเงา ประเภทของหยกเป็นหยกหยกควาคาวา (Kawakawa) ขนาดยาว 4.8 ซม.

เครื่องประดับหยกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจ
วิจัยมีจำนวน 166 ชิ้น สามารถจำแนกตามรูปแบบสัญลักษณ์ที่แตกต่างและประเภทของ
หยกได้ดังนี้

1. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ตีกิ (Hei - Tiki) จำนวน 33 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 16 ชิ้น
 - ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 11 ชิ้น
 - ประเภทหยกแทงจิวาย (Tangiwai) จำนวน 1 ชิ้น
 - ประเภทหยกโคโคปู (Kokopu) จำนวน 1 ชิ้น
 - ไม่สามารถระบุประเภทได้ จำนวน 4 ชิ้น
2. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์คังคาว (Pekapeka) จำนวน 16 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 11 ชิ้น
 - ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 5 ชิ้น
3. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก (Kaka poria) จำนวน 13 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 4 ชิ้น
 - ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 7 ชิ้น
 - ประเภทหยกโคโคปู (Kokopu) จำนวน 2 ชิ้น
4. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮาว (Marakihau) จำนวน 1 ชิ้น
 - ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 1 ชิ้น
5. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มานาไอา (Manaia) จำนวน 8 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 2 ชิ้น
 - ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 6 ชิ้น
6. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป (Koropepe) จำนวน 2 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 2 ชิ้น
7. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา (fish hook , Hei-matau) จำนวน 7 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 1 ชิ้น
 - ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 3 ชิ้น
 - ประเภทหยกปิปีวาราอัว (Pipiwharauoa) จำนวน 1 ชิ้น
 - ประเภทหยกโตโตเวคา (Totoweka) จำนวน 1 ชิ้น
 - ประเภทหยกแทงจิวาย (Tangiwai) จำนวน 1 ชิ้น

8. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน (adze) จำนวน 10 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 7 ชิ้น
 - ประเภทหยกปิปีวารอรัว (Pipiharauroa) จำนวน 2 ชิ้น
 - ไม่สามารถระบุประเภทได้ จำนวน 1 ชิ้น
9. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม (wedge) จำนวน 3 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 1 ชิ้น
 - ประเภทหยกอ็นงา (Inanga) จำนวน 1 ชิ้น
 - ประเภทหยกโตโตเวคา (Totoweka) จำนวน 1 ชิ้น
10. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง (kuru kapeu) จำนวน 21 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 6 ชิ้น
 - ประเภทหยกอ็นงา (Inanga) จำนวน 11 ชิ้น
 - ประเภทหยกโตโตเวคา (Totoweka) จำนวน 2 ชิ้น
 - ประเภทหยกแทงจีวาย (Tangiwei) จำนวน 2 ชิ้น
11. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง (Kuru mahora) จำนวน 45 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 24 ชิ้น
 - ประเภทหยกอ็นงา (Inanga) จำนวน 12 ชิ้น
 - ประเภทหยกโตโตเวคา (Totoweka) จำนวน 2 ชิ้น
 - ประเภทหยกแทงจีวาย (Tangiwei) จำนวน 6 ชิ้น
 - ไม่สามารถระบุประเภทได้ จำนวน 1 ชิ้น
12. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง จำนวน 7 ชิ้น
 - ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 3 ชิ้น
 - ประเภทหยกอ็นงา (Inanga) จำนวน 1 ชิ้น
 - ประเภทหยกโตโตเวคา (Totoweka) จำนวน 1 ชิ้น
 - ประเภทหยกปิปีวารอรัว (Pipiharauroa) จำนวน 1 ชิ้น
 - ไม่สามารถระบุประเภทได้ จำนวน 1 ชิ้น

และสามารถจำแนกประเภทของหยกโดยรวมได้ดังนี้

1. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 77 ชิ้น
2. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกอ็นงา (Inanga) จำนวน 57 ชิ้น
3. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกโคโคปู (Kokopu) จำนวน 3 ชิ้น
4. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกปิปีวารอรัว (Pipiharauroa) จำนวน 4 ชิ้น
5. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกโตโตเวคา (Totoweka) จำนวน 8 ชิ้น
6. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกแทงจีวาย (Tangiwei) จำนวน 10 ชิ้น
7. เครื่องประดับหยกที่ไม่สามารถระบุประเภทได้ จำนวน 7 ชิ้น

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ติกิ (Hei – Tiki)

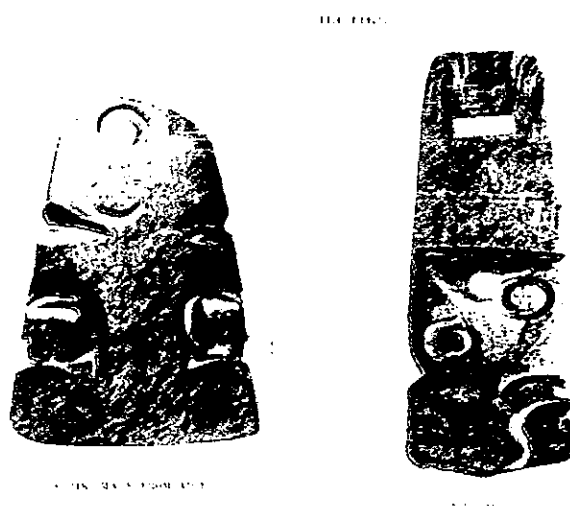
ความหมายและความเป็นมา

ในภาษาเมารีนัน hei หมายถึง ที่แขวนอยู่ ที่ห้อยอยู่ ซึ่งตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า pendant ส่วน tiki นั้นหมายถึง เกี่ยวกับมนุษย์ ที่เป็นลักษณะของมนุษย์ ซึ่งตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า human ดังนั้นคำว่า hei – tiki จึงหมายถึง เครื่องประดับแขวนที่มีรูปแบบของมนุษย์ ชื่อของติกินั้นมีต้นกำเนิดมาจากตำนานของชาวเมารีที่เชื่อว่า ติกิเป็นมนุษย์คนแรกที่ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้าซึ่งติกิถือเป็นต้นกำเนิดของชีวิต โดยเครื่องประดับติกิชิ้นแรกนั้นถูกสร้างขึ้นให้กับหญิงสาวเป็นผู้สวมใส่ ติกิถือเป็นเครื่องรางที่นำชีวิตและลมหายใจมาสู่หญิงคนนั้นเพื่อก่อให้เกิดบุตรหญิงสาวคนนั้นมีชื่อวา ฮินเตอียาวา (Hine – te – iwiawa) ชื่อติกิมีความหมายถึงเพศชาย ส่วนรูปร่างของติกินั้นบ่งบอกถึงความเป็นเพศหญิง ถ้าใครดูรูปร่างของติกินั้นจะเห็นว่า ติกิมีลักษณะของแขนที่ทอดก่ายกัน บางครั้งที่มือหนึ่งข้างมักจะยื่นไปที่ปากคล้ายกับท่าทางของเด็กทารก ขาทั้งสองข้างมีลักษณะโค้งงอเข้าหากัน ซึ่งมักจะพบท่าทางของติกิเช่นนี้เป็นแบบแผนที่มีลักษณะเดียวกันแบบแผนเช่นนี้ได้ถูกถ่ายทอดสืบต่อกันตั้งแต่ยุคแรกเริ่มที่ชาวโพลินีเซียนได้นำเข้ามาซึ่งเป็นต้นบรรพบุรุษของชาวเมารีที่ได้อพยพมาจากแถบทะเลแปซิฟิก เครื่องรางหรือเครื่องประดับของชาวโพลินีเซียนแต่ก่อนนั้นทำมาจากกระดูกสัตว์ หรือขาของสัตว์ จากนั้นชาวเมารีจึงได้นำหยกที่ถูกค้นพบในเกาะนิวซีแลนด์มาปรับใช้ป็นวัสดุที่เหมาะสมกับเครื่องประดับติกิถือเป็นเครื่องประดับที่มีค่า จากหลักฐานที่ปรากฏว่ามีผู้พบเห็นเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ติกิเป็นครั้งแรกนั้นในปี 1846 โดยชาลี เฮฟฟี (Charles Heaphy) ผู้เดินทางมาจากทางใต้ของวังกานุย (West Wanganui) เขาได้เดินทางไปยังตำบลทางใต้ของมาเฟรี (Mawhere) ที่ซึ่งชนเผ่าพูตินิ คัยดาฮู (Poutini Kaitahu) เป็นผู้ค้นพบแร่หินหยก ซึ่งแร่หยกดังกล่าวได้ถูกค้นพบที่ใต้ท้องน้ำของแม่น้ำอาราฮูรา (Arahura) และแม่น้ำเทรามาอ้าว (Teramakau) เฮฟฟีได้กล่าวไว้ว่า “เราได้ค้นพบดินแดนของแร่หินหยกอย่างแท้จริง เห็นได้ชัดแจ้งจากบ้านของหัวหน้าชนเผ่าซึ่งเขาได้วางแผนหินหยกขนาดใหญ่ภายนอกบ้าน เขากำลังเลื้อยผ่านหินนั้นอยู่ เขาได้เข้ามาทักทายและต้อนรับพวกและมีชายแก่หลายต่อหลายคนเข้ามาทักทายเรา ร้องเพลงให้เราฟัง เราได้เห็นเด็กๆวิ่งเล่นไปรอบๆ ของเล่นที่ทำจากหยกคาวาคาวา พวกเด็กๆได้นำเครื่องประดับติกิที่ทำจากหินหยกมาแสดงให้เราดู เครื่องประดับติกินั้นมีรูปร่างที่ประหลาดและมีครึ่งสีแดงฝังอยู่รอบดวงตา พวกเขาได้แขวนติกิไว้ที่คอ”

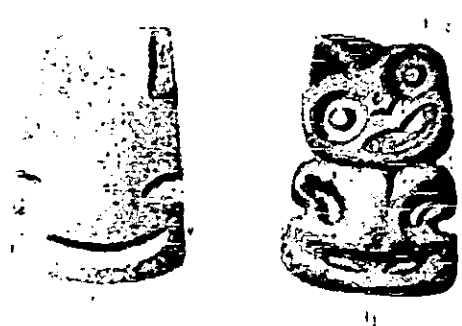
ลักษณะของติกิที่เป็นลักษณะเฉพาะของชาวเมารีนัน ชาวเมารีได้ดัดแปลงจากลักษณะของติกิรูปแบบเดิมที่ชาวโพลินีเซียนให้ไว้ซึ่งชาวโพลินีเซียนนั้นได้แกะสลักรายละเอียดของนิ้วมือและนิ้วเท้าที่แตกต่างกัน และมีหลายจำนวน แต่ชาวเมารีนันได้แกะสลักรายละเอียดของนิ้วมือและนิ้วเท้าที่มีแบบแผนคือมีจำนวนนิ้วมือและนิ้วเท้าข้างละสามนิ้วเท่านั้น ชาวเมารีได้ลอกแบบของติกิมาจากลักษณะของมนุษย์โดยพวกเขาได้พยายามที่จะเข้าใจรูปแบบของมนุษย์อย่างถูกต้องมีการดำเนินการถ่ายทอดรูปแบบดังกล่าวอย่างมีแบบแผนและทำขึ้นด้วยการเอาใจใส่อย่างประณีต

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์ดึก

เค้าโครงของรูปแบบสัญลักษณ์ดึกนั้น เป็นการตัดสินใจขึ้นส่วนเดียวมาจากแผ่นหินหยกซึ่งมีขนาดของความยาวที่แตกต่างกันตั้งแต่ขนาดสองนิ้วขึ้นไปถึงแปดนิ้ว การแกะสลักดึกเป็นการแกะสลักเพียงด้านหน้าด้านเดียวและแสดงส่วนประกอบต่างๆของร่างกายมนุษย์คือ ส่วนศีรษะ คอ แขน ลำตัว และขา ด้านหลังของตัวเครื่องประดับนั้นมักจะเป็นลักษณะเรียบไม่มีรายละเอียดของลายแกะสลักด้านหลัง เครื่องประดับดึกที่ปรากฏลายแกะสลักด้านหลังนั้นยากที่จะพบเห็นในการแกะสลักของชนเผ่าเมารี ซึ่งโครงร่างของรูปทรงดึกนั้นมีโครงร่างภายนอกมาจากรูปทรงของขวานของเมารี จะเห็นได้จากลักษณะส่วนของศีรษะและลำตัว โดยส่วนของลำตัวมีลักษณะป้านลงมาถึงส่วนขาซึ่งเป็นรูปทรงของขวาน ดังเห็นได้จากตัวอย่างของโครงร่างของภาพประกอบด้านล่าง เป็นแบบแผนของการเริ่มต้นการทำงานแกะสลักเครื่องประดับหยกสัญลักษณ์ดึก โดยทำให้วิธีการทำงานของช่างแกะสลักง่ายขึ้น

2. ADZES.

3. ADZE AND HEI TIKI.

ภาพประกอบ 204 ภาพแสดงโครงร่างของรูปแบบสัญลักษณ์ดึกที่มีเค้าโครงมาจากรูปทรงของขวาน

ลักษณะเฉพาะอีกประการหนึ่งของรูปแบบสัญลักษณ์ดิกคือ ลักษณะของคอที่เอียงเป็นมุมทางด้านขวาหรือด้านซ้าย เนื่องจากเป็นเหตุผลของการสร้างให้เครื่องประดับดิกเป็นเครื่องประดับที่แขวนลอย ส่วนใหญ่เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกจะมีรูปแบบการแขวนสองรูปแบบด้วยกันคือ หนึ่งการแขวนลักษณะตามแนวยาวโดยจากทางด้านศีรษะตั้งอยู่ด้านบนเป็นแนวตั้ง ดิกิรูปแบบนี้จะมีการเจาะรูเพื่อใช้ในการแขวนตรงส่วนของศีรษะด้านบนสุด และสองการแขวนลักษณะตามแนวนอน โดยส่วนของศีรษะและลำตัวจะถูกแขวนตามแนวนอนจากซ้ายไปขวา ดิกิรูปแบบนี้จะไม่มีการเจาะรูเพิ่มแต่จะใช้รูเพื่อแขวนตรงส่วนของช่วงแขนซึ่งมีการแกะสลักเป็นช่องอยู่แล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ลักษณะศีรษะของดิกิจึงเอียงเป็นมุมซึ่งเป็นผลต่อมุมมองของการมองเห็น ไม่ว่าดิกิจะถูกแขวนในลักษณะใดศีรษะของดิกิจะมองเห็นอยู่ในแนวตั้งลงมาเสมอ ดังเห็นได้จากตัวอย่างของภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 205 ภาพแสดงการแขวนเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิของชายและหญิงชาวเมารี

การเปรียบเทียบลักษณะรูปแบบที่แตกต่างของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิที่ปรากฏในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์นั้น สามารถจำแนกลักษณะของรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิได้เป็นสามยุคด้วยกันคือ

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิยุคเริ่มแรก

รูปแบบของเครื่องประดับหยกสัญลักษณ์ดิกิในยุคเริ่มแรกนั้น เป็นยุคที่เริ่มต้นจากภายหลังการอพยพของชาวโพลินีเซียนจากแถบแปซิฟิกใต้มาตั้งรกรากที่เกาะนิวซีแลนด์ ชาวโพลินีเซียนซึ่งเป็นบรรพบุรุษของชาวเมารีนั้นได้ถ่ายทอดรูปแบบของเครื่องประดับที่มีรูปแบบของมนุษย์มายังชาวเมารี ซึ่งชาวเมารีนั้นได้นำมาดัดแปลงรูปแบบและพัฒนาเป็นรูปแบบที่มีแบบแผน และเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องประดับสัญลักษณ์ดิกิ เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิในยุคเริ่มแรกนี้หาได้ยากและมักสูญหายไป ซึ่งเหลือเพียงไม่กี่จำนวนที่ค้นพบและถูกเก็บสะสมไว้ในพิพิธภัณฑ์ ซึ่งเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิในยุคเริ่มแรกดังกล่าวนี้บางส่วนได้ถูกเก็บสะสมไว้ที่พิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์ ดังตัวอย่างของภาพประกอบ 206

ภาพประกอบ 206 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติจากตู้แสดงที่ 2 บน

รูปแบบสัญลักษณ์คติในรูปแบบนี้เห็นได้ว่า ส่วนของศีรษะมีลักษณะหน้าตรง คอมีขนาดเล็ก ศีรษะไม่ได้วางเอียงอยู่บนบ่าแต่มีลักษณะศีรษะที่ตั้งตรงเป็นแนวตั้ง มีลักษณะของแขนขาวางอยู่บนหน้าอก มีนิ้วมือสามนิ้วซึ่งชี้ขึ้นไปที่ปาก แขนซ้ายนั้นวางอยู่บนหน้าอกและมีนิ้วมือสามนิ้วเช่นกัน ขาทั้งสองข้างมีลักษณะโค้งงอเข้าหากันและไม่ปรากฏให้เห็นลักษณะของนิ้วเท้า ส่วนลักษณะของใบหน้านั้นมีขนาดเล็ก ดวงตามีลักษณะกลมมีการกะสลักเป็นร่องวงกลมโดยรอบดวงตา จมูกมีลักษณะเรียวยาวและเป็นรอยนูนขึ้นมา ส่วนปากนั้นมีลักษณะเปิดกว้างมีลิ้นแลบออกมาทางด้านซ้าย มีการเจาะรูเพื่อใช้แขวนในลักษณะแนวตั้ง ลักษณะดังกล่าวนี้นอกจากจะพบในรูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติแล้วยังพบได้จากการไม้แกะสลักรูปแบบสัญลักษณ์คติของชาวเมารีเป็นส่วนใหญ่ เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติในยุคเริ่มแรกนี้ สันนิษฐานว่าอาจจะอยู่ในช่วงยุคก่อนหน้า ค.ศ. 1770 ซึ่งอยู่ในช่วงก่อนที่กับตันคุกจะเดินทางมาถึง

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติยุคศตวรรษที่ 18

รูปแบบของเครื่องประดับหยกสัญลักษณ์คติในยุคศตวรรษที่ 18 นี้ถือเป็นช่วงยุคหลังของการมาถึงของกับตันคุกและชาวยุโรปได้เริ่มเข้ามาตั้งรกรากและทำการค้า ซึ่งชาวเมารีได้เริ่มทำการแลกเปลี่ยนสิ่งของมีค่ากับชาวยุโรปเพื่อการค้า ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 ไปจนถึงช่วงก่อนยุคศตวรรษที่ 19 ในยุคนี้เองที่การแกะสลักเครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์คติได้เพิ่มจำนวนขึ้น และเริ่มเป็นที่นิยมแพร่หลายทั่วไป ทั้งในหมู่ชาวยุโรปและชาวเมารี การแกะสลักเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติในยุคนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะของรูปแบบคติ โดยลักษณะของศีรษะนั้นลาดเอียงไปทางซ้ายหรือขวา ซึ่งวิธีการนี้ช่างแกะสลักจะต้องแกะช่องเป็นรอยลึกเป็นรอยบากแคบๆ ระหว่างช่วงคอกับใบหน้า ส่วนของหัวมีลักษณะกว้างและใหญ่ขึ้นเพื่อให้สมดุลกับขนาดของดวงตาที่มีลักษณะเป็นมุมเอียงตามลักษณะการลาดเอียงของศีรษะ ส่วนของขานั้นมีลักษณะของการตัดเป็นรูปโค้งเข้าหากันในระดับที่สูงขึ้น มีลักษณะโค้งมนเป็นแนวเดียวรับกับความโค้งของช่วงแขน ซึ่งเท้าสองข้างโค้งเข้าหากัน

ทั้งนี้เพื่อเหตุผลของช่างแกะสลักในการทำงานที่ง่ายขึ้นและเร็วขึ้น เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึกิในช่วงยุคนี้ยังสามารถจำแนกความแตกต่างได้ดัง ต่อไปนี้

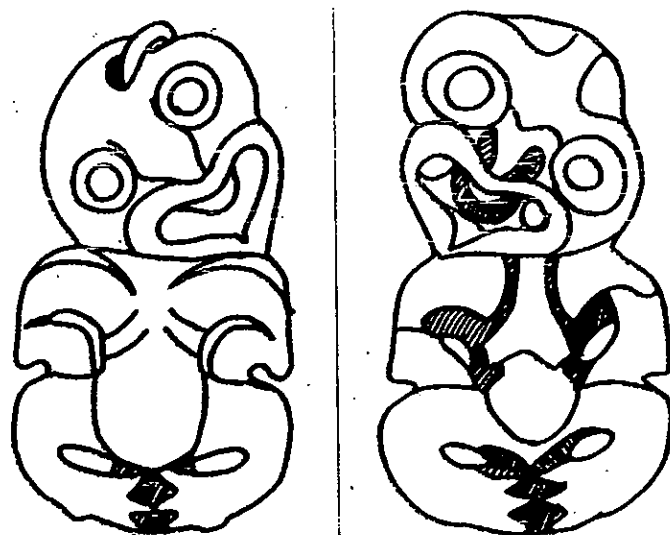
2.1 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึกิยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่หนึ่ง

ภาพประกอบ 207 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึกิจากตู้แสดงที่ 1 ส่วน

รูปแบบสัญลักษณ์ตึกิรูปแบบนี้เห็นได้ว่า ลักษณะของศีรษะนั้นมีลักษณะที่ลาดเอียงไปทางขวาของตัวตึกิ ส่วนของศีรษะมีขนาดใหญ่ขึ้น ดวงตามีขนาดใหญ่และทแยงขึ้นเป็นแนวเอียงรับกับศีรษะ ในช่องปากมีรายละเอียดของลิ้นและฟันที่เพิ่มขึ้น ส่วนช่วงของคอนั้นมีลักษณะที่สั้น โดยส่วนของใบหน้านั้นติดกับปาก โดยใช้การแกะสลักเป็นรอยบากแคบๆ เพื่อแยกระหว่างส่วนหัวกับช่วงปาก ส่วนของขายังคงมีลักษณะที่โค้งเข้าหากันโดยเท้าทั้งสองข้างโค้งติดกัน การตกแต่งดวงตาบางครั้งยังใช้เปลือกหอยฝังลงไปที่ดวงตาเพื่อความสวยงาม ดังตัวอย่างของภาพประกอบด้านบน

ลักษณะพิเศษของรูปแบบสัญลักษณ์ตึกิอีกอย่างหนึ่งที่สังเกตได้คือช่วงของลำตัวนั้นมีรายละเอียดที่เพิ่มขึ้นจากการแกะสลักรายละเอียดของซี่โครงเชื่อมต่อกับคอเป็นลักษณะรูปสามเหลี่ยม ส่วนของแขนทั้งสองข้างนั้นเปลี่ยนไปเป็นลักษณะการวางพักมือที่หน้าตักทั้งสองข้าง แต่ยังคงแสดงรายละเอียดของนิ้วเท้าสามนิ้วทั้งสองข้าง ลักษณะที่แตกต่างอีกรูปแบบหนึ่งของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตึกิแบบที่หนึ่งนั้น ยังแสดงให้เห็นถึงรูปแบบที่มีการตัดทอนลักษณะของท่าทางตึกิเพื่อการทำงานที่สะดวกขึ้น โดยลักษณะของมือนั้นมีการตัดทอนนิ้วมือออกไปทำให้ดูเหมือนกับเป็นลักษณะของการวางมือที่ด้านหลังหน้าตัก ดังตัวอย่างของภาพประกอบ 203

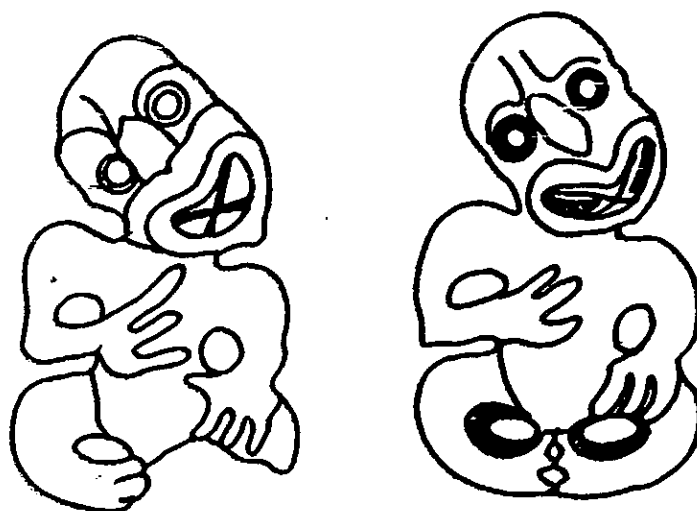

ภาพประกอบ 208 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ติกิจากตู้แสดงที่ 2 บน

ลักษณะของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ติกิประเภทนี้ยังถือได้ว่าเป็นรูปแบบที่ถ่ายทอดมาจากรูปแบบของการแกะสลักสัญลักษณ์ติกิที่ได้รับอิทธิพลมาจากต้นกำเนิดชนเผ่าเมารีทางเกาะเหนือ คือทางแถบทารานากิ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นรูปแบบของทารานากิ (Taranaki region)

2.2 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ติกิยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่สอง

รูปแบบสัญลักษณ์ติกิแบบนี้เห็นได้ว่า ลักษณะของรูปร่างของติกินั้นมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากประเภทที่หนึ่งอย่างเห็นได้ชัด ลักษณะของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ติกิประเภทนี้ยังถือได้ว่าเป็นรูปแบบที่ถ่ายทอดมาจากรูปแบบของการแกะสลักสัญลักษณ์ติกิที่มีต้นกำเนิดมาจากชนเผ่าเมารีทางแถบชายฝั่งตะวันออกของเกาะใต้ (The east coast region) ดังเห็นได้จากภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 209 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ติกิจากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพซ้าย) และจากตู้แสดงที่ 1 ด้าน (ภาพขวา)

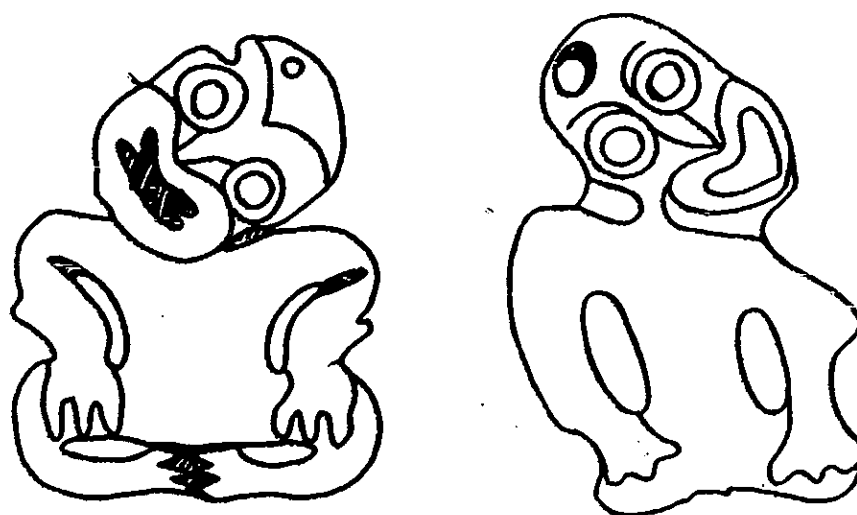
รูปแบบของเครื่องประดับหยกสัญลักษณ์ดิถีรูปแบบนี้จะเห็นได้ว่า ขนาดของศีรษะมีขนาดที่แตกต่างซึ่งมีการลดขนาดของความกว้างลงมา ส่วนของศีรษะและใบหน้าแยกออกจากปาก เห็นได้จากการเพิ่มลักษณะของลำคอที่มีความยาวขึ้น ใบหน้าช่วงล่างไม่ได้ติดกับช่วงปากเหมือนรูปแบบของดิถีประเภทที่หนึ่ง มีการเพิ่มส่วนประกอบของหูบนใบหน้าซึ่งมีการแกะสลักคล้ายกับปุ่มเล็กๆยื่นออกมาทางด้านข้างของใบหน้า การแสดงลักษณะของลำคองี้คล้ายกับรูปแบบของดิถีในช่วงยุคเริ่มแรก แต่ขนาดของลำคอของดิถีรูปแบบนี้มีลักษณะที่หนากว่า ส่วนของแขนนั้นแขนหนึ่งข้างวางอยู่บนหน้าอกและชี้ขึ้นไปที่ปาก ส่วนมืออีกข้างนั้นวางอยู่บนหน้าตัก ส่วนของขายังคงมีลักษณะที่โค้งเข้าหากันโดยเท้าทั้งสองข้างโค้งติดกัน และมีการแกะสลักรายละเอียดของนิ้วมือและนิ้วเท้าซึ่งมีจำนวนสามนิ้วทั้งสองข้าง ดวงตานั้นมีขนาดที่เล็กลงซึ่งมีขนาดที่เหมาะสมกับขนาดของศีรษะ ลักษณะแตกต่างที่สำคัญของดิถีรูปแบบนี้คือไม่มีรายละเอียดของการแกะสลักกระดูกซี่โครงตรงช่วงลำตัวดังเช่นรูปแบบของดิถีประเภทที่หนึ่ง ลักษณะของปากเป็นรูปทรงของรูปหัวใจมีขอบหนาและไม่มีฟัน แต่มีการบากเป็นรอยกากบาทยาวในช่องปาก

ลักษณะของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิถีอีกรูปแบบหนึ่งของประเภทที่สองที่แตกต่างคือ ส่วนของใบหน้านั้นมีการเพิ่มรายละเอียดของลิ้นและฟันเหมือนกับรูปแบบของดิถีประเภทที่หนึ่ง ลักษณะของจมูกมีรายละเอียดของจมูกช่วงบนและปีกจมูกซึ่งมีขนาดสอดคล้องกับขนาดของใบหน้า และมีโหนกคิ้วที่หนาหนา และลักษณะของปากเป็นรูปทรงของรูปหัวใจมีขอบหนาแต่ไม่เปิดกว้าง ส่วนลักษณะต่างๆของรูปร่างและใบหน้าที่ยังคงไว้ซึ่งลักษณะของรูปแบบดิถีประเภทที่สองคือ ส่วนของมือหนึ่งข้างวางอยู่บนหน้าอกและชี้ไปที่ปาก ส่วนมืออีกข้างนั้นวางอยู่หน้าตัก โดยมือทั้งสองข้างยังคงแสดงลักษณะของนิ้วมือสามนิ้ว ส่วนของขายังคงมีลักษณะที่โค้งเข้าหากันโดยเท้าทั้งสองข้างโค้งติดกัน ดังเห็นได้จากภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 210 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิถีจากชุดแสดงที่ 18

อีกลักษณะของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ติดอีกรูปแบบหนึ่งของประเภทที่สองที่แตกต่างคือ รูปแบบนี้เป็นลักษณะของรูปแบบสัญลักษณ์ติดที่มีลักษณะของการวางมือเหมือนกับรูปแบบสัญลักษณ์ติดประเภทที่หนึ่ง โดยที่มือทั้งสองข้างวางอยู่บนหน้าคอก ส่วนลักษณะต่างๆของรูปร่างและใบหน้ายังคงไว้ซึ่งลักษณะของรูปแบบติดประเภทที่สองคือ ดวงตานั้นมีขนาดเล็กซึ่งมีขนาดที่เหมาะสมกับขนาดของศีรษะมือทั้งสองข้างยังคงแสดงลักษณะของนิ้วมือสามนิ้ว ส่วนของขายังคงมีลักษณะที่โค้งเข้าหากัน โดยเท้าทั้งสองข้างโค้งติดกัน ดังเห็นได้จากภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 211 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ติดอีกจากชุดแสดงที่ 2 บน

ลักษณะของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ติดอีกรูปแบบหนึ่งของประเภทที่สองที่แตกต่างคือ รูปแบบของติดนี้ได้รับอิทธิพลมาจากชนเผ่าเมารีทางเกาะใต้คือ ทางแถบเคนเทอร์เบอร์รี่หรือมาลเบออร์ก (Canterbury - Marlborough region) ลักษณะของรูปแบบที่แตกต่าง คือ ส่วนของเท้า นิ้วเท้าทั้งทั้งข้างเป็นลักษณะของการบากเป็นรูปข้าวหลามตัดหรือรูปทรงของเพชร ส่วนของขายังคงมีลักษณะที่โค้งเข้าหากันโดยเท้าทั้งสองข้างโค้งติดกัน ส่วนลักษณะต่างๆของรูปร่างและใบหน้าที่ยังคงไว้ซึ่งลักษณะของรูปแบบติดประเภทที่สองคือ ส่วนของมือหนึ่งข้างวางอยู่บนหน้าอกและชี้ไปที่ปาก ส่วนมืออีกข้างนั้นวางอยู่บนหน้าคอก โดยมือทั้งสองข้างยังคงแสดงลักษณะของนิ้วมือสามนิ้ว ลี้นของติดรูปแบบนี้ยังคงมีลักษณะของลี้นที่ยื่นยาวไปทางด้านข้าง และรูปทรงของลี้นมีลักษณะเป็นแฉกสองแฉก ส่วนของใบหน้าและดวงตาก็ยังคงไว้ซึ่งลักษณะของรูปแบบสัญลักษณ์ติดประเภทที่สองคือ ดวงตาทั้งสองมีขนาดเล็กกว่าซึ่งมีขนาดที่เหมาะสมกับใบหน้า ดังตัวอย่างของภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 212 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติจากตู้แสดงที่ 1 บน

3. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติยุคศตวรรษที่ 19

ลักษณะของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติในยุคนี้ เป็นยุคที่หลังจากชาวยุโรปได้เข้ามาทำการค้าและตั้งรกรากที่เกาะนิวซีแลนด์แล้ว การค้นพบแร่หินหยกในเกาะนิวซีแลนด์ได้ถูกบุกเบิกมากขึ้นโดยการนำเข้าของเครื่องจักรและเครื่องมือที่ทันสมัยขึ้น ตลาดของแร่หินหยกในยุโรปได้กว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเตนและเยอรมัน เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติในช่วงยุคนี้ไม่เพียงแต่เป็นสินค้าซื้อขายและแลกเปลี่ยนภายในประเทศนิวซีแลนด์เท่านั้น แต่ยังได้ถูกส่งออกในฐานะเครื่องประดับที่มีค่าออกไปยังประเทศผู้ทำการค้าเกี่ยวกับแร่หินหยกอีกด้วย ซึ่งในช่วงกลางของศตวรรษที่ 19 นี้มีการริเริ่มการผลิตเครื่องหรือสิ่งประดับโดยชาวยุโรป และสินค้าดังกล่าวนี้ได้ถูกนำเข้ามาที่เกาะนิวซีแลนด์โดยพ่อค้าชาวยุโรป ชาวเมารีจึงได้นำเครื่องสิ่งประดับมาใช้ในการตกแต่งเครื่องประดับที่ทำจากหยก ซึ่งทำให้รูปแบบของเครื่องประดับหยกของชาวเมารีมีอีกลักษณะหนึ่งที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ โดยชาวเมารีนั้นได้นำเครื่องสิ่งประดับเหล่านี้มาฝังลงไประอบดวงตาของเครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์คติ และเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ต่างๆ ในยุคนี้ชาวเมารีได้เริ่มรู้จักการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยซึ่งนำเข้าโดยชาวยุโรป ช่วยให้การแกะสลักเครื่องประดับหยกมีกระบวนการที่ง่ายขึ้นและสะดวกรวดเร็วขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าขายเกี่ยวกับเครื่องประดับหยกได้กว้างขวางขึ้น เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวได้เข้ามาที่เกาะนิวซีแลนด์เป็นจำนวนมาก จากหลักฐานของตัวเลขของนักท่องเที่ยวในปี ค.ศ. 1956 มีจำนวนนักท่องเที่ยวถึง 32,000 คน ได้เข้ามาที่เกาะนิวซีแลนด์และภายในระยะเวลาหนึ่งปีในปี ค.ศ. 1966 จำนวนนักท่องเที่ยวได้เพิ่มขึ้นสูงเกินกว่า 153,000 คน ซึ่งตลาดของเครื่องประดับหยกของชาวเมารีจึงได้เพิ่มความต้องการขึ้นอย่างรวดเร็วและเครื่องประดับหยกของชาวเมารีนี้ได้กลายเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างเต็มตัว

รูปแบบของเครื่องประดับหยกสัญลักษณ์คติในช่วงนี้จึงพบว่ามีรูปแบบที่หลากหลาย การแกะสลักมีการเพิ่มลวดลายที่สวยงามและมีรายละเอียดที่เพิ่มขึ้นและมีฝีมือการทำให้ประณีตขึ้น อันเนื่องมาจากเครื่องมือที่ทันสมัยและช่างแกะสลักได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น ช่างแกะสลักเครื่องประดับหยกได้สร้างผลงาน การแกะสลักเครื่องประดับหยกที่หลากหลายรูปแบบ โดยได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของ

ต้นกำเนิดที่ต่างกัน แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งรูปแบบของแบบแผนเดิมที่ถูกถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ จากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่งไว้ได้อย่างเหนียวแน่น ซึ่งรูปแบบที่ได้รับความนิยมที่พบเห็นได้ยังคงมีรูปแบบเดิมที่ได้รับมาจากรูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกยุคศตวรรษที่ 18 ซึ่งลักษณะพิเศษที่เห็นได้ชัดคือการฝังครั้งสีแดงตรงรอบดวงตาของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึก

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของรูปแบบที่แตกต่างของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกในยุคศตวรรษที่ 19 จากเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์

รูปแบบสัญลักษณ์ดึกิรูปแบบที่ได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกิยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่หนึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างสองรูปแบบด้วยกันคือ

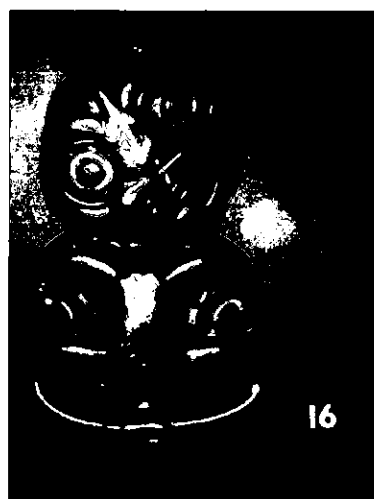
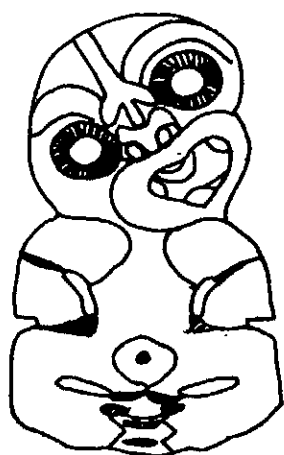
3.1 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกิยุคศตวรรษที่ 19 แบบที่หนึ่ง

ภาพประกอบ 213 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกิจากตู้แสดงที่ 23

รูปแบบสัญลักษณ์ดึกิรูปแบบนี้เห็นได้ว่า ลักษณะของรูปแบบของสัญลักษณ์ดึกิได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกิยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่หนึ่ง โดยลักษณะศีรษะของดึกินั้นมีลักษณะที่ลาดเอียงไปทางขวาของตัวดึกิ ส่วนของศีรษะมีขนาดใหญ่ ดวงตามีขนาดใหญ่และทแยงขึ้นเป็นแนวเอียงรับกับศีรษะ ซึ่งลักษณะพิเศษที่เห็นได้ชัดคือการฝังครั้งสีแดงตรงรอบดวงตาของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกิ ส่วนช่องปากนั้นได้รับรูปแบบมาจากรูปแบบสัญลักษณ์ดึกิในยุคเริ่มแรกคือ ลี้นมีลักษณะยื่นยาวออกไปด้านข้างของปากและมีลักษณะลิ้นสองแฉก ส่วนช่วงของคอด้านมีลักษณะที่สั้นโดยส่วนของโหนกนั้นติดกับปาก โดยใช้การแกะสลักเป็นรอยบากแคบๆ เพื่อแยกกระหว่างส่วนหัวกับช่วงปาก ส่วนของขายังคงมีลักษณะที่โค้งเข้าหากันโดยเท้าทั้งสองข้างโค้งติดกัน ส่วนของแขนทั้งสองข้างนั้นมีลักษณะการวางพักมือที่หน้าตักทั้งสองข้างโดยลักษณะของมือนั้นมีการตัดทอนนิ้วมือออกไปดังตัวอย่างของภาพประกอบด้านบน

3.2 เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิยุคศตวรรษที่ 19 แบบที่สอง

ภาพประกอบ 214 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิจากตู้แสดงที่ 18

ลักษณะของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิประเภทนี้เป็นรูปแบบที่ถ่ายทอดมาจากรูปแบบของการแกะสลักสัญลักษณ์ดิกิที่ได้รับอิทธิพลมาจากต้นกำเนิดชนเผ่าเมารีทางเกาะเหนือ คือ รูปแบบของทารานากิ (Taranaki region) โดยลักษณะของศีรษะมีขนาดใหญ่ ดวงตามีขนาดใหญ่และทแยงขึ้นเป็นแนวเฉียงรับกับศีรษะ ซึ่งลักษณะพิเศษที่เห็นได้ชัดคือการฝังครึ่งสีแดงตรงรอบดวงตาของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิ ลักษณะรูปทรงของลำตัวและท่าทางโดยส่วนของขานี้มีลักษณะของการจัดเป็นรูปโค้งเข้าหากันในระดับที่สูงขึ้น มีลักษณะโค้งมนเป็นแนวเดียวรับกับความโค้งของช่วงแขนซึ่งเท้าสองข้างโค้งเข้าหากัน มีลักษณะการวางพักมือที่หน้าอกทั้งสองข้างโดยลักษณะของมือนั้นมีการตัดทอนนิ้วมือออกไป และเพิ่มการแกะสลักรายละเอียดเป็นรูปสะดือตรงช่องท้อง ลวดลายของโหนกหัวและรายละเอียดของจมูกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน ในช่องปากมีฟันสามซี่และมีลิ้นอยู่ทางมุมด้านล่างของช่องปาก รูปแบบสัญลักษณ์ดิกินี้เป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นรายละเอียดโดยสมบูรณ์ของลักษณะของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิในยุคศตวรรษที่ 19 ตัวอย่างของภาพประกอบด้านบน

3.3 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติยุคศตวรรษที่ 19 แบบที่สาม

ภาพประกอบ 215 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติจากตู้แสดงที่ 1 บน

อีกตัวอย่างหนึ่งของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติที่แตกต่างของลักษณะของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติในยุคศตวรรษที่ 19 รูปแบบสัญลักษณ์คติรูปแบบนี้ได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คติยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่สอง โดยใบหน้านั้นมีขนาดที่เหมาะสมกับลำตัว ใบหน้าและดวงตามีขนาดเล็ก มีการแกะสลักรูปร่างของใบหน้าและส่วนประกอบต่างๆที่ละเอียดและประณีตขึ้น มีลักษณะพิเศษโดยการฝังครึ่งสีแดงที่ดวงตาทั้งสองข้าง ส่วนของช่องปากนั้นมีลักษณะรูปทรงของรูปหัวใจริมฝีปากหนา มีการเพิ่มรายละเอียดของลิ้นและฟันซึ่ง จะเห็นว่าลิ้นของติกิรูปแบบนี้มีลักษณะที่ยื่นยาวไปทางด้านข้าง และรูปทรงของลิ้นมีลักษณะเป็นแฉกสองแฉก ลักษณะของจมูกมีรายละเอียดของจมูกช่วงบนและปีกจมูกซึ่งมีขนาดสอดคล้องกับขนาดของใบหน้า ส่วนของลำตัวตรงช่องท้องมีการแกะสลักรายละเอียดของรูปสะดือซึ่งเป็นปุ่มเล็กๆ นูนออกมา ลักษณะของแขนนั้นมือหนึ่งข้างวางอยู่บนหน้าอกและชี้ไปที่ปาก ส่วนมืออีกข้างนั้นวางอยู่หน้าตัก โดยมือทั้งสองข้างยังคงแสดงลักษณะของนิ้วมือสามนิ้ว ส่วนขาทั้งสองข้างยังคงมีลักษณะการโค้งงอเข้าหากันคล้ายกับท่านั่งขัดสมาธิ ดังเห็นได้จากภาพประกอบด้านบน

ภาพประกอบ 216 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิจากตู้แสดงที่ 23

อีกตัวอย่างหนึ่งของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิในยุคศตวรรษที่ 19 รูปแบบนี้เห็นได้ชัดเจนว่า รูปแบบสัญลักษณ์ดิกิรูปแบบนี้ได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่สอง โดยใบหน้านั้นมีขนาดเล็กเหมาะสมกับลักษณะของดวงตาและมีลักษณะพิเศษโดยการฝังครึ่งสีแดงที่ดวงตาทั้งสองข้าง มีลวดลายตรงปีกจมูกซึ่งมีการแกะสลักจมูกเป็นรอยูน และส่วนของช่องปากนั้นมีลักษณะรูปทรงของรูปหัวใจริมฝีปากหนา มีการเพิ่มรายละเอียดของลิ้นโดยลักษณะลิ้นของดิกิรูปแบบนี้มีลักษณะที่ยื่นยาวไปทางด้านข้าง และรูปทรงของลิ้นมีลักษณะเป็นแฉกสองแฉก ลักษณะของแขนนั้นมือนึงข้างวางอยู่บนหน้าอกและชี้ไปที่ปาก ส่วนมืออีกข้างนั้นวางอยู่หน้าคอก โดยมือทั้งสองข้างยังคงแสดงลักษณะของนิ้วมือสามนิ้ว ส่วนขาทั้งสองข้างยังคงมีลักษณะการโค้งงอเข้าหากันคล้ายกับท่าหนึ่งซัดสมาธิ ดังเห็นได้จากภาพประกอบด้านบน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

รูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ เป็นรูปแบบหนึ่งทางอุดมคติของความคิดของชาวเมารี ดิกิเป็นตัวแทนแสดงถึงความเป็นมนุษย์ซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากตำนานของชาวเมารีที่เชื่อว่า ดิกิเป็นมนุษย์คนแรกที่ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า ซึ่งดิกิถือเป็นต้นกำเนิดของชีวิต รูปแบบสัญลักษณ์ดิกินี้ได้ถูกนำมาใช้ในงานศิลปะของชาวเมารี ดังเช่น แผ่นไม้แกะสลักที่ประดับตามผนัง หรือเสาไม้แกะสลัก และเครื่องประดับส่วนบุคคลทั้งที่ทำจากกระดูกของสัตว์ หรือทำจากหินหยก เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกินี้เป็นเครื่องประดับที่บ่งบอกถึงการพัฒนาและการปรับเปลี่ยนทางสังคมของชาวเมารีได้เป็นอย่างดี จากการวิเคราะห์ถึงรูปแบบของดิกิที่ปรับเปลี่ยนไปในแต่ละยุคสมัย แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของชาวตะวันตกที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของชาวเมารี จากหลักฐานของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิที่พบและได้นำมาเก็บสะสมในไว้พิพิธภัณฑ ทำให้เราสามารถเห็นภาพของอดีตและเชื่อมโยงถึงเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไป เราเห็นได้อย่างชัดเจนว่าในยุคแรกเริ่มที่ชาวเมารีนิยมทำเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ดิกิเพื่อสวมใส่เฉพาะบุคคล เพื่อเป็นเครื่องบ่งบอกถึงตำแหน่งและฐานะ และเป็นมรดกที่สืบทอด จนเมื่อชาวตะวันตกเข้ามา มีอิทธิพลอย่างมากต่อรูปแบบที่เปลี่ยนไปของรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิดังเช่น รูปแบบสัญลักษณ์ดิกิในยุคศตวรรษที่ 18 องค์ประกอบบางส่วนของดิกิได้ถูกตัดทอนออกไปเพื่อการทำงานที่สะดวกรวดเร็วขึ้นด้วย

เหตุผลทางการค้า และรูปแบบสัญลักษณ์ดึกในยุคคลงวรรคที่ 19 ที่ได้รับความนิยมจากการฝังครั้งสีแดงที่ดวงตาของดึกโดยการนำเข้าของชาวยุโรป เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกนี้จึงได้กลายเป็นเครื่องประดับหยกทางการค้าของชาวเมารีมาจนถึงปัจจุบัน

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คังคาว (Pekapeka)

ความหมายและความเป็นมา

ในภาษาเมารีนัน pekapeka มีความหมายถึง สัตว์มีปีกประเภทคังคาว (bat) เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคานี้จึงเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรูปแบบของคังคาว รูปแบบสัญลักษณ์คังคาว เป็นการนำลักษณะของเค้าโครงภายนอกของคังคาวนำมาสร้างรูปแบบสัญลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชาวเมารี ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งที่ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชาวเมารี จากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่ง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คังคาวนี้มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับชนเผ่าเมารีทางแถบเหนือของเกาะเหนือของนิวซีแลนด์เป็นอันมาก ชาวเมารินิยมใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหู หรือทำเป็นตุ้มหู ซึ่งเปคาเปคาเป็นสัญลักษณ์แห่งความสุขที่ถือเป็นเครื่องรางที่ชาวเมารินิยมทำขึ้นทำจากวัสดุที่มีค่าหรือทำจากหยก

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์คังคาว

จากลักษณะของโครงสร้างภายนอกของคังคาวที่ชาวเมารินำมาสร้างรูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคานี้ ลักษณะเฉพาะอีกประการหนึ่งของรูปแบบสัญลักษณ์คังคาวคือ การมีรูปทรงที่สมมาตรกันทั้งสองข้างเสมอ ซึ่งมีการออกแบบลวดลายที่แตกต่างกันออกไปตามรูปแบบที่ได้รับการถ่ายทอดมา แต่ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดสิ่งหนึ่งที่เป็นแบบแผนคือ การสร้างรูปทรงในลักษณะที่เท่ากันทั้งสองข้าง โดยมีการแกะสลักเป็นช่องระหว่างลำตัวโดยให้สัดส่วนที่สมมาตรกัน มีส่วนประกอบของหัวและดวงตาทั้งสองข้าง มีส่วนประกอบของปีกทั้งสองข้างและลำตัว ซึ่งตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการจำแนกโดยเปรียบเทียบให้เห็นลักษณะรูปแบบที่แตกต่างกันของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คังคาว ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คังคาวแบบที่หนึ่ง

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คังคาวรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่มีลักษณะการแกะสลักเป็นรูประนาบ คือ เมื่อมองในแนวราบจะไม่เห็นส่วนที่นูนออกมา ไม่มีรายละเอียดของดวงตาและลวดลายที่ซับซ้อนของลำตัว เพียงแต่แสดงให้เห็นโครงสร้างของรูปทรงง่าย ๆ ของคังคาว มีลักษณะการเจาะรูเพื่อใช้สำหรับแขวนค่านบน มีลักษณะรูปทรงของดวงตาซึ่งยื่นออกมาทางด้านข้างทั้งสองข้างแต่ไม่มีลวดลายด้านใน และมีการเจาะเป็นช่องเพื่อแสดงให้เห็นรูปทรงของลำตัวที่มีรูปแบบที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างที่แสดงให้เห็นจากภาพประกอบ

ภาพประกอบ 217 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้ำคาวจากตู้แสดงที่ 1 ล่าง

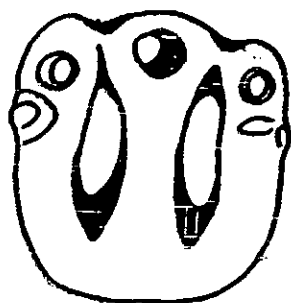
ภาพประกอบ 218 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้ำคาวจากตู้แสดงที่ 1 ล่าง

2. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้ำคาวแบบที่สอง

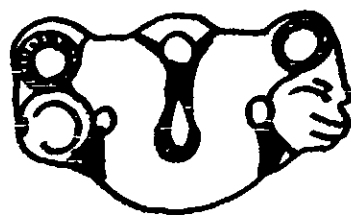
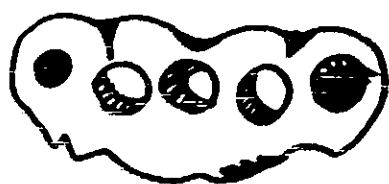
เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้ำคาวรูปแบบนี้มีลักษณะการแกะสลักที่มีรายละเอียดของลำตัว และดวงตาทั้งสองข้าง ซึ่งมีการสร้างรูปทรงและลวดลายที่สมมาตรกันมีวิธีการแกะสลักที่ซับซ้อนกว่าเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้ำคาวรูปแบบแรก ซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างกันไป ส่วนใหญ่จะแสดงให้เห็นลวดลายของดวงตา และปีกที่อยู่ด้านข้างทั้งสอง มีการเจาะเป็นช่องระหว่างลำตัวซึ่งส่วนใหญ่มักจะมีจำนวนช่องตั้งแต่สองช่องขึ้นไป มีการเจาะรูด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ซึ่งตัวอย่างด้านล่างแสดงให้เห็นรูปแบบที่แตกต่างกันของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้ำคาวแบบที่สอง จากพิพิธภัณฑ์ไอศแลนด์

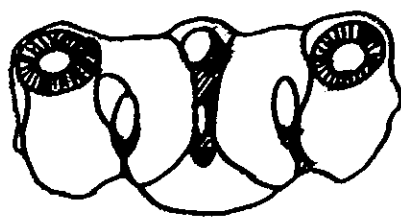
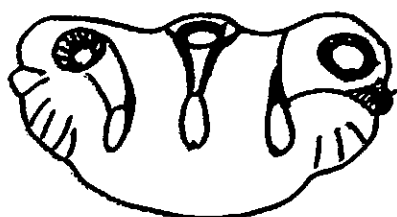
ภาพประกอบ 219 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ค้ำคาวจากตู้แสดงที่ 1 ล่าง
(ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 2 ล่าง (ภาพขวา)

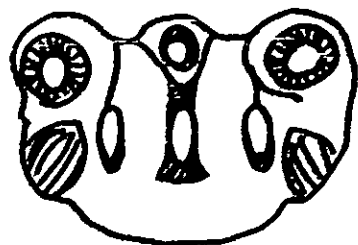
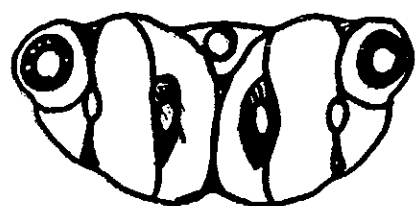
ภาพประกอบ 220 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โค้งควาจากตู้แสดงที่ 2 ด้าน

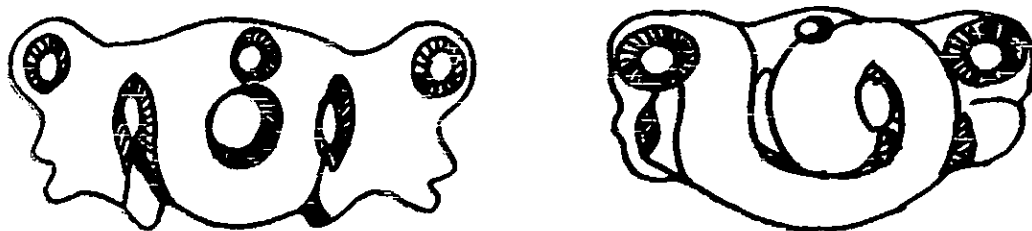
ภาพประกอบ 221 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โค้งควาจากตู้แสดงที่ 2 บน
(ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 2 ด้าน (ภาพขวา)

ภาพประกอบ 222 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โค้งควาจากตู้แสดงที่ 1 บน
(ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 2 ด้าน (ภาพขวา)

ภาพประกอบ 223 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โค้งควาจากตู้แสดงที่ 2 ด้าน
(ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพขวา)

ภาพประกอบ 224 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคกจากตู้แสดงที่ 2 บน (ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 2 ล่าง (ภาพขวา)

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

รูปแบบสัญลักษณ์คางคก เป็นรูปแบบที่เป็นการเลียนแบบรูปทรงมาจากคางคกซึ่งเป็นสัตว์ท้องถิ่นที่ชาวเมารีให้ความสำคัญในรูปแบบของความเชื่อและอำนาจบางอย่าง โดยคางคกนี้เป็นลักษณะของสัตว์ปีกที่มีพลัง ซึ่งสามารถคุ้มครองให้ผู้สวมใส่รอดพ้นจากอันตราย ซึ่งเป็นจุดประสงค์โดยตรงของชาวเมารีนิยมนำมาสร้างเป็นเครื่องประดับสวมใส่ในฐานะเครื่องราง รูปแบบที่แตกต่างของเครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์คางคกที่พบในพิพิธภัณฑ์นี้ เป็นเครื่องป้องกันความหลากหลายของการทำงานของช่างแกะสลักที่แตกต่างกัน แต่ยังคงยึดถือรูปแบบร่วม ที่เป็นแบบแผนสืบต่อกันมาจากบรรพบุรุษ

3. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก (Kaka poria)

ความหมายและความเป็นมา

ในภาษาเมารีนั้น kaka หมายถึง นกแก้ว ซึ่งเป็นชื่อที่ชาวเมารีใช้เรียกนกแก้วท้องถิ่นของเกาะนิวซีแลนด์ poria หมายถึง สิ่งที่มีลักษณะเป็นวงแหวนหรือวงกลม ซึ่งมักจะทำจากหินหรือกระดูกสัตว์ kaka poria จึงหมายถึง วงแหวนที่ทำจากหินหรือกระดูกสัตว์เพื่อใช้ล่ามกับเท้าของนก ซึ่งชาวเมารีเรียกนกชนิดนี้ว่า ทาเมคาคา tame kaka ชาวเมารีได้ใช้วงแหวนแท่นกนี้ล่ามแท่นกไว้โดยมีจุดประสงค์เพื่อไม่ทำอันตรายใดใดต่อนก เหมือนกับล่ามนกแก้วไว้เพื่อเป็นสัตว์เลี้ยง โดยมีเชือกผูกติดไว้กับวงแหวนอีกทีหนึ่งเพื่อผูกเอาไว้กับเสาหรือหลัก วงแหวนแท่นกนี้นอกจากจะใช้เพื่อล่ามแท่นกแล้ว ชาวเมารียังใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหู หรือตุ้มหู ซึ่งถือเป็นเครื่องประดับที่มีค่า และนิยมทำขึ้นจากหยก หรือกระดูกสัตว์

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก

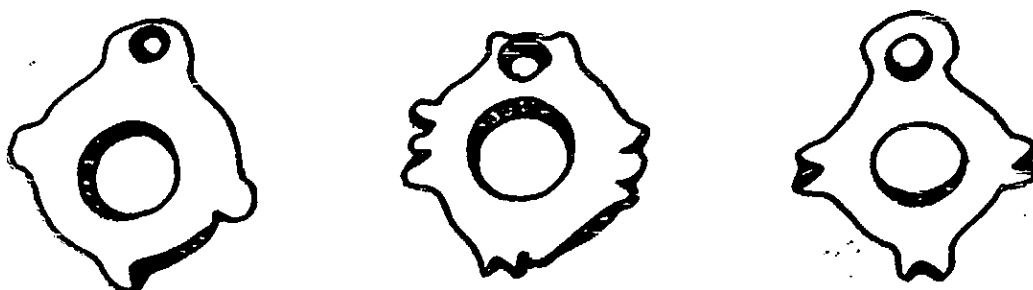
เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกนี้มีรูปทรงที่เป็นลักษณะของวงแหวน ซึ่งลักษณะของเค้าโครงด้านนอกนั้นมักจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปเช่น รูปวงรี รูปวงกลม หรือรูปเหลี่ยมทั้งนี้เนื่องจากการแกะสลักของช่างแกะสลักนั้นมักจะวาดภาพเค้าโครงภายนอกเป็นรูปทรงต่างๆ ก่อน จากนั้นจึงตัดหินตามรูปทรงนั้นๆ และเพิ่มรายละเอียดในภายหลัง โดยลักษณะของรูปทรงภายนอกวงแหวนนั้นจะมีการแกะสลักเป็นรูปทรงแฉก ซึ่งมีจำนวนแฉกที่แตกต่างกันคล้ายกับลักษณะง่ามเท้าของนกแก้ว โดยลักษณะง่ามเท้าของนกนั้นอยู่โดยรอบของวงแหวน บ้างก็มีสามตำแหน่งหรือสี่ตำแหน่ง ซึ่งจะมีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับร้อยเชือกเพื่อสวมแท่นกเอาไว้ หรือใช้สำหรับแขวนเพื่อเป็นเครื่องประดับตัวอย่างต่อไปนี้เป็นกรจำแนกโดยเปรียบเทียบให้เห็นลักษณะรูปแบบที่แตกต่างกันของเครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกรูปทรงวงรี

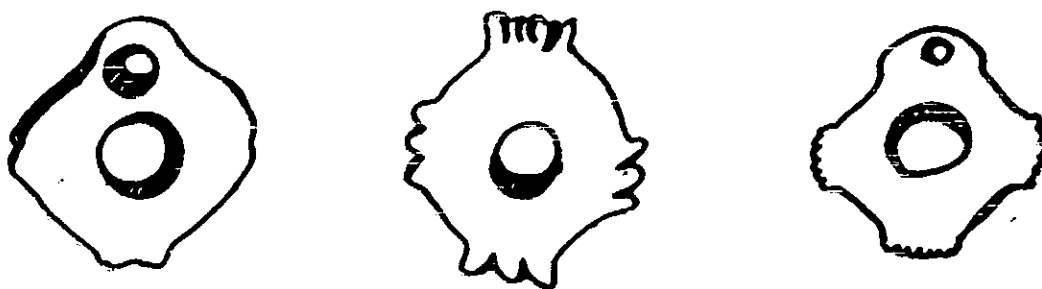

ภาพประกอบ 225 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก จากตู้แสดงที่ 1 ส่วน

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกรูปทรงสี่เหลี่ยม

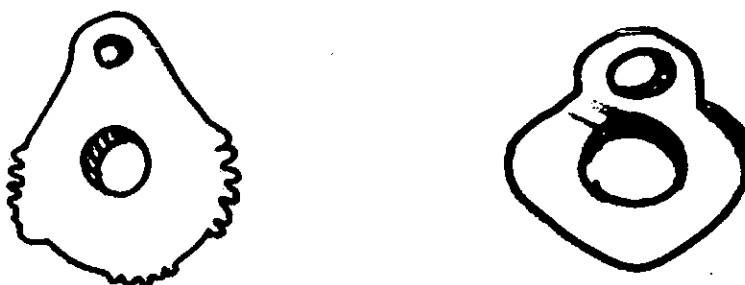

ภาพประกอบ 226 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก จากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพกลาง) จากตู้แสดงที่ 2 ส่วน (ภาพขวา)

ภาพประกอบ 227 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น จากตู้แสดง
ที่ 2 ล่าง (ภาพซ้ายและภาพกลาง) จากตู้แสดงที่ 1 ล่าง (ภาพขวา)

3. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นทรงสามเหลี่ยม

ภาพประกอบ 228 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้น จากตู้แสดง
ที่ 2 บน (ภาพขวา) จากตู้แสดงที่ 1 ล่าง (ภาพขวา)

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนเท่านั้นมีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตประจำวันของชาวเมารี เนื่องจากชาวเมารีทำวงแหวนเท่านั้นขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้ล่ามเท่านั้นที่เป็นสัตว์เลี้ยงพื้นเมือง หรือ บางครั้งใช้ทำเป็นกับดักเพื่อล่อนกให้มาเข้าในห่วง และเพื่อป้องกันการสูญหายเนื่องจากวงแหวนเท่านั้นมีขนาดเล็ก จึงนิยมนำมาแขวนไว้กับตัวเมื่อไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ ด้วยเหตุผลดังนี้ชาวเมารีจึงนิยมนำมาทำเป็นเครื่องประดับขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหู

4. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา (Manaia)

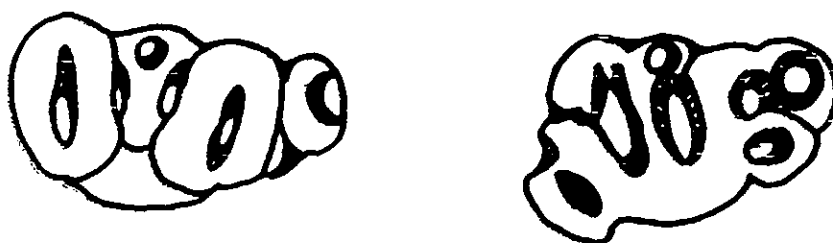
ความหมายและความเป็นมา

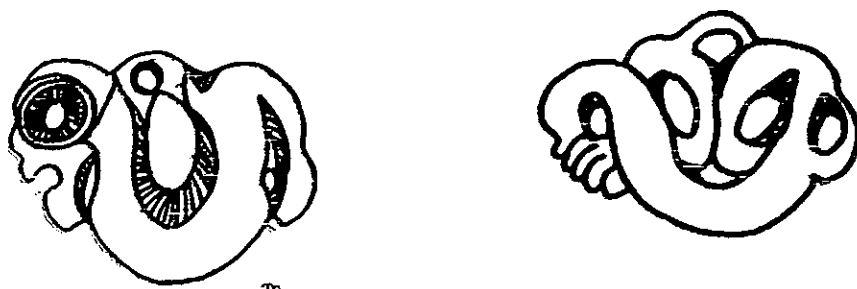
ในภาษาเมารีนั้น manaia มีความหมายถึง สัตว์ในตำนานของชาวเมารีที่เป็นเรื่องเล่าสืบทอดกันมา มาโนอาถือเป็นเทวดาผู้พิทักษ์ปกป้อง ซึ่งเครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาที่ชาวเมารีถือเป็นเครื่องรางที่มีค่า และเป็นเครื่องรางที่คอยป้องกันอันตรายต่างๆให้แก่ผู้สวมใส่ ตามความเชื่อของชาวเมารีนั้นเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนนั้นต่างก็มีเทวดาคอยปกป้องรักษา ซึ่งมาโนอาเป็นผู้คอยปกป้องความตายให้กับมนุษย์ก่อนถึงวัยอันควร แต่อย่างไรก็ตามเมื่อความตายมาถึงคนๆนั้นมาโนอาจะเป็นผู้นำวิญญาณของคนๆ นั้นออกจากร่าง และร่างกายนั้นก็เปรียบเสมือนเปลือกหอยที่ว่างเปล่า ซึ่งมาโนอาจะพาวิญญาณนั้นเดินทางไปยังใต้ผืนดินเพื่อไปสู่จุดหมายที่เรียกว่า ดินแดนโอเทียรว (Aotearoa) ซึ่งอยู่จุดที่เหนือสุดทางเกาะเหนือ

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา

มาโนอาเป็นเครื่องประดับที่มีลักษณะรูปทรงของหัวแบนนก มีลักษณะของลำตัวและหางที่เชื่อมต่อกันเป็นรูปทรงโค้งคล้ายกับหางของสัตว์ทะเล บางครั้งแสดงให้เห็นลักษณะของนิ้วสามนิ้วและสีนิ้ว หรือบางครั้งมีเพียงแค่หาง บางครั้งลักษณะรูปทรงของมาโนอาที่คล้ายกับเปคาเปคา คือมีลักษณะของหัวสองข้างแต่จะไม่เป็นลักษณะของรูปทรงที่สมมาตรกันทั้งสองข้างเหมือนกับเปคาเปคา และมักจะแสดงให้เห็นลักษณะของจะงอยปากของนก และส่วนของหางที่โค้งงออยู่เสมอ รูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาที่ถือเป็นรูปแบบสัญลักษณ์หนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะของชาวเมารี ซึ่งเป็นรูปแบบที่เป็นแบบแผนที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงลักษณะรูปแบบต่างๆของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอกลแลนด์

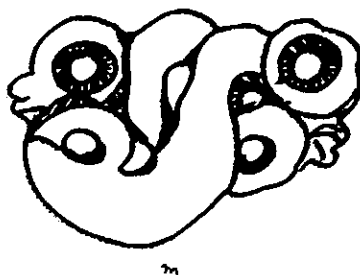
1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาแบบหัวเดียว

ภาพประกอบ 230 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาจากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 1 ล่าง (ภาพขวา)

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาแบบสองหัว

ภาพประกอบ 231 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาจากตู้แสดงที่ 1 บน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาเป็นรูปแบบของอุดมคติทางความคิดอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมาในอาโนนั้นเป็นเทพดาผู้พิทักษ์ปกป้อง ตามความเชื่อของชาวเมารินั้นเชื่อว่ามาโนอาเป็นผู้คอยปกป้อง ความตายให้กับมนุษย์ ก่อนถึงวัยอันควร และเมื่อความตายมาถึงมาโนอาจะเป็นผู้นำวิญญาณของมนุษย์ออกจากร่าง และร่างกายนั้นก็จะเปรียบเสมือนเปลือกหอยที่ว่างเปล่า ซึ่งมาโนอาจะพาวิญญาณนั้นเดินทางไปยัง ได้ผืนดินเพื่อไปสู่จุดหมายที่เรียกว่า ดินแดนโอเทียรว (Aotearoa) ซึ่งอยู่จุดที่เหนือสุดทางเกาะเหนือ มาโนอาแสดงให้เห็นถึงรากฐานความเชื่อทางวัฒนธรรมของชาวเมารีที่เชื่อว่าวงจรชีวิตของมนุษย์นั้นเป็นวัฏจักรเป็นความเชื่อที่เกี่ยวกับพลังลึกลับ และชีวิตหลังความตาย ชาวเมารีสร้างเครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาโดยจุดประสงค์เพื่อเป็นเครื่องรางที่คอยป้องกันอันตรายให้แก่ผู้สวมใส่ และเป็นเครื่องเตือนใจให้ผู้สวมใส่ระลึกถึงธรรมชาติของชีวิตที่ทุกคนต้องพบจุดจบและรอคอยการหวนกลับไปยังดินแดนต้นกำเนิด

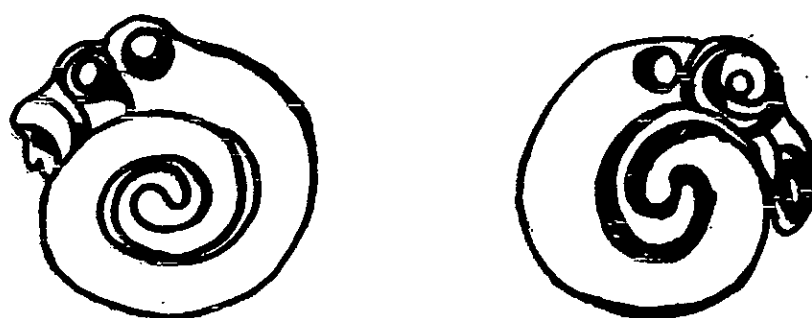
5. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป (Koropepe)

ความหมายและความเป็นมา

ในภาษาเมารีนั้น koro หมายถึง ห่วง หรือ บ่วง ส่วน pepe นั้นหมายถึง ปิดไว้ด้วยกัน koropepe นั้นในภาษาเมารีเป็นชื่อของรูปแบบสัญลักษณ์ของสัตว์ประหลาดทะเลที่มีหัวเป็นนกและมีลักษณะของลำตัวและส่วนหางที่ขดเป็นวงคล้ายกับปลาไหล โคโรเปเปนั้นเป็นสัตว์ประหลาดหนึ่งที่เป็นตำนานของชาวเมารี ชาวเมารีถือว่าโคโรเปเปนั้นเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงพลังที่ซ่อนอยู่ในชีวิต และการเจริญเติบโต และถือเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับที่มีความเป็นเอกลักษณ์ซึ่งได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์ โคโรเปเป

โคโรเปเปนั้นเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ที่มีเค้าโครงรูปทรงของลักษณะการขดเป็นวงของปลาไหล ซึ่งลำตัวและหางนั้นเชื่อมต่อเข้าด้วยกันและขดเป็นวงในลักษณะปิดเข้าหากัน ซึ่งส่วนของหางนั้นขดเป็นวงเข้าด้านในและส่วนหัวเป็นวงอยู่ด้านนอก ลักษณะของหัวเป็นรูปแบบที่มาจากหัวของนก ซึ่งอาจถือได้ว่าโคโรเปเปนั้นได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของสัญลักษณ์มาในอา ส่วนหัวของโคโรเปเปนั้นจะมีขนาดเท่ากับขนาดของลำตัว ปากมีลักษณะเล็กแหลมคล้ายกับจะงอยปากของนก เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปนี้จึงมีขนาดที่ไม่ใหญ่นัก ส่วนใหญ่ใช้ทำเป็นเครื่องประดับตกแต่งหู หรือตุ้มหู จึงมีการเจาะรูเพื่อใช้สำหรับแขวนตรงหัวด้านบน ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงลักษณะรูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ ซึ่งที่พบมีจำนวนเพียง 2 ชิ้น ซึ่งถือเป็นเครื่องประดับยุคเก่าที่หาได้ยาก สันนิฐานว่าเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปนี้อยู่ในยุคก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึงเกาะนิวซีแลนด์

ภาพประกอบ 232 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปจากชุดแสดงที่ 2 ส่วน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

เครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปเป็นรูปแบบของอุดมคติทางความคิดอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปเป็นรูปแบบของสัตว์ประหลาดทะเลหรือตัวอ่อนของนกที่ยังอยู่ในไข่ ชาวเมารีถือว่าโคโรเปเปเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงพลังที่ซ่อนอยู่ในชีวิต และการเจริญเติบโต ชาวเมารีใช้รูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปเพื่อเป็นเครื่องรางหรือเครื่องประดับ ซึ่งเป็นรูปแบบที่เป็นแบบแผนเก่าแก่ไม่ค่อยมีรูปแบบที่หลากหลาย

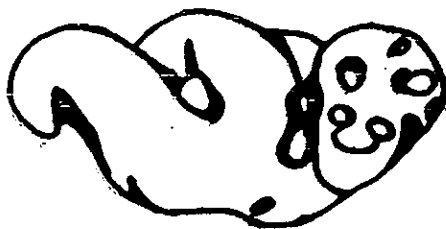
6. เครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัว (Marakihau)

ความหมายและความเป็นมา

ในภาษาเมารีนั้น marakihau หมายถึง ชื่อของสัตว์ประหลาดทะเลหรือภูติมังกรที่อยู่ในตำนานของชาวเมารี มาราคิฮัวเป็นรูปแบบสัญลักษณ์โบราณที่มีลักษณะพิเศษโดยมีตาของปลา มักมีสองเขายูบนหัวและมีหางเล็กๆ มาราคิฮัวเป็นผู้คุ้มครองและพิทักษ์แม่น้ำ โดยเป็นที่รู้จักกันดีในชื่อของ มาราคิฮัว ในช่วงปลายของศตวรรษที่ 19 และ 20 มาราคิฮัวเป็นรูปแบบที่ได้รับอิทธิพลของลักษณะรูปร่างมาจากตำนานของยุโรปเกี่ยวกับนางเงือก มาราคิฮัวได้กลายมาเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ที่มีลักษณะพิเศษที่อยู่ในการประดับตกแต่งของบ้านทั่วทุกหนแห่งในนิวซีแลนด์ เป็นรูปแบบของเครื่องประดับที่หาได้ยาก ซึ่งที่พบในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์นั้นมีเพียงหนึ่งชิ้น และเป็นรูปทรงที่ไม่สมบูรณ์เนื่องจากส่วนประกอบบางส่วนของลำตัวและหางชิ้นได้แตกหักไป สันนิษฐานว่าชิ้นส่วนนี้มาจากแถบเหนือทางเกาะเหนือของเกาะนิวซีแลนด์

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัว

มาราคิฮัวเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ที่เป็นลักษณะของสัตว์ประหลาดทะเล มีหัวเป็นลักษณะของนก และมีลักษณะของหางที่โค้งงอและพันกัน แสดงให้เห็นดวงตาทั้งสองข้าง ใบหนานั้นมีลักษณะเล็กและแหลมลงมาด้านล่างคล้ายกับหัวของนก มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนสำหรับแขวนเป็นเครื่องประดับ ซึ่งรูปแบบของสัญลักษณ์มาราคิฮัวนี้ได้รับอิทธิพลของการออกแบบมาจากรูปแบบสัญลักษณ์เปคาเปคา ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงลักษณะรูปแบบของเครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัว ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์

ภาพประกอบ 233 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัวจากตู้แสดงที่ 1 บน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัวนั้น มีความสัมพันธ์กับความเชื่อของชาวเมารี ซึ่งมาราคิฮัวนั้นเป็นสัตว์ประหลาดทะเลหรือภูติมังกรที่อยู่ในตำนานของชาวเมารี โดยมีเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมาช้านานเกี่ยวกับการเป็นผู้พิทักษ์แม่น้ำ มาราคิฮัวเป็นรูปแบบสัญลักษณ์โบราณที่มีลักษณะพิเศษ ซึ่งลักษณะพิเศษที่หลากหลายของมาราคิฮัวคือ ลักษณะของเขาคืออยู่บนศีรษะ รูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮัวนั้นมีที่มาจากจินตนาการของเรื่องราวของสัตว์ประหลาดทะเลที่ผ่านเข้ามาในอ่าว Bay of Plenty ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาของยุคที่ชาวยุโรปเข้ามาติดต่อ การที่มาราคิฮัวสามารถอาศัยอยู่ใต้ทะเลลึกได้นั้นเนื่องมาจากมาราคิฮัวมีรูปร่างของมนุษย์และมีลื่นที่เป็นท่อยาวอยู่ด้วย จากการที่เป็นสัตว์ประหลาดที่มีลื่นแบบพิเศษนี้ทำให้มาราคิฮัวสามารถดำดิ่งไปได้ไกลและสามารถกลืนกินเรือแคนูและมนุษย์ที่อยู่บนผิวน้ำได้ มีความเชื่อของเรื่องราวของบรรพบุรุษที่ถูกบันทึกไว้ในเรื่องของชีวิตหลังความตาย โดยว่ากันว่าคนที่ตายไปแล้วนั้นมักจะกลายเป็นมาราคิฮัว ชาวเมารีได้นำรูปแบบสัญลักษณ์นี้มาใช้เป็นเครื่องประดับ ส่วนใหญ่ถือเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับมีค่าที่หายาก โดยมักเป็นสมบัติส่วนบุคคลที่เป็นมรดกสืบทอด

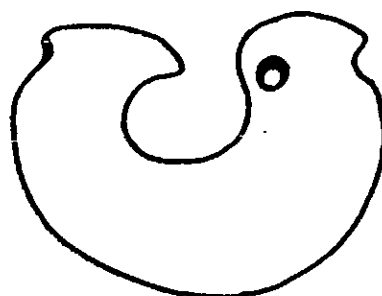
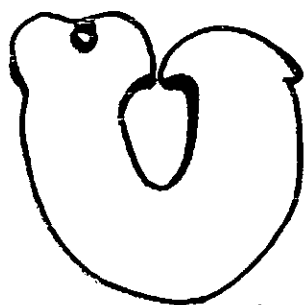
7. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบเบ็ดตกปลา (Hei – matau, fish hook)

ความหมายและความเป็นมา

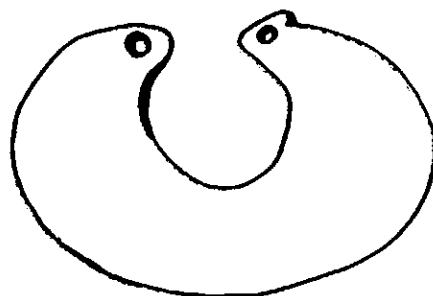
ในภาษาเมารีนั้น hei หมายถึง ที่แขวนอยู่ ที่ห้อยอยู่ ส่วน matau หมายถึง ตะขอ หรือเบ็ด รูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาชาวเมารีถือเป็นเครื่องราง และเป็นเครื่องประดับสำหรับห้อยคอ เครื่องรางรูปนี้มีความสัมพันธ์อย่างยิ่งต่อชาวเมารีทางเกาะใต้ของนิวซีแลนด์ เนื่องจากอาชีพที่สำคัญของชาวเมารีในแถบนี้คือ การประมง และมักจะใช้เครื่องรางนี้เป็นสิ่งนำโชคในการออกหาปลา ชาวเมารีเชื่อว่าจากเรื่องราวที่เกี่ยวกับตำนานและพลังลึกลับของหยก จะคุ้มครองผู้สวมใส่จากวิญญาณที่ชั่วร้ายและสร้างความมั่นใจในการเดินทางซากลับอย่างปลอดภัย ลักษณะของเครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาเป็นการผสมผสานความคิดที่เกี่ยวกับรูปแบบของตะขอและรูปแบบของปลาเข้าด้วยกัน โดยเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ที่เก่าแก่ซึ่งเป็นรูปแบบที่สืบทอดมาตั้งแต่ชาวโพลินีเซียน ซึ่งชาวโพลินีเซียนนั้นนิยมทำขึ้นจากเปลือกหอย แต่ชาวเมารีนั้นได้นำรูปแบบนี้มาดัดแปลงให้เข้ากับวัสดุที่คงทน ง่ายต่อการรักษาและการแกะสลัก ซึ่งชาวเมารีนิยมวัสดุที่ทำจากหินหยก และกระดูกสัตว์

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา

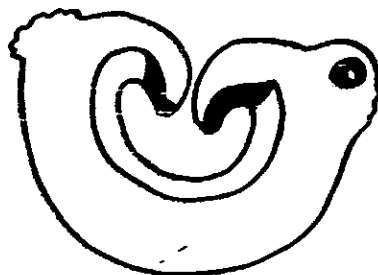
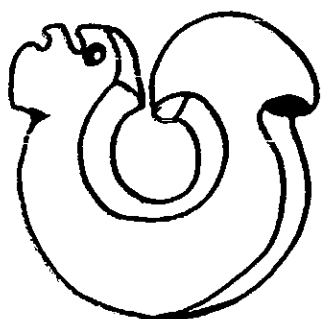
รูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลานี้เป็นรูปทรงที่มีลักษณะโค้งงอเหมือนตะขอ หรือเบ็ดตกปลา และมีแง่สำหรับเกี่ยวอยู่ตรงด้านปลายของตะขอ มักจะมีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ซึ่งมักจะมีขนาดที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ขนาดใหญ่จนถึงขนาดเล็ก และมีรูปแบบของรูปทรงที่หลากหลาย บางครั้งเป็นการผสมผสานรูปแบบของปลาและรูปแบบตะขอเข้าด้วยกัน เครื่องประดับบางชิ้นจะสังเกตได้ว่า ตรงส่วนปลายตะขอนั้นมีรูปทรงที่คล้ายกับหางหรือครีบของปลา ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงลักษณะรูปแบบต่างๆของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์

ภาพประกอบ 234 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาจากตู้แสดงที่ 1 บน
(ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 1 ล่าง (ภาพขวา)

ภาพประกอบ 235 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาจากตู้แสดงที่ 1 บน
(ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพขวา)

ภาพประกอบ 236 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาจากตู้แสดงที่ 2 บน
(ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพขวา)

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลามีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องโชคกลาง และการดำเนินชีวิตของชาวเมารี โดยเฉพาะชนเผ่าเมารีทางแถบเกาะใต้ อาชีพที่สำคัญของชาวเมารีคือ การประมง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาได้ถูกใช้เป็นเครื่องรางเพื่อนำโชคในการออกเรือหาปลา ชาวเมารีจึงใช้รูปแบบง่าย ๆ ของตะขอหรือเบ็ดตกปลาและรูปแบบของปลาเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องราง ซึ่งสืบทอดมาจากบรรพบุรุษชาวโพลินีเซียน

8. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน (adze)

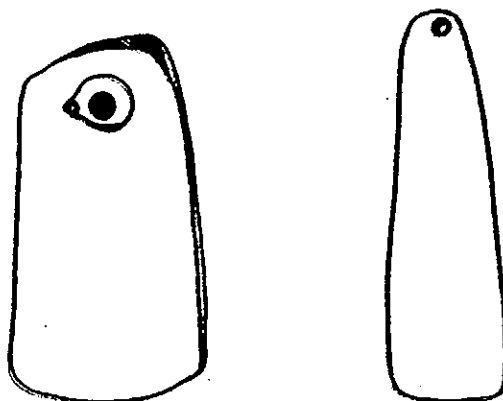
ความหมายและความเป็นมา

ในความหมายภาษาอังกฤษของคำว่า adze นั้นหมายถึง ขวานมือของชาวเมารี ซึ่งขวานดังกล่าวนี้เป็นเครื่องมือเก่าแก่ที่ถูกใช้กันมาตั้งแต่ยุคของชาวโพลินีเซียน ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของชาวเมารี เครื่องมือขวานนี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีพของชาวเมารีในยุคโบราณ และยุคก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึง ซึ่งขวานเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ตัดไม้หรือวัสดุต่างๆ โดยเฉพาะชาวเมารีใช้ขวานนี้ในการล่า นกกระจอกเทศยักษ์ของนิวซีแลนด์ หรือเรียกกันว่า นกมัว (mao) ชาวเมารีได้สร้างเครื่องมือขวานนี้จากหินหยก โดยตัดเป็นรูปทรงง่ายๆ จากแผ่นหินขนาดใหญ่และเครื่องมือนี้เป็นรูปแบบที่ใช้สืบทอดกันมาช้านาน รูปแบบของขวานมือได้ถูกพัฒนาและนิยมทำเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับเมื่อยุคที่ชาวยุโรปได้เข้ามาแล้ว เมื่อแร่หินหยกได้กลายเป็นสิ่งมีค่าและเครื่องประดับหยกได้เป็นสินค้าที่สำคัญของชาวเมารี รูปทรงขวานนี้ยังใช้เป็นต้นแบบรูปร่างของเครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์ดิก ซึ่งสามารถเพิ่มค่าของเครื่องประดับให้สูงขึ้น เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานนี้ชาวเมารีนิยมใช้เป็นเครื่องประดับห้อยคอเช่นกัน

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน

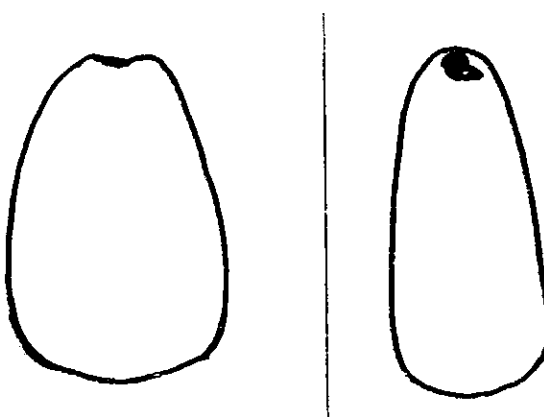
เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน เป็นรูปทรงง่ายๆ ที่มีรูปทรงคล้ายกับรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่อยู่แนวตั้ง ซึ่งมีลักษณะป้านลงมาจากด้านบน ส่วนใหญ่รูปทรงของขวานจะมีลักษณะแบนแต่หนา ส่วนบนจะหนากว่าส่วนล่างซึ่งส่วนล่างของขวานนั้นจะมีลักษณะที่บางกว่าคล้ายกับรูปทรงของใบมีด ซึ่งชาวเมารีจะใช้ส่วนบนเพื่อเป็นด้ามจับในการใช้สำหรับเป็นเครื่องมือ เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานนี้มีลักษณะของรูปแบบที่หลากหลาย และมีขนาดที่แตกต่างกัน มีการเจาะรูด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ซึ่งตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงลักษณะรูปแบบที่แตกต่างของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานแบบปลายตัดตรง

ภาพประกอบ 237 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานแบบปลายตัดตรง จากตู้แสดงที่ 1 ล่าง

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานแบบปลายตัดโค้ง

ภาพประกอบ 238 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานแบบปลายตัดโค้ง จากตู้แสดงที่ 1 ล่าง (ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 2 บน (ภาพขวา)

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานมีความสัมพันธ์การดำเนินชีวิตของชาวเมารีตั้งแต่ในยุคเก่า อาจถือได้ว่ารูปแบบของขวานมือของชาวเมารีนี้ถือเป็นอาวุธชนิดแรกที่ชาวเมารีรู้จักและใช้ล่าสัตว์และเป็นอุปกรณ์ง่าย ๆ ที่ใช้สำหรับตัด ชาวเมารีได้สร้างเครื่องมือขวานนี้จากหินหยก โดยตัดเป็นรูปทรงง่าย ๆ จากแผ่นหินขนาดใหญ่และเครื่องมือนี้เป็นรูปแบบที่ใช้สืบทอดกันมาช้านาน รูปแบบของขวานมือได้ถูกพัฒนาและนิยมทำเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับเมื่อยุคที่ชาวยุโรปได้เข้ามาแล้ว เมื่อแร่หินหยกได้กลายเป็นสิ่งมีค่าและเครื่องประดับหยกได้เป็นสินค้าที่สำคัญของชาวเมารี รูปทรงขวานนี้ยังใช้เป็นต้นแบบรูปร่างของเครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานนี้ชาวเมารีนิยมใช้เป็นเครื่องประดับห้อยคอเช่นกัน

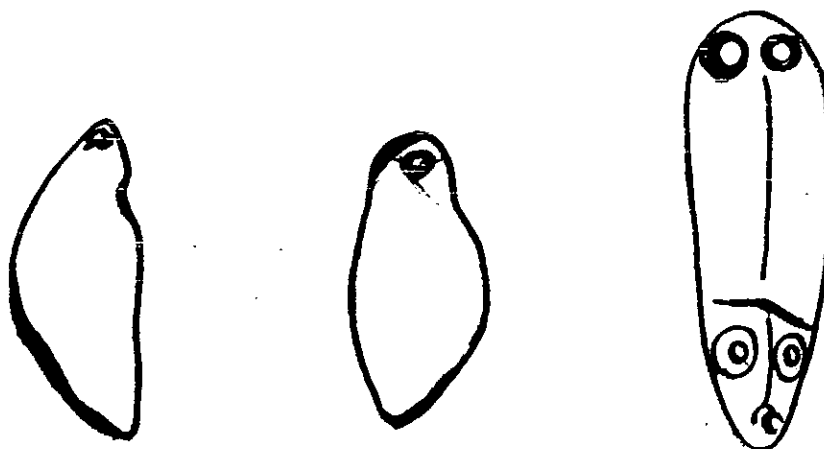
9. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม (wedge)

ความหมายและความเป็นมา

ในคำภาษาอังกฤษนั้น wedge หมายถึง รูปลิ้ม หรือของที่มีลักษณะลิ้ม ซึ่งชาวเมารีนั้นใช้ลิ้มเป็นเครื่องมือหรือเป็นอาวุธเพื่อใช้สำหรับล่าสัตว์ ลิ้มถือเป็นเครื่องมือโบราณที่มีมาตั้งแต่ยุคของชาวโพลินีเซียน และถ่ายทอดรูปแบบของเครื่องมือนี้มายังชาวเมารี โดยชาวเมารีได้ใช้หินหยกมาทำเป็นวัสดุ เนื่องจากหยกมีความคงทนและลิ้มนั้นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย ซึ่งนอกจากลิ้มจะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการดำรงชีพแล้ว ชาวเมารียังนิยมนำมาทำเป็นเครื่องประดับห้อยคออีกด้วย

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม เป็นรูปทรงแบบง่าย ๆ คล้ายกับรูปทรงของรูปขวานแต่โดยส่วนปลายของรูปแบบรูปลิ้มนั้นจะมีลักษณะปลายแหลมลู่ลงมา ทางด้านหน้าและด้านหลังมีลักษณะที่แบนราบ บางรูปแบบด้านหน้านั้นตรงกลางจะมีลักษณะนูนแหลมขึ้นมาเป็นสัน โดยเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้มนี้นั้นมักจะมีความแตกต่าง แต่รูปทรงจะไม่แตกต่างกันมากนัก โดยส่วนใหญ่จะเห็นอยู่ในลักษณะของรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงลักษณะรูปแบบต่างๆของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์

ภาพประกอบ 239 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ่มจากตู้แสดงที่ 1 ล่าง
(ภาพซ้ายและภาพกลาง) จากตู้แสดงที่ 2 ล่าง (ภาพขวา)

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ่มมีความสัมพันธ์การดำเนินชีวิตของชาวเมารีตั้งแต่ในยุคเก่า เป็นเครื่องมือหรือเป็นอาวุธเพื่อใช้สำหรับล่าสัตว์ ลิ่มถือเป็นเครื่องมือโบราณที่มีมาตั้งแต่ยุคของชาวโพลินีเซียน และถ่ายทอดรูปแบบของเครื่องมือนี้มายังชาวเมารี ซึ่งนอกจากลิ่มจะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการดำรงชีพแล้ว โดยจุดประสงค์แรกนั้นนำมาแขวนไว้ที่คอเพื่อป้องกันการสูญหายต่อมาจึงนิยมถือเป็นเครื่องประดับห้อยคอ

10. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง (Kuru kapeu)

ความหมายและความเป็นมา

ในภาษาเมารีนั้น kuru หมายถึง ชิ้นส่วน หรือเครื่องประดับแขวน ส่วน kapeu หมายถึง ที่มีลักษณะโค้งตรงส่วนปลาย kuru kapeu จึงหมายถึง เครื่องประดับแบบแขวนที่มีลักษณะโค้งตรงส่วนปลาย เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งนี้ชาวเมารีนิยมใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหู หรือบางครั้งใช้แทนเข็มหมุดเพื่อติดส่วนปลายของเสื้อคลุมให้ติดกัน รูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งนี้ ได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบสัญลักษณ์แบบตะขอ โดยดัดแปลงให้มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวเรียวขึ้น

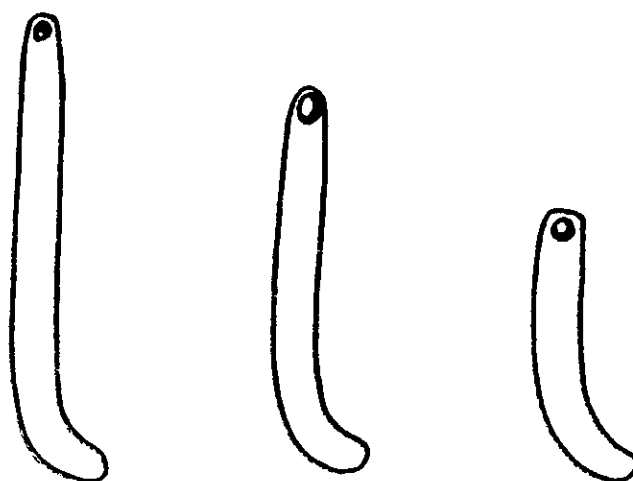
การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งนี้ มีลักษณะรูปทรงที่ยาวเรียว หรือมีลักษณะเป็นแท่งยาว ซึ่งมีขนาดที่เท่ากันจากด้านบนลงมาด้านปลาย โดยมีลักษณะโค้งตรงส่วนปลาย เป็นรูปแบบที่เรียบง่ายไม่มีรายละเอียดของลวดลาย และมักจะมีความยาวที่แตกต่างกัน มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งนี้นอกจากจะใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหูแล้ว ยังใช้เป็นเครื่องประดับห้อยคอ โดยจะมีความยาวและใหญ่กว่าเครื่องประดับตกแต่งหู ตัวอย่าง

ต่อไปนี้เป็นารแสดงให้เห็นถึงลักษณะรูปแบบที่แตกต่างของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งแบบที่หนึ่ง

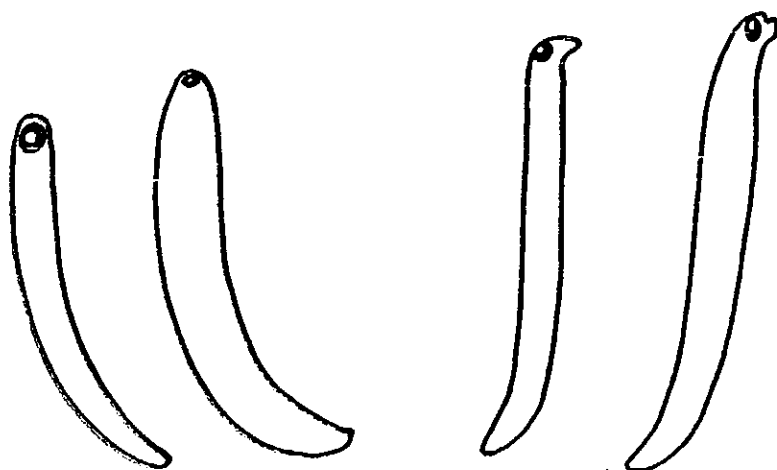
เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งประเภทที่หนึ่งนี้ เป็นรูปทรงที่ยาวตรงและหักเป็นมุมโค้งคล้ายกับรูปทรงของตะขอตรงส่วนปลาย โดยส่วนปลายนั้นมีรูปทรงที่โค้งมน ซึ่งมีขนาดของความยาวที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างของภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 240 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งจากตู้แสดงที่ 1 บน

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งแบบที่สอง

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งประเภทที่สองนี้ มีลักษณะของรูปทรงที่โค้งคล้ายกับลักษณะของงาสัตว์ ซึ่งตรงส่วนปลายมีลักษณะที่แหลมและเรียวเล็กกว่าด้านบน ซึ่งมีขนาดและความยาวที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างของภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 241 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งจากตู้แสดงที่ 3

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งมีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของชาวเมารี โดยเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งนี้ชาวเมารีใช้แทนเข็มหมุดเพื่อติดส่วนปลายของเสื้อคลุมให้ติดกัน ซึ่งเสื้อคลุมนี้เป็นเสื้อคลุมกันหนาวแบบไม่มีแขน และยังใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหู เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งนี้ ได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบสัญลักษณ์แบบตะขอ โดยดัดแปลงให้มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวเรียวขึ้น

11. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง (Kuru mahora)

ความหมายและความเป็นมา

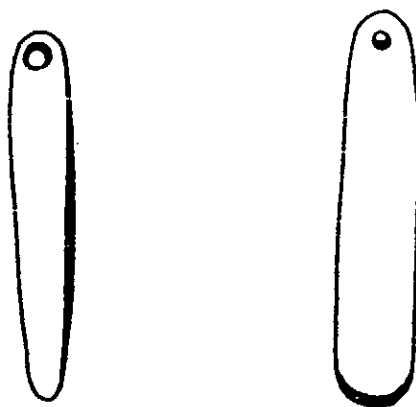
ในภาษาเมารีนั้น kuru หมายถึง ชิ้นส่วน หรือเครื่องประดับแขวน ส่วน mahora หมายถึง สิ่งที่มีลักษณะยาวตรงลงมา kuru mahora จึงหมายถึง เครื่องประดับแขวนที่มีลักษณะยาวตรง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงนี้เป็นรูปแบบของเครื่องประดับในยุคเก่า ซึ่งชาวเมารีนิยมใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหู หรือใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งผม หรือปิ่นปักผม นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องประดับห้อยคอโดยมีรูปแบบและขนาดที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงนี้มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวตรง บางรูปแบบมีลักษณะของรูปทรงที่แบนยาว หรือมีลักษณะของรูปทรงที่ยาวกลมคล้ายกับแท่งของดินสอ และมีขนาดของความกว้างและยาวที่แตกต่างกัน มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน เครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงนี้บางครั้งมีขนาดที่ยาวมาก บางชิ้นมีขนาดยาวมากกว่าสิบเซนติเมตร ตัวอย่างต่อไปนี้เป็น การแสดงให้เห็นถึงลักษณะรูปแบบที่แตกต่าง ของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอ克蘭ด์

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่หนึ่ง

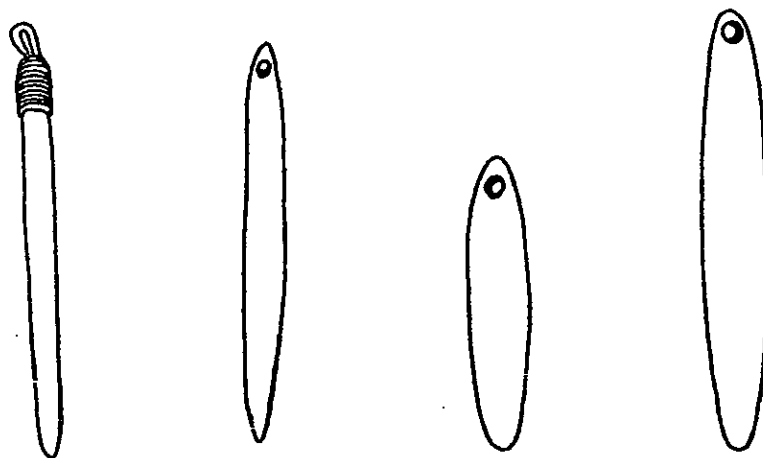
เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงรูปแบบนี้ มีลักษณะของรูปทรงที่แบนยาว โดยมีขนาดและความกว้างที่แตกต่างกัน มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ดังตัวอย่างของภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 242 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงจากตู้แสดงที่ 3

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่สอง

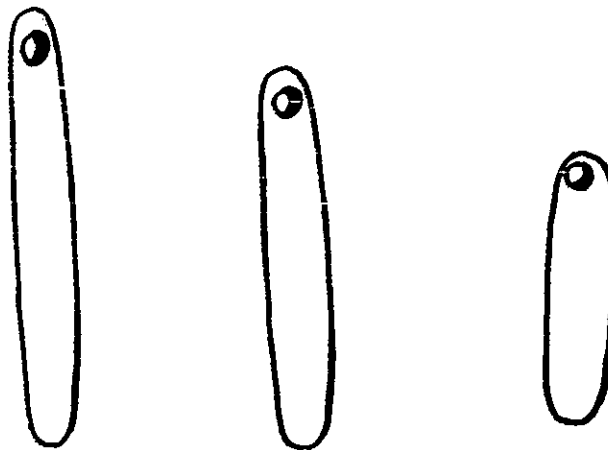
เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงรูปแบบนี้ มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวตรง และมีลักษณะเป็นแท่งกลมคล้ายกับแท่งดินสอ ส่วนด้านบนและด้านล่างมีลักษณะแหลม มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ซึ่งมีขนาดของความยาวและความกว้างที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างของภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 243 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงจากตู้แสดงที่ 3

3. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่สาม

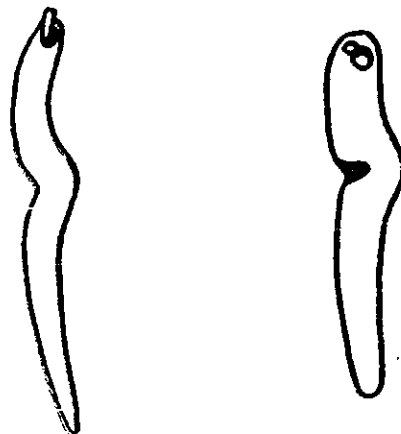
เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงรูปแบบนี้ มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวตรง และส่วนปลายด้านล่างนั้นมีลักษณะปลายตัดที่โค้งมน มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ซึ่งมีขนาดของความยาวและความกว้างที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างของภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 244 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงจากตู้แสดงที่ 3

4. เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่สี่

เครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงรูปแบบนี้ เป็นรูปแบบที่หาได้ยาก ซึ่งมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากเครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงทั้งสามประเภท รูปแบบนี้มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวตรงและมีลักษณะเป็นแท่งกลมคล้ายกับแท่งดินสอ ส่วนด้านบนและด้านล่างมีลักษณะแหลม ตรงส่วนกลางนั้นมีลักษณะที่หักเป็นมุมเข้าไปคล้ายกับรูปทรงของหัวเข่ามนุษย์ มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ดังตัวอย่างของภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 245 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยากรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง จากตู้แสดงที่ 1 บน (ภาพซ้าย) จากตู้แสดงที่ 23 (ภาพขวา)

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงมีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของชาวเมารี โดยเริ่มแรกนั้นชาวเมารีใช้เป็นปืนเลียบคมให้มวดเข้าด้วยกัน บางครั้งใช้แทนเข็มกลัดเพื่อใช้ยึดติดเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงนี้เป็นรูปแบบของเครื่องประดับในยุคเก่า ซึ่งนิยมใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหูและเป็นเครื่องประดับห้อยคอ

12. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แตกต่าง

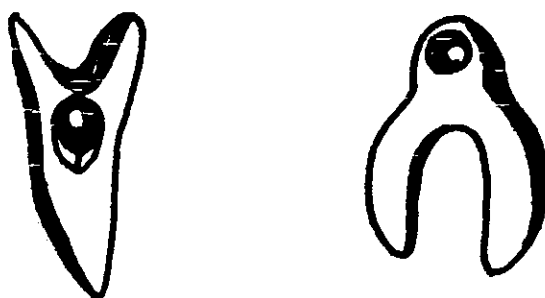
ความหมายและความเป็นมา

เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ นั้น อยู่คู่กับชีวิตของชาวเมารีมาเนิ่นนาน นอกเหนือจากกลุ่มของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ประเภทใหญ่ๆ ที่สำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะเครื่องประดับหยกที่มีค่าและเป็นที่ยอมรับของชาวเมารีแล้ว รูปแบบที่แตกต่างของเครื่องประดับหยกก็มีอยู่หลากหลายประเภท แต่ส่วนมากเครื่องประดับหยกแบบที่แตกต่างในยุคเก่าที่เก็บสะสมไว้ในพิพิธภัณฑ์นั้น หาได้ยากและพบได้ในจำนวนน้อย และเป็นที่สังเกตได้ว่ารูปแบบของเครื่องประดับหยกของชาวเมารีที่พบนั้น เป็นรูปแบบที่ได้รับความคิดมาจากการเลียนแบบธรรมชาติ หรือจากความเชื่อที่เป็นตำนานของชาวเมารี ซึ่งเป็นเครื่องประดับหยกที่สูญหายได้ตั้งแต่ในช่วงยุคโบราณก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึง จนถึงช่วงยุคศตวรรษที่ 19

การวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่าง

รูปแบบของเครื่องประดับหยกต่อไปนี้ เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบที่แตกต่างของเครื่องประดับหยกแบบ ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์

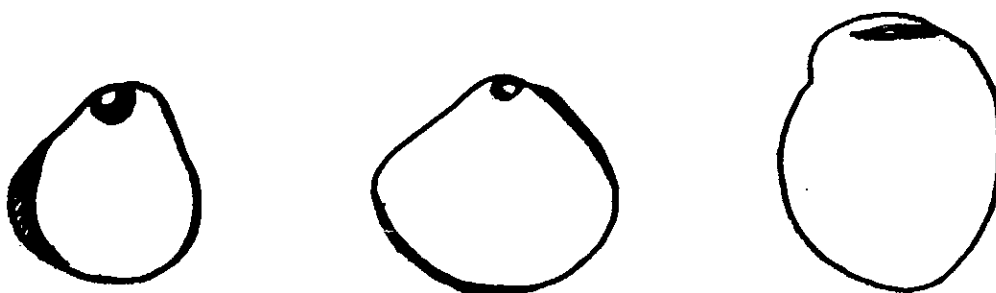
รูปแบบเครื่องประดับหยกแบบนี้ เป็นรูปแบบที่มาจากรูปทรงของฟันฉลาม ซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะของตัวฟันและราก มีลักษณะเหมือนง่ามสองง่าม มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน เป็นเครื่องประดับที่ชาวเมารีนิยมใช้ตกแต่งหู รูปแบบของเครื่องประดับหยกนี้เป็นรูปแบบที่เก่าแก่ซึ่งพบอยู่ในช่วงยุคก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึง และพบเพียงหนึ่งชิ้นที่เก็บสะสมอยู่ในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์ ดังตัวอย่างของภาพประกอบด้านล่าง

ภาพประกอบ 246 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างจากชุดแสดงที่ 2

ล่าง

อีกรูปแบบหนึ่งของเครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง รูปแบบนี้เป็นรูปทรงที่มีลักษณะคล้ายกับรูปทรงของหอยค่น้ำ ซึ่งมีลักษณะกลมมนและมีส่วนปลายแหลมลงมาเหมือนกับหอยค่น้ำ รูปแบบนี้เป็นรูปทรงแบบง่าย ๆ ซึ่งเป็นเครื่องประดับที่อยู่ในช่วงยุคก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึง ตัวอย่างของภาพประกอบข้างล่างนี้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบต่าง ๆ ของเครื่องประดับหอยรูปทรงหอยค่น้ำ ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์

ภาพประกอบ 247 ภาพวาดลายเส้นของเครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์แบบแตกต่างจากตู้แสดงที่ 1
ล่าง

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

เครื่องประดับหอยรูปแบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ นั้น มีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของชาวเมารีมาเนิ่นนาน จะเห็นได้จากหลักฐานของช่วงเวลาที่ยังพบ เครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในช่วงยุคก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึง แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชาวเมารีที่นิยมการแขวนเครื่องประดับ และการเลียนแบบรูปทรง ง่าย ๆ จากธรรมชาติเป็นรูปแบบที่ชาวเมารีนิยมเช่นกัน

เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีประเทศนิวซีแลนด์ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ โอคแลนด์ สามารถวิเคราะห์และจำแนกประเภทของหยกได้ดังต่อไปนี้

1. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa)

จากเครื่องประดับหยกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์จำนวน 166 ชิ้นที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์นั้น พบว่าประเภทของหยกที่พบในจำนวนมากที่สุดนั้นคือ หยกประเภทคาวาคาวา ซึ่งมีจำนวน 77 ชิ้น ด้วยกัน ชื่อของคาวาคาวานี้เป็นชื่อเรียกในภาษาเมารี มีความหมายถึง หยกที่มีลักษณะสีเขียวเข้ม ชื่อนี้มีที่มาจากสีเขียวของหยกประเภทนี้มีสีคล้ายกับใบของต้นพริกไทยขนาดใหญ่ ซึ่งชาวเมารีเรียกว่า คาวาคาวา พบได้ทั่วไปในนิวซีแลนด์ ชาวเมารีใช้ต้นพริกไทยนี้เป็นยาสมุนไพรเพื่อบรรเทาความปวดหรือใช้ดื่มเพื่อขับพิษในร่างกาย หยกคาวาคาวาจะมีลักษณะที่หลากหลายเฉดของสีเขียว และมีลักษณะเฉพาะคือ มักจะมีจุดสีเขียวเข้มจนเกือบดำกระจายอยู่ในเนื้อของหยก และมีลายของระดับสีเขียวที่ผสมอยู่ในเนื้อหยก หยกคาวาคาวานี้เป็นหยกที่โปร่งแสงแต่ไม่โปร่งใส เป็นหยกประเภทเนปไฟรต์ (nephrite) ของนิวซีแลนด์ที่มีความแข็งและความเหนียวสูงมาก แหล่งที่พบหยกประเภทนี้พบได้ทางแถบแม่น้ำทารามาอ้าว (Taramakau) ซึ่งอยู่ทางชายฝั่งทะเลตะวันตกของเกาะใต้ หยกคาวาคาวาเป็นหยกที่พบได้มากและหยกชนิดนี้ชาวเมารีนิยมนำมาใช้ทำเครื่องประดับประเภทแขวนซึ่งถือว่าเป็นหยกที่มีคุณภาพ ทั้งเครื่องประดับแบบห้อยคอและตุ้มหู

2. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกอ็นงา (Inanga)

จากเครื่องประดับหยกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์จำนวน 166 ชิ้นที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์นั้น พบว่าหยกประเภทอ็นงานั้นพบมากเป็นอันดับสองรองลงมาจากหยกประเภทคาวาคาวา ซึ่งมีจำนวน 57 ชิ้น ชื่อของอ็นงาเป็นชื่อเรียกในภาษาเมารี เป็นชื่อของ ปลาไน้จิขนาดเล็กที่อยู่ในตระกูลของปลาคาร์ฟ หรือรู้จักกันทั่วไปว่าปลา whitebait ในภาษาอังกฤษ หยกอ็นงามีลักษณะสีเขียวขาวขุ่น หรือสีเขียวออกเทา เป็นหยกที่ทึบแสงหรือบางครั้งอาจพบในลักษณะที่โปร่งแสงแต่ไม่โปร่งใส มักจะมีเฉดสีที่คล้ายกันและมีสีสม่ำเสมอในเนื้อของหยก เป็นหยกประเภทเนปไฟรต์ (nephrite) ของนิวซีแลนด์ที่มีความแข็งและความเหนียวสูงมาก แหล่งที่พบหยกประเภทนี้พบได้ทางแถบต้นทะเลสาบวาคาติปู (Wakatipu) อยู่ทางเกาะใต้ของนิวซีแลนด์ หยกประเภทนี้เชื่อว่าเป็นหยกที่มีแหล่งกำเนิดที่นิวซีแลนด์ที่เดียวในโลกเท่านั้น ซึ่งปัจจุบันอยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาลนิวซีแลนด์ อ็นงาเป็นหยกที่มีคุณภาพและมีราคาสูง บางครั้งหยกอ็นงานี้นิยมนำมาผ่านกรรมวิธีที่ใช้ความร้อนสูงมาก เพื่อเปลี่ยนแปลงคุณภาพ ทางเคมีของเนื้อหยกเพื่อให้ได้ลักษณะของสีตามต้องการของช่างแกะสลัก ชาวเมารีนิยมนำมาใช้ทำเครื่องประดับที่มีค่าหรือทำไม้กระบองที่เป็นอาวุธโบราณของชาวเมารี

3. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกแทงจีวาย (Tangiwal)

จากเครื่องประดับหยกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์จำนวน 166 ชิ้นที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์นั้น พบว่าหยกประเภทแทงจีวายนั้นพบมากเป็นอันดับสาม ซึ่งมีจำนวน 10 ชิ้น ชื่อของแทงจีวายนี้มีที่มาจากตำนานของชาวเมารี ซึ่งมีความหมายว่า น้ำตาแห่งสายน้ำ แทงจีวายนั้นเป็นหยกประเภท เซอร์เพนไทน์ (serpentine) หรือ รู้จักโดยทั่วไปว่าโบว์ไนท์ (bowenite) ซึ่งมีความแข็งและความเหนียวรองลงมาจากหยกประเภทเนปไฟรต์ (nephrite) เป็นหินที่มีลักษณะคล้ายหยก

เป็นอย่างมาก แต่ไม่ถือว่าเป็นหยกแท้ มีลักษณะโปร่งแสงเป็นอย่างมากบางครั้งอาจพบในลักษณะที่โปร่งใส ซึ่งสามารถมองเห็นเนื้อหยกที่เป็นลายทับซ้อนอยู่ในเนื้อหยกคล้ายกับกระจก มีลักษณะของสีหลายเฉดสีเช่น สีเขียวเข้มๆ หรือสีฟ้าเขียว ซึ่งมักจะมีดำหนิของสีที่อื่นภายในเนื้อหยก เช่น ริวของสีเหลือง หรือสีเทา หยกแท่งงิวยานี้ถูกพบเป็นแห่งแรกที่นิวซีแลนด์ซึ่งถูกค้นพบเมื่อก่อนปี ค.ศ. 1840 โดยกัปตัน แองเลม (Anglem) และคณะ ซึ่งแหล่งที่พบได้เป็นส่วนใหญ่ทางแถบอ่าวแอนดิงนา (Anita Bay) และอ่าวพอยสัน (Poison Bay) ตรงทางเข้าสู่เทือกเขามิลฟอร์ดซาวนด์ (Milford Sound) ทางเกาะใต้ของนิวซีแลนด์ หยกแท่งงิวยานี้ชาวเมารีนิยมนำมาใช้เป็นเครื่องประดับแบบขวนเช่นกัน แต่มีคุณภาพและราคารองลงมาจากหยกแท้ที่พบได้บ่อยคือเครื่องประดับประเภทคัมพู หรือเครื่องประดับขวนที่มีขนาดเล็ก

4. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกโตโตเวกา (Totoweka)

จากเครื่องประดับหยกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์จำนวน 166 ชิ้นที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์นั้น พบว่าหยกประเภทโตโตเวกานั้นพบมากเป็นอันดับสี่ ซึ่งมีจำนวน 8 ชิ้น ชื่อของโตโตเวกานั้นเป็นชื่อเรียกในภาษาเมารี toto นั้นมีความหมายว่า เลือด หรือสีแดงเลือด ซึ่งเป็นคำที่แสดงถึงลักษณะของเจดสีน้ำตาลแดงที่อยู่ในเนื้อหยกชนิดนี้ ส่วน weka นั้นมีรากศัพท์มาจากคำว่า weka หมายถึง ความร้อน หรือเผาไหม้ ซึ่งอธิบายถึงสีของหยกที่มีลักษณะคล้ายกับสีของเนื้อไม้ที่เผาไหม้จนเป็นสีน้ำตาลแดง หยกโตโตเวกานั้นถือเป็นหยกที่อยู่ในประเภทของหยกคาวาคาวา ซึ่งลักษณะของเนื้อสีเขียวของหยกนั้น เป็นสีประเภทเดียวกับหยกคาวาคาวา เพียงแต่มีลักษณะพิเศษคือ มีลักษณะของจุดหรือริ้วของสีน้ำตาลแดงแทรกอยู่ในเนื้อหยก เป็นหยกประเภทเนปไฟรท์ (nephrite) ของนิวซีแลนด์ที่มีความแข็งและความเหนียวสูงมาก ซึ่งหยกโตโตเวกานี้เป็นหยกที่หาได้ยากและมีราคาสูง ชาวเมารีนิยมนำหยกประเภทนี้ทำเครื่องประดับขวนแบบห้อยคอเป็นส่วนใหญ่

5. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกปิปีวารอว์ (Pipiharauroa)

จากเครื่องประดับหยกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์จำนวน 166 ชิ้นที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์นั้น พบว่าหยกประเภทปิปีวารอว์นั้นพบมากเป็นอันดับห้า ซึ่งมีจำนวน 4 ชิ้น ชื่อของปิปีวารอว์นั้นในภาษาเมารีเป็นชื่อมาจาก shining cuckoo ซึ่งมีสีคล้ายกับสีของสินแร่ทองซัลไฟด์ เป็นหยกประเภทเนปไฟรท์ (nephrite) ของนิวซีแลนด์ที่มีความแข็งและความเหนียวสูงมาก เป็นหยกที่มีลักษณะที่บดแสง ซึ่งหยกปิปีวารอว์นี้เป็นหยกที่หาได้ยากและมีราคาสูง มีลักษณะพิเศษของสีเขียวของหยกและสีขาวขุ่นๆ ซึ่งเป็นสีที่ผสมผสานได้อย่างลงตัวในเนื้อหินหยก หยกประเภทนี้เป็นหยกชนิดพิเศษที่ชาวเมารีมักนำมาใช้ทำเครื่องประดับหยกแบบห้อยคอ และมักแกะสลักด้วยรูปทรงที่เรียบง่ายเนื่องจากการแสดงถึงความงดงามของเนื้อหินหยกนั้นเพิ่มคุณค่าให้แก่เครื่องประดับมากกว่าที่จะแกะสลักเอาเนื้อหยกออก

6. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกโคโคปู (Kokopu)

จากเครื่องประดับหยกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์จำนวน 166 ชิ้นที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์นั้น พบว่าหยกประเภทโคโคปูนั้นพบมากเป็นอันดับหก ซึ่งมีจำนวน 3 ชิ้น ชื่อของโคโคปูเป็นชื่อในภาษาเมารี เป็นชื่อเรียกของปลาทองถิ่นที่อาศัยอยู่ในน้ำสะอาด หรือเป็นที่รู้จักกันดีในตระกูลของปลา เทราท์ (trout) เป็นปลาที่อยู่ในตระกูล Galaxiidae ซึ่งเป็นชื่อในภาษาอังกฤษ ลักษณะของสีหยกนั้น เป็นสีที่ผสมของสีน้ำตาลเข้ม สีเขียวเข้มๆ และสีเหลืองอยู่ในเนื้อของหยก ซึ่งสีดังกล่าวนี้เป็นสีที่

คล้ายกับสีของปลาเทราท์ที่มีจุดสีดำตาลแดงและเหลืองที่ชาวเมารีเรียกว่า โคโคปู เป็นหยกประเภทเนปไฟรท์ (nephrite) ของนิวซีแลนด์ที่มีความแข็งและความเหนียวสูงมาก เป็นหยกที่มีลักษณะทึบแสง ซึ่งหยกโคโคปูนี้เป็นหยกที่มีลักษณะเฉพาะและเป็นหยกที่หาได้ยากมีราคาสูง แหล่งที่พบหยกประเภทนี้พบอยู่ตามอ่าวหรือห้วยเล็กๆ และตามเขตของแม่น้ำทางเกาะใต้ของนิวซีแลนด์ โดยเฉพาะทางเขตของแม่น้ำอาราฮูรา (Arahura) ชาวเมารีนิยมนำหยกประเภทนี้มาทำเป็นเครื่องประดับหยกประเภทห้อยคอ

7. เครื่องประดับหยกที่ไม่สามารถระบุประเภทได้

จากเครื่องประดับหยกที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์จำนวน 166 ชิ้นที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์นั้น พบว่ามีเครื่องประดับหยกที่ไม่สามารถระบุถึงประเภทที่แน่นอนได้จำนวน 7 ชิ้นด้วยกัน เนื่องจากเครื่องประดับหยกประเภทนี้นั้นมีลักษณะของคำหนิที่หลากหลาย และลายเนื้อของหยกไม่สม่ำเสมอ ลักษณะของหยกที่ใช้ทำเครื่องประดับหยกประเภทนี้อาจจัดได้ว่าเป็นหยกประเภทเปลือกหยก จึงไม่สามารถระบุประเภทได้ คือลักษณะเนื้อของหินที่อยู่ภายนอกนั้นสีของเนื้อหยกไม่แสดงคุณสมบัติประเภทของหยกที่แท้จริงมา จัดได้ว่าเป็นหยกที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งเนื้อหินหยกที่มีคุณภาพนั้นจะเป็นเนื้อหินที่ตัดจากข้างในเนื้อหินหยกจึงจะได้หินหยกที่มีคุณภาพแท้และมีสีที่สวยงาม หยกประเภทเปลือกหยกที่พบนั้น ชาวเมารีนำมาใช้เป็นเครื่องประดับอยู่บ้างแต่ไม่ค่อยนิยม ส่วนใหญ่มักนำไปใช้ทำเป็นเครื่องมือหรืออาวุธล่าสัตว์ขนาดเล็ก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับหยก ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไอคแลนด์มีจำนวนทั้งหมด 166 ชิ้น จากจำนวนตู้แสดง 6 ตู้แสดง โดยการค้นคว้ารวบรวมเอกสารอ้างอิงและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ออกสำรวจเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีจดบันทึกรายละเอียด ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่สำคัญ เขียนภาพลายเส้น ออกสัมภาษณ์ศิลปินผู้เชี่ยวชาญด้านการแกะสลัก สัมภาษณ์ผู้ดูแลพิพิธภัณฑสถานที่มีความรู้ในเรื่องที่ต้องการศึกษาและอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการนำมาใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ จึงได้ผลสรุปจากการศึกษาค้นคว้าดังรายงานต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทำการศึกษาวิเคราะห์รูปแบบสัญลักษณ์ศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารี ประเทศนิวซีแลนด์ ในประเด็นรูปแบบสัญลักษณ์ ความหมาย ความเป็นมา โครงสร้างขององค์ประกอบ ประเภทของหยก และความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางศิลปะและวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี ประเทศนิวซีแลนด์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยกประเภทเครื่องประดับส่วนบุคคล ของชนเผ่าเมารีในประเทศนิวซีแลนด์ ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ มีจำนวน 166 ชิ้น จากตู้แสดงจำนวน 7 ตู้แสดง

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบศิลปะการแกะสลักเครื่องประดับหยกประเภทเครื่องประดับส่วนบุคคล ของชนเผ่าเมารีในประเทศนิวซีแลนด์ ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ มีจำนวน 166 ชิ้น จากตู้แสดงจำนวน 7 ตู้แสดง โดยวิเคราะห์ในประเด็นรูปแบบสัญลักษณ์ ความหมาย ความเป็นมา โครงสร้างและองค์ประกอบ ประเภทของหยก และความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางศิลปะและวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารีประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งสามารถจำแนกประเภทรูปแบบของสัญลักษณ์แบ่งออกเป็น 12 รูปแบบ และสามารถจำแนกประเภทของหยกได้เป็น 7 ประเภท สามารถสรุปผลจากการศึกษาวิเคราะห์ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

ประเภทรูปแบบของสัญลักษณ์สามารถจำแนกประเภทได้ดังนี้

1. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ตีกิ (Hei - Tiki) จำนวน 33 ชิ้น
2. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์คางว (Pekapeka) จำนวน 16 ชิ้น
3. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก (Kaka poria) จำนวน 13 ชิ้น
4. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มารากิฮาว (Marakihau) จำนวน 1 ชิ้น
5. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มานาไอา (Manaia) จำนวน 8 ชิ้น
6. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป (Koropepe) จำนวน 2 ชิ้น
7. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา (fish hook, Hei-matau) จำนวน 7 ชิ้น
8. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน (adze) จำนวน 10 ชิ้น
9. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม (wedge) จำนวน 3 ชิ้น
10. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง (kuru kapeu) จำนวน 21 ชิ้น
11. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง (Kuru mahora) จำนวน 45 ชิ้น
12. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง จำนวน 7 ชิ้น

ประเภทของหยกสามารถจำแนกประเภทได้ดังนี้

1. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 77 ชิ้น
2. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 57 ชิ้น
3. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกโคโคปู (Kokopu) จำนวน 3 ชิ้น
4. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกปีปิวารอรว (Pipiwaharaua) จำนวน 4 ชิ้น
5. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกโตโตเวคา (Totoweka) จำนวน 8 ชิ้น
6. เครื่องประดับหยก ประเภทหยกแทงจิวาย (Tangiwai) จำนวน 10 ชิ้น
7. เครื่องประดับหยกที่ไม่สามารถระบุประเภทได้ จำนวน 7 ชิ้น

1. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์ตีกิ (Hei - Tiki) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์ จากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 33 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตีกิสามารถจำแนกประเภทได้คือ

1. ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 16 ชิ้น
2. ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 11 ชิ้น
3. ประเภทหยกแทงจิวาย (Tangiwai) จำนวน 1 ชิ้น
4. ประเภทหยกโคโคปู (Kokopu) จำนวน 1 ชิ้น
5. ไม่สามารถระบุประเภทได้ จำนวน 4 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง ของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ตีกินั้น เป็นการตัดชิ้นส่วนเดียวจากแผ่นหินหยก โครงร่างของรูปทรงภายนอกมาจากรูปทรงของขวานมือของชาวเมารี เป็นการแกะสลักเพียงด้านหน้าด้านเดียวและแสดงส่วนประกอบต่างๆของร่างกายมนุษย์คือ ส่วนศีรษะ คอ แขน ลำตัว และขา ด้านหลังของตัวเครื่องประดับเป็นลักษณะเรียบไม่มีรายละเอียดของลายแกะสลัก ด้านหลัง ลักษณะคอเอียงเป็นมุมทางด้านขวาหรือด้านซ้าย มีการเจาะรูตรงศีรษะด้านบนเพื่อใช้ในการแขวน

โดยสามารถจำแนกลักษณะของรูปแบบสัญลักษณ์ดึกดำบรรพ์ตามความแตกต่างของโครงสร้างและองค์ประกอบได้เป็นสามรูปแบบโดยจำแนกตามช่วงระยะเวลาคือ

1. เครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์ดึกดำบรรพ์ยุคเริ่มแรก

ลักษณะของโครงสร้างและองค์ประกอบ ส่วนของศีรษะมีลักษณะหน้าตรง คอมีขนาดเล็ก ศีรษะมีลักษณะที่ตั้งตรงเป็นแนวตั้ง แขนขาวางราบอยู่บนหน้าอก มีนิ้วมือสามนิ้วซึ่งชี้ขึ้นไปที่ยาก แขนซ้ายวางอยู่บนหน้าอกและมีนิ้วมือสามนิ้ว ขาทั้งสองข้างมีลักษณะโค้งงอเข้าหากัน ไม่ปรากฏให้เห็นลักษณะของนิ้วเท้า ส่วนลักษณะของใบหน้ามีขนาดเล็ก ดวงตามีลักษณะกลมมีการกะสลักเป็นร่องวงกลมโดยรอบดวงตา จมูกมีลักษณะเรียวยาวและเป็นรอยบุ๋มขึ้นมา ส่วนปากนั้นมีลักษณะเปิดกว้างมีลิ้นแลบออกมาทางด้านซ้าย มีการเจาะรูเพื่อใช้แขวนในลักษณะแนวตั้ง

2. เครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์ดึกดำบรรพ์ยุคศตวรรษที่ 18

ลักษณะของโครงสร้างและองค์ประกอบ ส่วนของศีรษะลาดเอียงไปทางซ้ายหรือขวา มีการกะสลักเป็นรอยบากลึกแคบๆ ระหว่างช่วงคอกับใบหน้า ส่วนของหัวมีลักษณะกว้างและใหญ่ ดวงตาที่มีลักษณะเป็นมุมเอียงตามลักษณะการลาดเอียงของศีรษะ ส่วนขามีลักษณะเป็นรูปโค้งเข้าหากันในระดับที่สูงขึ้นและโค้งมนเป็นแนวเดียวกับความโค้งของช่วงแขน เท้าสองข้างโค้งเข้าหากัน ลักษณะพิเศษที่สังเกตได้คือช่วงของลำตัวมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นโดยมีซี่โครงเชื่อมต่อกับคอเป็นรูปสามเหลี่ยม ส่วนของแขนทั้งสองข้างนั้นเปลี่ยนไปเป็นลักษณะการวางพักมือที่หน้าอกทั้งสองข้าง และแสดงรายละเอียดของนิ้วเท้าสามนิ้วทั้งสองข้าง หรือการตัดทอนนิ้วมือออกไปเป็นการวางมือที่ด้านหลังหน้าอก ซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างดังต่อไปนี้

2.1 เครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์ดึกดำบรรพ์ยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่หนึ่ง

ลักษณะพิเศษที่แตกต่างคือ ส่วนของศีรษะมีขนาดใหญ่ขึ้น ในช่องปากมีรายละเอียดของลิ้นและฟันที่เพิ่มขึ้น ส่วนช่วงของคอกันมีลักษณะที่สันโดยส่วนของใบหน้านั้นติดกับปาก การตกแต่งดวงตาบางครั้งยังใช้เปลือกหอยฝังลงไปที่ยอดตาเพื่อความสวยงาม รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ถ่ายทอดมาจากชนเผ่าเมารีทางเกาะเหนือ คือทางแถบทารานากิ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นรูปแบบของทารานากิ (Taranaki region)

2.2 เครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์ดึกดำบรรพ์ยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่สอง

ลักษณะพิเศษที่แตกต่างคือ ส่วนของศีรษะมีการลดขนาดของความกว้างลงมากคล้ายกับรูปแบบของดึกดำบรรพ์ในยุคเริ่มแรก ส่วนของศีรษะและใบหน้าแยกออกจากปาก ลักษณะของลำคอยาวขึ้น มีการเพิ่มส่วนประกอบของท่อนใบหน้า ส่วนของแขนนั้นแขนหนึ่งข้างวางอยู่บนหน้าอกและชี้ขึ้นไปที่ยาก ส่วนมืออีกข้างนั้นวางอยู่บนหน้าอก และมีการกะสลักรายละเอียดของนิ้วมือและนิ้วเท้าจำนวนสามนิ้ว ดวงตามีขนาดเล็กลง ไม่มีรายละเอียดของกระดูกซี่โครงตรงช่วงลำตัว มีการบากเป็นรอยบากยาวในช่องปาก เป็นรูปแบบที่ถ่ายทอดมาจากชนเผ่าเมารีทางแถบชายฝั่งตะวันออกของเกาะใต้ (The east coast region)

ลักษณะของเครื่องประดับหยกในรูปแบบสัญลักษณ์ดึกดำบรรพ์อีกแบบหนึ่งที่อยู่ในรูปแบบที่สองที่แตกต่างคือ ส่วนของเท้าทั้งสองข้างเป็นลักษณะของการบากเป็นรูปข้าวหลามตัดหรือรูปทรงของเพชร ลิ้นของดึกดำบรรพ์มีลักษณะของลิ้นที่ยื่นยาวไปทางด้านข้างมีลักษณะเป็นแฉกสองแฉก รูปแบบของดึกดำบรรพ์นี้ได้รับอิทธิพลมาจากชนเผ่าเมารีทางเกาะใต้คือ ทางแถบเคนเทอร์เบอร์รี่หรือมาลเบอรัล (Canterbury – Marlborough region)

3. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกยุคศตวรรษที่ 19

ลักษณะของโครงสร้างและองค์ประกอบ เป็นลักษณะรูปแบบที่ได้อิทธิพลมาจากรูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกยุคศตวรรษที่ 18 ซึ่งมีลักษณะพิเศษคือการฝังครั้งสีแดงตรงรอบดวงตา และมีรูปแบบที่หลากหลาย การแกะสลักมีรายละเอียดที่เพิ่มขึ้นและมีฝีมือการทำให้ประณีตขึ้น ซึ่งสามารถจำแนกรายละเอียดที่แตกต่างได้ดังต่อไปนี้

3.1 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกยุคศตวรรษที่ 19 แบบที่หนึ่ง

ได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่หนึ่ง ซึ่งลักษณะพิเศษที่แตกต่างคือการฝังครั้งสีแดงตรงรอบดวงตา ส่วนช่องปากนั้นได้รับรูปแบบมาจากรูปแบบสัญลักษณ์ดึกในยุคเริ่มแรกคือ ลี้นมีลักษณะยื่นยาวออกไปด้านข้างของปากและมีลักษณะลิ้นสองแฉก ส่วนช่วงของค่อนั้นมีลักษณะที่สั้น ขายังคงมีลักษณะที่โค้งเข้าหากันโดยเท้าทั้งสองข้างโค้งติดกัน ส่วนของแขนทั้งสองข้างนั้นมีลักษณะการวางพักมือที่หน้าตักทั้งสองข้างโดยลักษณะของมือนั้นมีการตัดทอนนิ้วมือออกไป

3.2 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกยุคศตวรรษที่ 19 แบบที่สอง

ได้รับอิทธิพลมาจากชนเผ่าเมารีทางเกาะเหนือ คือ รูปแบบของทารานากิ (Taranaki region) ซึ่งลักษณะพิเศษที่แตกต่างคือการฝังครั้งสีแดงตรงรอบดวงตา ส่วนของขามีลักษณะของการตัดเป็นรูปโค้งเข้าหากันในระดับที่สูงขึ้น และโค้งมนเป็นแนวเดียวรับกับความโค้งของช่วงแขน ซึ่งเท้าสองข้างโค้งเข้าหากัน มีลักษณะการวางพักมือที่หน้าตักทั้งสองข้างไม่มีรอยนิ้วมือ และเพิ่มรายละเอียดเป็นรูปสะดือตรงช่องท้อง ลวดลายของโหนกคิ้วและรายละเอียดของจมูกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน ในช่องปากมีฟันสามซี่ และมีลิ้นอยู่ทางมุมด้านล่างของช่องปาก รูปแบบสัญลักษณ์ดึกนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นรายละเอียดโดยสมบูรณ์

3.3 เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกยุคศตวรรษที่ 19 แบบที่สาม

ได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกยุคศตวรรษที่ 18 แบบที่สอง ลักษณะพิเศษที่แตกต่างคือ มีการแกะสลักรูปร่างของใบหน้าและส่วนประกอบต่างๆ ที่ละเอียดและประณีตขึ้น มีการฝังครั้งสีแดงที่ดวงตาทั้งสองข้าง มีการเพิ่มรายละเอียดของลิ้นและฟันซึ่งมีลักษณะที่ยื่นไปทางด้านข้างรูปทรงสองแฉก มีรายละเอียดของจมูก ช่องท้องมีรายละเอียดของสะดือ

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบและโครงสร้างของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึก โดยแบ่งตามช่วงระยะเวลา เห็นได้ว่ารูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกทั้งสามยุคนี้มีลักษณะร่วมที่เหมือนกันคือ เป็นการแกะสลักเพียงด้านหน้าด้านเดียว ด้านหลังของตัวเครื่องประดับเป็นลักษณะเรียบไม่มีรายละเอียดของลายแกะสลักด้านหลัง ลักษณะของใบหน้าและลำตัวเป็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะซึ่งแสดงส่วนประกอบต่างๆ ของร่างกายมนุษย์คือ ส่วนศีรษะ คอ แขน ลำตัว และขา โดยลักษณะคอเอียงเป็นมุม ส่วนของขามีลักษณะของการตัดเป็นรูปโค้งเข้าหากันและโค้งมนเป็นแนวเดียวรับกับความโค้งของช่วงแขน ซึ่งเท้าสองข้างโค้งเข้าหากันคล้ายกับท่าขัดสมาธิ ส่วนในรายละเอียดที่แตกต่างนั้นมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบตามอิทธิพลทางความคิดของแต่ละชนเผ่า เช่นรูปแบบที่แตกต่างของชนเผ่าเมารีทางเกาะเหนือ คือทางแถบทารานากิ ที่นิยมสร้างเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกโดยส่วนของหัวมีลักษณะกว้างและใหญ่ แขนทั้งสองข้างเป็นลักษณะการวางพักมือที่หน้าตักทั้งสองข้าง ส่วนชนเผ่าเมารีทางแถบชายฝั่งตะวันตกของเกาะใต้ นั้นนิยมสร้างเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดึกโดยศีรษะมีขนาดที่เล็กกว่า ดวงตามีขนาดเล็กลง ลักษณะของลำคอยาวขึ้น ส่วนของแขนนั้นแขนหนึ่งข้าง

วางอยู่บนหน้าอกและชี้ขึ้นไปปากส่วนมืออีกหนึ่งข้างนั้นวางอยู่บนหน้าตัก หรือการปรับเปลี่ยนตามเหตุผลของช่างแกะสลัก เช่นลักษณะพิเศษของรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิในยุคศตวรรษที่ 18 เนื่องจากความนิยมในการทำเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิเพื่อการค้ามากขึ้น แสดงให้เห็นถึงรูปแบบที่มีการจัดทอนลักษณะของท่าทางดิกิเพื่อการทำงานที่สะดวกขึ้น โดยของแขนทั้งสองข้างนั้นเปลี่ยนไปเป็นลักษณะการวางพักมือที่หน้าตักทั้งสองข้าง มีการจัดทอนนิ้วมือออกไปทำให้ดูเหมือนกับเป็นลักษณะของการวางมือที่ด้านหลังหน้าตัก หรืออิทธิพลของสังคมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่นรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิในยุคศตวรรษที่ 19 ชาวยุโรปได้นำครั้งสีแดงเข้ามาเป็นวัสดุชนิดใหม่ ซึ่งช่างแกะสลักชาวเมารีได้นำครั้งสีแดงนี้มาฝังลงไปที่ดวงตาของเครื่องประดับดิกิเพื่อความสวยงามตามความนิยมของยุคสมัย รูปแบบของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิที่กล่าวมานี้เป็นรูปแบบที่เป็นแบบแผนร่วมกัน โดยเป็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ได้รับการสืบทอดจากยุคเริ่มแรก และช่างแกะสลักได้ยึดถือรูปแบบนี้อย่างเหนียวแน่นมาจนถึงปัจจุบัน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี รูปแบบสัญลักษณ์ดิกิเป็นรูปแบบหนึ่งทางอุดมคติของความคิดของชาวเมารี ดิกิเป็นตัวแทนแสดงถึงความเป็นมนุษย์ซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากตำนานของชาวเมารีที่เชื่อว่า ดิกิเป็นมนุษย์คนแรกที่ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า ซึ่งดิกิถือเป็นต้นกำเนิดของชีวิต รูปแบบสัญลักษณ์ดิกินี้ได้ถูกนำมาใช้ในงานศิลปะของชาวเมารีดังเช่น แผ่นไม้แกะสลักที่ประดับตามผนัง หรือเสาไม้แกะสลัก และเครื่องประดับส่วนบุคคลทั้งที่ทำจากกระดูกของสัตว์ หรือทำจากหินหยก เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกินี้เป็นเครื่องประดับที่บ่งบอกถึงการพัฒนาและการปรับเปลี่ยนทางสังคมของชาวเมารีได้เป็นอย่างดี จากการวิเคราะห์ถึงรูปแบบของดิกิที่ปรับเปลี่ยนไปในแต่ละยุคสมัย แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของชาวตะวันตกที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของชาวเมารี จากหลักฐานของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิที่พบและได้นำมาเก็บสะสมในไว้พิพิธภัณฑ์ ทำให้เราสามารถเห็นภาพของอดีตและเชื่อมโยงถึงเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไป เราเห็นได้อย่างชัดเจนว่าในยุคแรกเริ่มที่ชาวเมารีนิยมทำเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิเพื่อสวมใส่เฉพาะบุคคลเพื่อเป็นเครื่องบ่งบอกถึงตำแหน่งและฐานะ และเป็นมรดกที่สืบทอด จนเมื่อชาวตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลอย่างมากต่อรูปแบบที่เปลี่ยนไปของรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิดังเช่น รูปแบบสัญลักษณ์ดิกิในยุคศตวรรษที่ 18 องค์ประกอบบางส่วนofdิกิได้ถูกตัดทอนออกไปเพื่อการทำงานที่สะดวกรวดเร็วขึ้นด้วยเหตุผลทางการค้า และรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิในยุคศตวรรษที่ 19 ที่ได้รับความนิยมจากการฝังครั้งสีแดงที่ดวงตาของดิกิโดยการนำเข้าของชาวยุโรป เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์ดิกินี้จึงได้กลายเป็นเครื่องประดับหยกทางการค้าของชาวเมารีมาจนถึงปัจจุบัน

2. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์สัญลักษณ์คังคาว (Pekapeka) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ไอคแลนด์ จากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 16 ชิ้น ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คังคาวสามารถจำแนกประเภทได้คือ

1. ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 11 ชิ้น
2. ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 5 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง ของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคานั้น มีโครงร่างภายนอกมาจากการเลียนแบบรูปทรงของคางคาว มีรูปทรงที่สมมาตรกันทั้งสองข้าง มีส่วนประกอบของหัวและดวงตาสองข้าง ปีกสองข้างและลำตัว ซึ่งจากตัวอย่างที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์ โอคแลนด์นี้พบว่ามีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็นสองกลุ่มในรูปแบบที่คล้ายกันคือ

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวแบบที่หนึ่ง

เป็นรูปแบบที่มีลักษณะการแกะสลักเป็นรูประนาบ ไม่เห็นส่วนที่นูนออกมา ไม่มีรายละเอียดของดวงตาและลวดลายที่ซับซ้อนของลำตัว แสดงให้เห็นโครงสร้างของรูปทรงง่าย ๆ ของคางคาว มีลักษณะรูปทรงของดวงตาซึ่งยื่นออกมาทางด้านข้างทั้งสอง และมีการเจาะเป็นช่องเพื่อแสดงให้เห็นรูปทรงของลำตัวโดยมีรูปแบบที่แตกต่างกัน

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวแบบที่สอง

เป็นรูปแบบที่มีการแกะสลักรายละเอียดของลำตัว และดวงตาทั้งสองข้าง ซึ่งมีการสร้างรูปทรงและลวดลายที่สมมาตรกันและมีวิธีการแกะสลักที่ซับซ้อนกว่าเปคาเปการูปแบบแรก ส่วนใหญ่จะแสดงให้เห็นลวดลายลำตัวและปีกที่อยู่ด้านข้างทั้งสอง มีการเจาะเป็นช่องระหว่างลำตัวซึ่งส่วนใหญ่จะมีจำนวนช่องตั้งแต่สองช่องขึ้นไป

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี รูปแบบสัญลักษณ์คางคาวนี้เป็นรูปแบบที่เป็นการเลียนแบบรูปทรงมาจากธรรมชาติ คางคาวเป็นสัตว์ท้องถิ่นที่ชาวเมารีให้ความสำคัญในรูปแบบของความเชื่อและอำนาจบางอย่าง โดยคางคาวนี้เป็นลักษณะของสัตว์ปีกที่มีพลัง ซึ่งสามารถคุ้มครองให้ผู้สวมใส่รอดพ้นจากอันตราย ซึ่งเป็นจุดประสงค์โดยตรงของชาวเมารีนิยมนำมาสร้างเป็นเครื่องประดับสวมใส่ในฐานะเครื่องราง รูปแบบที่แตกต่างของรูปแบบสัญลักษณ์คางคาวที่พบในพิพิธภัณฑ์นี้เป็นเครื่องบ่งบอกถึงความหลากหลายของการทำงานของช่างแกะสลักที่แตกต่างกัน แต่ยังคงยึดถือรูปแบบรวม ที่เป็นแบบแผนสืบต่อกันมาจากบรรพบุรุษ

3. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก (Kaka porta) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ จากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 13 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกสามารถจำแนกประเภทได้คือ

1. ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 4 ชิ้น
2. ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 7 ชิ้น
3. ประเภทหยกโคโคปู (Kokopu) จำนวน 2 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง ของเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกนั้นมีรูปทรงที่เป็นลักษณะของวงแหวน ซึ่งเค้าโครงด้านนอกนั้นมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปเช่น รูปวงรี รูปวงกลม หรือรูปเหลี่ยม เนื่องจากเหตุผลของการแกะสลักจากเค้าโครงภายนอกเป็นรูปทรงต่างๆก่อนจึงตัดหินตามรูปทรงนั้นๆและเพิ่มรายละเอียดในภายหลัง โดยลักษณะของรูปทรงภายนอกวงแหวนมีการแกะสลักเป็นรูปทรงแนกคล้ายกับลักษณะง่ามเท้าของนกแก้ว มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับร้อยเชือกเพื่อ

ล่ามแท่นก หรือใช้สำหรับแขวนเพื่อเป็นเครื่องประดับ ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็นสองกลุ่มในรูปแบบที่คล้ายกันคือ

1. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกรุปทรงวงรี
2. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกรุปทรงสี่เหลี่ยม
3. เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกรุปทรงสามเหลี่ยม

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นกมีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตประจำวันของชาวเมารี เนื่องจากชาวเมารีทำวงแหวนแท่นกขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้ล่ามแท่นกที่เป็นสัตว์เลี้ยงพื้นเมือง หรือบางครั้งใช้ทำเป็นกับดักเพื่อล่อนกให้มาเข้าในห่วง และเพื่อป้องกันการสูญหายเนื่องจากวงแหวนแท่นกนี้มีขนาดเล็ก จึงนิยมนำมาแขวนไว้กับตัวเมื่อไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ ด้วยเหตุผลนี้ชาวเมารีจึงนิยมนำมาทำเป็นเครื่องประดับขนาดเล็กส่วนใหญ่ใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหู

4. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮาว (Marakihau) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ จากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 1 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์มาราคิฮาวสามารถจำแนกประเภทได้คือ ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 1 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์มาราคิฮาวเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ที่เป็นลักษณะของสัตว์ประหลาดทะเล มีหัวหรือรูปหน้าเป็นรูปนก และมีลักษณะของหางที่โค้งงอและพันกัน แสดงให้เห็นดวงตาทั้งสองข้าง ใบหน้านั้นมีลักษณะเล็กและแหลมลงมาด้านล่างคล้ายกับหัวของนก มีการเจาะเป็นช่องตรงด้านบนสำหรับแขวนเป็นเครื่องประดับ

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี

เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์มาราคิฮาวนั้น มีความสัมพันธ์กับความเชื่อของชาวเมารี ซึ่งมาราคิฮาวนั้นเป็นสัตว์ประหลาดทะเลหรือภูติมังกรที่อยู่ในตำนานของชาวเมารี โดยมีเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมาช้านานเกี่ยวกับการเป็นผู้พิทักษ์แม่น้ำ มาราคิฮาวเป็นรูปแบบสัญลักษณ์โบราณที่มีลักษณะพิเศษ ซึ่งลักษณะพิเศษที่หลากหลายของมาราคิฮาวคือ ลักษณะของเขาคืออยู่บนศีรษะ รูปแบบสัญลักษณ์มาราคิฮาวนั้นมีที่มาจากจินตนาการของเรื่องราวของสัตว์ประหลาดทะเลที่ผ่านเข้ามาในอ่าว Bay of Plenty ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาของยุคที่ชาวยุโรปเข้ามาติดต่อ การที่มาราคิฮาวสามารถอาศัยอยู่ใต้ทะเลลึกได้นั้นเนื่องมาจากมาราคิฮาวมีรูปร่างของมนุษย์และมีลิ้นที่เป็นท่อยาวอยู่ด้วย จากการที่เป็นสัตว์ประหลาดที่มีลิ้นแบบพิเศษนี้ทำให้มาราคิฮาวสามารถดูดลิ้นไปได้ไกลและสามารถกลืนกินเรือแคนูและมนุษย์ที่อยู่บนผิวน้ำได้ มีความเชื่อของเรื่องราวของบรรพบุรุษที่ถูกบันทึกไว้ในเรื่องของชีวิตหลังความตาย โดยว่ากันว่าคนที่ตายไปแล้วนั้นมักจะร่างไปเป็นมาราคิฮาว ชาวเมารีได้นำรูปแบบสัญลักษณ์นี้มาใช้เป็นเครื่องประดับ ส่วนใหญ่ถือเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับมีค่าที่หายาก โดยมักเป็นสมบัติส่วนบุคคลที่เป็นมรดกสืบทอด

5. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์มาโนอา (Manala) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์
โอคแลนด์ จากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 8 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาสามารถจำแนกประเภท
ได้คือ

1. ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 2 ชิ้น
2. ประเภทหยกอินังงา (Inanga) จำนวน 6 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาเป็นรูปแบบ
สัญลักษณ์ที่มีลักษณะมีหัวหรือรูปหน้าเป็นรูปนก ลักษณะของลำตัวและหางเชื่อมต่อกันเป็นรูปทรงโค้งงอ
คล้ายกับหางของสัตว์ทะเล บางครั้งแสดงให้เห็นลักษณะของนิ้วสามนิ้วและสี่นิ้ว หรือบางครั้งมีเพียงแค่หาง
และมักจะแสดงให้เห็นลักษณะของจะออยปากของนก และส่วนของหางที่โค้งงออยู่เสมอ ซึ่งสามารถจำแนก
ได้เป็นสองกลุ่มในรูปแบบที่คล้ายกันคือ

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาแบบหัวเดียว
ลักษณะรูปทรงของมาโนอาแบบหัวเดียวนั้นบางครั้งมีลักษณะคล้ายกับเปคาเปคา แต่จะไม่
เป็นลักษณะของรูปทรงที่สมมาตรกันทั้งสองข้างเหมือนกับเปคาเปคา
2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาแบบสองหัว มีลักษณะของดวงตาทั้งสองข้าง
ส่วนหัว ลำตัวและหางเชื่อมต่อกัน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี เครื่องประดับหยก
รูปแบบสัญลักษณ์มาโนอาเป็นรูปแบบของอุดมคติทางความคิดอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมาโนอาเป็นเทวดา
ผู้พิทักษ์ปกป้อง ตามความเชื่อของชาวเมารีนั้นเชื่อว่ามาโนอาเป็นผู้คอยปกป้องความตายให้กับมนุษย์
ก่อนถึงวัยอันควร และเมื่อความตายมาถึงมาโนอาจะเป็นผู้นำวิญญาณของมนุษย์ออกจากร่าง และร่างกาย
นั้นก็จะเปรียบเสมือนเปลือกหอยที่ว่างเปล่า ซึ่งมาโนอาจะพาวิญญาณนั้นเดินทางไปยังใต้ผืนดินเพื่อ
ไปสู่จุดหมายที่เรียกว่า ดินแดนโอเทียรวัว (Aotearoa) ซึ่งอยู่จุดที่เหนือสุดทางเกาะเหนือ มาโนอา
แสดงให้เห็นถึงรากฐานความเชื่อทางวัฒนธรรมของชาวเมารีที่เชื่อว่าวงจรชีวิตของมนุษย์นั้นเป็นวัฏจักร
เป็นความเชื่อที่เกี่ยวกับพลังลึกลับ และชีวิตหลังความตาย ชาวเมารีสร้างเครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์
มาโนอาโดยจุดประสงค์เพื่อเป็นเครื่องรางที่คอยป้องกันอันตรายให้แก่ผู้สวมใส่ และเป็นเครื่องเตือนใจให้
ผู้สวมใส่ระลึกถึงธรรมชาติของชีวิตที่ทุกคนต้องพบจุดจบและรอคอยการทวนกลับไปยังดินแดนต้นกำเนิด

6. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป (Koropepe) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์
โอคแลนด์ จากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 2 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปสามารถจำแนก
ประเภทได้คือ ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 2 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปนั้นมีเค้าโครง
รูปทรงของเส้นที่ขดเป็นวง ซึ่งลำตัวและหางนั้นเชื่อมต่อเข้าด้วยกันและขดเป็นวงในลักษณะปิดเข้าหากัน
ลักษณะของหัวเป็นรูปแบบที่มาจากหัวของนก หัวมีขนาดเท่ากับลำตัว ปากมีลักษณะเล็กแหลมคล้ายกับ

จะงอยปากนก และหางมีลักษณะคล้ายกับการขดเป็นวงของปลาไหล เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปนี้จึงมีขนาดที่ไม่ใหญ่นัก ส่วนใหญ่ใช้ทำเป็นเครื่องประดับตกแต่งหู หรือค้อมหู มีการเจาะรูเพื่อใช้สำหรับแขวนตรงหัวค้านบน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปเป็นรูปแบบของอุดมคติทางความคิดอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปเป็นรูปแบบของสัตว์ประหลาดทะเลหรือตัวอ่อนของนกที่ยังอยู่ในไข่ ชาวเมารีถือว่าโคโรเปเปเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงพลังที่ซ่อนอยู่ในชีวิต และการเจริญเติบโต ชาวเมารีใช้รูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเปเพื่อเป็นเครื่องรางหรือเครื่องประดับ ซึ่งเป็นรูปแบบที่เป็นแบบแผนเก่าแก่ไม่ค่อยมีรูปแบบที่หลากหลาย

7. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา (fish hook , Hei-matau) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ จากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 7 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาสามารถจำแนกประเภทได้คือ

1. ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 1 ชิ้น
2. ประเภทหยกอินงา (Inanga) จำนวน 3 ชิ้น
3. ประเภทหยกปิปีวารอรว (Pipiwharau) จำนวน 1 ชิ้น
4. ประเภทหยกโตโตเวกา (Totoweka) จำนวน 1 ชิ้น
5. ประเภทหยกแทงจีวาย (Tangiwei) จำนวน 1 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง เป็นรูปทรงที่มีลักษณะโค้งงอเหมือนตะขอ หรือเบ็ดตกปลา และมีส่วนปลายสำหรับเกี่ยวอยู่ตรงด้านปลายของตะขอ หรือตรงส่วนปลายตะขอมีรูปทรงที่คล้ายกับหางหรือครีบของปลา มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน พบว่ามีขนาดที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ขนาดใหญ่จนถึงขนาดเล็ก และมีรูปแบบของรูปทรงที่หลากหลาย

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบตะขอมีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องโชคลาง และการดำเนินชีวิตของชาวเมารี โดยเฉพาะชนเผ่าเมารีทางแถบเกาะใต้ อาชีพที่สำคัญของชาวเมารีคือ การประมง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลาได้ถูกใช้เป็นเครื่องรางเพื่อนำโชคลาภในการออกเรือหาปลา ชาวเมารีจึงใช้รูปแบบง่าย ๆ ของตะขอหรือเบ็ดตกปลาและรูปแบบของปลาเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องราง ซึ่งสืบทอดมาจากบรรพบุรุษชาวโพลินีเซียน

8. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน (adze) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ จากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 10 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานสามารถจำแนกประเภทได้คือ

1. ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 7 ชิ้น
2. ประเภทหยกปิปีวารอรวี (Pipiwaharuroa) จำนวน 2 ชิ้น
3. ไม่สามารถระบุประเภทได้ จำนวน 1 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน เป็นรูปทรงง่ายๆ ที่มีรูปทรงคล้ายกับรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่อยู่ในแนวตั้ง มีลักษณะป้านกว่าทางด้านล่าง ส่วนใหญ่รูปทรงของขวาน ส่วนปลายด้านล่างนั้นจะมีลักษณะที่บางกว่าคล้ายกับรูปทรงของใบมีด ส่วนบนจะหนากว่าส่วนล่าง มีลักษณะของรูปแบบที่หลากหลาย และมีขนาดที่แตกต่างกัน มีการเจาะรูด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานมีความสัมพันธ์การดำเนินชีวิตของชาวเมารีตั้งแต่ในยุคเก่า อาจถือได้ว่ารูปแบบของขวานมือของชาวเมารีนี้ถือเป็นอาวุธชนิดแรกที่ชาวเมารีรู้จักและใช้ล่าสัตว์และเป็นอุปกรณ์ง่ายๆ ที่ใช้สำหรับตัด ชาวเมารีได้สร้างเครื่องมือขวานนี้จากหินหยก โดยตัดเป็นรูปทรงง่ายๆ จากแผ่นหินขนาดใหญ่ และเครื่องมือนี้เป็นรูปแบบที่ใช้สืบทอดกันมาช้านาน รูปแบบของขวานมือได้ถูกพัฒนาและนิยมทำเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับเมื่อยุคที่ชาวยุโรปได้เข้ามาแล้ว เมื่อแร่หินหยกได้กลายเป็นสิ่งมีค่าและเครื่องประดับหยกได้เป็นสินค้าที่สำคัญของชาวเมารี รูปทรงขวานนี้ยังใช้เป็นต้นแบบรูปร่างของเครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์ตีกิ เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวานนี้ชาวเมารีนิยมใช้เป็นเครื่องประดับห้อยคอเช่นกัน

9. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม (wedge) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ จากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 3 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้มสามารถจำแนกประเภทได้คือ

1. ประเภทหยกคาวาคาวา (Kawakawa) จำนวน 1 ชิ้น
2. ประเภทหยกอีนังงา (Inanga) จำนวน 1 ชิ้น
3. ประเภทหยกโตโตะเวคา (Totoweka) จำนวน 1 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้ม เป็นรูปทรงแบบง่ายๆ คล้ายกับรูปทรงของรูปขวานแต่โดยส่วนปลายของรูปแบบรูปลิ้มนั้นจะมีลักษณะปลายแหลมสู่ลงมาทางด้านหน้าและด้านหลังมีลักษณะที่แบนราบ บางรูปแบบด้านหน้านั้นตรงกลางจะมีลักษณะนูนแหลมขึ้นมาเป็นสัน โดยมีขนาดที่แตกต่างกัน มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์รูปลิ้มมีความสัมพันธ์การดำเนินชีวิตของชาวเมารีตั้งแต่ในยุคเก่า เป็นเครื่องมือหรือเป็นอาวุธเพื่อใช้สำหรับล่าสัตว์ ลิ้มถือเป็นเครื่องมือโบราณที่มีมาตั้งแต่ยุคของชาวโพลินีเซียน และถ่ายทอดรูปแบบของเครื่องมือนี้มายังชาวเมารี ซึ่งนอกจากลิ้มจะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการตำรังชีพแล้ว โดยจุดประสงค์แรกนั้นนำมาแขวนไว้ที่คอเพื่อป้องกันการสูญหายต่อมาจึงนิยมถือเป็นเครื่องประดับห้อยคอ

10. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง (kuru kapeu) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 21 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งสามารถจำแนกประเภทได้คือ

1. ประเภทหยกคาวากา (Kawakawa) จำนวน 6 ชิ้น
2. ประเภทหยกอีนังงา (Inanga) จำนวน 11 ชิ้น
3. ประเภทหยกโตโตเวคา (Totoweka) จำนวน 2 ชิ้น
4. ประเภทหยกแทงงิไว (Tangiwai) จำนวน 2 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง มีลักษณะรูปทรงเป็นแท่งยาวเรียว ซึ่งมีขนาดที่เท่ากันจากด้านบนลงมาด้านล่าง โดยมีลักษณะโค้งตรงส่วนปลายเป็นรูปแบบที่เรียบง่ายไม่มีลายละเอียดของลวดลาย และมีขนาดของความยาวที่แตกต่างกัน มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็นสองกลุ่มในรูปแบบที่คล้ายกันคือ

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งแบบที่หนึ่ง

เป็นรูปทรงที่ยาวตรงและหักเป็นมุมโค้งคล้ายกับรูปทรงของตะขตรงส่วนปลาย โดยส่วนปลายนั้นมีรูปทรงที่โค้งมน ซึ่งมีขนาดของความยาวที่แตกต่างกัน

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งแบบที่สอง

มีลักษณะของรูปทรงที่โค้งงอคล้ายกับลักษณะของงาสัตว์ ซึ่งตรงส่วนปลายมีลักษณะที่แหลมและเรียวเล็กกว่าด้านบน ซึ่งมีขนาดและความยาวที่แตกต่างกัน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งมีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของชาวเมารี โดยเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งนี้ชาวเมารีใช้แทนเข็มหมุดเพื่อติดส่วนปลายของเสื้อคลุมให้ติดกัน ซึ่งเสื้อคลุมนี้เป็นเสื้อคลุมกันหนาวแบบไม่มีแขน และยังใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหู เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้งนี้ ได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบสัญลักษณ์แบบตะขอ โดยดัดแปลงให้มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวเรียวขึ้น

11. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง (Kuru mahora) ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 45 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงสามารถจำแนกประเภทได้คือ

1. ประเภทหยกคาวากา (Kawakawa) จำนวน 24 ชิ้น
2. ประเภทหยกอีนังงา (Inanga) จำนวน 12 ชิ้น
3. ประเภทหยกโตโตเวคา (Totoweka) จำนวน 2 ชิ้น
4. ประเภทหยกแทงงิไว (Tangiwai) จำนวน 6 ชิ้น
5. ไม่สามารถระบุประเภทได้ จำนวน 1 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวตรง บางรูปแบบมีลักษณะของรูปทรงที่แบนยาว หรือมีลักษณะของรูปทรงที่ยาวกลมคล้ายกับแท่งของดินสอ และมีขนาดของความกว้างและยาวที่แตกต่างกัน มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็นสี่กลุ่มในรูปแบบที่คล้ายกันคือ

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่หนึ่ง

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงรูปแบบนี้ มีลักษณะของรูปทรงที่แบนยาว โดยมีขนาดและความกว้างที่แตกต่างกัน มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่สอง

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงรูปแบบนี้ มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวตรง และมีลักษณะเป็นแท่งกลมคล้ายกับแท่งดินสอ ส่วนด้านบนและด้านปลายมีลักษณะแหลม มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ซึ่งมีขนาดของความยาวและความกว้างที่แตกต่างกัน

3. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่สาม

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงรูปแบบนี้ มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวตรง และส่วนปลายด้านล่างนั้นมีลักษณะปลายตัดที่โค้งมน มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน ซึ่งมีขนาดของความยาวและความกว้างที่แตกต่างกัน

4. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงแบบที่สี่

เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงรูปแบบนี้ เป็นรูปแบบที่หาได้ยาก ซึ่งมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงทั้งสามประเภท มีลักษณะของรูปทรงที่ยาวตรงและมีลักษณะเป็นแท่งกลมคล้ายกับแท่งดินสอ ส่วนด้านบนและด้านปลายมีลักษณะแหลม ตรงส่วนกลางนั้นมีลักษณะที่หักเป็นมุมเข้าไปคล้ายกับรูปทรงของหัวเขามนุษย์ มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงมีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของชาวเมารี โดยเริ่มแรกนั้นชาวเมารีใช้เป็นปิ่นเสียบผมให้ขมวดเข้าด้วยกัน บางครั้งใช้แทนเข็มกลัดเพื่อใช้ยึดติดเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรงนี้เป็นรูปแบบของเครื่องประดับในยุคเก่า ซึ่งนิยมใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหูและเป็นเครื่องประดับห้อยคอ

12. เครื่องประดับหยก รูปแบบสัญลักษณ์แตกต่าง ที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์ จากตู้แสดงจำนวน 6 ตู้แสดง ปรากฏว่ามีจำนวนให้ศึกษาทั้งสิ้น 7 ชิ้น

ประเภทของหยกที่พบในเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่างสามารถจำแนกประเภทได้คือ

1. ประเภทหยกคาวากาวา (Kawakawa) จำนวน 3 ชิ้น
2. ประเภทหยก อินังงา (Inanga) จำนวน 1 ชิ้น
3. ประเภทหยกโตโตเวคา (Totoweka) จำนวน 1 ชิ้น
4. ประเภทหยกปีปีวารอรา (Pipiwaharoa) จำนวน 1 ชิ้น
5. ไม่สามารถระบุประเภทได้ จำนวน 1 ชิ้น

องค์ประกอบและโครงสร้าง เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่างที่พบในพิพิธภัณฑสถานไอคแลนด์นั้น สามารถจำแนกได้เป็นสองกลุ่มในรูปแบบที่แตกต่างกันคือ

1. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่างแบบที่หนึ่ง

เป็นรูปแบบที่เลียนแบบมาจากรูปทรงของฟันฉลาม แสดงให้เห็นลักษณะของตัวฟันและรากมีลักษณะเหมือนง่ามสองง่าม มีการเจาะรูตรงด้านบนเพื่อใช้สำหรับแขวน เป็นเครื่องประดับที่ชาวเมารีนิยมใช้ตกแต่งหู รูปแบบของเครื่องประดับหยกนี้เป็นรูปแบบที่เก่าแก่ซึ่งพบอยู่ในช่วงยุคก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึง และพบเพียงหนึ่งในพื้นที่เก็บสะสมอยู่ในพิพิธภัณฑสถานไอคแลนด์

2. เครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์แตกต่างแบบที่สอง

รูปแบบนี้เป็นรูปทรงที่มีลักษณะคล้ายกับรูปทรงของหยดน้ำ ซึ่งมีลักษณะกลมมนและมีส่วนปลายลู่ลงมาเหมือนกับหยดน้ำ เป็นรูปทรงแบบง่าย ๆ ซึ่งเป็นเครื่องประดับที่อยู่ในช่วงยุคก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึง

ความหมายอันสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี เครื่องประดับหยกแบบสัญลักษณ์ต่างต่างนั้น มีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของชาวเมารีมาเนิ่นนาน จะเห็นได้จากหลักฐานของช่วงเวลาที่ยกพบ เครื่องประดับรูปแบบสัญลักษณ์ต่างต่างนี้อยู่ในช่วงยุคก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึง แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของชาวเมารีที่นิยมการแขวนเครื่องประดับ และการเลียนแบบรูปทรงง่าย ๆ จากธรรมชาติเป็นรูปแบบที่ชาวเมารีนิยมเช่นกัน

อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีผลต่อการพัฒนาการของศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีและความหมายอันสัมพันธ์ของเครื่องประดับหยกกับบริบททางวัฒนธรรม

ศิลปะเครื่องประดับหยกเป็นสิ่งที่บอกเล่าถึงวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารีและอยู่คู่กับการดำรงชีวิตของชาวเมารีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ความเชื่อและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เราได้เห็นถึงศิลปะที่มีอิทธิพลเชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิตและเหตุผลของการดำรงอยู่ โดยเครื่องประดับหยกนั้นมีความสัมพันธ์เช่นไรต่อการดำเนินชีวิตของชนเผ่าเมารี ในยุคบรรพบุรุษชาวโพลินีเซียนนั้นนิยมทำเครื่องประดับและเครื่องมือเพื่อการดำรงชีพจากกระดูกสัตว์และเปลือกหอย ชาวเมารีได้ค้นพบแร่หยกซึ่งเป็นวัสดุที่ทนทานและมีคุณภาพรวมทั้งมีความสวยงาม โดยได้ดัดแปลงนำแร่หินหยกมาปรับใช้และค้นพบกรรมวิธีและรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ

จากตัวอย่างที่พบในพิพิธภัณฑสถานไอคแลนด์ของเครื่องประดับในยุคแรกเริ่มนั้น เราเห็นได้ว่าเครื่องประดับในยุคก่อนเป็นรูปแบบที่เรียบง่าย เช่นเครื่องประดับรูปแบบแตกต่างในยุคก่อนที่ชาวยุโรปจะมาถึง หรือเครื่องประดับรูปแบบยาวตรง หรือเครื่องประดับรูปแบบดิกิในยุคเริ่มแรก อาจอธิบายได้ว่าในช่วงยุคก่อนนั้นเครื่องมือและอุปกรณ์ของชาวเมารีเป็นเครื่องมือง่ายๆที่ทำมาจากหินหยก และเป็นเครื่องมือที่ใช้แรงงานคนแกะสลักเพียงอย่างเดียว รูปแบบของเครื่องมือและศิลปะการออกแบบเครื่องประดับที่พบเป็นรูปแบบที่เรียบง่าย และยึดแนวความคิดที่เลียนแบบรูปทรงของธรรมชาติเป็นหลักหรือแนวคิดทางอุดมคติที่มีรูปแบบไม่ซับซ้อน ซึ่งที่มาของการแขวนเครื่องประดับของชาวเมารีนั้นมาจากการสร้างเครื่องมือที่ทำจากหยกเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวัน และนิยมเจาะรูเพื่อร้อยเชือกสำหรับแขวนเพื่อป้องกันการสูญหาย และจึงได้พัฒนา

มาเป็นการแขวนเพื่อใช้เป็นเครื่องประดับ ในยุคก่อนชาวยุโรปมาถึงในช่วงศตวรรษที่ 18 นั้นเป็นยุคที่ศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีเริ่มมีรูปแบบที่หลากหลาย และมีรายละเอียดที่ซับซ้อนขึ้น เห็นได้ชัดเจนจากรูปแบบของเครื่องประดับหยกสัญลักษณ์ดิกิที่มีรูปแบบที่หลากหลายของชนเผ่า หรือรูปแบบของเปคาเปคาที่มีความแตกต่าง แต่ลักษณะร่วมของรูปแบบยังคงยึดถือความเป็นแบบแผนของแก่นทางความคิด ความเชื่อ และกรรมวิธีการแกะสลัก ในช่วงยุคหลังศตวรรษที่ 18 และ 19 นั้นเป็นช่วงหลังจากที่ชาวยุโรปมาถึงเราได้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีอย่างชัดเจน จากอิทธิพลทางสังคมและการค้าทำให้เครื่องประดับหยกได้กลายเป็นศิลปะเพื่อการค้ามากขึ้นแต่ก็ยังคงไว้ซึ่งรูปแบบที่เป็นแบบแผนร่วม ความเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้คือเครื่องประดับหยกมีรูปแบบที่ซับซ้อนและมีการแกะสลักที่ละเอียดและประณีตขึ้น เนื่องจากการนำเข้ามาของเครื่องมือที่ทันสมัยทำให้การทำงานแกะสลักง่ายขึ้นและเพิ่มจำนวนมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากจำนวนของเครื่องประดับในยุคศตวรรษที่ 18 และ 19 ที่มีจำนวนมากและมีรูปแบบที่หลากหลายกว่าเครื่องประดับในยุคแรกเริ่ม

ซึ่งจากการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเครื่องประดับหยกที่มีต่อวัฒนธรรมของชนเผ่าเมารี เราเห็นได้อย่างชัดเจนว่าอิทธิพลของชาตินั้นมีความสัมพันธ์กับการดำรงอยู่ของชาวเมารี จากรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีทุกรูปแบบนั้นล้วนมีแนวคิดจากธรรมชาติที่แฝงอยู่ แม้กระทั่งการตั้งชื่อสำหรับใช้เรียกชื่อประเภทของหยกจะเห็นว่าชาวเมารีเรียกชื่อของหยกตามลักษณะที่คล้ายกับสิ่งที่มีอยู่ธรรมชาติ (หรือตามตำนานที่เล่าขาน) โดยการสังเกตถึงรายละเอียดของธรรมชาติและพวกเขาก็ว่าธรรมชาติคือสิ่งที่สัมพันธ์กับการดำรงอยู่ ซึ่งมีพลังอำนาจและความศักดิ์สิทธิ์ ศิลปะเครื่องประดับหยกของชาวเมารียังแสดงให้เห็นถึงแก่นของแนวคิดที่หลากหลาย ดังเช่นแนวคิดทางศาสนา จากรูปแบบสัญลักษณ์ดิกิ ที่มาจากความเชื่อเรื่องดิกิเป็นตัวแทนของมนุษย์คนแรกที่ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า หรือแนวคิดของความเชื่อในรูปแบบหลังความตายและจิตวิญญาณจากความเชื่อในรูปแบบสัญลักษณ์มาในอาความเชื่อในเรื่องโซกลางจากรูปแบบสัญลักษณ์เบ็ดตกปลา หรือแม้กระทั่งการดัดแปลงจากอุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับ เช่นรูปแบบสัญลักษณ์รูปขวาน รูปแบบสัญลักษณ์วงแหวนแท่นก รูปแบบสัญลักษณ์แบบโค้ง รูปแบบสัญลักษณ์แบบยาวตรง แนวคิดทางอุดมคติของรูปแบบสัญลักษณ์คางคาว รูปแบบสัญลักษณ์มาราคีฮัว และรูปแบบสัญลักษณ์โคโรเปเป และแนวคิดที่เลียนแบบมาจากธรรมชาติ เช่น รูปแบบสัญลักษณ์ของรูปทรงฟันฉลามและรูปทรงหยดน้ำ

อภิปรายผล

ศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเมารีนั้นเป็นศิลปะของชาติที่เป็นลักษณะเฉพาะ จากการศึกษาวิเคราะห์เครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีที่เก็บสะสมในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์นั้นเห็นได้อย่างชัดเจนว่ารูปแบบสัญลักษณ์ของเครื่องประดับหยกนั้นมาจากแนวคิดที่เป็นความเชื่อในท้องถิ่นของชนเผ่าเมารี และมีแบบแผนร่วมที่ยึดถือด้วยกันมาว่าจะอยู่ในเขตพื้นที่ใดและยุคสมัยใด การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของศิลปะเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีมีความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง มีพัฒนาการโดยมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้นและมีความประณีตขึ้นจากอิทธิพลของชาวยุโรปที่เข้ามาเปลี่ยนแปลง ทำให้เครื่องประดับหยกเป็นที่นิยมทางการค้า และกลายเป็นสินค้าส่งออก นอกเหนือจากการเป็นสมบัติที่เป็นมรดกสืบทอดของชาวเมารี เครื่องประดับหยกมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตของชาวเมารี ซึ่งเครื่องประดับหยกถือเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงฐานะและตำแหน่งของผู้สวมใส่ในชนเผ่าและถือเป็นเครื่องประดับที่มีค่า เนื่องจากหยกเป็นแร่หินที่หาได้ยากและผ่านกรรมวิธีที่ได้มาด้วยความยากลำบาก ซึ่งหินหยกเป็นก้อนหินขนาดใหญ่และ

ต้องใช้การเจรจาเพื่อให้ได้เนื้อในของหินหยก และกรรมวิธีการแกะสลักที่ต้องใช้ความประณีตบวกกับการใช้ระยะเวลาในการแกะสลัก รวมถึงความชำนาญของช่างแกะสลักและความเข้าใจอย่างแท้จริงในรูปแบบสัญลักษณ์ที่นำมาแกะสลัก ในสมัยก่อนนั้นช่างแกะสลักส่วนใหญ่สืบเชื้อสายมาจากชาวเมารี และได้แพร่ขยายความรู้มายังช่างแกะสลักชาวยุโรปที่ย้ายเข้ามาตั้งรกรากในเกาะนิวซีแลนด์ ปัจจุบันการศึกษาด้านการแกะสลักเครื่องประดับหยกได้แพร่ขยายออกไปอย่างกว้างขวางทั้งในสถาบันการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ โดยการศึกษาอกระบบในสมัยก่อนนั้นเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบรรพบุรุษสู่ลูกหลานและมีความเคารพในพลังอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของเครื่องประดับหยก ในปัจจุบันนั้นช่างแกะสลักมีอาชีพมีบทบาทสำคัญในการศึกษาอกระบบ ซึ่งมีการถ่ายทอดความรู้สู่ลูกศิษย์โดยผ่านการฝึกฝนและสร้างผลงานจริงออกสู่ตลาดจนได้รับการยอมรับและยกระดับไปเป็นช่างแกะสลักมืออาชีพ ส่วนการศึกษาในระบบนั้นส่วนใหญ่อยู่ในโพลีเทคนิคและวิทยาลัยโดยมีการศึกษาทั้งในด้านวิชาการและการปฏิบัติ

จากการศึกษาเราได้เห็นถึงความเหนียวแน่นของวัฒนธรรมของชาวเมารีที่อยู่ในความเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยชาวยุโรป ถึงแม้ว่าชาวยุโรปจะได้มาตั้งรกรากและเปลี่ยนแปลงความเจริญเข้ามาในเกาะนิวซีแลนด์ ซึ่งชาวยุโรปหรือชาวปาเกอาและชาวเมารีนันได้ดำรงอยู่ร่วมกันในเกาะนิวซีแลนด์มาตั้งแต่ยุคศตวรรษที่ 17 แต่ชาวเมารีนันก็ยังสืบทอดความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมของตนไว้ได้อย่างเหนียวแน่น อาจถือได้ว่าชาวยุโรปยอมรับและชื่นชมในวัฒนธรรมของชาวเมารีและชาวเมารีนันสามารถปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เข้ามาโดยชาวยุโรป ซึ่งทำให้ชาวเมารีและชาวยุโรปนั้นอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขภายใต้การผันแปรของสังคมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่านอกจากเครื่องประดับหยกของชนเผ่าเมารีที่มีอยู่ให้ศึกษาในพิพิธภัณฑ์โอคแลนด์แล้ว ยังปรากฏให้เห็นเครื่องประดับหยกรูปแบบสัญลักษณ์อื่นๆที่เกิดขึ้นใหม่ที่นักศึกษาวิจัยหลังช่วงยุคศตวรรษที่ 19 ในประเทศนิวซีแลนด์อีกเช่นกันผู้วิจัยจึงขอเสนอเป็นหัวข้อให้แก่ผู้ที่สนใจในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- บล็อกซ์แฮม, เลส. (2543). *หน้าต่างสู่โลกกว้างนิวซีแลนด์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- ทวี ทองสว่าง. (2530). *ภูมิศาสตร์ออสเตรเลีย – นิวซีแลนด์ และหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- ทินานนท์ สุชาติ. (2540). *วารสารศิลปกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : คณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทับทอง โกมล. (2520). *ภูมิศาสตร์ประเทศนิวซีแลนด์*. กรุงเทพฯ.
- สำนักพิมพ์อิติตตา. (ม.ป.ป.). *คู่มือนักท่องเที่ยว นิวซีแลนด์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อิติตตา.
- ศุภกิจ วิเลขการพิบูล. (2529). *ศิลปะดั้งเดิม แอฟริกา โอเชียเนีย นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้ว.
- เศวตจินดา เฉลิมศรี. (2527). *นิทานเมารี ตำนานเทพปกรณัม และนิยายประจำถิ่นบางเรื่องของชาวเมารี*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิชิตเนศ 97 – 99 แพร่งสรรพศาสตร์.
- Arem, Jole. (1978). *Rocks and Minerals*. Toronto : Bantam Books.
- Barrow, Terence. (1984). *An Illustrated Guide to Maori Art*. Hong Kong : Kings Time Printing Press Ltd.
- Climo, Beven. (2003, 21 November). สัมภาษณ์โดย รัชวรรณ ไกลศิริ ที่ Jade factory เมือง Hokitika ประเทศนิวซีแลนด์.
- Eru Wepa, Matthew. (1999?). *Symbols of the Maori World*. Rotorua.
- Frederick, H. Pough. (1975). *A Field Guide to Rocks and Minerals*. U.S.A. : The Riberside Press Cambridge.
- Gale, Len. (1997). *Greenstone Carving*. New Zealand : Reed Publishing.
- Hanna, Neil and Menefy, Diana. (1995). *Pounamu New Zealand Jade*. Whangarei : Allied Graphics.
- J.beck, Russell and Mason, Makika. *Mana Punamu New Zealand Jade*. Auckland : Reed Publishing (NZ) Ltd.
- luew. (2003, 3 March). สัมภาษณ์โดย รัชวรรณ ไกลศิริ ที่ Jade factory เมือง Rotorua ประเทศนิวซีแลนด์
- Mona, Melcum. (2005, 8 January). สัมภาษณ์โดย รัชวรรณ ไกลศิริ ที่ศูนย์ศิลปะโครสเชิร์ส ประเทศนิวซีแลนด์.
- Neich, Roger. (1997). *Punamu Maori Jade of New Zealand*. Auckland : David Bateman.
- Otago Museum. (1997). *The Maori Hei – Tiki*. Dunedin : John McIndoe Ltd.
- Pearce, G.L.. (1997). *Greenstone The Story of New Zealand Jade*. Hong Kong.
- Pellant, Chris. (1997). *Rock and Minerals*. Singapore : Kyodo Printing Co. Ltd.
- Phillipps, W.J. (2002). *Maori Carving Illustrated*. Singapore : Reed Books 1997.

- Prickett, Nigel. (1999). *Nga Tohu Towhito early Maori Ornament*. Auckland : David Bateman.
- Reed, A.W. (1992). *Maori Myth and Legend*. Singapore : Kyodo Printing Co.Ltd.
- Reed, A.W. (1999). *Maori Myths and Legendary Tales*. Australia : McPhersons Printing Group.
- Ricky, Manuel. (2005, 2 January). สัมภาษณ์โดย รัชวรรณ ไกลศิริ ที่ศูนย์ศิลปะโครสเชิร์ส ประเทศนิวซีแลนด์.
- Riley, Murdoch. (1994). *Jade Treasures of the Maori*. Wellington : Viking Sevens.
- Robley, H.G. (1997). *Ponamu notes on New Zealand greenstone*. London : T.J.S. Guilford & Co.Ltd.
- Salt, Donn. (1992). *Stone, Bone and Jade*. Auckland : David Bateman.
- Schoon, Theo. (1973). *Jade Country*. Sydney : Ambascot Press PTY.
- Simmons, D.R. Auckland Institute and Museum. (1982). *Catalogue of Maori Artefacts in the Museums of Canada and the United States of America*. Auckland.
- Skinner, H.D. (1997). *Evolution in Maori Art*. London : Institute of Great Britain and Ireland.
- _____. (1966). *The Maori Hei – Tiki*. Dunedin : Otago Museum.
- Timing, Jim. (2002). *Bone Carving*. New Zealand : Rainbow Print Ltd.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	นางสาวรัชวรรณ ไกลศิริ
วันเดือนปีเกิด	26 กุมภาพันธ์ 2521
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	150 Breezes Rd. Avondale Christchurch New Zealand
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีวิทยาสอง
พ.ศ. 2542	ศศ.บ. (ปรัชญาและศาสนา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2548	กศ.ม. (ศิลปศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ